

KESKIVIIKKO 21. HUHTIKUUTA 2010

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

2. Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö: ks. pöytäkirja

3. Vastuuvapaus 2008 (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

- Bogusława Liberadzkin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot – (SEC(2009)1089 – C7-0172/2009 – 2009/2068(DEC)) (A7-0099/2010)
- Inés Ayala Senderin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä seitsemännen, kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (KOM(2009)0397 – C7-0171/2009 – 2009/2077(DEC)) (A7-0063/2010)
- Bart Staesin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka I – Euroopan parlamentti (SEC(2009)1089 – C7-0173/2009 – 2009/2069(DEC)) (A7-0095/2010)
- Ryszarda Czarneckin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka II – Neuvosto (SEC(2009)1089 – C7-0174/2009 – 2009/2070(DEC)) (A7-0096/2010)
- Ryszarda Czarneckin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka IV – Yhteisöjen tuomioistuin (SEC(2009)1089 – C7-0175/2009 – 2009/2071(DEC)) (A7-0079/2010)
- Ryszarda Czarneckin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka V – Tilintarkastustuomioistuin (SEC(2009)1089 – C7-0176/2009 – 2009/2072(DEC)) (A7-0097/2010)
- Ryszarda Czarneckin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka VI – Euroopan talous- ja sosiaalikomitea – (SEC(2009)1089 – C7-0177/2009 – 2009/2073(DEC)) (A7-0080/2010)
- Ryszarda Czarneckin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka VII – Alueiden komitea (SEC(2009)1089 – C7-0178/2009 – 2009/2074(DEC)) (A7-0082/2010)
- Bart Staesin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka VIII – Euroopan oikeusasiamies (SEC(2009)1089 – C7-0179/2009 – 2009/2075(DEC)) (A7-0070/2010)
- Ryszarda Czarneckin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka IX – Euroopan tietosuojavaltuutettu (SEC(2009)1089 – C7-0180/2009 – 2009/2076(DEC)) (A7-0098/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuodelta 2008: erillisvirastojen toiminta, varainhoito ja sen valvonta (2010/2007(INI)) (A7-0074/2010)

- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin elinten käännöskeskukseen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0188/2009 – 2009/2117(DEC)) (A7-0071/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskukseen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0181/2009 – 2009/2110(DEC)) (A7-0091/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan poliisiakatemian talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0198/2009 – 2009/2127(DEC)) (A7-0075/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä yhteisön kalastuksenviljelyviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0201/2009 – 2009/2130(DEC)) (A7-0105/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan jälleerakennusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0183/2009 – 2009/2112(DEC)) (A7-0072/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan lentoturvallisuusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0193/2009 – 2009/2122(DEC)) (A7-0068/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0195/2009 – 2009/2124(DEC)) (A7-0104/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan kemikaaliviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0202/2009 – 2009/2131(DEC)) (A7-0089/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan ympäristökeskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0186/2009 – 2009/2115(DEC)) (A7-0092/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0194/2009 – 2009/2123(DEC)) (A7-0086/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0185/2009 – 2009/2114(DEC)) (A7-0067/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan lääkeviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0189/2009 – 2009/2118(DEC)) (A7-0078/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan meriturvallisuusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0192/2009 – 2009/2121(DEC)) (A7-0081/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan verkko- ja tietoturvviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0196/2009 – 2009/2125(DEC)) (A7-0087/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan rautatieviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0197/2009 – 2009/2126(DEC)) (A7-0084/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan koulutussäätiön talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0191/2009 – 2009/2120(DEC)) (A7-0083/2010)

- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan työterveys- ja työturvallisuusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0187/2009 – 2009/2116(DEC)) (A7-0069/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euratomin hankintakeskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0203/2009 – 2009/2132(DEC)) (A7-0076/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0182/2009 – 2009/2111(DEC)) (A7-0088/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Eurojust-yksikön talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0190/2009 – 2009/2119(DEC)) (A7-0093/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin perusoikeusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0184/2009 – 2009/2113(DEC)) (A7-0090/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0199/2009 – 2009/2128(DEC)) (A7-0085/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä maailmanlaajuisesti toimivan satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) Euroopan valvontaviranomaisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0200/2009 – 2009/2129(DEC)) (A7-0073/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä ITERistä ja fuusioenergian kehittämisestä vastaavan eurooppalaisen yhteisyrityksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0261/2009 – 2009/2187(DEC)) (A7-0094/2010)
- Véronique Mathieun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä uuden sukupolven eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintajärjestelmää (SESAR) koskevan yhteisyrityksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0262/2009 – 2009/2188(DEC)) (A7-0077/2010).

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, huomaan, että tilintarkastustuomioistuin ei ole paikalla tässä istunnossa. Me tarvitsemme tilintarkastustuomioistuimen kannan selvittääksemme asiat paremmin. Onko tähän poissaoloon jokin syy? Huomaan myös, että neuvoston paikat ovat tyhjiä, vaikka me aiomme käsitellä vastuuvapauden myöntämistä neuvostolle, mihin liittyen meillä on useita huolenaiheita. Onko neuvoston poissaoloon myös jokin syy?

(Istunto keskeytettiin klo 9.10 ja sitä jatkettiin klo 9.20.)

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, neuvoston ei tarvitse välttämättä olla täällä. He eivät ole velvollisia olemaan täällä, mutta tilintarkastustuomioistuimen korkeimpia edustajia me tietysti odotimme tänne. He eivät ole täällä, ja me olemme hyvin yllättyneitä, koska se ei varmasti johdu liikenneongelmasta. Luxemburgista ei ole tänne kovin pitkä matka, ja he voivat matkustaa helposti autolla. Silti meidän pitäisi aloittaa keskustelumme, vaikka emme vielä tiedä, miksi he eivät ole saapuneet.

Me aloitamme keskustelun ilman heitä. Me tiedämme, että äänestyksiä on lykätty ja ne pidetään kahden viikon kuluttua Brysselissä. Me olemme jo päättäneet siitä. Niinpä meillä on vain yksi vaihtoehto: meidän on aloitettava keskustelu, vaikka emme tiedä, ovatko he täällä puolen tunnin vai tunnin kuluttua.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa teille, että vaikka emme tiedäkään syytä siihen, me ymmärrämme, että tilintarkastustuomioistuin on poissa, että se tekee erinomaista työtä tarkastaessaan EU:n toimielinten tilejä. Esitän kuitenkin vastalauseen neuvoston poissaololle, koska meidän on voitava keskustella sen kanssa erityisesti silloin, kun on kyse vastuuvapauden myöntämisestä sen toimista. Siksi esitän vastalauseen neuvoston tämänpäiväiselle poissaololle.

Puhemies. – (PL) Hyvät kuulijat, me voimme joka tapauksessa aloittaa keskustelun. On tärkeää, että voimme aloittaa työmme.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin mainita, että me emme saisi syyttää pelkästään neuvostoa. Parlamentin pääsihteeri on poissa. Vastuuvapauden myöntäjillä on jotain sanottavaa pääsihteerille parlamentista, joten me olisimme erittäin iloisia, jos hän olisi myös täällä tänään.

Puhemies. – (PL) Olen varma, että pääsihteeri tulee paikalle – siitä ei ole epäilystäkään.

Jens Geier, esittelijän sijainen. – (DE) Hyvää huomenta, arvoisa puhemies ja hyvät kuulijat. Haluan toistaa, että mielestäni on varsin vaikeaa käydä keskustelua niiden poissa ollessa, joille meidän on tarkoitus myöntää vastuuvapaus ja joiden kanssa me haluamme keskustella siitä, miksi me myönnämme vastuuvapauden tai lykkäämme vastuuvapauden myöntämistä, tai mistä asiasta haluammekaan keskustella.

Tunnen useita tämän parlamentin kunnianarvoisia jäseniä valiokunnasta. Me myös tiedämme toistemme kannat. Sopii hyvin, että me muutamme niitä jälleen kerran tänä aamupäivänä, mutta siitä ole kovinkaan paljoa apua. Haluaisin tässä yhteydessä ehdottaa, että me valiokunnassa harkitusti kutsuisimme muodollisesti ne toimielimet, joista keskustelemme, seuraavaan vastuuvapauden myöntämistä koskevaan keskusteluun ja lykkäisimme vastaavasti keskusteluja, jos he eivät ole läsnä.

Vastuuvapauden myöntäminen EU:n toimielimille tapahtuu vaikealla mutta tärkeällä hetkellä. Talouskriisin seurauksena kaikkien hallitusten on tarkistettava talousarvionsa ja varmistettava vaatimusten täyttyminen. Kuluva vuosi on Euroopan parlamentin vaalikauden ensimmäinen vuosi, ja me toimimme hiljattain kootun komission kanssa. Vastuuvapauden myöntäminen koskee kuitenkin vuoden 2008 talousarviota, joka oli edellisen komission vastuulla. Se avaa useita uusia näkökulmia.

Näihin uusiin näkökulmiin kuuluu jäsenvaltioiden uuden ajattelutavan ja uuden lähestymistavan omaksuminen, koska ne nimetään Lissabonin sopimuksessa ensimmäistä kertaa yhteisvastuullisiksi EU:n talousarvion toteutuksesta.

Vuoden 2008 talousarvion tarkistuksen suhteen esittelijän tarkoituksena oli varmistaa, että komissio keskittyy kokonaan mahdollisuuksiin parantaa talousarvion valvontaa ja että myös jäsenvaltiot osallistuvat siihen. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän edustajina talousarvion valvontavalioikunnassa tavoitteenamme on, että tulevaisuudessa jokainen vastuuvapauden myöntämistä koskeva mietintö on – Euroopan tilintarkastustuomioistuimen päätöksen perusteella – parempi kuin edellinen. Tämä kaikki on sidoksissa siihen, että neuvosto omaksuu uuden jäsenvaltioiden merkitystä korostavan avaintehtävänsä.

Olisi myös hyvä, jos Euroopan tilintarkastustuomioistuin etsisi keinoja korjata epätasapaino, joka johtuu toisaalta monien EU:n ohjelmien vuosikertomusten laatimisesta ja usean vuoden kestosta ja toisaalta siitä, millä logiikalla komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat niitä.

Budjettivallan käyttäjinä me olemme edelleen erittäin huolestuneita tietyistä vastuualueista ja erityisesti niistä, joilla EU aikoo toteuttaa poliittisia painopisteitään. Esimerkiksi koheesio on Euroopan unionissa keskeistä, ja siksi rakennepoliittikaan käytetyt varat ovat erityisen tärkeitä. Tässä meidän on jatkettava virhelähteiden torjuntaa päättäväisesti yksinkertaistamalla sääntöjä ja perimällä takaisin väärin maksettuja rahoja. Me tarvitsemme parempia välineitä tulosten mittaamiseen ja kehoitamme tilintarkastustuomioistuinta kehittämään näitä välineitä, jotta voimme tunnistaa tarkasti virheiden lähteet.

Me tiedämme, että rakennerahastojen toimintasuunnitelmaa, jossa varaudutaan takaisinperintään, toteutetaan lopultakin, ja meidän on odotettava sen vaikutusta. Liittymistä valmistelevan tuen tavoitteena on mahdollistaa perusmuutosprosessit näissä valtioissa, ja ongelmat tavoitteiden asettamisessa ja toteuttamisessa on ratkaistava. Se ei kuitenkaan käy, että liittymisprosessin tavoite tehdään tehokkaasti tyhjäksi takaoven kautta.

Siksi kehotan parlamenttia torjumaan Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän yrityksen muuttaa tarkistusten avulla Euroopan parlamentin Turkin liittymisprosessia koskeva kanta päinvastaiseksi, kuten edistymiskertomusta koskevaan päätöslauselmaan on kirjattu. Odotamme Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) uuden pääjohtajan nimittämistä käynnissä olevan keskustelun lopuksi sekä komission ehdotuksia OLAFin uudistuksesta viraston ratkaisevan tärkeän työn parantamiseksi.

Lopuksi haluan puhua ulkoisen politiikan toimista. Meidän on osoitettava, että EU pyrkii määrätietoisesti vaikuttamaan maailmanlaajusten ongelmien ratkaisemiseen. Näiden toimien on oltava erittäin tehokkaita vaikeimmissakin olosuhteissa. Meidän on tulevana kuukausina keskusteltava komission kanssa EU:n varojen

nykyisestä hallinnasta tällä alueella sekä siitä, miten Euroopan ulkosuhdehallinto hallinnoi näitä varoja tulevaisuudessa.

Olemme kuitenkin edistyneet jonkin verran. Ryhmämme on erityisen tyytyväinen komission toimiin jäsenvaltioiden hallinnointia koskevien vuotuisten kertomusten suhteen esimerkiksi siksi, että me saamme näin tarkempaa tietoa Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän vanhan vaatimuksen toteutumisesta. Sama koskee rahoituskorjauksia ja takaisinperintää, koska myös niiden avulla voidaan pienentää kohtuuttoman suurta virhemäärää.

Muun muassa nämä seikat tarjoavat meille mahdollisuuden vaatia joistakin epäilyistä huolimatta vastuuvapauden myöntämistä komissiolle. Kiitän teitä ja odotan innolla kommenttejanne.

Inés Ayala Sender, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, meillä on täällä tänään tärkeänä tehtävänä myöntää vastuuvapaus seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksannen Euroopan kehitysrahaston talousarviosta ja kymmenennen EKR:n talousarvion vuotta 2008 vastaavasta osasta. Tämä on sitä paitsi ratkaiseva hetki, kun tapahtuu suuria institutionaalisia muutoksia ja erilaiset maailmanlaajuiset katastrofit ovat osoittaneet, että EU:n apu on entistä tärkeämpää. Ne ovat myös osoittaneet, että sitä on koordinoitava, sen on oltava tehokasta ja ennen kaikkea sen on oltava läpinäkyvää, jotta kaikki unionin kansalaiset tukisivat edelleen tätä apua ja suhtautuisivat siihen myönteisesti.

Lisäksi tämä on toimielinten kannalta ratkaiseva hetki. Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan viran perustaminen sekä Euroopan ulkosuhdehallinto tarjoavat meille kaksinkertaisen mahdollisuuden. Toisaalta meillä on mahdollisuus parantaa huomattavasti ulkoisen apumme soveltamista ja tehokkuutta, mutta toisaalta on kuitenkin myös suuria kysymysmerkkejä, koska me olemme huolestuneita siitä, että EU:n kehitysavun tehokkuuden lisääntyminen, jonka saavuttaminen oli meille vaikeaa yhdessä tilintarkastustuomioistuimen ja komission kanssa, on suuressa vaarassa heikentyä, jos organisaatiota muutetaan edelleen, päätöksenteko on epäselvää ja varsinkin jos hallinto on pirstaloitunut. Me tarvitsemme komissiolta suuremman varmuuden, jotta vältämme tällaiset takaiskut, ja siksi meidän on saatava mahdollisimman pian selviä, yksityiskohtaisia tietoja siitä, millainen uusi järjestelmä on ja miten se vaikuttaa kehitysapuun.

Ensinnäkin kuluvaan varainhoitovuoteen liittyen haluaisin todeta, että EKR on tarpeen sisällyttää kokonaan talousarvioon – toistan jälleen, että se on vaatimuksemme – sen johdonmukaisuuden, avoimuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi sekä sen valvontajärjestelmän vahvistamiseksi. Siksi me vaadimme, että komission on ehdottomasti yhdessä parlamentin kanssa pidettävä tämä vaatimus mielessä seuraavasta rahoituskehystä neuvoteltaessa.

On myös tärkeää vahvistaa yhteistä suunnittelua niin, että töitä keskitetään, koordinoidaan ja jaetaan paremmin. Siksi meidän on keskityttävä kymmenenteen EKR:oon vain joillakin aloilla.

On tärkeää välttää runsaudenpulan epäsuotuisat vaikutukset, vaikka meidän on oltava hyvin varovaisia siinä, että emme aliarvioi valtiosta riippumattomien järjestöjen valmiuksia ja tehokkuutta paikan päällä, koska ne ovat tehokkaita. Tämän yhtälön ratkaiseminen on hyvin vaikeaa, mutta me toivomme voivamme edistää asiaa yhdessä komission kanssa.

Olemme myös tyytyväisiä siihen, että tänä varainhoitovuotena tarkastuslausuma on myönteinen komission menoja varten tehtyjen varausten arviointimenetelmää lukuun ottamatta. Tilien perustana olevissa toimissa ei ole olennaisia virheitä, vaikka me löydämme yhä – ja siksi parannettavaa on – sekä talousarvioletuen sitoumuksista että maksuista lukuisia virheitä, jotka eivät ole kvantitatiivisesti ilmaistavissa.

Me olemme myös erittäin huolestuneita siitä, että tilintarkastustuomioistuin ei taaskaan ole kyennyt hankkimaan tärkeitä asiakirjoja maksuista, joiden määrä vastaa 6,7:ää prosenttia vuotuisista menoista ja jotka liittyvät yhteistyöhön kansainvälisten järjestöjen kanssa. Me tarvitsemme ehdottoman menetelmän ja tapauskohtaisen kalenterin, jolla varmistetaan, että tätä yhteisrahoitusta koskevien tietojen ja asiakirjojen ei vaarannu avoimuuden puutteen vuoksi.

Lisäksi meidän mielestämme rahoitus on toteutunut tyydyttävästi, koska seitsemäs EKR on saatu päätökseen ja sen ylijäämä on siirretty yhdeksänteen EKR:oon. Olemme myös tyytyväisiä kymmenennen EKR:n täytäntöönpanoon 1. heinäkuuta 2008 lähtien, ja toivomme, että komission ponnistelut huipentuvat jäljellä olevista ja käyttämättömistä maksuista sopimiseen.

Toinen tärkeä asia ovat varat. Me olemme myös huolestuneita niistä, vaikka onkin keskusteltu siitä, että tarkastuslausuma ei koske Euroopan investointipankin (EIP) hallinnoimia yhdeksän ja kymmenennen EKR:n varoja ja siksi EIP:n pitäisi raportoida niistä säännöllisesti.

Bart Staes, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olen kysynyt itseltäni, mitä vastuuvapauden myöntäminen todella tarkoittaa. Vastuuvapauden myöntäminen on parlamentaarinen menettely, julkinen menettely. Se on varainhoidon kriittistä tarkastelua julkisuudessa. Se oli minun vastuullani Euroopan parlamentin puolesta varainhoitovuodelta 2008. Tämä tarkastelu auttaa Euroopan parlamentin jäseniä sekä kansalaisia ymmärtämään parlamentin erityistä kokoonpanoa, hallintorakennetta ja työskentelytapoja. Hyvät kuulijat, kansalaisilla on kuitenkin oikeus tietää, mitä heidän verorahoillaan tehdään. Kyse on suuresta rahamäärästä. Vuonna 2008 parlamentin talousarvio oli 1,4 miljardia euroa, ja vuoden 2011 talousarvio on todennäköisesti 1,7 miljardia euroa. Se on erittäin suuri rahasumma.

Menettely on tärkeä, samoin kuin talousarvion valvontavaliokunnan työ. Loppujen lopuksi tämän valiokunnan kriittinen lähestymistapa varmistaa edistyksen, kuten on aiempina vuosina käynyt ilmi. Talousarvion valvontavaliokunnan kriittinen asenne varmisti esimerkiksi sen, että Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskeva säännöt ja avustajien ohjesääntö otettiin käyttöön. Se varmisti myös, että me suoritimme kriittisen tutkimuksen rakennusten hankinnasta täältä Strasbourgista ja että toteutettiin EMAS-menettely, joka on vähentänyt työmme ympäristövaikutuksia.

Nämä ovat kaikki hyviä uutisia, hyvät kuulijat. Kriittisen asenteemme ansiosta onnistuimme vähentämään sähkönkulutusta 25 prosenttia kolmen vuoden aikana. Me olemme onnistuneet käyttämään sataprosenttisesti vihreää sähköä. Me olemme onnistuneet vähentämään hiilidioksidipäästöjä 17 prosenttia. Me olemme onnistuneet vähentämään, kompostoimaan tai käyttämään uudelleen 50 prosenttia jätteistä.

Mietinnössäni esitellään parlamentille myös uusi käsite: "maineen vahingoittaminen". Se tarkoittaa, että määrärahojen pieninkin vaikutus voi aiheuttaa valtavaa vahinkoa tämän parlamentin maineelle. Meidän on oltava varuillaan sen suhteen. Riskinhallintajohtajan nimittäminen hallintoon 24. helmikuuta on myös erittäin ilahduttavaa. Pyydän häntä kääntymään vastaavien valiokuntien puoleen ja keskustelemaan kanssamme keinoista vähentää väärinkäytön riskiä tässä parlamentissa. Kriittinen asennoituminen on olennaisen tärkeää, kuten totesin. Siksi vaadin läpinäkyvyyttä ja avoimuutta, keskinäisen valvontajärjestelmän perustamista sekä vastuuta ja vastuuvastuuta.

Arvoisa puhemies, ehdotan vastuuvapauden myöntämistä teille, koska en ole löytänyt mitään vakavia petos- tai väärinkäyttötapauksia tai suuria skandaaleja: se on täysin selvää. Silti mietintöni on kriittinen. Halusin osoittaa, että me voimme toimia vielä paremmin. Mietinnön tarkoituksena on varmistaa, että lähestyessämme seuraavia vaaleja vuonna 2014 meillä ei ole mitään skandaaleja, suuria tai pieniä, eikä meitä kiusaa sentyyppinen vastenmielinen raportointi lehdistössä.

Olen mietinnössäni pyrkinyt antamaan pääsihteerille ja parlamentin hallinnolle useita suojelukeinoja tiettyä kritiikkiä vastaan. Olen käsitellyt useita huolenaiheita. Yksi on se, että pääsihteerin laatii vuosikertomuksensa pääjohtajien ilmoitusten perusteella, kun mielestäni asiasta olisi hyvä saada toinen mielipide. Ehdotan, että tarkastelemme tiiviimmin koko julkisia hankintoja koskevaa hankalaa järjestelmää, koska se on suuri riskitekijä. Ehdotan sen varmistamista, että verorahoja ei käytetä vapaaehtoiseen eläkerahastoon, jonka vakuutusmatemaattinen alijäämä on 121 miljoonaa euroa.

Hyvät kuulijat, haluaisin sanoa lopuksi muutaman sanan mietintöni laatimisesta. Pyrin tekemään varjoesittelijöiden kanssa yhteistyötä myönteisessä hengessä, ja käsiteltäväksi on jätetty joitakin hyvin rakentavia tarkistuksia. Olen kuitenkin pahoillani siitä, että samanaikaisesti Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä jätti käsiteltäväksi noin 50 tarkistusta, joilla pyrittiin poistamaan mietinnöstäni tärkeitä osia. Uskon, että asiaan ovat puuttuneet tietyt parlamentin rakenteet ja jäsenet, jotka halusivat tehdä niin. Mielestäni se on valitettavaa siinä mielessä, että vaikka olen unionia kannattava mutta kriittinen Euroopan parlamentin jäsen, pyrin ensisijaisesti esittelemään hyvin rakentavan, hyvin myönteisen lähestymistavan tässä vastuuvapauden myöntämistä koskevassa mietinnössä.

Ryszard Czarnecki, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Šemeta, on todettava, että kaikki toimielimet, joiden kanssa olen ollut tekemisissä – Euroopan unionin tuomioistuin, Euroopan tilintarkastustuomioistuin, joka ei ole tänään paikalla, talous- ja sosiaalikomitea, alueiden komitea, Euroopan oikeusasiamies ja Euroopan tietosuojavaltuutettu – ovat yleisesti ottaen parantaneet toimintaansa huomattavasti, mutta se ei tarkoita, että kaikki olisi ihanteellisen hyvin.

Suoraan sanottuna neuvoston taloudellinen tilanne on vähiten avoin. Lisäksi yhteistyössä neuvoston kanssa vastuuvapauden myöntämiseksi talousarviosta on paljon toivomisen varaa. Talousarvion valvontavaliokunta on hyväksynyt ehdotukseni lykätä päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä neuvoston pääsihteerille sen varainhoitovuoden 2008 talousarvion täytäntöönpanosta. Tilanne on samanlainen kuin viime vuonna. Talousarvion valvontavaliokunnan koordinaattorit tapasivat puheenjohtajavaltio Espanjan neuvoston edustajat olettaen, että he suhtautuisivat myönteisesti yhteistyön edistymiseen, joka oli seurausta pitkittyneestä vastuuvapausmenettelystä. Tänä vuonna minun ja koordinaattorien esittämiin kysymyksiin annetut vastaukset olivat valitettavasti todella riittämättömiä ja herättivät runsaasti epäilyjä. Tämän vuoksi ja kaikkien poliittisten ryhmien koordinaattorien tuella olen päättänyt lykätä päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä. Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan eri osa-alueiden rahoitukseen, vuositilinpäätöksiin ja talousarvion ulkopuolisten tilien käytöstä poistamiseen liittyvät asiat ovat yhtä epäselviä. Laskujen tarkastamista ja budjettikohtien oikeusperustana käytettävien hallinnollisten päätösten julkaisemista on selvästi parannettava. Lisäksi on ristiriitaista, että suuri osa neuvoston esittämistä tiedoista koski edellistä varainhoitokautta.

Euroopan unionin tuomioistuimen suhteen voimme tilintarkastustuomioistuimen tavoin havaita tiettyä heikkoutta sisäisissä hankintamenettelyissä. Tähän liittyen me tuemme tilintarkastustuomioistuimen ehdotusta, joka koskee tarvetta parantaa tämän toimielimen tarjousmenettelyjä. Olemme tyytyväisiä menettelyjen keston lyhenemiseen, mutta toisaalta olemme havainneet jatkuvan vireillä olevien asioiden suman. Olemme tyytyväisiä sisäisen tarkastuksen yksikön avaamiseen. Olemme tyytyväisiä käytäntöön, jonka mukaan toimintakertomukseen sisällytetään tiedot edistymisestä suhteessa edellisen vuoden vastuuvapauden myöntämiseen. Painotan vahvasti sitä, että pahoittelemme Euroopan unionin tuomioistuimen jatkuvaa vastahakoisuutta julkaista sen jäsenten taloudellisia etuja koskevat ilmoitukset.

Tilintarkastustuomioistuimelle myönnettyistä varoista ei ulkoisessa tarkastuksessa voitu todeta, että varoja olisi käytetty epäasianmukaisesti. Toistan ehdotuksen harkita mahdollisuutta järkeistää tuomioistuimen rakennetta esimerkiksi niin, että jäsenten määrää rajoitetaan eikä tilintarkastustuomioistuinta kohdella tietynlaisena poliittisena ryhmänä.

Tilintarkastustuomioistuimen talous- ja sosiaalikomitealle tekemä tarkastus ei paljastanut vakavia säännönsastaisuuksia. Olisi suositeltavaa, että henkilöstön taloudellisia etuja koskevat määräykset tulkittaisiin ja pantaisiin täytäntöön kaikissa EU:n toimielimissä samalla tavalla, niin että yhdenkään toimielimen henkilöstöä ei kohdella etuoikeutetummin kuin muita. On erittäin hyvä, että talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean välistä hallinnollista yhteistyöjärjestelyä koskeva sopimus on hyväksytty. Me kannustamme kumpaakin toimielintä tiedottamaan niiden sisäisen valvonnan standardien yhdenmukaistamisen edistymisestä.

Meillä ei ole alueiden komiteaa tai Euroopan oikeusasiamiestä koskevia vakavia epäilyksiä. Toteamme, että Euroopan oikeusasiamiehen virkojen määrä on kasvanut huomattavasti. Kysymys kuuluu, pitäisikö virkojen määrää lisätä näin nopeasti, vaikka työtä onkin aiempaa enemmän.

Yhteenvetona voin todeta, että vain neuvoston kanssa on ongelma. Kuuden muun toimielimen kanssa ei ole ongelmia.

Puhemies. – (EN) Meidän on pysyttävä annetussa puheajassa.

Minulla on joitakin tiedotusasioita. Me olemme olleet yhteydessä tilintarkastustuomioistuimen puheenjohtajan kabinettipäällikköön ja tarkistaneet myös Euroopan parlamentin edelliset keskustelut vuosina 2008 ja 2009. Tilintarkastustuomioistuin ei ollut läsnä keskustelujemme aikana kuten ei myöskään neuvosto. Tilintarkastustuomioistuin ja neuvosto eivät olleet läsnä keskusteluissamme.

Tilintarkastustuomioistuimen puheenjohtaja Caldeira huomautti myös, että tuomioistuimen kantana sen teknisissä tehtävissä on osallistua talousarvion valvontavaliokunnan kokoukseen mutta pysytellä taka-alalla täysistunnon poliittisissa keskusteluissa. Puheenjohtaja ottaa minuun yhteyttä päivän aikana ja selittää tilintarkastustuomioistuimen kannan keskusteluihimme.

Me tarkistimme kahden viime vuoden ajalta, että tilintarkastustuomioistuin ei ollut keskustelussa läsnä. Jos haluamme järjestää asian seuraavalla kerralla, he voisivat ehkä olla keskustelussa läsnä ensi vuonna. Heille tietysti ilmoitettiin kokouksestamme, mutta he eivät osallistuneet siihen kahtena viime vuotena. He ovat varmasti läsnä lokakuussa ja marraskuussa, kun he esittelevät kertomuksensa.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, hyväksyn täysin sen, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin ei ole täällä tänään paikalla, mutta se, mitä sanoitte juuri neuvoston poissaolosta

myös viime vuosina, osoittaa pelkästään sen, että ongelma on rakenteellinen eikä satunnainen. Tämä on tyypillistä neuvoston toimintaa, kun on kyse EU:n varojen vastuullisesta käytöstä, ja itse asiassa viestinne asettaa neuvoston poissaolon vieläkin huonompaan valoon. Tämä vuoksi ja kristallinkirkkaana viestinä parlamentilta neuvostolle ehdotan, että me lykkäämme tämänpäiväistä keskustelua vastuuvapauden myöntämisestä neuvostolle emmekä keskustele tästä aiheesta tänään.

Ryszard Czarnecki, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, kiitos paljon aiempia vuosia koskevien tosiasioiden tarkasta esittelystä. Haluaisin kuitenkin korostaa hyvin tiukasti sitä, että Lissabonin sopimus on tullut voimaan, mikä vahvistaa Euroopan parlamentin asemaa. Suhteessa siihen meillä on oikeus odottaa syistä, jotka eivät ole niinkään muodollisia vaan käytännöllisiä ja poliittisia, että neuvoston edustajat olisivat – kuten edellinen puhuja juuri sanoi – läsnä tässä äärimmäisen tärkeässä keskustelussa, joka on mahdollisesti tärkein keskustelu Euroopan unionin veronmaksajien ja äänestäjien näkökulmasta. Neuvoston poissaolo on täydellinen väärinymmärrys, ja olen halukas hyväksymään edellisen puhujan ehdotuksen siitä, että me tässä tilanteessa lykkäisimme neuvostoa koskevaa keskustelua ja odottaisimme, kunnes neuvoston edustajat pääsevät tänne. Painotan jälleen kerran sitä, mitä sanoin jo aiemmin: neuvosto ei osoittanut olevansa halukas työskentelemään rakentavasti kanssamme talousarvion valvontavaliokunnan jäsenenä tai valiokunnan koordinaattoreina, ja tämänpäiväinen poissaolo vaikuttaa myös osoitukselta yhteistyön puutteesta.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kun me käymme läpi vastuuvapausmenettelyä ja äänestämme siitä, Euroopan parlamentti ottaa täyden vastuun vuodesta 2008. Tämä on hetki, jolloin me siirrämme vastuun komissiolta, neuvostolta ja muilta toimielimiltä omille harteillemme. Kyseessä ei ole pelkästään muodollisuus vaan hyvin tärkeä asia.

Mielestäni me olemme kuitenkin hyväksyneet keskustelun jatkamisen ja niin teemme. Ei pidä unohtaa, että meillä on objektiivinen syy, nimittäin se, että tänne ei ole kovin helppo tulla Espanjasta. Tiedän sen, koska minä tulin Azerbaidžanista ensin Bakun ja Madridin kautta ja sitten maantietä pitkin. Olen hyvin tietoinen siitä, että tämä ei ole oikea päivä ajaa tätä asiaa. Mielestäni riittää, että pyydämme niitä toimielimiä ja muita vastuuvapausmenettelyyn osallistuvia osoittamaan kiinnostuksensa ja olemaan läsnä äänestyksessä toukokuussa. Minä ehdotan tätä.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, me olemme tottuneet siihen, että neuvoston paikat ovat tyhjiä. Tämä ei siis ole ensimmäinen kerta, joten meidän ei pidä olla tekopyhiä. Vielä kerran sanon, että tämä on valitettavaa. Kannatan keskustelun jatkamista.

Lisäksi hallinnon arvioinnin mukaan meillä ei mielestäni ole valtuuksia muuttaa esityslistaa, jonka te löitte lukkoon, kun jatkoitte täysistuntoa. Siksi kannatan keskustelun jatkamista, vaikka esitänkin vielä kerran pahoitteluni siitä, että neuvosto ei ole paikalla.

Puhemies. – (PL) Hyvät kuulijat, otan tänään yhteyttä sekä tilintarkastustuomioistuimeen että neuvostoon. Esitän heille hyvin painokkaasti, mitä me odotamme neuvostolta ja tilintarkastustuomioistuimelta tulevaisuudessa, ja sanon, että niiden pitäisi olla läsnä tällaisissa kokouksissa. Puhun asiasta myös henkilökohtaisesti puheenjohtaja Zapaterolle, koska hän on puheenjohtajan vuorossa olevan valtion johdossa. Etsin tähän tänään ratkaisun jatkoa varten.

– (EN) Ihme on tapahtunut! Hyvät kollegat, te keskustelitte siitä, miten vaikutusvaltaisia me olemme Lissabonin sopimuksen jälkeen. Tämä vaikutusvalta on mahtavaa. Neuvosto on läsnä muutaman minuutin kuluttua! Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitän teitä saapumisesta paikalle. Otan yhteyttä tilintarkastustuomioistuimen puheenjohtajaan. Hänen on oltava läsnä keskustelumme aikana samoin kuin muidenkin toimielinten. Otan heihin kaikkiin yhteyttä tänään.

Me jatkamme nyt, ja pyydän teitä noudattamaan teille varattua puheaikaa.

Véronique Mathieu, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Šemeta, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, olen erittäin iloinen nähdessäni teidät ja saadessani puhua teille – tervetuloa. Hajautettuja erillisvirastoja koskevat EU:n maksuosuudet ovat vuosina 2000–2010 kasvaneet 610 prosenttia. Maksuosuudet ovat kasvaneet 95 miljoonasta eurosta 579 miljoonaan euroon, vaikka näiden erillisvirastojen henkilöstön määrä kasvoi noin 271 prosenttia.

Vuonna 2000 erillisvirastoissa työskenteli 1 219 henkeä, kun niissä nyt työskentelee 4 794 henkeä. Näissä luvuissa ei ole otettu huomioon vuonna 2008 suljettua Euroopan jälleenrakennusvirastoa, jonka viimeisestä vastuuvapauden myöntämisestä äänestämme tänään tai mieluummin myöhemmin Brysselissä.

Tämä yleinen kasvu on todella vaikuttavaa. Silti Euroopan unioni on vuosina 2000–2010 useiden haasteiden edessä. Ensin tulevat kaksi laajentumista vuosina 2004 ja 2007 ja 12 uutta jäsenvaltiota, ja lisäksi haasteita aiheuttavat työllistäminen ja ammattikoulutus, ympäristö, lentoturvallisuus ja monet muut.

Tässä yhteydessä hajautettujen erillisvirastojen, jotka on perustettu vastaamaan johonkin erityiseen tarpeeseen, on tuettava suoraan kehittämänsä osaamisen avulla Euroopan unionin edistystä näiden valtavien haasteiden edessä. Vastaavasti jäsenvaltioiden on tehtävä tiivistä yhteistyötä näissä asioissa, ja erillisvirastot ovat tehokas väline tähän tiedonvaihtoon. Lopuksi erillisvirastojen perustaminen koko EU:n alueelle lähentää unionia kansalaisiinsa ja mahdollistaa unionin toimintojen tietynasteisen hajauttamisen.

Erillisvirastoille uskottujen tehtävien laajuus sekä lukumäärän, koon ja talousarvioiden kasvu edellyttävät kuitenkin sitä, että toimielimet kantavat omat budjettivallan käyttäjän vastuunsa. Parlamentin samoin kuin komission sisäisen tarkastuksen yksikön ja tilintarkastustuomioistuimen talousarvion valvonnan vastuualuetta on myös vahvistettava, jotta varmistetaan, että näitä erillisvirastoja valvotaan asianmukaisesti. Se ei kuitenkaan vapauta niitä velvollisuudesta noudattaa voimassa olevia sääntöjä.

Vuoden 2008 vastuuvapausmenettelyyn liittyen haluaisin korostaa tässä monien erillisvirastojen valitettavasti toistuvia ongelmia: heikot hankintamenettelyt, epärealistinen työhönottosuunnittelu ja henkilöstön valintamenettelyjen avoimuuden puute, toimintamäärärahojen siirtojen ja peruuntumisten suuri määrä sekä toiminnan määräaikaisten huono suunnittelu ja erityisten tavoitteiden puute.

Me toteamme, että erillisvirastojen toimista huolimatta joillakin niistä on lähinnä kokonsa vuoksi yhä vaikeuksia EU:n rahoitusta ja talousarviota koskevien säännösten soveltamisessa. Pienimpien erillisvirastojen on vaikeampi noudattaa EU:n lainsäädännön määräämiä työläitä menettelyjä. Tässä asiassa odotan, että toimielinten välisen työryhmän pikaiset päätökset varmistavat, että samat ongelmat eivät toistu vuodesta toiseen. Nämä ongelmat eivät kuitenkaan vaaranna vastuuvapauden myöntämistä varainhoitovuodelta 2008.

Euroopan poliisiakatemia (CEPOL) tilanne on eri. Vaikka CEPOLin johtamisessa on havaittavissa joitakin parannuksia vuoden 2007 tilanteeseen verrattuna, tehdyt tilintarkastukset paljastavat joitakin räikeitä sääntöjenvastaisuuksia taloutta ja hallintoa koskevien sääntöjen soveltamisessa. Siksi me ehdotamme, että vastuuvapauden myöntämistä lykätään.

Lopuksi haluaisin tuoda esiin joidenkin erillisvirastojen toimet hallinnon parantamiseksi. Osa niistä on päättänyt edetä pidemmälle ja ottanut käyttöön sääntöjä, jotka ovat kehujen arvoisia, ja mainitsen tässä niistä muutaman. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, joka oli myös hyvin tehokas erillisviraston koordinoitavissa, on ottanut käyttöön riskien arviointiprosessin. Euroopan ympäristökeskus on ottanut käyttöön valvonta- ja hallintojärjestelmän hankkeidensa edistymisen ja resurssien käytön seuraamiseksi reaaliajassa. Lopuksi Euroopan elin- ja työolojen kehittämissätiö on luonut toimittamiensa tietojen seurantarjestelmän. Minä tietysti kannustan erillisvirastoja seuraamaan tätä esimerkkiä.

Algirdas Šemeta, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää talousarvion valvontavaliokuntaa ja erityisesti esittelijä Liberadzkiä ja muita esittelijöitä heidän laatimistaan mietinnöistä sekä suosituksista vastuuvapauden myöntämiseksi komissiolle varainhoitovuodelta 2008. Haluan myös kiittää Inés Ayala Senderiä hänen Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamista koskevasta mietinnöstään ja Véronique Mathieuta hänen kattavasta erillisvirastojen toistuvia ongelmia koskevasta analyysistään.

Vuoden 2008 vastuuvapausmenettely on nyt päättymässä. Kausi oli tiivis, mutta tärkeintä on se, että toimielintemme välillä käynnistyi uusi rakentava vuoropuhelu. Täydellisen tarkastuslausuman saaminen tilintarkastustuomioistuimelta on yhä komission kollegiaalinen tavoite. Mielestäni se on näkynyt selvästi viimeaikaisissa toimissamme.

Edistystä on jo tapahtunut, asioita on yksinkertaistettu ja hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä parannettu vuosien 2007–2013 ohjelmakaudella, ja erilaiset toimintasunnitelmat osoittavat asteittain myönteisen vaikutuksensa virhemääriin. Huomattava muutos on mahdollinen uuden sukupolven ohjelmissa parhaillaan valmisteilla olevan seuraavan rahoituskauden aikana. Niiden tavoitteena pitäisi olla kohdennettujen tukikelpoisuusperiaatteiden, kustannusten valvonnan ja menojen laadun parempi tasapainottaminen.

Yhdyn kuitenkin komission muiden jäsenten tavoin vastuuvapauden myöntämisestä annetussa päätöslauselmassanne esitettyyn toivomukseen: me haluamme nähdä pian viime vuosien edistyksen mitattavissa olevaa nopeutumista EU:n talousarvion varainhoidon paranemisessa mukaan lukien tärkeimpien sidosryhmien vastuun ja vastuuvellisuuden vahvistamisen uudelleen. Tiivis ja vahva yhteistyö komission ja Euroopan parlamentin välillä on tässä suhteessa oleellista. Me kaikki tiedämme kuitenkin, että konkreettisen ja kestävä edistyksen nopeutuminen paikan päällä ei riitä. Onnistumiseen tarvitaan uutta kumppanuutta

kaikkien sidosryhmien kanssa ja varsinkin jäsenvaltioiden ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen aktiivista osallistumista.

Komissio ei halua odottaa varainhoitoasetuksen tarkistusten voimaantuloon asti, ennen kuin se pyytää jäsenvaltioiden viranomaisia Lissabonin sopimuksen mukaisesti kantamaan täyden vastuun, ennakoiden toimenpiteitä, jotka ovat varainhoidon parantamisen kannalta ratkaisevia.

Olen myös sitä mieltä, että tilintarkastustuomioistuimen osuus on ratkaiseva, kun se antaa riippumattoman tarkastuslausumansa komission varainhoidosta. Kaikki muutokset tarkastuslausuman jakamisessa alueen mukaan muuttaisivat erivärisiin alueisiin liittyviä talousarvion osuuksia.

Komissio olisi hyvin tyytyväinen, jos tilintarkastustuomioistuin harkitsisi lähitulevaisuudessa niiden alueiden välistä erottelua, joilla virheen riski on eri, ja tiedottaisi meille kauden 2007–2013 lainsäädännöllä käyttöönotettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien todellisesta lisäarvosta. Toivon myös, että sitten, kun toinen lainsäädäntövallan käyttäjä on sopinut hyväksyttävästä virheriskistä, tilintarkastustuomioistuin ottaa tämän uuden käsitteen huomioon sopivaksi katsomallaan tavalla.

Komissio valmistelee uuden toimintaohjelman vuodesta 2010 eteenpäin ja lähettää sen parlamentille, kuten on pyydetty. Komissio tekee kaikkensa yhdessä muiden asiaankuuluvien toimijoiden kanssa nopeuttaakseen virhemäärien vähenemistä, jotta varmistetaan, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin voi antaa vielä 20 prosentille talousarviosta vihreän luokituksen vuonna 2014.

Kaikkien sidosryhmien osallistuminen varainhoidon parantamiseen ja unionin taloudellisten etujen suojelemiseen kohdistuvan yhteisen tavoitteen saavuttamiseen on tämän teille jo ensi kuussa jaettavan uuden toimintaohjelman ydin. Teidän vuoden 2008 vastuuvapautta koskevassa päätöslauselmanne ilmaistut huolenaiheet otetaan asianmukaisesti huomioon. Odotan innolla rakentavia keskusteluja.

Michael Gahler, ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, varainhoitovuonna 2008 ulkoasiainvaliokunnan vastuulla olevilla politiikan aloilla suoritettiin noin viiden miljardin euron verran maksuja. Jälkikäteen tarkasteltuna on selvää, että luokan IV rahoitus on jatkuvasti liian vähäistä. Tilintarkastustuomioistuin totesi joitakin epätarkkuuksia ja katsoo, että komission ulkoisen avun, kehitysavun ja liittymistä valmistelevan tuen valvontajärjestelmä on vain osittain toimiva. Komissio viittaa tilintarkastustuomioistuimen erityiseen puhtaasti vuotuisen lähestymistapaan, jolla voidaan arvioida vain osa komission työstä, ja väittää, että se johtuu useimpien ohjelmien ja niihin liittyvien valvontajärjestelmien monivuotisuudesta. Mielestäni tärkeää on se, että tilintarkastustuomioistuin ei puhu petoksesta tai kavalluksesta.

Pikemminkin on kyse EU:n ulkoisen avun hoitamisesta mahdollisimman huolellisesti, nopeasti ja tehokkaasti sekä yksityiskohtaisesta dokumentoinnista ja vastuusta, koska on harmillista, jos hankkeita ei saada päätökseen ajoissa tai niiden tulokset ovat epäselviä. Se vaarantaa ulkopoliittikkamme onnistumisen. Se tosiasia, että tilintarkastustuomioistuin on todennut virhemäärien pienentyneen, on siksi edellisen komission ulkoiseen apuun, kehitysyhteistyöhön ja laajentumispoliittikkaan liittyvän työn ansiota.

Oikeudelliseen kehykseen tehtyjen tarkistusten vaikutukset alkavat myös selvästi näkyä. Turkin liittymistä valmistelevan tuen hallinnointia koskevassa erikoiskertomuksessa viitataan ensimmäisen kerran varojen käytön parempaan valvontaan, joka on ollut mahdollista vuodesta 2007 lähtien uuden liittymistä valmistelevan tukivälineen avulla. Tulevien tilinpäätösten ja tarkastusten on osoitettava, miten vastuullisesti ja menestyksellisesti EU:n tuen saajat sitä käyttävät. Meidän on pystyttävä mukauttamaan ulkopoliittikkaamme joustavasti, jotta voimme puolustaa tehokkaasti ulkopoliittisia etujamme.

Siksi vaadimme komissiota etenemään varainhoitoasetuksen parantamisen, uuden rahoituskehyksen, talousarviouudistuksen ja ennen kaikkea Euroopan ulkosuhdehallinnon kehittämisen suhteen. Kaiken kaikkiaan voin kuitenkin suositella vastuuvapauden myöntämistä varainhoitovuodelta 2008 ulkoasianvaliokunnan vastuualueella.

Puhetta johti

varapuhemies **Rainer WIELAND**

Ingeborg Gräßle, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, meillä on ollut mielenkiintoinen aamupäivä. Aioin itse asiassa pitää täysin toisenlaisen puheen. En tee nyt niin, koska mielestäni me emme voi vain yksinkertaisesti jättää huomiotta tämänpäiväisiä tapahtumia.

Kyse on siitä tosiasiasta, että sen paremmin tämä parlamentti kuin muutenkaan toimielimet eivät suhtaudu vastuuvapauden myöntämiseen lainkaan vakavasti. Komissio on ainoa toimielin, jonka on suhtauduttava siihen vakavasti. Sille me puhumme, ja se on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaan vastuuvapauden myöntämisen kohteena. Sopimuksessa ei säädellä muiden toimielinten vastuuvapauden myöntämisestä. Se on meille ongelma. Nyt meidän on kuviteltava, miten Euroopan ulkosuhdehallinto ei kahden vuoden kuluttua välttämättä istu täällä, jos siitä tulee toimielin. Silloin koemme sen, mikä on jo nyt todellisuutta: kaikki muut toimielimet eivät edes pidä tarpeellisena tulla tänne kuuntelemaan, mitä parlamentilla budjettivallan käyttäjänä on niille sanottavana. Neuvosto tekee nyt tänä vuonna kiitettävän poikkeuksen, kuten puheenjohtajavaltio Ruotsi teki viime vuonna.

Jos me pidämme sitä, mitä täällä tapahtuu, parlamentin vastuuvapauden myöntämistä koskevan perusoikeuden lähtökohtana, voin vain varoittaa teitä siitä, että parhaillaan käsiteltävänä olevaa ehdotusta eli Euroopan ulkosuhdehallinnon muuttamista toimielimeksi ei pidä toteuttaa, koska se tarkoittaisi meidän vaikutusvaltamme päättymistä, koska tämä vaikutusvalta on niin helppo menettää. Ainoa muu edustettuna oleva toimielin on parlamentti. Haluaisin ilmaista parlamentin puhemiehelle erityiset kiitokseni meidän oikeuksiemme puolustamisesta tänä aamuna sekä siitä, että hän aikoo keskustella kaikkien muiden kanssa.

Mitä hyötyä meille on siitä, että meillä on oikeus myöntää vastuuvapaus, jos emme suhtaudu siihen vakavasti emmekä pakota muita suhtautumaan siihen vakavasti? Siksi meidän on pohdittava vastuuvapauserittelyä hyvin perusteellisesti. Emme voi jatkaa entiseen tapaan.

Haluaisin tarttua aloitteeseen ja kääntyä jälleen kerran neuvoston puoleen. Neuvosto on nyt Lissabonin sopimuksen jälkeen yksi toimielin ja neuvoston puheenjohtaja toinen toimielin. Me edellytämme tämän tilanteen välitöntä laillistamista talousarviota koskevassa lainsäädännössä. Teidän on itse varmistettava, että teidän oma vastuualueenne pohjautuu asianmukaisesti talousarviota koskevaan lainsäädäntöön, ja tämä koskee myös neuvoston puheenjohtajaa. Teidän on laillistettava vastuualueenne, ja kehotan teitä tekemään sen pikaisesti.

Jutta Haug, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin käsitellä erästä tärkeää asiaa, joka on todellinen skandaali. Tarkoitin Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskusta ECDC:tä, joka sijaitsee Tukholmassa. Erittäin pätevät ihmiset ovat toukokuusta 2005 lähtien työskennelleet siellä äärimmäisen vihamielisessä ympäristössä. Tähän mennessä Ruotsin hallitus ei ole kyennyt tekemään ECDC:n kanssa toimipaikkaa koskevaa sopimusta, vaikka he ehdottomasti halusivat tämän erillisviraston, kuten kaikki jäsenvaltiot aina haluavat jonkin erillisviraston.

Tähän mennessä yksikään työntekijä ei ole saanut henkilötunnusta, niin sanottua *Folkbokföring*-numeroa. Julkishallinto, instituutiot ja yksityisyrietykset käyttävät kuitenkin tätä numeroa asiakkaidensa tunnistamiseen. Siksi Ruotsissa syntyviä lapsia ei voida rekisteröidä, sähkö-, kaasu-, tietoliikenneyhteys- ja televisiopalvelujen toimittajat kieltäytyvät tarjoamasta palvelujaan, vuokranantajat kieltäytyvät tekemästä pitkäaikaisia vuokrasopimuksia ja lääkäriin tai sairaalaan on vaikea päästä. Aviopuolisoille se tarkoittaa, että Ruotsissa on mahdotonta ryhtyä itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi. Myös työpaikan saaminen on äärimmäisen vaikeaa. Luetteloa voisi jatkaa loputtomiin. Yksi asia on selvä: tietyt EU:n lainsäädäntöön liittyvät perusoikeudet on yksinkertaisesti evätyt ECDC:n henkilöstöltä Ruotsissa. Sen seurauksena kaikki tämä on päätynyt meidän vetoamusvaliokuntamme käsiteltäväksi. Tilanne on joka tapauksessa kestävä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Wim van de Camp, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (NL) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalla ei ole enää paljoa sanottavaa vuoden 2008 talousarviosta, sillä keskustelussa valiokunnassa ja mietinnöissä on jo tuotu monia asioita esiin. Me havaitsimme Solvit-ohjelmassa varsin huomattavan alhaisen käyttöasteen vuonna 2008, mutta se korjautuu itsestään vuosina 2009 ja 2010. Kehotan kuitenkin komission jäsentä yksinkertaisesti varmistamaan, että Solvit-ohjelman talousarviota käytetään järkevästi. Ymmärrän, että talousarvioita on käytettävä vastuullisesti, mutta mielestäni tällä alueella ei ole nyt annettu riittävästi tietoja.

Tämä seurauksena voisin esittää yhden huomautuksen palveludirektiivistä, joka pantiin täytäntöön joulukuussa 2009. Euroopan unionissa yksinkertaisesti tarvitaan tästä direktiivistä paljon tietoa.

Arvoisa puhemies, toinen asiani koskee jäsenvaltioiden todellisia tullitarkastuksia. Tästä aiheesta ei välttämättä tarvitse keskustella täällä, mutta me olemme huomanneet, että jäsenvaltiot eivät tee riittävästi maahantuotujen tavaroiden tarkastuksia, ja esitän komissiolle uudelleen vetoamuksen, että se kokoontuisi jäsenvaltioiden

kanssa tämän asian käsittelemiseksi, jotta varmistetaan, että maahantuodut tavarat tarkastetaan asianmukaisesti ilman laiminlyöntejä.

Kuten useat kollegani ja komission jäsen itse ovat jo todenneet, talousarviota koskevat säännöt ovat edelleen monilta osin hyvin monimutkaisia, mikä tarkoittaa myös sitä, että niihin liittyvät valvontamekanismit ovat hyvin monimutkaisia. Siksi haluan yhtyä kaikkiin vaatimuksiin niiden yksinkertaistamisesta ja parantamisesta kaikissa tapauksissa.

Inés Ayala Sender, liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, pyydän teitä käsittelemään ensimmäistä osaa vain työjärjestyspuheenvuorona, koska haluaisin tietää ennen tämän keskustelun päättymistä, onko parlamentti kutsunut sekä tilintarkastustuomioistuimen että neuvoston osallistumaan tähän keskusteluun, ja haluaisin tietää asiakirjoista tai saada ne nähtäväkseni. Haluaisin myös tietää, oliko neuvosto viime vuonna – vaikka kollega Gräble on sanonut, että puheenjohtajavaltio Ruotsi oli täällä läsnä – paikalla vastuuvapauden myöntämistä koskevassa keskustelussa.

Voisitteko nyt käynnistää kellon liikenteeseen liittyvän vastuuvapauden myöntämistä koskevaa puheenvuoroani varten?

Haluan ensin painottaa, että me liikenne- ja matkailuvaliokunnassa olemme tyytyväisiä siihen, että Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskeviin hankkeisiin osoitettujen maksusitoumus- ja maksumäärärahojen käyttöaste on niin korkea, lähes 100 prosenttia.

Meidän on tietysti pyydettävä jäsenvaltioita varmistamaan, että kansallisista talousarvioista osoitetaan tähän riittävästi varoja, ja haluaisin korostaa jälleen sitä, että parlamentti on aina tukenut näiden verkostojen rahoituksen lisäämistä. Me uskomme, että verkostoa koskevien hankkeiden uudelleentarkastelu vuonna 2010 tarjoaa mahdollisuuden arvioida, ovatko nämä menot olleet riittäviä ja tehokkaita. Valvonta on joka tapauksessa varmasti ollut.

Me olemme tyytyväisiä myös siihen, että Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston tilinpäätös on laillinen ja asianmukainen, vaikka olemmekin huolestuneita palvelukseen ottamiseen liittyvistä viipeistä. Komission liikenteen ja liikkumisen pääosasto on kuitenkin ilmoittanut meille, että tämä asia saatetaan ajan tasalle.

Toisaalta me olemme huolestuneita siitä, että liikenneturvallisuuteen osoitettujen maksumäärärahojen käyttöaste on niin heikko, että parlamentin tukemaan Marco Polo -ohjelmaan osoitettujen määrärahojen käyttöaste on vieläkin heikompi ja että myös matkustajien oikeuksien turvaamiseen osoitettujen maksumäärärahojen käyttöaste on poikkeuksellisen alhainen.

Ottaen huomioon hankkeen koon olemme myös huolestuneita Galileo-ohjelman maksumäärärahojen riittämättömästä käyttöasteesta ja pidämme valitettavana matkailua koskevien tietojen täydellistä puuttumista. Me toivomme, että tämä tietojen puuttuminen korjataan uudessa toimielinkehyksessä.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, olen kahden vaiheilla sen suhteen, käytänpö puheenvuoroni vai en. Olen pahoillani näistä työjärjestyspuheenvuoroista. Haluaisin ensin toivottaa neuvoston tervetulleeksi ja kiittää ministeriä siitä, että hän liittyi seuraamme. Arvoisa puhemies, käsittääkseni on tapana kutsua neuvosto käyttämään puheenvuoro komission jälkeen. Neuvosto ei kuitenkaan käyttänyt puheenvuoroa ennen poliittista keskustelua, vaikka se puhuikin keskustelun lopussa. Olisi ehkä hyvä ajatus antaa neuvostolle puheenvuoro, jotta se voisi vastata esittelijämme kantaan, jossa ehdotetaan, että vastuuvapauden myöntämistä neuvostolle lykätään.

Puhemies. – (DE) Me sovimme neuvoston kanssa, katsooko se tarpeelliseksi käyttää puheenvuoroa.

László Surján, aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (HU) Vastuuvapauden myöntäminen on oikeustoimi, eikä aluekehitysvaliokunnalla ole mielestäni mitään syytä vastustaa vastuuvapauden myöntämistä. Samanaikaisesti vastuuvapauden myöntäminen on myös poliittinen arviointi. Siinä selvennetään, olemmeko me saavuttaneet itsellemme vuonna 2008 asettamamme tavoitteet ja olemmeko saaneet riittävästi vastinetta käyttämillemme varoille.

Koheesiopolitiikan arviointiprosessia koskevia väärinkäsityksiä on aika paljon liikkeellä myös tässä parlamentissa. Haluaisin hyvin painokkaasti kiinnittää teidän huomionne siihen, että kaikki virheet eivät ole petoksia. Me yliarvioimme usein tilintarkastustuomioistuimen esittämän tai muissa tarkastuksissa esitetyn kritiikin – joka on muuten aivan oikeutettua. Haluaisin korostaa sitä, että meillä ei ole avoimia mittaustuloksia.

Me tarvitsemme yhtenäiset menettelyt tehokkuuden, vaikuttavuuden ja jopa vastaanottokyvyn mittaamiseen, koska se on avainasemassa määrittäessä, miten koheesipolitiikassa pitäisi edetä.

Vuonna 2008 vain 32 prosenttia menoista oli peräisin tältä suunnittelujaksolta ja loput vuotta 2006 edeltävän jakson menoista. Siksi on vaikea arvioida, miten hyvin me onnistuimme vuonna 2008 saavuttamaan uuden jakson tavoitteet. Tietyt jäsenvaltiot eivät saavuttaneet edes 32 prosentin tasoa. Jokainen kantaa oman vastuunsa viipeistä varojen käytössä. Komission ja parlamentin yksinkertaistamisen edistämistä koskevat suositukset, joita olemme antaneet vuodesta 2008 lähtien vastauksena kriisiin, ovat kaikki auttaneet tekemään parannuksia meidän puolestamme. Pallo on nyt jäsenvaltioiden kentällä – siellä on edistytävä huomattavasti.

Edít Bauer, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija. – (HU) Haluaisin muistuttaa siitä, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaan miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista, jota olisi noudatettava kaikessa Euroopan unionin toiminnassa ja jota olisi siksi myös voitava valvoa unionin talousarvion täytäntöönpanoa koskevassa vastuuvapausmenettelyssä. Tämä vuoksi on välttämätöntä, että talousarvion käyttöä koskevat tilastotiedot ovat käytettävissä asianmukaisesti eriteltyinä.

Olemme valitettavasti panneet merkille, että ponnisteluistamme huolimatta tietoja, joiden avulla olisi mahdollista seurata talousarviomenoja sukupuolen mukaan, ei vielä ole saatavilla. Tämä koskee ennen kaikkea alueita, joilla on erityisesti kehoitettu lopettamaan syrjintä esimerkiksi Euroopan sosiaalirahaston avulla.

Haluaisin mainita erityisesti yhden aiheen: Euroopan tasa-arvoinstituutin perustamisen viivästyminen. Tämän instituutin oli tarkoitus aloittaa toimintansa vuonna 2008, mutta itse asiassa sen viralliset avajaiset pidetään vasta tämän vuoden kesäkuussa. Tämä aiheuttaa selvästi erilaisia ongelmia myös talousarvioprosessissa. Koska useiden eri monivuotisten ohjelmien väliarviointi tehdään vuonna 2010, haluaisin vielä kerran pyytää komissiota kehittämään valvonta- ja arviointijärjestelmän, jonka avulla olisi mahdollista soveltaa tasa-arvoperiaatetta eri budjettikohdissa ja seurata eri budjettikohtien käytön vaikutuksia perusteettomien erojen syntymiseen.

Gay Mitchell, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, kehitysyhteistyön näkökulmasta vastuuvapauden myöntäminen talousarviosta on tärkeää, koska se takaa unionin veronmaksajille, että rahat käytetään kehityksessä avun tuloksellisuuden kannalta toimivasti ja tehokkaasti ja että virallisten kehitysapuosuuksien 0,7 prosentin tavoite täyttyy. Meidän on käytettävä nykyistä kehitysaputalousarviota tehokkaasti, mikä ei tarkoita avun lisäämistä vaan sen parantamista.

Meidän on käytettävä EU:n varoja paikallisten ratkaisujen kasvun siemenenä. Meidän on tutkittava mahdollisuuksia antaa kehitysmaiden ihmisten kantaa itse vastuu omasta kehityksestään esimerkiksi ja erityisesti yksilöiden, perheiden ja yhteisöjen maaomistuksen edistämiseksi.

Lukuisia naisia kuolee synnytykseen joka vuosi. Aids, malaria ja tuberkuloosi vaativat vieläkin vuosittain noin neljän miljoonan ihmisen hengen. Kehityksessä on lähes miljardi lukutaidotonta. Siksi me asetamme parlamentin, komission ja neuvoston väliseksi tavoitteeksi, että 20 prosenttia perusmenoista käytetään koulutukseen ja terveyteen. Olen kiinnostunut näkemään, olemmeko me saavuttaneet nämä tavoitteet.

Aina kun vierailen jossakin kehitysmaassa, tapaamani nuoret tekevät minuun vaikutuksen älykkyydellään ja innokkuudellaan. Nämä nuoret ovat aivan yhtä kyvykkäitä kuin nuoret missä tahansa muualla. He tarvitsevat mahdollisuuksia ja kannustusta yritteliäisyyteen. Koulutukseen investoiminen on avain siihen. Siksi parlamentin, komission ja neuvoston pitäisi sopia näistä tavoitteista. Meidän on varmistettava tilintarkastusjärjestelmällä, että täytämme nämä tavoitteet.

Haluan sanoa täällä parlamentissa muutamassa käytettävissäni olevassa sekunnissa, että mielestäni yksi keino auttaa hirveässä köyhyydessä eläviä ihmisiä on investoida maaomistuksen synnyttämiseen kehitysmaihin. Voin mainita yhden esimerkin siitä, missä se on toiminut. Se on oma maani 1700- ja 1800-luvuilla. Irlannin jakautuminen johtuu siitä, että menestyneet ihmiset saivat pieniä tontteja.

On aika lakata ajattelemasta, että ihmisiä pitää auttaa, ja alkaa ajatella, että ihmisillä on yrittämisen taito, jonka avulla he voivat auttaa itse itseään, jos he saavat siihen tukea.

Ville Itälä, PPE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää neuvostoa ja arvostan sitä, että neuvosto tuli paikalle, koska kysymys on siitä, haluaako neuvosto todella kantaa vastuuta veronmaksajien rahojen käytöstä, ja haluaako neuvosto arvostaa parlamenttia ja yhteistyötä. Siksi on tärkeää, että neuvosto on paikalla.

Keskityn puheenvuorossani parlamentin vastuuvapauteen ja haluan kiittää esittelijä Staesia erittäin hyvästä yhteistyöstä. Jaan hänen kanssaan hänen esittämänsä erittäin hyvät perusajatukset siitä, että parlamentti voi pärjätä vain, jos päätöksenteko on riittävän avointa ja läpinäkyvää. Siten voimme estää skandaalit. Me tiedämme, että vaikka olisi kuinka pienistä rahoista kyse, jos ilmenee väärinkäytöksiä, maine menee pitkäksi aikaa. Tämän estäminen on äärimmäisen tärkeä asia. Kyse ei ole parlamentin rahoista, vaan veronmaksajien rahoista. Siksi järjestelmän on oltava aukoton, jotta voimme kantaa vastuun loppuun asti.

Staesin mietinnössä oli paljon hyviä periaatteita, mutta oma ryhmäni otti lähtökohdakseen sen, että mietinnön pitäisi olla lyhyempi ja ytimekkäämpi, ja sen vuoksi teimme mietintöön poistoja. Lisäksi katsomme, että mietinnössä olisi oltava konkreettisia asioita, jotka koskettavat europarlamentaarikkojen ja koko parlamentin työskentelyä varsinaisessa lainsäädäntötyössä.

Olemme lisänneet esimerkiksi kiinteistöpolitiikkaa koskevat asiat, joissa on vielä paljon perattavaa. Meidän pitää saada tarkka selvitys siitä, miksi niissä on ongelmia. Se on pitkän keskustelun aihe. Me haluamme tietää, miksi vierailukeskus on jo muutaman vuoden aikataulusta myöhässä. Mikä voi olla ongelmana näissä asioissa? Haluamme näihin kysymyksiin vastauksia.

Täällä onnitellaan sitä, että parlamentti on vihdoinkin saanut aikaiseksi uudet ohjesäännöt niin jäsenille kuin avustajillekin. Pitää paikkansa, että se on ollut suuri edistysaskel, mutta niissä on vielä paljon muutettavaa.

Esimerkkinä voin kertoa, että uuden ohjesäännön mukaan minun pitää lentää täältä Strasbourgista ensin suoraan Suomeen ja vasta sieltä Brysseliin. Asiaan ei vaikuta edes se, että vaikka minulla olisi huomenna vierailuryhmä Brysselissä tai mietintö valmisteltavana, en saa silti mennä suoraan Brysseliin. Jos menisin, minulle ei maksettaisi matkakuluja eikä muita korvauksia.

En ymmärrä, miksi meidän elämämme täytyy tehdä niin hankalaksi, kun tiedetään, että matka täältä kotikaupunkiini Turkuun, Suomeen, kestää yhden päivän ja sieltä takaisin toisen päivän, jos haluan mennä Brysseliin tekemään töitä. Kun olen kysynyt miksi asia on näin, hallinto on vastannut, että tähän voisitte lentää Rooman tai Ateenan kautta Suomeen. Minulla ei ole Roomassa eikä Ateenassa toimistoa eikä töitä tehtävänä, vaan ne ovat Brysselissä.

Jos meillä on kaksi toimipaikkaa, niin meidän on hyväksyttävä se, että voimme tehdä töitä kummassakin. On vielä asioita, jotka on pakko muuttaa oikeille raiteille. Niihin palaamme ensi vuoden mietinnössä.

Edit Herczog, S&D-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin aluksi esittää kiitokseni. Bart Staesin ja Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimen erinomaisen ja perusteellisen työn ansiosta me olemme voineet laatia huolellisen selonteon vuoden 2008 talousarvion käytöstä parlamentin osalta. Kiitan myös kollegojani, joiden ehdottamat tarkistukset autoivat parantelemaan mietintöä.

Me sovimme yleisesti tietojen arvioinnista. Syntyneet erimielisyydet koskivat pääasiassa sitä, millä tavoin tunnistetut virheet voitaisiin korjata. Kun me vaaleilla valitut Euroopan parlamentin jäsenet nyt äänestämme vastuuvapaudesta, otamme täyden oikeudellisen vastuun vuoden 2008 talousarviosta. Me varmistamme unionin kansalaisille, että parlamentti on käyttänyt rahat niihin tarkoituksiin, joihin ne oli varattu, ja sääntöjen mukaisesti. Näinä päivinä, kun kriisi lisää kaikkien kansalaisten taakkaa, meidän on oltava erityisen huolellisia veronmaksajien rahojen käytössä. Meidän itsellemme asettamiemme standardien on oltava korkeampia kuin muille asettamiemme, koska se on uskottavuutemme ja koskemattomuutemme perusta. Samanaikaisesti meille pitää olla myös selvää, että harjoittamamme seuranta ei yksistään riitä takaamaan sitä, että varoja käytetään järkevästi ja sääntöjen mukaisesti. Se on mahdollista vain, jos perustamme myös luotettavan ja vakaan sisäisen valvontajärjestelmän. Meidän sosialistien mielestä tämä on kaikkein tärkeintä. Siksi haluan keskittyä tähän yhteen asiaan.

Meidän on korostettava erityisesti valvottavien toimielinten sisäisen valvontajärjestelmän tarkoituksenmukaista toimintaa, koska olemme vakuuttuneita siitä, että on parempi ehkäistä ongelmia kuin etsiä niihin myöhemmin ratkaisua. Toimielinten itsenäisyys on sisäisen valvontajärjestelmän asianmukaisen toiminnan tärkeä takuu. Se takaa puolueettomuuden ja varmistaa kansainvälisten tilinpäätössääntöjen ja parhaiden käytäntöjen noudattamisen. Standardit eivät kuitenkaan yksinään takaa tehokasta sisäistä valvontajärjestelmää. Vuosi 2009 oli tässä suhteessa parempi. Mikään sisäinen valvontajärjestelmä – sen monimutkaisuudesta riippumatta – ei ole virheetön, koska kyse on ihmisten tekemästä työstä, ja siksi vastuuvapausmenettely toteutetaan joka vuosi.

Mielestäni on tärkeää korostaa sitä, että me tuimme kaikkia niitä ehdotettuja tarkistuksia, jotka olivat konkreettisia, saavutettavissa ja realistisia, mutta me hylkäsimme kaikki yleistyksiset, jotka eivät paranna vaan pikemminkin hämärtävät näkökantaamme. Me hylkäsimme kaikki ehdotukset, jotka vähentäisivät poliittisten

ryhmien riippumattomuutta. Olemme vakuuttuneita siitä, että Euroopan parlamentin ryhmien riippumattomuutta on mahdoton erottaa niiden taloudellisesta vastuusta. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä tekee työnsä täysin tietoisena tästä vastuusta. Jos muut poliittiset ryhmät haluavat parantaa omaa toimintaansa, ne voivat tehdä niin. Näiden ajatusten esittämisen jälkeen pyydän teitä hyväksymään mietinnön ja myöntämään vastuuvapauden Euroopan parlamentin puolesta.

Gerben-Jan Gerbrandy, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, olen brittiläisen rock-yhtyeen Genesisin suuri ihailija. Heidän loistava kappaleensa ”Dance on a Volcano” muistui mieleeni tällä viikolla, jota tulivuoren tuhka on hallinnut varsin laajalti. Laulu ei herättänyt minussa halua lähteä tanssimaan Islantiin, vaan se tuli mieleeni tänänaamuisen vuoden 2008 menojen toteennäyttöä koskevan keskustelun yhteydessä. Vuosi 2008 oli toinen vuosi, jolle Euroopan tilintarkastustuomioistuin ei voinut antaa hyväksyntäänsä. Siksi rinnastan tämän tanssimiseen tulivuoren päällä, tulivuoren, joka ei ole laavan ja tuhkan vaan epäilysten täyttämä. Euroopan unioniin kohdistuu paljon erilaisia paineita, kuten euroon kohdistuva paine sekä unioni ja kansallisten näkökulmien välisen ristiriidan aiheuttama paine. Se riittää jo saattamaan tämän vertauskuvallisen tulivuoren purkautumisen partaalle, joten siihen ei tarvita enää heikkoa taloudellista vastuunkantoa ja kansalaisten epäluottamusta.

Miten se voidaan estää? Mielestäni on vain yksi tapa, avoimuus: kaikkien toimielinten mahdollisimman suuri avoimuus. Neuvoston – ja siten myös jäsenvaltioiden – avoimuus juuri siksi, että se on joka vuosi havaittujen sääntöjenvastaisuuksien suurin lähde. Olen muuten tyytyväinen siihen, että neuvosto on yhä paikalla. Kehotan myös jäsenvaltioita lisäämään viimeinkin avoimuutta EU:n varojen käytössä antamalla näistä menoista vuosittain julkisen selonteon. En voi ymmärtää, miksi ne haluavat välttämättä vastustaa tätä. Olen vakuuttunut siitä, että jos jäsenvaltiot käyttäisivät omia rahojaan samalla tavalla, niiden kansalaiset eivät hyväksyisi sitä.

Reilu on kuitenkin reilua, ja myös meidän parlamentissamme tarvitaan lisää avoimuutta. Bart Staes on aivan oikeutetusti laatinut hyvin kriittisen mietinnön, ja viime vuosina tehtyjen useiden parannusten jälkeen nyt on lopultakin aika avata ikkunat levälleen ja osoittaa unionin kansalaisille tämän avoimuuden avulla, että me pystymme käsittelemään heidän rahojaan vastuullisesti, koska siitä tässä kaikessa on kysymys.

Viimeinen aiheeni koskee neuvoston ja parlamentin vastavuoroisia suhteita. Noin 40 vuotta sitten katsottiin välttämättömäksi tehdä herrasmiessopimus, jotta osapuolet voisivat työskennellä suhteellisen rauhassa ja hiljaisuudessa kadulla tappelemisen sijaan. Sopimus osoittautui silloin hyvin hyödylliseksi, mutta olisi asianmukaista todeta, että se ei enää toimi, koska nyt me tappelemme kadulla. Mielestäni tärkeämpää on kuitenkin se, että neuvosto ja parlamentti ovat nyt vahvoja, kehittyneitä toimielimiä, ja siksi niiden pitäisi kyetä valvomaan toisiaan ilman herrasmiessopimusta. Haluaisin kysyä neuvostolta, kun se nyt on läsnä, voiko se vastata tähän ja onko se samaa mieltä siitä, että kahden toimielimen on mahdollista valvoa toisiaan tehokkaasti ilman herrasmiessopimusta?

Keskinäinen avoimuus herrasmiessopimuksen sijaan aiheuttaa sen, että neuvosto ja parlamentti voivat tanssia yhdessä sovussa pelkäämättä maan sortumista jalkojensa alta tai kansalaisten jatkuvan epäluottamuksen aiheuttamaa purkautumista.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja López Garrido, puhun nyt ryhmäni puolesta enkä parlamentin vastuuvapausmenettelyn valmistelijan asemassa. Siihen minulla on vielä toinen tilaisuus myöhemmin.

Haluaisin ottaa esille muutaman seikan. Ensimmäinen koskee vastuuvapauden myöntämistä komissiolle. Tämä on kysymys komission jäsenelle ja neuvostolle ja koskee sitä, että 80 prosenttia varoistamme käytetään todellisuudessa jäsenvaltioissa ja että parlamentti on peräänkuuluttanut kansallisia hallinnointia koskevia ilmoituksia vuosien ajan. Esittelijä Liberadzki mainitsi hyvin selkeästi useita kohtia koskevat uudet vaihtoehdot. Meillä on uusi perussopimus ja sen 317 artiklan 2 kohdan uuden sanamuodon perusteella komissio voi tehdä ehdotuksia pakollisten kansallisten hallinnointia koskevien ilmoitusten mahdollisimman pikaisesta käyttöönotosta. Komission jäsen Šemeta, pyytäisin, että käsittelette tätä vastauksessanne. Oletteko valmis valitsemaan tämän vaihtoehdon? Neljä jäsenvaltiota jo toimii näin, mikä on myönteistä, mutta ne toimivat neljällä eri tavalla, joten näitä toimia olisi jonkin verran koordinoitava.

Neuvosto toteaa, että asiat voivat olla näin, mutta käytännön seikoista on esitettävä huomautuksia. Jotkut jäsenvaltiot ovat liittovaltioita, joilla on eri yhteisöjä, kuten Belgia, johon kuuluvat Vallonia, Bryssel ja Flanderi, joten miten Belgian liittovaltion ministeri voi tehdä kansallisen hallinnointia koskevan ilmoituksen? Tämä ei ole suinkaan ongelma, hyvät kollegat. Tämän kansallisen tason ministerin on pelkästään tehtävä sopimus aluetason ministeriensä kanssa, odotettava niiden alueellisia poliittisia lausuntoja ja hallinnointia koskevia

ilmoituksia ja sitten esitettävä ne kaikki Euroopan parlamentille ja yleisölle. Sitten hän voi sanoa, että esimerkiksi Vallonia ja Bryssel toimivat hyvin ja Flanderi ei, tai päinvastoin ja niin edelleen.

Toinen näkökohta koskee Bogusław Liberadzkin päätöslauselmaa, jossa käsitellään tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomusta komission tavasta hallinnoida Turkin liittymistä valmistelevaa tukea. Mielestäni käytetty sanamuoto ei ole hyvä; joiltain osin ja joissakin kohdissa sitä on käytetty väärin liittymisneuvotteluihin puuttumiseksi. Olen yhdessä Jens Geierin kanssa esittänyt joitakin tarkistuksia tämän seikan poistamiseksi. Olen myös esittänyt ehdotuksen tekstin parantamiseksi, ja pyydän kollegoitani harkitsemaan tätä.

Lopuksi toivon neuvoston puheenjohtajan kiinnittävän seuraavaan seikkaan huomiota. Voitteko sanoa vastauksessanne vähän myöhemmin, noudatatteko esittelijän, talousarvion valvontavaliokunnan ja parlamentin pyyntöä antaa vastaus ennen 1. kesäkuuta 2010 ja toimittaa asiakirjat, joita pyydetään päätöslauselman 25 ja 26 kohdassa? Oletteko valmiit antamaan vastauksen siitä? Noudatatteko te tätä? Tämä on meille erittäin tärkeää, jotta voimme arvioida, ovatko neuvoston ja parlamentin väliset suhteet kunnossa.

Richard Ashworth, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolueen puolesta. Se ei tänäkään vuonna puolla äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä. Tämä on johdonmukainen kantamme, ja toimimme näin myös jatkossa aina siihen saakka, että voimme havaita, että tilintarkastustuomioistuimen antamaa myönteistä tarkastuslausumaa edellytetään itsepintaisemmin.

Haluan kuitenkin julkisesti tunnustaa edellisen komission aikaansaaman edistyksen varainhoidon hallinnan vaatimusten parantamisessa. Tilintarkastustuomioistuin panee erityisesti merkille edistymisen maatalouden, tutkimuksen, energian, liikenteen ja koulutuksen alalla. Kiitän komissiota aikaansaamistaan parannuksista. Tämä on hyvin rohkaisevaa.

Vielä on kuitenkin paljon tehtävää. Tilintarkastustuomioistuin on jälleen kerran kommentoinut kielteisesti valvonnan heikkoutta, useita sääntöjenvastaisuuksia ja Euroopan unionille kuuluvien varojen takaisinperinnän hitautta.

On myös selvää, että vaikka vastuu on viime kädessä Euroopan komissiolla, jäsenvaltioiden ja neuvoston – erityisesti neuvoston – on oltava paljon tunnollisempia EU:n rahoituksen toteutuksessa ja niiden on pyrittävä paljon tarmokkaammin saamaan myönteinen tarkastuslausuma.

Toimimme Lissabonin sopimuksen mukaisesti. Me Euroopan parlamentin jäsenet olemme sen velkaa Euroopan veronmaksajille, että meidän pitäisi voida vakuuttaa heidät siitä, että talousarvio tarjoaa vastinetta rahalle. Meidän pitäisi saada kansalaiset vakuuttuneeksi myös siitä, että Euroopan unionin kirjanpitoimenettelyt ovat rehellisiä. Minä ja puolueeni äänestämme jatkossakin talousarvion vastuuvapauden myöntämistä vastaan aina siihen saakka, että tilintarkastustuomioistuin antaa myönteisen tarkastuslausuman.

Søren Bo Søndergaard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu koskee sitä, että me EU:n parlamentin jäsenet kannamme vastuun yhteisesti ja myös henkilökohtaisesti siitä, miten EU:n varoja käytettiin vuonna 2008. Kun keskustelu on päättynyt ja äänestys on toimitettu toukokuussa, kansalaiset pitävät juuri meitä vastuussa.

Haluaisin todeta heti yhden seikan: ryhmämme suhtautuu kriittisesti tapaan, jolla EU hallinnoi veronmaksajiemme varoja vuonna 2008. On luonnollisesti monia hyviä asioita, joita ei tarvitse enää mainita. Joillakin aloilla on jopa edistytty hieman vuoteen 2007 verrattuna. Liian monista aloista on kuitenkin edelleen todettava, että asiat eivät ole hyväksyttävässä kunnossa. Yksi esimerkki on komission tilit. Rakennerahastojen osalta tilintarkastustuomioistuin toteaa, että vähintään – toistan sanan vähintään – 11 prosenttia maksetuista varoista suoritettiin sääntöjenvastaisesti. Osa johtuu virheistä ja laiminlyönneistä, osa petoksista ja väärinkäytöksistä. Tämä ei muuta sitä tosiseikkaa, että pelkästään tällä alalla ei olisi pitänyt suorittaa miljardeja euroja.

Onko tämä hyväksyttävää? Tiedämme kaikki tekosyyt. Komission mukaan vika on jäsenvaltioissa, koska ne ovat vastuussa valvonnasta. Jäsenvaltioiden mukaan vika on komissiossa, koska säännöt ovat liian monimutkaisia. Moitteita esitetään puolin ja toisin.

Meidän on pohdittava seuraavaa: hyväksyisimmekö urheiluseuran, ammattiliiton tai poliittisen puolueen tilit, jos 11 prosenttia keskeisistä maksuista on suoritettu sääntöjenvastaisesti? Olen samaa mieltä niiden henkilöiden kanssa, jotka katsovat, että tässä tilanteessa tarvitaan perusteellisia rakenteellisia muutoksia.

Meidän on siksi käytettävä vastuuvapautta hyväksemme tällaisten muutosten aikaansaamiseksi. Tällaista painostusta on harjoitettava myös neuvostoa kohtaan.

Parlamentti kieltäytyi suurella enemmistöllä viime vuoden huhtikuussa myöntämästä neuvostolle vastuuvapautta vuoden 2007 tilinpäätöksestä. Me sanoimme, että emme voi hyväksyä olevamme äänestäjillemme vastuussa tileistä ennen kuin neuvosto suostuu tapaamaan virallisesti parlamentin asianmukaiset valiokunnat ja vastaamaan kysymyksiimme julkisesti. Osoitimme siitä huolimatta hyvää tahtoa ja äänestimme marraskuussa sen puolesta, että neuvoston tileille myönnetään vastuuvapaus. Selkeä ehto oli, että tänä vuonna olisi tehtävä muutoksia.

Nyt meidän on todettava, että näitä muutoksia ei ole tehty. Annan nyt erityisen esimerkin. Neuvosto siirtää vuodesta toiseen miljoonia euroja käännöstililtä matkatilille. Tämä määrä toisin sanoen lisätään matkatilillä oleviin varoihin. Meidän on sen vuoksi kysyttävä neuvostolta itsestään selviä kysymyksiä. Miksi toimitte näin? Mihin kaikki nämä matkarahat käytetään? Mitkä valtiot hyötyvät tästä? Neuvosto voi mainiosti vastata epävirallisesti. Tähän päivään mennessä – vaikka tämä asia voi muuttua – neuvosto on kieltäytynyt vastaamasta avoimesti ja julkisesti. Tämä ei yksinkertaisesti riitä. Olemme sen vuoksi sitä mieltä, että vastuuvapauden myöntämistä ennen on tehtävä toimielinten välinen sopimus, jossa esitetään selkeästi neuvoston avoimuutta ja parlamentin kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat velvoitteet.

Neuvostoa ja komissiota vastaan esittämämme arvostelu on suoraa. Siihen yhtyvät monet kollegamme muissa poliittisissa ryhmissä. Juuri sen vuoksi, että arvostelumme on niin suoraa, meidän on oltava kriittisiä omasta, Euroopan parlamentin, taloushallinnostamme. Sen vuoksi minusta on valitettavaa, että talousarvion valvontavalioikunnan mietintö oli lopulta vähemmän kriittinen kuin puheenjohtajan alkuperäinen versio. Meidän on sen vuoksi tuettava myös kriittisten kohtien sisällyttämistä siihen uudelleen. Toivon, että toukokuun äänestyksessä tuetaan laajasti sitä näkökantaa, että kriittinen suhtautuminen omaan toimintaamme antaa vakuuttavuutta ja arvovaltaa neuvostoa ja komissiota vastaan esittämillemme arvosteluille ja pyynnöille.

Haluaisin lopuksi kiittää kaikkia talousarvion valvontavalioikunnan kollegoitani, jotka ovat jälleen tänä vuonna edistäneet laajempaa avoimuutta ja vastuunkantoa siitä, miten EU huolehtii kansalaistensa rahoista.

Marta Andreassen, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, vastuuvapauden myöntäminen on yksi tärkeimmistä toimista, joista olemme vastuussa. Meitä pyydetään tosiasiaa hyväksymään tapa, jolla Euroopan veronmaksajien varat on käytetty ja meidän on perustettava päätöksemme Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kertomukseen.

Vuotta 2008 koskevassa tarkastuskertomuksessa hyväksytään pelkästään 10 prosenttia talousarviosta. Kaikkeen muuhun sisältyy eritasoisia virheitä. Hyväksyisikö mikään johtokunta tällaisessa tilanteessa olevan yrityksen hallinnon? Ei tietenkään.

Tilanne on pysynyt ennallaan viimeiset 15 vuotta, ja Euroopan parlamentti on aina myöntänyt vastuuvapauden sen perusteella, että Euroopan unionin varojen käyttöä on parannettu. On kuitenkin todettava, että veronmaksajat haluavat tietää, päätyvätkö heidän rahansa oikealle henkilölle oikeaa tarkoitusta varten ja onko määrä ollut oikea. Meidän pitäisi tehdä päätöksemme vastuuvapauden myöntämisestä tämän perusteella.

Vuosien varrella komission, parlamentin ja neuvoston ainoa aikaansaama edistysaskel on vastuun siirtäminen jäsenvaltioille. Vaikka onkin totta, että jäsenvaltiot panevat ohjelmat täytäntöön, niin se toimieliin, jolle veronmaksajat uskovat rahansa, on komissio. Se on toimieliin, joka myöntää määrärahat, ja sen pitäisi siksi suorittaa tarvittavat tarkastukset etukäteen.

Asiaa pahentaa se, että komissio ja parlamentti keskustelevat nyt hyväksyttävästä virheriskistä. Miksi mitään virheitä – joka on uusi nimitys sääntöjenvastaisuudelle – suvaitaan, kun Euroopan unionin rahoituksellinen monimutkaisuus on samanlainen kuin keskisuurella pankilla? Viime vuonna vastuuvapauden myöntämistä neuvostolle lykättiin huhtikuusta marraskuuhun, koska Euroopan parlamentti ei ollut tyytyväinen neuvoston varainhoitoon, vaikka tilintarkastajat eivät moittineet sitä. Tilanne ei muuttunut marraskuuhun mennessä, mutta parlamentti päätti myöntää vastuuvapauden neuvostolle. Jälleen kerran kaikki toimenpiteet kohdistuvat neuvostoon, ja lykkäystä ehdotetaan.

Suhtaudummeko vakavasti vastuuseemme, vai pelaammeko poliittista peliä? Onko vastuuvapauden myöntäminen toimielinten välistä peliä, kuten aikaisemmin todettiin? Voivatko veronmaksajat sietää enää tällaista peliä? Kyse on heidän rahoistaan.

Hyvät kollegat, kehotan teitä kaikkia toimimaan vastuullisesti ja pidättäytymään vastuuvapauden myöntämisestä komissiolle, parlamentille, neuvostolle, Euroopan kehitysrahastolle ja

tilintarkastustuomioistuimelle, joka ei julkaise taloudellisia etuja koskevaa ilmoitusta, siihen saakka, että nämä toimielimet antavat näyttöä moitteettomasta varainhoidosta.

Ryszard Czarnecki, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, nyt on ongelma, koska näen ilmoitustaululla neuvoston puolesta puhuvan Diego López Garridon nimen. Hänen pitäisi antaa vastaus siihen, mitä sanoin neuvoston talousarviosta ja siitä, että se ei pystynyt toteuttamaan talousarviota ja toimittamaan muita asiakirjoja. Hän ei kuullut tätä, koska hän saapui erittäin myöhään.

Puhemies. – (DE) Hyvä Ryszard Czarnecki, pyydän teitä esittämään työjärjestyspuheenvuoron.

Ryszard Czarnecki, esittelijä. – (PL) Haluan sanoa hyvin lyhyesti, että haluaisin antaa ministerille mahdollisuuden vastata kritiikkiini, ja haluaisin lyhyen puheenvuoron asiani toistamiseksi.

Puhemies. – (DE) Olitte oikeassa todetessanne, että Diego López Garrido on puhujalistalla. Katsotaan tätä asiaa. Hänellä on sama vapaus puhua kuin teillä.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, luulen, että kaikki talousarvion valvontavaliokunnan jäsenet olivat yksimielisiä yhdestä seikasta, eli että tarvitsemme ratkaisuja EU:n virastojärjestelmään. Tämän vuoksi haluaisin esittää yksitoista ratkaisumallia. Voisimme niiden perusteella säästää 500 miljoonaa euroa joka vuosi ilman, että vaikutamme hallinnon laatuun.

Yksitoista ratkaisumalliani ovat seuraavat: 1) Tarvitaan riittävää ensisijaisen lainsäädännön perustaa. Tätä ei ole saatu aikaan myöskään Lissabonin sopimuksella. 2) Toimien välitön jäädyttäminen siihen saakka, että tehdään riippumaton arvio hajauttamisen tarjoamasta lisäarvosta. 3) Seitsemän viraston sulkeminen ja yksittäisten virastojen hallinnollisten tehtävien yhdistäminen. 4) Jokaisen viraston on oltava tulevaisuudessa vastuussa suoraan yhdelle komission jäsenelle ja ennen kaikkea toimielintenvälisistä suhteista vastaavan komission jäsenen pitäisi olla vastuussa horisontaalisista kysymyksistä. 5) Hallintoneuvoston jäsenten määrän vähentäminen. Varsinaisten jäsenten määrä ei saisi ylittää 10:tä prosenttia paikoista tai 20 hengen määrää. 6) Käytössä on oltava sijaintiperusteita koskeva luettelo, joka on otettava huomioon virastojen sijaintia määriteltäessä. Tätä tarvitaan kiireellisesti, kuten Jutta Haug totesi puheenvuorossaan. 7) EU:n virastot pitäisi vapauttaa EU:n henkilöstösäännöistä. 8) Kaikki viraston johtajat olisi valittava määräajaksi komission ehdotuksesta ja vasta sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti on kuullut heitä ja hyväksynyt heidät. 9) Komission ja virastojen välinen selkeä tulossopimus, jossa määritellään selkeästi määrälliset kriteerit, jotka EU:n tilintarkastustuomioistuin tiivistää vuotuisessa tulosarviossa. 10) Kaikkien virastojen pitäisi siirtää taloudelliset tiedot tietokantaan. Sen jälkeen me budjettiesittelijät voisimme tehdä helposti tilastollisen arvion. Tämä on ollut tähän saakka mahdotonta, koska tiedot ovat paperilla. 11) Toissijaisuusperiaate. Komission on vielä otettava huomioon perustelua koskeva vaatimus.

Ratkaisut ovat näin esillä. Hyvät Jens Geier ja Ingeborg Gräßle, on aika, että sallitte myös tämän ratkaisun täällä parlamentissa.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani osallistua tähän keskusteluun, vaikka minua ei ollut virallisesti kutsuttu. Parlamentti ei kutsunut minua virallisesti osallistumaan tähän keskusteluun. Tästä huolimatta, kun kuulin, että parlamentti ja eräät sen jäsenet pyysivät minua paikalle, tulin heti mielelläni osallistumaan tähän keskusteluun.

Uskon, että neuvoston talousarviota varainhoitovuodelle 2008 on toteutettu oikein, ja tämä voidaan päätellä tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksesta. Muutamassa puheessa kuten esimerkiksi Bo Søndergaardin puheenvuorossa mainittiin avoimuus, avoimuuden puute tai riittämätön avoimuus. Haluan tehdä tämän täysin selväksi: neuvosto katsoo, että se on toteuttanut täysin avoimella tavalla talousarviotaan ja sen vuoksi se soveltaa oikein varainhoitoasetuksessa edellytettyjä vaatimuksia.

Lisäksi, kuten tiedätte, neuvosto julkaisee edellisen vuoden varainhoitoa koskevan kertomuksen verkkosivuillaan. Haluaisin kiinnittää huomionne siihen, että neuvosto on tällä hetkellä ainoa toimielin, joka on julkaissut yleisön nähtäväksi alustavan kertomuksen vuoden 2009 tileistään.

Samoin muutama päivä sitten, tarkemmin sanottuna 15. maaliskuuta, Coreperin puheenjohtaja ja neuvoston pääsihteeri tapasivat parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan valtuuskunnan. He antoivat tässä kokouksessa kaikki pyydetty tiedot niihin pyyntöihin, joita parlamentin talousarvion valvontavaliokunta esitti neuvoston vuoden 2008 talousarvion toteuttamista koskevista aiheista ja kysymyksistä.

Gerben-Jan Gerbrandy tiedusteli tarpeesta siirtyä eteenpäin ilman herrasmiessopimusta siinä kysymyksessä, että kummatkin toimielimet valvovat yhdessä talousarvioasioita. Näin hän totesi. Jos parlamentti haluaa

tarkistaa tätä sopimusta, neuvosto voi harkita sitä ja käsitellä uutta sopimusta, joka perustuu vastavuoroisuuteen kahden toimielimen välillä. Sen vuoksi ei ole mitään ongelmaa käsitellä tätä tilannetta ja ehkä päästä uuteen sopimukseen, jolla mahdollisesti parannetaan tämänhetkistä sopimusta.

Neuvosto halusi esittää tämän näkökohdan tänä aamuna käydyssä keskustelun vuoksi. Olen erittäin kiitollinen suullisesta kutsustanne tänne, mutta toistan, että minua ei kutsuttu virallisesti tähän istuntoon.

Puhemies. – (DE) Kiitos, ministeri. Kiitän, että vastasitte ystävällisesti pyyntöömme. Tämän perusteella minun on todettava, että myöskään komissio ei saa koskaan virallista kutsua osallistua tähän istuntoon. Olen ollut parlamentin jäsen jo jonkin aikaa ja olen pannut merkille, että tällaisessa tapauksessa, kun neuvosto on täällä edustettuna – vaikka se ei olisi aivan välttämätöntä – tämä edistää merkittävästi puheenjohtajakauden menestymistä. Haluan kiittää teitä tästä vielä kerran.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Šemeta ja arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, kiitos jälleen kerran osallistumisestanne. Haluaisin ensiksi kiittää kollegaani Liberadzkiä, koska puhun Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) puolesta vastuuvapauden myöntämisestä komissiolle.

Haluaisin myös kiittää muiden poliittisten ryhmien esittelijöitä ja tilintarkastustuomioistuinta sekä erityisesti sen presidenttiä Caldeiraa, joka tekee hienoa työtä selventäessään meille näitä erittäin monimutkaisia menettelyjä.

Ryhmämme aikoo puoltaa äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä komissiolle, hyvä komission jäsen Šemeta. Haluaisin mainita edeltäjänne Siim Kallasin roolin. Hän teki paljon työtä kanssamme erityisesti edellisellä kaudella tämän myönteisen kehityksen saavuttamiseksi.

Ensinnäkin tilintarkastustuomioistuin antoi tilinpäätöksen osalta myönteisen tarkastuslausuman. Sen vuoksi, hyvä Richard Ashworth, ehkä konservatiivit äänestävät edes tilinpäätöksen puolesta. Haluaisin käyttää tilaisuutta hyväksi ja kiittää Philippe Tavernea ja hänen edeltäjänsä Brian Grayta.

Tilien osalta olen jälleen kerran huolestunut siitä, että nettovarallisuus on 50 miljardia euroa negatiivinen, ja en vielääkään ymmärrä, miksi emme sisällytä kirjanpitoon jäsenvaltiolta vaadittavia osuuksia. Siihen lisättäisiin siten noin 40 miljardia euroa. Tämä koskee henkilöstön eläkemaksuja.

Tilien perustana olevien toimien oikeellisuuden ja luotettavuuden osalta eräät henkilöt toteavat, että tilintarkastustuomioistuimen lausuma on kielteinen. Tosiasia on, että meillä ei ole tästä aavistustakaan. Olen lukenut kerta toisensa jälkeen tämän lausuman. Emme tiedä, onko meillä perustamissopimuksen 287 artiklan nojalla myönteinen lausuma tilien perustana olevista toimista. Tilintarkastustuomioistuin on esittänyt joitain lausumia – viisi kohtaa – meille, mutta me emme ole selvillä tästä asiasta. Lisäksi päätöslauselmassa ehdotetaan, että tilintarkastustuomioistuin täyttää tämän perustamissopimuksessa tarkoitetun tehtävän. Tässä yhteydessä meidän on tarkasteltava yhdessä kaikkia kustannusten hallintaan liittyviä vastuuvapausmenettelyjä.

Pyydämme näiden menettelyiden perusteella hallituksiltamme kansallisia tarkastuslausumia, joita emme saa koskaan. Ehdotan, että kansalliset tarkastuselimet osallistuvat tilintarkastukseen, jotta ne voivat antaa hallituksilleen todistuksia, jotka sisällytettäisiin vastuuvapausmenettelyyn.

Ehdotan myös, että lyhennämme määräaikoja. Voitteko kuvitella, että nyt on vuoden 2010 huhtikuu, ja me käsittelemme vuoden 2008 tilejä? Näitä määräaikoja on lyhennettävä. Ehdotan tutkimusta konsolidoiduista tilinpäätöksistä. En ole samaa mieltä neuvostolle myönnettävän vastuuvapauden lykkäämisestä, koska tilintarkastustuomioistuin ei ole tehnyt minkäänlaisia huomautuksia neuvostosta.

Päätän puheenvuoroni, arvoisa puhemies, ehdottamalla toimielinten välistä konferenssia komission, neuvoston, kaikkien kansallisten parlamenttien, jotka valvovat toimenpanevia viranomaisia, ja kansallisten tilintarkastuselinten välillä, jotta tilintarkastusmenettelyämme kehitetään erityisen teknisillä aloilla ja jotta asiat saadaan selvemmiksi kuin tällä hetkellä.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission ja ennen kaikkea neuvoston edustajat, hyvät parlamentin jäsenet, me kuulemme tämän joka kerran, kun keskustelemme EU:n varojen toteuttamisen parantamisesta: kaikissa elimissä ja toimielimissä tarvitaan menojen tarkempaa ja tehokkaampaa valvontaa sekä enemmän avoimuutta parlamenttia ja kansalaisia kohtaan. Neuvoston tämänpäiväinen läsnäolo on ensimmäinen osoitus siitä, että myös neuvostossa on jotain muuttumassa. Tämä on hienoa, ja olemme tyytyväisiä, kuten olette kuulleet, mutta tämä ei todellakaan riitä. Juuri ero, jonka mainitsitte – uskomme, että toimitte nyt täysin avoimesti, mutta meidän mielestämme te ette ole vielä vastanneet marraskuun lopun

keskustelussa esittämiimme kysymyksiin – osoittaa, että yhteistyömme ei ole vielä tarpeeksi hyvää. Puhuitte vuoden 1970 sopimuksesta, jota haluaisitte tarkistaa ja kehittää. Tämä on hyvä asia, mutta tämä toiveemme ei ole todellakaan uusi. Olemme maininneet sen monesti, ja nyt toimitte ikään kuin kyseessä olisi aivan uusi asia.

Sosialistien ja demokraattien ryhmä tukee Ryszard Czarneckin mietintöä. Jaamme hänen ja muiden ryhmien esittämän arvostelun. Emme myönnä tänään tai ensi kuussa vastuuvapautta neuvostolle. Olen sen vuoksi yllättynyt Marta Andreassenin pyynnöstä, koska olen tietysti sitä mieltä, että jäsenvaltioiden vastuun piirissä on 80 prosenttia varoista. Tämä ei vapauta neuvostoa vastuustaan, koska neuvosto ei ole EU:n neljäs tai viides toimielin, vaan se toimii yhdessä jäsenvaltioiden kanssa.

Olen kuitenkin samaa mieltä siitä, että arvostellullamme ei ole mitään todellisia seurauksia. Kuten Jean-Pierre Audy huomautti, meidän on kehitettävä välineitämme. Näytämme joka vuosi neuvostolle keltaista korttia vastuuvapauden epäämisestä eikä mitään tapahdu. Tämän vuoksi meidän on kehitettävä välineitämme: ei ainoastaan konkreettista kritiikkiä vaan myös seurauksia, eli sitä, miten käy, jos neuvosto ei tee yhteistyötä kanssamme. Tämä voi tarkoittaa myös perustuslain muuttamista.

Puhemies. – (DE) Paljon kiitoksia, Barbara Weiler. Hyvät naiset ja herrat, tarkastin tämän juuri työjärjestyksestä: meidän ei pitäisi laulaa lauluja täysistunnossa tiedustelematta sitä ensin puheenjohtajakokouksesta. Voimme kuitenkin onnitella kollegaa. Jorgo Chatzimarkakisilla on tänään syntymäpäivä ja hänellä on kahden ja puolen minuutin puheenvuoro. Paljon onnea!

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Tämä oli hyvin ystävällistä. Arvoisa komission jäsen Šemeta, mietintöjen hyväksyminen Euroopan elinten ja toimielinten taloushallinnosta on yksi tärkeimmistä velvollisuuksistamme Euroopan kansojen edustajina. Se on tärkeimpiä tehtäviämme. Kysymys siitä, mitä EU on tehnyt veronmaksajien kovalla työllä ansaitsemalla rahalla, on ratkaiseva Euroopan yhdentymishankkeen hyväksynnälle.

Haluaisin ensiksi kiittää kaikkia esittelijöitä työstään. Näen mietinnöissä kuitenkin myönteisiä ja kielteisiä seikkoja. Myönteistä on taloushallinto kokonaisuudessaan. Kaikkialla siellä, jossa EU itse valvoo ja hallinnoi varoja, asiat toimitetaan sääntöjen mukaisesti. Toteutuksen tehokkuus on sitten aivan toinen asia. Euroopan parlamentin olisi kiinnitettävä enemmän huomiota toimintalinjojen tehokkuuteen, poliittisiin kysymyksiin ja täytäntöönpanoon etenkin EU 2020 -strategian osalta.

Kielteisiä seikkoja esiintyy koheesiopolitiikan alalla. Yhdessätoista prosentissa tapauksista sääntöjä ei täytetä, ja tämä osuus on liian suuri. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että EU yrittää saada ponnekkaammin takaisin väärin perustein maksetut määrärahat. Talousarvion valvontavaliokunta on sen vuoksi hyväksynyt Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän esittämän tarkistuksen. Haluamme sata prosenttia rahoista takaisin.

Minulla on kunnia toimia vuonna 2010 komission vastuuvapautta koskevan mietinnön esittelijänä. Tästä ei tule helppo tehtävä Lissabonin sopimuksen viivästyneen voimaantulon vuoksi. Meidän on seurattava hyvin tarkasti, johtavatko eri komission jäsenten uudet vastuualueet vähäisempään avoimuuteen ja vastuun salaamisen lisääntymiseen. Meidän on seurattava tätä asiaa hyvin tarkasti, ja aiomme toimia näin.

Mainitsisin erikoisesti kaksi alaa: ensinnäkin niin sanotut kansalaisjärjestöt ja toiseksi herrasmiessopimuksen. Euroopan unioni myönsi vuosina 2008–2009 kansalaisjärjestölle yli 300 miljoonaa euroa määrärahoja. Niitä saivat maineikkaat järjestöt, kuten Deutsche Welthungerhilfe. On kuitenkin myös joitakin, jotka haluavat tuhota Euroopan unionin maineen, kuten Counter Balance, joka on hyökännyt Euroopan investointipankkia vastaan. Tätä ei voida hyväksyä, ja meidän on puututtava tähän. Tarvitsemme rekisterin ja määritelmän kyseisille kansalaisjärjestöille, sillä ne saavat paljon verorahoja.

Haluaisin herrasmiessopimuksen osalta kiittää Diego López Garridoa. Haluaisin kiittää teitä läsnäolostanne. Haluaisin myös viitata historialliseen näkökohtaan: herrasmiessopimuksen kyseenalaistaminen ja tarkistaminen 40 vuoden jälkeen on valtava askel. Koska parlamentti on tärkeämmässä asemassa uuden Lissabonin sopimuksen vuoksi, tämä on myös välttämätön askel. Meidän on varmistettava avoimuus täällä ja neuvostossa.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentille esitetään jälleen kerran ala-arvoiset tilit ja sen jälkeen pyydetään niille vastuuvapaus. Kyseessä ovat tilit, joille tilintarkastustuomioistuin kieltäytyi antamasta myönteistä tarkastuslausumaa. Tilit eivät ole edelleenkään säännösten mukaisia ja asianmukaisia. Tilintarkastajat ovat jälleen kerran todenneet, että näihin tileihin sisältyy lukuisia väärinkäytöksiä, mutta meidän odotetaan silti hyväksyvän ne.

Olen tyytyväinen, että Véronique Mathieu suositteli vastuuvapauden myöntämisen lykkäämistä Euroopan poliisiakatemian tilinpäätöksestä. Me tuemme tätä suositusta, koska OLAF tarvitsee enemmän aikaa tutkimuksensa loppuunsaattamiseksi. On esitetty väitteitä petollisesta toiminnasta kyseisessä akatemiassa, kuten siitä seikasta, että henkilöstö on käyttänyt veronmaksajien varoja huonekalujen ostamiseen henkilökohtaiseen käyttöönsä.

Voin todeta parlamentille, että Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit eivät hyväksy näitä väärinkäytöksiä. Kieltäydymme myöntämästä vastuuvapautta aina siihen saakka, että tilintarkastustuomioistuimien antaa myönteisen tarkastuslausuman.

Luottamus poliittikoihin on kaikkien aikojen aallonpohjassa, ja heikennämme asemaamme edelleen, jos hyväksymme tällaisen haaskauksen. Joka kerta, kun äänestämme vastuuvapauden myöntämisestä, kannustamme haaskaamaan ja tekemään enemmän petoksia. Joka kerran kun äänestämme vastuuvapauden myöntämisestä, lähetämme neuvostolle, komissiolle ja äänestäjillemme viestin, että emme puutu tähän asiaan vakavasti.

Puolueeni tarkastelee erityisen huolellisesti, miten työväenpuolueen ja liberaalidemokraattien Euroopan parlamentissa olevat jäsenet päättävät äänestää tästä asiasta. He eivät voi väittää kotimaassaan, että he haluavat tuoda muutosta politiikkaan – siistiä ja uudistaa politiikkaa – ja kuitenkin vuosi toisensa jälkeen hyväksyä nämä ala-arvoiset tilit. Jokaisen, joka suhtautuu tosissaan tämän järjestelmän uudistamiseen ja veronmaksajien suojelemiseen, pitäisi äänestää vastuuvapauden myöntämistä vastaan.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, kun otetaan huomioon suuret virheprosentit, en hyväksy vastuuvapauden myöntämistä komissiolle. Emme ole vielä kukaan pyrkineet yksinkertaistamaan tarpeeksi sääntöjä, erityisesti rakennerahastojen sääntöjä. Neljä riippumatonta neuvoa-antavaa komiteaa on tehnyt ehdotuksen, johon komissio ei ole vielä antanut tyydyttävää vastausta. Komission vaikutustenarviointilautakuntaa koskeva riippumaton ja ulkopuolinen tarkastus on todella välttämätöntä. Jos Stoiherin korkean tason ryhmä antaa tälle sisältöä, tälle ryhmälle pitäisi antaa riittävät voimavarat tarvittavaa sihteeristöä varten. Lisäksi tarvitaan laajemmat valtuudet. Meidän on vähennettävä hallinnollisen taakan lisäksi varsinaisia kustannuksia, ja toimeksiantoa ei pitäisi rajoittaa voimassa olevaan lainsäädäntöön: myös uuden lainsäädännön olisi oltava kriittisen tarkastelun kohteena. Tällä, arvoisa puhemies, vähennettäisiin rakenteellisesti viranomaisten ja yritysten toimintaa perusteettomasti häiritsevää taakkaa.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ensiksi käsitellä kehitysapua koskevia ongelmia, joista tilintarkastustuomioistuin aina huomauttaa, sekä kiittää Ayala Senderiä hyvästä ja miellyttävästä yhteistyöstä.

Ensinnäkin budjettituen osalta esiintyy usein ongelmia. Tämän vuoksi herää epäilyjä siitä, että niissä valtioissa, joissa yritämme auttaa jollain keinoin väestöä, korruptoituneet ja totalitaariset hallinnot käyttävät osittain budjettitukea epätoivottavien väestöryhmien tai jopa arvostelijoiden tukahduttamiseksi. Suhtaudun erittäin kriittisesti tähän budjettitukeen. Sitä olisi vähennettävä tai sitä ei pitäisi enää antaa sellaisille valtioille, joissa budjettituen käytössä esiintyy selkeästi ongelmia.

Toiseksi nyt, kuten aikaisemminkin, ongelman aiheuttaa se, että maksuissa on usein virheitä ja että kehitysapuhankkeiden koordinoiminen ja kohdentaminen eri toimielinten ja tasojen välillä tietyssä valtiossa on puutteellista eikä painopisteitä voida tunnistaa. On tärkeää, että tästä tehdään painopiste, jotta voimme parantaa hankkeiden kestävyttä ja tehokkuutta valtioissa, joissa ihmiset todella tarvitsevat apua.

Lisäksi nyt, samoin kuin aikaisemmin, pidän välttämättömänä, että kehitysapu ja Euroopan kehitysrahasto sisällytetään yleiseen talousarvioon.

Liittymistä valmistelevasta rahoitustuesta Turkille haluaisin sanoa, että olin yllättynyt, että täysin normaalista arvostelusta, joka olisi muiden maiden kohdalla johtanut jo kauan sitten rahoituksen keskeyttämiseen, johti niin nopeasti Turkin ja komission välisen yhteistyön häiriytymiseen. Pidän täysin normaalina, että ensin vahvistamme strategian ja tavoitteet, sen jälkeen aikataulut, hankkeen suunnan, mittapuut ja sen jälkeen tulosten valvontaa koskevan menettelyn.

Jos tämä kaikki kuitenkin puuttuu ja jos hankkeita toteutetaan ja ne julistetaan myöhemmin onnistuneiksi, niin ohjelman toteutustapa aiheuttaa minulle ongelman. Tästä syystä pidän itse tarpeellisena, että ainakin osaa rahoituksesta ei anneta ennen kuin meillä on kunnollisia takeita siitä, että määrärahat käytetään asianmukaisesti. Olemme nyt päässeet kompromissiin, mutta mielestäni on tarpeen valvoa ongelmaa, koska

tällä vaikutetaan muihin valtioihin, kuten Bulgariaan, Romaniaan tai Kreikkaan. Mielestäni on välttämätöntä, että kaikkia kohdellaan samalla tavalla eikä eri tavoin.

Siksi pyydän, että kiinteistöpolitiikan alalla pyritään keskipitkän aikavälin kiinteistöstrategiaan selkeän rakennus- ja taloussuunnittelun avulla. Suurille hankkeille on saatava oma budjettikohtansa ja rakentamisen edistymistä koskeva raportointijärjestelmä, eikä meidän pitäisi maksaa mitään ylimääräisiä kustannuksia tilapäisille lainantajille. Koska toimielimemme ovat suuret, tarvitsemme rakennuksia, ja ne on suunniteltava huolellisesti ja avoimesti.

Viimeinen näkökohtani on se, että ohjelmia pitäisi yksinkertaistaa kiireellisesti, koska ongelmat syntyvät valtioissa juuri tällä tavalla. Tämä ei saisi jäädä pelkäksi retoriseksi pyynnöksi, vaan se pitäisi vihdoinkin toteuttaa.

(Suosionosoituksia)

Jens Geier (S&D). – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja López Garrido, olen iloinen, että olette täällä ja osoitate näin, että neuvosto ottaa huomioon tämän tärkeän keskustelun. Hyvät parlamentin jäsenet, tiedämme kaikki tämän tempun: jos haluatte nolata jonkun, niin kysykää heiltä vaikka seuraavanlainen kysymys: vieläkö te todella pieksette lapsianne? Vaikka henkilö sanoo ei, hän on epäsuorasti myöntänyt, että hän pieksi aiemmin lapsiaan.

Bart Staesin, jota haluaisin kiittää työstään, vastuuvapauden myöntämistä koskeva mietintö on kriittinen, ja minusta se on ainakin joillain aloilla seurannut tätä logiikkaa. Itsekritiikki on hyvä asia, mutta sen pitäisi olla kuitenkin tarkkaa. Olen käynyt paljon keskusteluja ryhmässäni siitä, miten voisimme torjua tietyn sanamuodon parlamentin myöntämää vastuuvapautta koskevassa mietinnössä. Eräät meistä ovat joutuneet melkoisen paineen kohteeksi kotimaassaan tästä.

En halua kuitenkaan esittää teille omia vastauksiani kysymyksiin siitä, miksi olemme hylänneet tietyn sanamuodon. On ehdotuksia, jotka ovat jo todellisuutta. Voisimme esittää ne uudelleen, mutta miksi? On ehdotuksia, joista ei ole apua, kuten ajatus siitä, että talousarvion valvontavaliokunnasta tehdään jonkinlainen vaihtoehtoinen sisäistä tarkastusta suorittava viranomainen tai puhemiehistön ja täysistunnon välillä toimiva välittäjä. Tässä mietinnössä on monia hyviä ehdotuksia, joita ei kuitenkaan kaikkia hyväksytty.

Sen lisäksi tähän mietintöön sisältyy ehdotuksia, jotka koskevat vain osaa todellisuudesta, kuten esimerkiksi nyt käsiteltävänä oleva tarkistus 26. Tällä tarkistuksella pyydetään perustamaan parlamentin poliittisiin ryhmiin sisäinen valvontajärjestelmä. Tämän pitäisi olla aivan selvää. Näin on ollut jo pitkään sosialistien ja demokraattien ryhmässä juuri kyseisen syyn vuoksi. Jos ryhmäni suostuu tähän, toimisimme ikään kuin meillä olisi parantamisen varaa. Sen vuoksi voimme tämän esimerkin osalta ainoastaan olla samaa mieltä, jos tämä tosiasia välittyy myös mietinnöstä. Sen vuoksi ehdotan, että tähän kohtaan lisätään seuraava lause: kuten tosiasiaa toimitaan S&D-ryhmässä.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, vaikka monia ongelmia on vielä jäljellä, EU:n varojen valvominen ja tarkastaminen on parantunut ja siitä on tulossa yhä perusteellisempaa. Näemme tulokset, mikä on hyvä seikka, mutta asiassa voidaan tehdä enemmän. Tunnuslauseemme pitäisi olla, että hukkaan ei saisi heittää senttiäkään. Kehitysapuvarojen osalta on todettava, että EU on maailman suurin kehitysavun antaja. On hyvä, että pyrimme aikaansaamaan muutoksia maailmassa ja osoittamaan solidaarisuuttamme maailman köyhimmille ihmisille. Uskon, että EU:n kansalaiset ovat tyytyväisiä näistä toimista, mutta rahat on käytettävä parhaalla mahdollisella tavalla. Ne eivät saa päätyä korruptoituneille johtajille, jotka käyttävät niitä epärehellisellä tavalla, emmekä saa tuhlat rahaa hankkeisiin ja aloitteisiin, jotka eivät suuntaudu tulevaisuuteen ja jotka eivät ole riittävän laadukkaita.

Euroopan parlamentilla on tältä osin erityinen vastuu. Esitin useita tarkistuksia valiokunnalle. Esittelijä suhtautui niihin melko myönteisesti. Tosiasia on, että EU:n on oltava selkeämpi ja sen on vaadittava, että EU:n tukea saavat maat noudattavat perusihmisoikeuksia, kuten sananvapautta ja lehdistönvapautta. Valitettavasti näin ei kuitenkaan toimita tällä hetkellä.

Haluaisin mainita erittäin selkeän esimerkin: EU:n avun Eritrealle. Hallinnon arvostelijat joutuvat Eritreassa vankilaan ilman oikeudenkäyntiä ja ilman edes tietoa siitä, mistä heitä syytetään. He ovat riutuneet hirvittävässä oloissa vankiloissa vuosien ajan. Mitä he ovat tehneet? He ovat arvostelleet valtion johtoa ja presidenttiä.

Meidän olisi sanottava tämä selkeästi. EU:n on voitava pitää tukensa ehtona sitä, että edunsaajavaltiot kunnioittavat perusihmisoikeuksia, ja uskon, että mietinnön olisi tältä osin oltava vakuuttavampi ja selkeämpi. Tämä on mielestäni sitä, mitä Euroopan veronmaksajat odottavat meiltä.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, Bart Staesin mietintöön sisältyy hyvin tärkeä kohta nimeltä ”Jäsenet julkisen vallan käyttäjinä”. Tämä otsikko on osuva. Jokainen parlamentin jäsen on julkinen henkilö, ja hänen on voitava esittää yleisölle milloin tahansa, miten hän työskentelee, ja hänen on erityisesti kyettävä perustelevaan, miten hän on käyttänyt veronmaksajan tarjoaman talousarvion. Jokainen meistä käsittelee täällä veronmaksajien rahoja, joten kansalaisilla on oikeus tietää, miten me niitä käytämme.

Parlamentissa on edistytty huomattavasti tilintekovelvollisuutta koskevassa asiassa viime vuosina, mutta parlamentin jäseniä ei vielä edellytetä olemaan tilintekovelvollisia kaikista varoistaan. Viitataan erityisesti 4 200 euron enimmäismäärään kuukaudessa. Jokainen jäsen voi käyttää sen yleisiin kulukorvauksiin. Minun on nyt maksettava vuosittain huomattava summa ulkopuolisen tilintarkastajan palkkaamiseksi tämän tilintekovelvollisuuden vuoksi. Tämä on outoa; meidän pitäisi yksinkertaisesti esittää se parlamentin yksiköiden läsnä ollessa, kuten matka- ja oleskelukulujen yhteydessä. Sen vuoksi kehotan teitä tukemaan tästä aiheesta 65 kohtaan tehtyä tarkistusta 33.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimisto EPSO on toimielinten välinen yksikkö, joka vastaa henkilöstön valinnasta Euroopan unionin toimielimiin. Olen erittäin iloinen, että vastuuvapautta koskevissa mietinnöissä tämä aihe on otettu huomioon. Tarvitaan toimia, joilla tutkitaan ja poistetaan maantieteelliset epäsuhtaisuudet niiden hakijoiden ja kilpailun läpäisseiden hakijoiden välillä, jota hakevat työpaikkaa Euroopan unionin toimielinten virkamieskunnassa. Sitä ei voida hyväksyä, että uusien jäsenvaltioiden, kuten Puolan, kansalaiset ovat aliedustettuina, eikä ainoastaan Euroopan unionin virkamieskunnassa. Tämä ilmiö on mielestäni erittäin räikeä keskitason ja korkeamman tason johtavan henkilöstön keskuudessa. Epäilyjä herättävät myös pitkä rekrytointiprosessi ja kilpailun läpäisseitä hakijoita koskevan luettelon hallinnointitoimet. Usein näissä kilpailuissa valitut ehdokkaat – kilpailun läpäisseet hakijat – valitsevat työpaikan Euroopan unionin toimielinten ulkopuolella, koska he eivät voi yksinkertaisesti odottaa niin pitkään, ja koko rekrytointiprosessi menee hukkaan.

Olen iloinen, että EPSO on ottanut käyttöön korjaavan ohjelman ja hyväksynyt tilintarkastustuomioistuimen huomautukset sekä joitakin parlamentin huomautuksista. Seuraan korjaavan ohjelman tuloksia huolellisesti ja pidän aina mielessäni, minkä pitäisi olla EPSO:n tavoitteena: saavuttaa mahdollisimman hyvät ehdokkaat EU:n toimielinten työtarpeita varten, tehdä heistä valinta ja luoda kaikista kilpailun läpäisseistä hakijoista mahdollisimman hyvä luettelo, jossa kaikki jäsenvaltiot ovat suhteellisesti edustettuina.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Arvoisa komission jäsen, neuvoston puheenjohtaja López Garrido, hyvät kollegat, haluaisin esittää kantani EU:n virastojen vastuuvapaudesta. Haluaisin ensiksi esittää kollegani Georgios Stavrakakis puolesta pahoittelun. Hän ei voinut saapua tätä asiaa koskevaan keskusteluun, vaikka hän työskenteli viime kuukausina mietinnön parissa Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän varjoesittelijänä. Hän ei voinut saapua paikalle hyvin paljon julkisuutta saaneiden liikenneongelmien vuoksi.

S&D-ryhmän mielestä Euroopan unionin talousarvion avoimuus ja lainmukainen toteuttaminen ovat painopistealueita, ja julkisen talouden hoito on suurelta osin riippuvainen näiden kysymysten onnistuneesta ratkaisusta. Tästä syystä haluaisin kiittää myös esittelijää Mathieuta ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäseniä sekä virastojen johtajia, joiden kanssa olemme työskennelleet hyvin tiiviisti. Haluaisin huomauttaa, että virastojen talousarvion tilintarkastus on erittäin monimutkaista ja hankalaa, koska niiden toimintatavoissa ja toimivaltuuksissa on huomattavia eroja.

Haluaisin aloittaa yleisellä toteamuksella: vuosi 2008 osoittaa todeksi sen, että virastot ovat jatkuvasti parantaneet talousarvioidensa toteutusta vuodesta toiseen. Haluaisin poiketa aiheesta ja todeta kaikille niille kollegoille, jotka eivät odota tilintarkastustuomioistuimelta minkäänlaisia lausumia talousarvion tueksi, että jos tilintarkastustuomioistuin lopettaa lausumien antamisen, niin luottamus tähän elimeen vähenee. Tosiasia on, että virheiden määrä vähenee ja avoimuus ja kurinalaisuus lisääntyvät talousarvioiden toteutuksessa. Euroopan tilintarkastustuomioistuin ottaa tämän edistymisen huomioon. Virastojen johtajat pyrkivät puolestaan parantamaan yhä enemmän kirjanpito- ja valvontajärjestelmiä.

Puutteita esiintyy luonnollisesti vieläkin. Parlamentti ja tilintarkastustuomioistuin mainitsivat ne. Syyt näihin puutteisiin ovat objektiivisia ja subjektiivisia. Hyvä uutinen on, että ne kaikki voidaan korjata, ja toimia toteutetaan tämän vuoksi.

Suurin ongelma ilmeni Euroopan poliisiakatemiaan CEPOLin yhteydessä. Tämän yksikön ongelmat ovat jatkuneet usean vuoden ajan eri syiden vuoksi: kirjanpitojärjestelmän muuttaminen, isäntävaltiota koskevat selvittämättömät seikat, sopimusten ilmoittamista koskevat laiminlyönnit sekä julkisen varojen käyttö muihin kuin aiottuihin tarkoituksiin. Vaikka muutamien vuosien aikana on tehty myönnetyksiä, joista on

saatu tuloksia odotettua hitaammin, kannatan, että vastuuvapauden myöntämistä tämän viraston vuoden 2008 talousarvion toteutuksen osalta lykätään tänä vuonna siihen saakka, että suoritetaan uusi tarkastus ja että kollegion uusi hallinto ottaa selkeästi vastuun sen varmistamisesta, että väärinkäytökset ja oikeudelliset epäjohtonmukaisuudet poistetaan mahdollisimman nopeasti.

Toinen ongelma liittyi Frontexiin ja erityisesti tämän viraston mahdollisuuksiin käyttää sille myönnettyjä voimavaroja. Viraston johtaja antoi tyydyttäviä vastauksia tästä aiheesta valiokunnan kuulemistilaisuuksissa.

Tulevaisuudessa meidän on toteutettava useita toimia virastojen talousarvion valvonnan alalla. Tiivistän ne kolmeen toimenpiteeseen. Ensinnäkin virastojen johtajien on pyrittävä edelleen noudattamaan tiukemmin budjettikuria. Toiseksi on toteutettava toimia kirjanpitosääntöjen yksinkertaistamiseksi erityisesti yhteisrahoitettujen ja omarahoitteisten virastojen osalta. Lopuksi meidän on tarkasteltava tilintarkastustuomioistuimen esittämää ehdotusta sellaisten kriteerien käyttöönottoamisesta, joilla osoitetaan, miten hyvin nämä virastot hoitavat tehtäviään.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin esittää muutamia näkökohtia EU:n varojen käytöstä laajentumisprosessissa. Meidän oli arvioitava täällä tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomusta Turkin liittymistä valmistelevalle tuen käytöstä. Talousarvion valvontavaliokunta on erittäin pettynyt tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen tuloksiin. Komissio käytti edellisellä kaudella varoja ilman minkäänlaista strategiaa tai tehokasta tilintarkastusta, ja hankkeilla ei ollut minkäänlaista konkreettista suhdetta siihen, miten edistettiin liittymistä koskevassa asiassa. Tilintarkastustuomioistuin ei pysty arvioimaan, kuinka tehokkaasti varat on käytetty edes vuonna 2007 käyttöön otetun liittymistä valmistelevalle uuden tukivälineen osalta. Kyseessä on kuitenkin noin 4,8 miljoonaa euroa vuoteen 2013 saakka.

Aluksi valiokunnassa vallitsi voimattomuuden tunne. Missä ja milloin meillä voi olla minkäänlaista poliittista vaikutusvaltaa liittymistä valmistelevalle tuen käyttöön, jos tilintarkastustuomioistuin tekee seuraavan arvioinnin vasta vuoden 2012 jälkeen? Talousarvion valvontavaliokunta pyytää komissiota sen vuoksi tarkistamaan liittymistä valmistelevalle tukivälinettä koskevaa ohjelmaa kiireellisesti. Vaadimme myös, että varat jäädytetään vuoden 2006 tasolle siihen saakka, että edistymistä arvioidaan. Tässä on kompromissin alku.

Ehdotamme lisäksi, että yleisesti – ilman nimenomaista viittausta Turkkiin – liittymistä valmistelevalle tukivälinettä on sovellettava joustavasti. Tähän sisältyvät jäsenyyden, yhteistyön tai naapurisuuden erityiset muodot taikka vastaavat vaihtoehdot. Jos liittymisneuvotteluiden aikana keskitytään pelkästään jäsenyyteen EU:ssa, tämä voi osoittautua huonoksi investoinniksi.

Vihreät ja vasemmisto arvostavat sitä, että tällaisilla pyynnöillä puuttuisimme ulkopoliittikkaan, ja Turkkiin sovellettaisiin siten erikoiskohtelua. Ei, jos emme reagoi ilmeisiin puutteisiin tässä asiassa, niin silloin varmistamme erikoiskohtelun. Jos teemme Turkin kohdalla poikkeuksen, voimme myös lopettaa talousarvion valvontatyön Kroatiassa, Romaniassa, Bulgariassa ja Kreikassa. Kyseessä on loppujen lopuksi yksi ja sama aihe.

Pyydän, että komissio ei katso tätä asiaa sormiensa läpi ainoastaan siksi, että kyseessä on Turkki. Turkin liittymistä olisi tuettava yhteisön asettamien liittymiskriteerien perusteella.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua tänään parlamentin vastuuvapauden myöntämistä koskevasta mietinnöstä. Meillä on edessämme mielestäni kaikkien aikojen perusteellisin, kriittisin ja eniten eteenpäin suuntautunut Euroopan parlamentin vastuuvapauden myöntämistä koskeva mietintö. Se on hyvä asia. Haluaisin sen vuoksi kiittää Bart Staesia tästä rakentavasta aikaansaannoksesta.

On epätavallista, että toimitilin myöntää vastuuvapauden itselleen, ja tämä edellyttää todella suurta vastuuta, avoimuutta ja valvontaa. Mietinnällä kuitenkin autetaan varmistamaan, että Euroopan parlamentti voi kantaa tämän vastuun, osoittaa avoimuutta ja varmistaa paremman valvonnan. Tämä on luonnollisesti hyvä asia.

Parantamisen varaa on kuitenkin toki melkoisesti. Mainitsen tässä joitakin asioita, joihin mielestäni joillain tarkistuksilla vastataan. Meidän on mielestäni tehtävä enemmän, jotta kansalaisemme pystyvät seuraamaan työtämme. Voimme varmistaa tämän helpottamalla kansalaisten pääsyä mietintöihimme verkkosivuilla, mukaan lukien kriittiset mietinnöt. Olen myös sitä mieltä, että meidän on tärkeä tarkastella hankintamenettelyjemme toimintaa täällä parlamentissa. Kyseessä on ala, johon kohdistuu huomattavia riskejä, ja tässä asiassa on ehdotettu hyviä tarkistuksia. Meidän olisi mielestäni myös tarkasteltava, voidaanko johtorakennetta parantaa ja tehdä siitä avoimempaa parlamentin jäsenille ja kansalaisille, jotta he voivat auttaa valvomaan parlamenttia. Lisäksi en ole sitä mieltä – vaikka tämä on usein mainittu aikaisemmin –

että meidän pitäisi käyttää rahaa täällä Strasbourgissa sijaitsevien toimistotilojemme kunnostamiseksi. Meidän pitäisi sen sijaan varmistaa, että meillä on vain yksi toimipaikka.

Olen kotoisin Tanskasta, jolla on hyvin pitkä avoimuuden ja valvontatoimien perinne etenkin veronmaksajien rahojen käytön osalta. Nämä ovat arvoja, jotka ovat minulle läheisiä, ja minusta niiden pitäisi vallita kaikkialla EU:ssa. Minusta Euroopan parlamentille myönnettävää vastuuvapautta koskeva mietintö osoittaa, että me parlamentissa pidämme tämän mielessä ja että etenemme oikeaan suuntaan. Sen ansiosta olemme paremmassa asemassa, kun arvostelemme muita toimielimiä.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on todettu jo monta asiaa, joten haluaisin keskittyä kahteen näkökohtaan. Ensimmäinen on vastuuvapauden myöntäminen parlamentille: jos halutaan valvoa muita, on suhtauduttava erityisen kriittisesti omaan talousarvioon. Bart Staes on esitellyt mietinnön tästä asiasta. Olisin hyväksynyt sen varauksetta kuusi tai seitsemän vuotta sitten, mutta kyseisen kuuden tai seitsemän vuoden aikana moni seikka on muuttunut parempaan suuntaan. Näistä esimerkkeinä ovat ainoastaan todellisista matkakuluista myönnettävä korvaus ja avustajien ohjesääntö. On outoa, että Bart Staes mainitsi nämä äsken pitämässään puheessa, mutta nämä saavutukset eivät vielä sisälly mietintöön. Tämä on valitettavaa. Toivon, että tämä voidaan korjata äänestyksessä kahden viikon kuluttua, jotta mietintö olisi lopulta tasapainoinen. Luotan, että näin tapahtuu.

Toinen näkökohtani on yleinen näkökohta, arvoisa puhemies, koska luulen, että budjettikeskustelut ovat vaikeita lähivuosina. Talousarvion ei odoteta kasvavan uudella kaudella huolimatta Lissabonin sopimuksen jälkeisistä uusista tehtävistä. Tämä merkitsee, että EU:n menojen yhteydessä on yhä tärkeämpää saavuttaa useita tavoitteita samanaikaisesti samoin kustannuksin. Tämä edellyttää sellaista tilintarkastustuomioistuinta, joka voi todella tarkastaa määrärahojen erilaiset käyttötavat sen sijaan, että se tarkastelee pelkästään, onko sääntöjä noudatettu. Meidän tilintarkastustuomioistuimemme ei voi tällä hetkellä tehdä tätä. Näin ollen, jos haluamme laatia sellaisen tehokkaan talousarvion uudelle talousarviokaudelle, joka voidaan tarkastaa, tilintarkastustuomioistuimeen on tehtävä muutoksia. Sen vuoksi ehdotan, että tilintarkastustuomioistuin osallistuu tulevaisuudessa keskusteluun talousarviosta ja talousarvion valvonnasta, ja haluaisin, että komissio kertoo minulle, miten se aikoo vastata tähän haasteeseen.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, käsittelen vastuuvapauden myöntämistä Euroopan parlamentille, ja haluaisin ensiksi kiittää esittelijää erinomaisesta ja kovasta työstään, jota hän on tehnyt monien muiden kanssa.

Minusta on itsestään selvää, että jokainen tässä istuntosalissa oleva haluaa parannuksia, avoimuutta ja vastinetta veronmaksajien rahoille, mutta meidän on varmistettava, että muutokset menettelyihimme ovat todella parannuksia. En ole varma, ovatko jotkut tämänhetkiseen mietintöön sisältyvät suositukset parannuksia. Esimerkiksi suositus kylpyhuoneiden poistamisesta tästä rakennuksesta osoittautuu erittäin kalliiksi, kuten ehdotus korvata kaikki Euroopan parlamentin ajoneuvot.

Mietintöön sisältyy joitain suosituksia, jotka sisältyvät jo vuoden 2011 talousarvioehdotuksiin. Esimerkkeinä ovat Europarl TV:tä koskeva uudelleentarkastelu, jotta varmistetaan, että se on tehokas ja tarkoituksenmukainen, sekä kehoitus pitkän aikavälin kiinteistöstrategialle, joka on jo käytössä tai jota ainakin vaaditaan tulevaisuudessa. Mietintöön sisältyy joitain suosituksia aiheista, joissa parannuksia on jo tehty tai niitä ollaan tekemässä.

Mietintöön sisältyy luonnollisesti joitain myönteisiä asioita, ja niitä olisi todellakin tuettava, esimerkiksi tulostuspaperin tuhlaamisen vähentäminen. Näemme kaikki, että paperia tulostetaan pinoittain joka päivä, ja tätä voitaisiin varmasti vähentää.

Lisäksi myönteistä on kehoitus ulkoisten tutkimusten järjeistämistä ja näiden tutkimuksien tekemisestä yhteistyössä muiden toimielinten kanssa, jotta vältämme päällekkäisyydet ja jotta voimme saada tehokkuuden ansiosta aikaan jonkin verran säästöjä. Joitain tarkistuksia esitetään luullakseni uudestaan Euroopan parlamentin vuoden 2011 talousarvioon.

Mietinnössä pyydetään vuosikertomusta riskinhallintajohtajalta, ja minusta tämä on myös hyvä seikka. Kaikki tämä osoittaa että Euroopan parlamentille myönnettävää vastuuvapautta koskevissa keskusteluissa tarvitaan tasapainoa. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että talousarvion valvontavaliokunta varmistaa, että se täyttää tehtävänsä tulevaisuudessa ja esittää myöhemmin, miten tämän mietinnön suosituksia toteutetaan ja käsitellään.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ensiksi sanoa, että olen tyytyväinen, että minun piti matkustaa vain Strasbourgiin tällä viikolla Brysselin sijasta, koska Strasbourg sijaitsee paljon lähempänä, ja sen vuoksi oli suuri etu voida matkustaa esteettä lentoyhteyksien keskeytymisestä huolimatta.

Toinen pyyntöni koskee talousarvion valvontaa. Meillä on edelleen samat vanhat paperipinot, jotka osoittavat, mitä täysistunnossa tapahtuu tällä viikolla. Olisin tyytyväinen, jos voisimme saada tietokoneen tänne työtiloihimme erityisesti siksi, että voisimme tarkastella kaikkea sähköisesti. Siten meillä olisi äänestettäessä tarkistukset edessä omilla kielillämme, ja äänestys voitaisiin suorittaa kohdennetusti. Meillä on satoja äänestyksiä melkein aina keskipäivällä, ja olisi hyvä, että meidän ei tarvitsisi raahata papereita mukamme vaan meillä olisi tekstit sähköisessä muodossa. Euroopan parlamentin pitäisi loppujen lopuksi olla tekniikan kärjessä.

Kolmanneksi, kun matkustamme jonnekin, meidän on tehtävä kaikki kirjanpito, ja tästä on hiljattain tullut erittäin byrokraattista. Se on huomattava lisätaakka meille parlamentin jäsenille mutta myös parlamentin hallinnolle. Täydentävä talousarvio edellyttää täydentäviä ehtoja. Meidän pitäisi perustaa työryhmä, joka palauttaa olennaiset asiat – moitteettoman ja tarkan kirjanpidon – jotta hallinnollista taakkaa vähennetään 25 prosentilla eikä lisätä 50 prosentilla, kuten viime kuukausina.

Rakenteen osalta pyytäisin komissiota tarkistamaan – koska monet valtiot ovat tällä hetkellä taloudellisen tilanteen vuoksi kriisissä – pitäisikö meidän keskittyä enemmän koheesiorahastoon ja aluerahastoon tehtäviin investointeihin eikä niinkään EU:n rahoituksen käyttöön. Jopa se, että varoja lisätään 1,27 prosenttiin bruttokansantulosta, olisi järkevää sijoitustoiminnan lisäämisen aikaansaamiseksi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Haluaisin aluksi ottaa esille Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisen varainhoitovuonna 2008, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot. Olemme tyytyväisiä Tanskan, Alankomaiden, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan vapaaehtoisista aloitteista esittää kansallisia hallinnointia koskevia lausumia.

Uskomme vakaasti, että asiassa edistytään, kun kansalliset hallinnointia koskevat lausumat saadaan kaikkien sellaisten Euroopan unionin rahastojen osalta, joihin sovelletaan yhteistä hallinnointia. Kehotamme tässä yhteydessä komissiota esittämään suosituksia tällaisten hallinnollisten lausumien laatimisesta.

Tutkimuksen puiteohjelman osalta olemme huolestuneita siitä, että nykyinen ohjelma ei täytä nykyaikaisen tutkimusympäristön tarpeita. Meidän mielestämme uudistaminen ja täydentävä yksinkertaistaminen on toteutettava tulevaa puiteohjelmaa varten.

Haluaisin myös mainita Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston varainhoitovuoden 2008 talousarvion toteuttamisen. Tämän viraston tileissä esitetään, että tulot on kirjattu, ja niiltä kertyi korkoa yli 143 000 euroa varainhoitovuonna 2008, mikä osoittaa, että viraston saatavilla on hyvin paljon varoja pitkälle ajanjaksolle. Kehotamme tässä yhteydessä komissiota tarkastelemaan mahdollisuuksia toteuttaa täysimääräisesti tarpeisiin perustuvaa käteisvarojen hoitoa ja erityisesti pidentää Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston toimeksiantoa vuoden 2012 jälkeiselle ajanjaksolle sekä laajentaa sen toimivaltaa.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, jos haluamme Euroopan unionin, jonka sen kansalaiset hyväksyvät, niin on tärkeää, että kansalaiset tietävät myös, mitä heidän verorahoillaan tehdään. Sen vuoksi Christel Schaldemosen pyyntö laajemmasta avoimuudesta on täysin perusteltu, ja uskon, että tämä on asia, jonka vuoksi Eurooppa-hanke joko kestää tai sortuu.

Kyse ei ole kuitenkaan ainoastaan avoimuudesta vaan myös luettavuudesta. Meille maksetaan siitä, että käsittelemme näitä asioita kokopäiväisesti. Minusta kansalaisten olisi voitava tehdä jotain konkreettista tällaisella asiakirjalla, jos he sattumalta tutustuvat siihen. Meidän on näin ollen pyydettävä komissiota puuttumaan asiakirjojensa luettavuuteen erityisesti, kun kyseessä on talousarviota koskeva ala. Silloin kansalaiset tietäisivät hyvin nopeasti, kuinka suuri tai pieni EU:n talousarvio on, ja kuinka paljon EU:lta aina vaaditaan.

Se, että jäsenvaltiot odottavat EU:n tekvän jotain, mutta eivät ole valmiita antamaan siihen rahaa, on poliittinen ongelma, joka on meillä kaikilla. Tämä on seikka, johon komission olisi puututtava lähivuosina.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa muutaman sanan erittäin kriittisestä keskustelusta, joka koskee Turkin liittymistä valmistettavaa tukivälinettä. Tämä tuki on kasvanut tasaisesti vuodesta 2002 lähtien, vaikka Turkki ottaa enemmän askelia taaksepäin kuin eteenpäin. Tilintarkastustuomioistuimen tuoreimmasta erityiskertomuksesta käy ilmi, että ongelmat ovat merkittävät. Varoja ei käytetty tehokkaasti, eikä niitä arvioitu riittävästi.

Kehotan sen vuoksi komissiota selvittämään EU:n kansalaisille ennen vastuuvapauden myöntämistä, mitä tarkalleen tapahtui Turkille myönnetylle 800 miljoonalle eurolle vuodessa.

Nyt käsittelen yleisesti eri virastoja. EU:n virastojen määrä on kolminkertaistunut vuodesta 2000 lähtien, ne ovat kasvaneet hallitsemattomasti, niitä on perustettu uudestaan ja laajennettu. Tämä on selvästi ristiriidassa Lissabonin strategiassa esitettyjen byrokratian vähentämistä koskevien pyyntöjen kanssa. Tämä koskee myös uutta Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoa.

Vaikka puhumme vuodesta 2008, esitän muutaman huomautuksen Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta. Haluaisin tietää todella, torkkuiko se, kun vuoden alussa Tšekin tasavallassa laillistettiin kovat huumeet. Meillä on nyt avointen rajojen ansiosta mahdolluttoman hienoa huumematkailua. Suhtaudumme tiukasti tupakoitsijoihin, mutta kovien huumeiden osalta ummistamme silmämme.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluaisin käsitellä liittymistä valmistelevaa tukea. Tilintarkastustuomioistuin toteaa selvästi kertomuksessaan, että se ei pysty osoittamaan nykyisten ohjelmien perusteella, onko varoja käytetty asianmukaisesti. Komissio on sen vuoksi ottanut käyttöön ohjelmia, joita emme voi valvoa ja joiden tehokkuutta emme voi tarkistaa.

Talousarvion valvontavaliokunta antoi lausunnossaan selvän kannan, ja nyt Turkki harjoittaa uskomatonta painostusta. Kysymys ei ole vastuuvapauden myöntämisen osalta siitä, liittyykö Turkki EU:hun. Kyse ei ole siitä, haluammeko miellyttää muiden ystävällismielisten valtioiden edustajia. Kyse on siitä, ovatko nämä ohjelmat todella tehokkaita, saadaanko rahat niille, joille ne on tarkoitettu, vai kulutetaanko ne hukkaan jossakin muualla. Kyse on EU:n kansalaisten verorahojen asianmukaisesta käsittelystä. Olisin sen vuoksi erittäin kiitollinen, jos parlamentin enemmistö voisi tehdä oikean päätöksen, kun se vihdoin äänestää tästä asiasta.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, edustan puoluetta, joka vastustaa koko EU-hanketta ja maamme jäsenyyttä EU:ssa. Tämä saattaa johtaa oletukseen, että vastustamme vastuuvapauden myöntämistä näytöstä riippumatta. Haluaisin torjua tällaiset epäilykset.

Vaikka normaalisti vastustaisimme kaikkien tulevien menojen hyväksymistä, toivoin, että voisimme tukea vastuuvapauden myöntämistä aikaisemmille menoillemme, jos se olisi näytön nojalla perusteltua, vaikka emme hyväksyisikään kyseisten menojen käyttötarkoitusta. Vastustamme kuitenkin vastuuvapauden myöntämistä tileille kokonaisuudessaan sääntöjenvastaisuuksien määrän vuoksi.

Emme kuitenkaan sekoita menoihin liittyvää säännönmukaisuutta tai epäsäännönmukaisuutta siihen, hyväksymmekö vai hylkäämmekö tavoitteen. Toivon, että kaikki muut, riippumatta siitä, hyväksyvätkö he menot vai eivät, toimivat saman lähestymistavan mukaisesti.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, keskustelemme vastuuvapauden myöntämisestä vuoden 2008 talousarvioon. Sen myöntäminen tarjoaa aina mahdollisuuden luoda silmäyksen tulevaisuuteen, ja minusta tuntuu erityisesti tässä yhteydessä, että meidän on keskityttävä moniin perustamiimme virastoihin. Meidän on tarjottava näille virastoille taloudelliset resurssit, mutta meidän on varmistettava myös, että ne voivat tehdä varsinaisen työn.

Mielessäni on Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), joka vastaa kemianteollisuudesta ja jonka vastuualuetta ulotetaan tulevalle kaudella biosideihin. Meidän on varmistettava, että tehty tehokas ja ennakoiva työ on myös oikeassa suhteessa toimintalinjoihimme, ja sen vuoksi meidän kaikkien olisi varmistettava, että nämä virastot voivat toimia hyvin ja tehokkaasti myös tulevaisuudessa.

Algirdas Šemeta, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin korostaa jälleen kerran, että komissio on sitoutunut jatkamaan toimia, joissa olemme viime vuosina saavuttaneet edistystä, jotta varojen toteuttamisen laatua parannetaan edelleen. Aion luonnollisesti tarkastella huolellisesti vastuuvapautta koskevaa päätöstä, jonka Euroopan parlamentti hyväksyy kahden viikon kulutta, ja komissio aikoo varmistaa asianmukaisen seurannan.

Haluaisin myös kiittää teitä tämänpäiväisestä erittäin hyvästä keskustelusta. Minusta monia hyviä ajatuksia esitettiin keskustelun aikana, ja haluaisin tarkastella joitakin niistä.

Ensinnäkin Bart Staes ja muut jäsenet ottivat esille kansallista hallinnointia koskevat ilmoitukset. Haluaisin muistuttaa teitä, että lähetin yhdessä komission jäsenen Lewansdowskin kanssa kirjeen talousarvion valvontavaliokunnalle, ja ilmoitimme siinä, että teemme ehdotuksen kansallisista hallinnointia koskevista ilmoituksista varainhoitoasetuksen tulevan tarkistamisen yhteydessä. Uskon, että yhdessä yksinkertaistamista

koskevien ehdotusten ja hyväksyttävää virheriskiä koskevien käsitteiden käyttöönoton kanssa tällä parannetaan huomattavasti rakennerahastojen hallinnoinnin tilannetta. Søren Bo Søndergaard oli erittäin huolestunut tästä.

Edit Herczog otti esiin sisäisen tarkastuksen ja sisäisen valvonnan tehtävän. Olen täysin samaa mieltä hänen kanssaan asiasta, ja voin vain todeta, että keskustelemme ensi viikolla vuosien 2010–2012 tilintarkastusstrategiasta ja kiinnitämme enemmän huomiota komission sisäisten valvontajärjestelmien parantamiseen.

Jaan myös Jean-Pierre Audyn ja joidenkin muiden parlamentin jäsenten ilmoittaman kannan vastuuvapausmenettelystä. Minusta meidän on aloitettava keskustelu siitä, miten vastuuvapausmenettelyä parannetaan, jotta varmistetaan, että useimmat vastuuvapauspäätökset toteutetaan mahdollisimman nopeasti. Nyt on vuosi 2010, ja me keskustelemme vuoden 2008 vastuuvapaudesta, aivan kuin olisi mahdotonta tehdä mitään vuoden 2009 aikana. Minusta tarvitaan perusteellista keskustelua sidosryhmien ja tilintarkastustuomioistuimen kanssa. Olen täysin samaa mieltä teidän ja muiden tästä asiasta puhuneiden jäsenten näkökannoista.

Mielestäni on erittäin tärkeää vastata kysymykseen EU:n varojen käytön tehokkuudesta. Kiinnitämme yleisessä tarkastusstrategiassamme paljon huomiota tilintarkastuksen parantamiseen myös EU:n käyttämien varojen tehokkuuden tarkastamisen osalta. Uskon, että tämä antaa meille tuloksia tulevaisuudessa.

Turkin osalta komissio aikoo seurata suosituksia, joilla parannetaan tavoitteita ja edistymisen seurantaa. Meidän on parannettava kaikilla menoaloilla määrärahojen käytön laatua objektiivisesta tavoitteiden käyttöönotosta vaikutusten arviointiin asti.

Tähän mennessä saavutetut tulokset osoittavat, että Euroopan unioni jatkaa ponnistelujaan, jotta parannetaan tapaa, jolla veronmaksajien varat käytetään ja jolla kansalaisille tarjotaan lisäarvoa. Tämä edistyminen on seurausta omasta toiminnastanne vastuuvapauden myöntävänä viranomaisena, koska suhtaudutte tarkkaavaisesti siihen, miten EU:n talousarviota käytetään: kriittisesti, kun tämä ei ole tyydyttävää, ja kannustavasti, kun saavutetaan edistystä. Tämä on tärkeä viesti, joka on välitettävä EU:n kansalaisille.

Haluaisin sen vuoksi lopuksi erityisesti kiittää Euroopan parlamenttia tuestaan komission pyrkimyksille EU:n talousarvion paremmasta varainhoidosta.

Jens Geier, *esittelijän sijainen*. – (DE) Arvoisa puhemies, jotta tämä kirjataan pöytäkirjaan oikein, edustan esittelijää Bogusław Liberadzkiä, joka monien muiden parlamentin edustajien kanssa on joutunut tämän viikon liikenneongelmien uhriksi. Toimin tässä tehtävässä erittäin mielelläni, ja haluaisin käyttää tämän mahdollisuuden ja käsitellä joitain keskustelun aikana esitettyjä huomioita.

Ensinnäkin, arvoisa komission jäsen Šemeta, olette ilokseni korostanut, että komissio toteuttaa toimia, joilla vahvistetaan edelleen johtavien toimijoiden vastuuvollisuutta EU:n varojen hallinnoinnista. Me kaikki tiedämme, mitä tämä tarkoittaa. Tiedämme kaikki, että se tarkoittaa, että meidän on muistutettava pääosaa EU:n varoista hallinnoivia Euroopan unionin jäsenvaltioita velvollisuudesta toimia hyvien käytäntöjen mukaisesti, koska tiedämme kaikki, että suurin osa virheistä EU:n varojen käytössä tehdään jäsenvaltioiden tasolla.

Siksi oli melko kielteistä kuulla Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmän ja Vapaa ja demokraattinen Eurooppa -ryhmän kollegoita. Heistä kaikilla, mukaan lukien Ryszard Czarneckilla, on asiasta toisenlainen kanta. He arvostelivat voimakkaasti komissiota keskustelussa ja totesivat, että komissiolle ei myönnetä vastuuvapautta. Olisin odottanut, että muut parlamentin jäsenet tukevat kansallisten hallinnointia koskevien ilmoitusten käyttöönottoa, koska tämän osalta tehdään virheitä ja yhteistyö ei ole riittävää. Lisäksi on melko kielteistä kuulla ECR-ryhmän kollegojen sanovan, että kaikki, mitä täällä tehdään, on puutteellista, vaikka he tietävät hyvin, että vastuu on täysin muualla.

Haluaisin jälleen kerran mainita liittymistä valmistelevan tuen, koska minusta joitain asioita on oikaistava. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että talousarvion valvontavaliokunta kannatti esittelijää niukalla enemmistöllä. Haluaisin myös muistuttaa teitä, että raportoinnin aikana Euroopan tilintarkastustuomioistuimen edustajat pyrkivät muistuttamaan esittelijälle, että hänen mietintönsä koskee komission toimia siltä osin, pitäisikö siitä esittää arvostelua, eikä Turkin käyttäytymistä. Kollegamme Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmässä äänestivät tarkistuksista komissiolle myönnettävään vastuuvapauteen, jotka haluaisimme peruuttaa heti, koska tässä asiassa ei ole selkeästi niinkään kysymys veronmaksajien varojen käytöstä kuin siitä, mihin suuntaan jäsenyysneuvottelut Turkin kanssa etenevät. Tämän asian päättäminen tässä yhteydessä on väärä etenemistapa.

Inés Ayala Sender, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin loppupuheenvuorossani kiittää komission jäsentä Šemetaa ja komission kehitysavusta ja humanitaarisesta avusta vastaavia yksiköjä ututterasta ja tehokkaasta yhteistyöstä tässä menettelyssä.

Haluan antaa tunnustusta myös puheenjohtajavaltio Espanjalle ponnisteluistaan tässä vastuuvapausmenettelyssä ja etenkin sen tarjouksesta käynnistää neuvoston kanssa neuvottelu toimielinten välisen sopimuksen uudistamisesta, koska nykyinen sopimus on ollut jo jonkin aikaa selvästi vanhentunut. Vastustan kuitenkin parlamentin improvisoitua menettelyä. Sille ei selvästikään tullut mieleen kutsua virallisesti tilintarkastustuomioistuinta tai neuvostoa kuin vasta tänään kello 9.00.

Heidän poissaolonsa arvosteleminen tässä tapauksessa, kun emme edes vaivautuneet kutsumaan heitä, on minusta naurettavaa ja osoittaa hyvän tahdon puutetta. Uskon, että jos haluamme, että meitä kunnioitetaan, ja jotta voimme täyttää uudet vastuualueemme, toimielinten välisen menettelyjemme on oltava täsmällisempiä ja vakavammin otettavia sekä vähemmän opportunistisia.

Vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan kehitysrahastoille koskevan keskustelun lopuksi haluan kiittää erinomaisesta yhteistyöstä kollegoitani, erityisesti Monika Hohlmeieria, ja olen tyytyväinen merkittävästä parannuksista EU:n kehitysavun tehokkaaseen ja avoimeen toteutukseen.

Kaikista Euroopan unionin toiminnasta peräisin olevista myönteisistä toimista kansalaiset arvostavat erityisesti EU:n kehitysapua ja jopa pyytävät, että se olisi näkyvämpää ja laaja-alaisempaa. He kuitenkin huolestuvat, jos ei selvennetä, miksi me autamme tiettyjä hallituksia budjettituella, tai jos emme esitä syitä tai anna riittäviä takeita tiukasta valvonnasta tapauksissa, joissa olosuhteet muuttuvat vallankaappauksen, korruptioskandaalien, ihmisoikeuksien rikkomisen vuoksi tai demokratian ja sukupuolten tasa-arvon saavuttamisen tiellä olevien vastoinikäymisten vuoksi.

Merkittävä edistys, jonka olemme panneet merkille, tarjoaa hyvän syyn myöntää vastuuvapaus seitsemännelle, kahdeksannelle, yhdeksännelle ja kymmenennelle Euroopan kehitysrahastolle, mutta meidän on edelleen pyrittävä parannuksiin. Euroopan parlamentti toimii jatkossakin erityisen valppaasti sen varmistamiseksi, että Lissabonin sopimuksen jälkeinen uusi toimielinten välinen järjestelmä ja Euroopan ulkosuhdehallinnon puitteet eivät vaaranna aikaansaatuja parannuksia. Kansalaiset voivat olla näin edelleen ylpeitä Euroopan kehitysavusta.

Bart Staes, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ensiksi kiittää kaikkia mietinnöstä puhuneita parlamentin jäseniä, erityisesti Ville Itälää, Gerben-Jan Gerbrandya, Edit Herczogia, Jens Geieriä, Peter van Dalenia, Christel Schadelmosea, Esther de Langea ja Derek Vaughania. Luulen, että kaikki on jo sanottu, vaikka minä olin hämmästynyt tämän mietinnön laadinnasta. Tämä on kolmas kerta, kun olen ollut Euroopan parlamentille myönnettävää vastuuvapautta koskevan mietinnön esittelijänä, ja voin panna merkille muutoksen siinä, miten asia tiedostetaan.

Ensimmäisellä ja toisella kerralla oli melko helppoa esittää arvosteluja täällä parlamentissa. Kolmannella kerralla se on ollut vaikeampaa. On selvää, että parlamentti on yhtäkkiä yliherkkä ja se ei ole mahdollisesti kriittinen itseään kohtaan. Lehdistössä eräät henkilöt ovat syyttäneet minua, ja jotkut parlamentin kollegoistani ovat haastaneet minut tästä asiasta todeten: hyvä on, mutta se, mitä olette kirjoittaneet, puhalttaa tuulta euroskeptikkojen purjeisiin. Olen toista mieltä: olen Euroopan parlamentin jäsen, joka suhtautuu myönteisesti ja kriittisesti EU:hun, ja jos törmään asioihin, joita voitaisiin mielestäni parantaa tai muuttaa, tai vapaaehtoisien eläkerahaston kaltaisiin asioihin, joihin on liittynyt väärinkäytöksiä aikaisemmin, niin minun tehtävänäni on sanoa tämä. Meidän Eurooppa-myönteisten parlamentin jäsenten on huomautettava näistä asioista, koska tämä on tapa viedä tuulta euroskeptikoiden purjeista. He toimivat tällaisten puolitotuuksien – ja joskus ilmiselvien valheiden – turvin. Meidän tehtävämme on kertoa, miten asiat ovat, ja aion toimia aina näin, en aio koskaan peitellä väärinkäytöksiä. Tämä on peruseriaatteeni.

Ryszard Czarnecki, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Jens Geieriä, joka on pannut merkille, että sanon joskus, mitä ajattelen. Minun on todettava, että opin loistavia asioita neuvoston edustajalta, Espanjan ministeriltä, joka häviää jonnekin aina, kun hän tietää, että neuvostoa aiotaan arvostella. Hän ei ollut täällä alkupuheenvuoroni aikana eikä hän ole täällä nyt, kun haluan puhua uudelleen.

Ei ole sattumaa, että seitsemästä toimielimestä, joita minulla on ollut tilaisuus arvioida, kuusi on enemmän tai vähemmän kunnossa, ja yksi aiheuttaa jatkuvasti ongelmia. Haluan muistuttaa kaikkia siitä, että tilanne oli sama vuosi sitten. Neuvostolle myönnettiin vastuuvapaus vasta marraskuussa. Uskon, että tämä tapahtuu aikaisemmin tänä vuonna, mutta en haluaisi sallia tilannetta, että saamme vuoden 2007 asiakirjan vuoden 2008 sijasta. Tämä osoittaa joko sen, että neuvoston pääsihteeristössä vallitsee kaaos, tai että

parlamenttia kohdellaan tyhmän koulupojan tavoin. Tilanne, jossa kaikki EU:n toimielimet ovat tasa-arvoisia, mutta neuvosto pitää itseään tasa-arvoisempana, aivan kuin George Orwellin *Eläinten vallankumouksessa*, on erittäin huolestuttava.

Olen kuitenkin sitä mieltä – olkaamme oikeudenmukaisia – että neuvoston edustaja ilmoitti yhdestä erittäin tärkeästä ehdotuksesta. Tämä koskee luopumista, kuten ymmärsin asian, kuuluisasta vuonna 1970 tehdystä herrasmiehsopimuksesta. Tämä merkitsee tunnustusta siitä, että 40 vuotta sitten kansallisten parlamenttien valitsemaa Euroopan parlamenttia, jota ei valittu vaaleilla, pitäisi nyt kohdella vakavammin. Herrasmiehsopimuksesta luopuminen on erittäin hyvä asia, josta olen erittäin kiitollinen neuvostolle. Luulen, että esitin tällaisen suullisen tarkistuksen äänestyksessä toukokuussa.

Véronique Mathieu, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää varjoesittelijöitä, jotka tekivät tätä mietintöä laadittaessa kanssani todella tehokasta yhteistyötä, ja toiseksi kaikkia valiokunnan sihteeristön jäseniä, koska tämä oli erittäin vaativa tehtävä.

Haluaisin kiittää myös kaikkiin näihin keskusteluihin osallistuneita jäseniä, ja yhdyn täysin heidän huolenaiheisiinsa. Heidän puheistaan kävi ilmi, että he haluavat lisätä avoimuutta ja EU:n varojen valvontaa, mikä on täysin ymmärrettävää.

Haluaisin puheenvuoroni lopuksi huomauttaa myös, että näillä virastoilla on myös poliittinen tehtävä, tämä on todettava, ja se on myös hyvin tärkeä. Niillä on työohjelma, jotta ne voivat toteuttaa tämän tärkeän poliittisen tehtävän tehokkaasti. Työohjelman on oltava johdonmukainen EU:n työohjelman kanssa, ja kolmen toimielimen on valvottava sitä. Tämä on toiveeni.

Jotkut virastot tekevät yhteistyötä luonnollisesti ja spontaanisti niiden kanssa, mutta jotkut muut eivät ole yhtä auliita yhteistyöhön, ja tällaisissa tapauksissa toimielinten asiakirjat eivät ole sitovia. Meidän on tarkasteltava tätä hyvin vakavasti, arvoisa puhemies.

Puhemies. – (DE) Haluaisin lisätä lyhyesti parlamentin yksiköiltä saamani tiedon, että he ovat käyneet nopeasti läpi viime vuosien pöytäkirjat. Viime vaalikaudella neuvosto hyväksyi kannan ja osallistui keskusteluun kerran, ja tämä vasta toisessa käsittelyssä, koska vastuuvapauden myöntämistä siirrettiin alun perin vuonna 2009, ja neuvosto oli läsnä vain toisessa käsittelyssä. Tältä osin käsitys siitä, että asiat ovat parantuneet, ei ole varmasti väärä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ivo Belet (PPE), kirjallinen. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämän parlamentin on oltava talouden avoimuuden ja sisäisen varainhoidon valvonnan esikuva. Emme voi tässä yhteydessä suhtautua omiin toimiimme liian vaativasti. Näin suurikokoisessa parlamentissa, jossa on näin paljon jäseniä ja henkilöstöä, kaikki ei voi toimia täydellisesti koko ajan. Virheitä sattuu aina, kun tehdään yhteistyötä. Jopa tiukimmallakaan sisäisellä valvonnalla ei voida estää tätä. Meidän on kuitenkin tunnustettava, että viime vuosina on tehty paljon työtä tämän korjaamiseksi.

Haluan antaa kaksi esimerkkiä. Ensinnäkin uusi avustajien ohjesääntö, joka on käytössä viimeinkin vuosien keskusteluiden jälkeen. Aikaisemmin esiintyneet väärinkäytökset on nyt lähes poistettu. Toinen esimerkki on kulujen korvaaminen. Tälläkin alalla on toteutettu toimia ja otettu käyttöön selkeitä ja tarkkoja sääntöjä. Onko tällä ratkaistu kaikki ongelmat? Ehdottomasti ei. On hyvä, että sisäistä valvontaa on edelleen tiukennettu, mutta epämääräisen vaikutelman antaminen siitä, että asioita peitellään, ei ole minusta hyväksyttävää, koska se ei ole totta. Haluaisin lopuksi todeta tulevien määrärahojen lisäämisen osalta, että meillä on oltava rohkeutta selvittää kansalaisille, että Lissabonin sopimus merkitsee paljon ylimääräistä työtä ja että suurempien määrärahojen myöntäminen viestintään ja vierailijoiden tapaamiseen on todellakin perusteltua.

Indrek Tarand (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olemme yleisesti tyytyväisiä Euroopan unionin talousarvioon nykytilanteen osalta. Parantamisen varaa on kuitenkin edelleen. Sanoisin huomattavia parannuksia. *Ceterum censeo*, Ranska on päättänyt myydä Mistral-luokan sota-aluksen Venäjälle. Uskomme, että se tulee todella katumaan tekoaan.

(Istunto keskeytettiin klo 12.00, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Gianni PITTELLA****4. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja****5. SWIFT (keskustelu)**

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat SWIFTistä.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Cecilia Malmström, hyvät parlamentin jäsenet, viime maaliskuun 24. päivänä komissio antoi neuvostolle suosituksen valtuutuksesta aloittaa neuvottelut Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisestä sopimuksesta, jolla rahaliikenteen sanomanvälitystietoja luovutetaan Yhdysvaltain valtionvarainministeriölle terrorismin ja sen rahoituksen torjumiseksi.

Suositus jätettiin välittömästi esittelijälle ja joillekin Euroopan parlamentin jäsenille ja toimitettiin EU:n neuvostolle.

EU:n neuvosto on edelleen vakuuttunut tällaisen sopimuksen tarpeellisuudesta ja antaa siksi täyden tukensa komission suositukselle terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa koskevista sopimusneuvotteluista. Pysyvien edustajien komitea on käsitellyt perinpohjaisesti komission jäsenen laatimaa valtuutusluonnosta, ja periaatteessa tästä komission suosituksesta äänestetään seuraavassa neuvoston kokouksessa. Aiomme äänestää sen puolesta ja ottaa tietenkin huomioon parlamentin kannan sekä ne näkemykset, joita täällä istuntosalissa tänään aiheesta esitetään.

Neuvosto on parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että SWIFT-sopimukseksi kutsuttuun tulevaan sopimukseen on sisällyttävä asianmukaiset takeet ja varotoimet. Se hyväksyy näin ollen parlamentin mielipiteen, että kaikissa tapauksissa on välttämätöntä toimia Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 8 artiklan, Lissabonin sopimuksen ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisesti. Lisäksi henkilötietojen siirrossa on kunnioitettava tiettyjä peruseriaaiteita, kuten henkilön oikeutta saada tietää omien tietojensa käsittelystä tai oikeutta muuttaa tai poistaa virheellisiä tietoja.

Kaikki tietosuojaan liittyvät oikeudet on taattava syrjimättömästi, toisin sanoen Euroopan unionin kansalaisia on kohdeltava samalla tavalla kuin Yhdysvaltojen kansalaisia.

Olemme vakuuttuneita siitä, että on mahdollista päästä yksimielisyyteen Yhdysvaltojen kanssa tehtävän sopimuksen kestosta, jonka toivon olevan noin viisi vuotta.

Käsityksemme tietojenvaihdosta kolmansien maiden kanssa on se, että kun Yhdysvaltojen viranomaiset perustellusti uskovat sellaisen tiedon olemassaoloon, joka voi auttaa muiden maiden viranomaisia nostamaan syytteitä terrorismirikoksista, näitä tietoja on käytettävä. Lisäksi tämä on nimenomaisesti sallittu EU:n lainsäädännössä. EU:n lainsäädännön mukaan jäsenvaltio voi samoin edellytyksin kuin se on saanut muilta jäsenvaltioilta tietoa, siirtää tätä tietoa kolmansille valtioille terrorismin torjumiseksi.

Seuraavaksi käsitelen tietojen siirtämistä valikoimattomasti, johon ei kaikissa tapauksissa liity mitään täsmällistä olettamusta. Valikoimattomasti tapahtuva tiedonsiirto on säilytettävä teknisistä syistä ja myös tehokkuussyistä, sillä usein on tärkeää saada määrätty määrä tietoa, josta voidaan tehdä johtopäätöksiä terrorismiin liittyvien syytetoimien yhteydessä. Tietojen valikoimattoman siirtämisen on tietenkin oltava mahdollisimman täsmällistä ja tarkkaan rajattua, ja sillä on aina oltava hyvin selvä tavoite: syytteen nostaminen määrätystä terrorismirikoksista. Kyseinen tavoite on peruste tällaisen sopimuksen tekemiselle.

Tästä syystä komissio on laatinut seikkaperäisen valtuutusluonnoksen. Mielestäni kyseessä on järkevä luonnos, jossa turvataan ihmisten perusoikeudet ja otetaan huomioon kyseessä olevien sopimusten tehokkuus. Lisäksi se perustuu vastavuoroisuuteen ja tiedonkeruun oikeasuhteisuuteen. Se perustuu kiistatta sopimusten vaikutuksella saavutettujen tulosten valvontaan – siten kuin siihen on viitattu myös komission suosituksessa – josta vastaa ennen kaikkea parlamentti. Se on ehdottomasti mukana koko neuvotteluprosessissa.

Parlamentti katsoo oikeutetusti, että senkin on oltava osallisena tässä sopimuksessa, ja näin ollen olemme yksimielisiä siitä, että sille on annettava asianmukaiset tiedot ja että komission, joka on osapuolena sopimusneuvotteluissa, pitäisi välittää sille tätä tietoa neuvottelujen kaikissa vaiheissa.

Neuvosto ymmärtää myös sen, että parlamentin tutustumista kansainvälisten sopimusten salaiseksi luokiteltuihin osiin pitäisi helpottaa, jotta se voi suorittaa arvioinnin niissä tapauksissa, joissa sillä on hyväksymisoikeus. Lisäksi minun on mainittava, että 9. helmikuuta 2010 antamassaan julkilausumassa neuvosto lupasi neuvotella parlamentin kanssa tätä aihetta koskevasta toimielinten sopimuksesta. Vahvistan mielelläni tuon lupauksen tänään neuvoston puolesta.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaan liittyvien tietojen kerääminen on tärkeää terrorismin torjunnassa. Tiedämme, että terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman kautta saatujen tietojen ansiosta on estetty terrori-iskuja Euroopassa, kuten nestemäisten pommien käyttö Heathrow'n lentokentällä vuonna 2006. Siksi terrorismin rahoituksen jäljittämishjelma on tärkeä paitsi Yhdysvalloille myös Euroopalle.

Käsittelimme tätä asiaa tavatessani hiljattain Yhdysvaltain sisäisestä turvallisuudesta vastaavan ministerin Janet Napolitanon. Yhdysvallat on hyvin perillä edellisen väliaikaisen sopimuksen uudistamistarpeesta, mutta se on myös kiinnostunut joistakin tunnetuihin terroristeihin viittaavista tiedoista, jotka eivät enää ole saatavilla. Meidän on siis käsiteltävä turvallisuusvajetta, mutta myös tehtävä se siten, että varmistetaan perusoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen ja riittävä tietosuojan taso.

Tästä syystä komissio alkoi edellisen aiheesta käymämme keskustelun jälkeen pikaisesti laatia uutta valtuutusta EU:n ja Yhdysvaltojen välisen terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa koskevan sopimuksen tekemiseksi. Mielestäni valtuutus on kunnianhimoinen mutta realistinen. Siinä löydetään tasapaino yhteisen turvallisuuden ylläpitämiseen ja kiinnitetään samanaikaisesti huomiota perusoikeuksiin ja tietosuojaan parlamentin viime vuoden syyskuussa ja tämän vuoden helmikuussa antamien päätöslauselmien perusteella.

Kiitan esittelijää Jeanine Hennis-Plasschaertia tekemästämme erittäin rakentavasta yhteistyöstä. Komissio on pyrkinyt tässä asiassa yhteistoimintaan hänen ja muiden esittelijöiden sekä varjoesittelijöiden kanssa. Olen myös kiitollinen puheenjohtajavaltiolle työstä, jota se on tehnyt yrittäessään saada asian läpi neuvostossa.

Olemme yrittäneet ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmissa esiin tuodut huolenaiheet. Tietojen käsittelyn tarkoituksena on liittyä vain terrorismiin. Tietopyynnölle on oltava oikeusviranomaisen lupa. Kolmansille osapuolille ei siirretä tietoja valikoimattomasti. Vastavuoroisuus turvataan. Siirrot tapahtuvat aina lähettäjän toimesta, SEPA-tiedot jätetään sopimuksen ulkopuolelle, ja käsittelemme myös kysymystä syrjimättömistä oikeussuojakeinoista. Huolehdin siitä, että komissio pitää parlamentin välittömästi ja täysin ajan tasalla koko neuvotteluprosessin ajan. Aiomme allekirjoittaa tämän sopimuksen ennen kesäkuun loppua, jotta parlamentti voi äänestää siitä heinäkuussa.

Tiedän, että tietojen siirtäminen valikoimattomasti on Euroopan parlamentille erittäin tärkeä kysymys, mutta tiedän teidän myös ymmärtävän, ettei terrorismin rahoituksen jäljittämishjelma ole toteutettavissa ilman valikoimattomia siirtoja. Oikeudellisesti sitovilla varotoimilla varmistetaan kuitenkin, ettei tietoja pääse tarkastelemaan ilman puolueettomasti vahvistettua perustetta uskoa, että tunnistettu henkilö on terroristi, epäilty terroristi tai terrorismin rahoittaja. Lisäksi varmistetaan tiedonsiirtojen anonyymius. Tietojen siirtäminen valikoimattomasti on tietenkin arkaluonteista, ja pyrimme neuvotteluissa vähentämään edelleen tietomääriä. Mutta meidän on myös oltava realistisia. On epätodennäköistä, että jo valmiiksi kohdennetut pyynnöt vähenisivät merkittävästi.

Vastavuoroisuus kuuluu valtuutukseen. Suunniteltu sopimus velvoittaisi oikeudellisesti Yhdysvaltojen valtiovarainministeriön jakamaan tietoja EU:n vastaavien ministeriöiden kanssa ja antamaan EU:n viranomaisille luvan hakea tunnettuja terrorismista epäiltyjä henkilöitä koskevia tietoja terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman kautta. Jos EU kehittäisi samankaltaisen ohjelman – EU:n terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman – amerikkalaisten pitäisi auttaa meitä siinäkin. Komissio on halukas osallistumaan näihin neuvotteluihin jäsenvaltioiden kanssa.

Valtuutuksessa vaaditaan viiden vuoden säilytysaikaa valikoimattomille tiedoille. Mielestäni tämä on osittain perusteltua, kun otetaan huomioon, että rahanpesun torjunnasta annetun EU:n lainsäädännön mukaan pankkien on säilytettävä myös maksutapahtumatiedot viiden vuoden ajan. Olen kuitenkin valmis kuuntelemaan parlamentin näkemyksiä asiasta ja siirtämään sen neuvoston käsiteltäväksi viikon loppuun mennessä.

Kaiken kaikkiaan olen vakaasti sitä mieltä, että valtuutusluonnos on todella huomattava parannus. Siinä otetaan huomioon parlamentin päätöslauselmissaan esiin tuomat huolenaiheet. Siinä otetaan huomioon esittelijän vaatimus kaksiosaisesta lähestymistavasta, joka saattaa edistää EU:n terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman toteutumista, vaikka tämä edellyttää tietenkin EU:n sisäisiä neuvotteluja. Se ei kuulu

näihin neuvotteluihin. Valtuutuksessa otetaan huomioon myös EU:n ja Yhdysvaltojen tasaveroiset kumppanuussuhteet tällä alalla, mikä on luonnollisesti pitkän aikavälin tavoite tältä osin.

Simon Busuttil, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, todettakoon ensimmäiseksi, että sopimus on parlamentin tavoite. Tietenkään parlamentti ei halua sitä hinnalla millä hyvänsä, ja yksityiskohdat ratkaisevat. Keskustelemme tästä tänään täällä istuntosalissa.

Helmikuussa toimitetun äänestyksen jälkeen kävi selväksi kaksi asiaa. Ensimmäinen niistä on se, että Euroopan parlamentilla on uudet, selkeät toimivaltuudet; sillä on sananvaltaa ja se haluaa käyttää toimivaltaansa. Se käyttää sitä rakentavasti ja vastuullisesti, mutta se todella käyttää sitä. Toinen asia, joka kävi selväksi, on se, että ensimmäinen sopimus ei ollut riittävän hyvä ja että sitä on parannettava.

Olen erittäin tyytyväinen siihen, että komissio on halukas laatimaan valtuutuksen, kuten se teki mahdollisimman pian helmikuussa toimitetun äänestyksen jälkeen, ja olen myös erittäin innokas saamaan valtuutukselle ministerineuvoston hyväksynnän heti kun se on mahdollista. Kuten totesin, Euroopan parlamentin tavoitteena on saada aikaan sopimus, ja olemme esittäneet omat yksityiskohtaiset vaatimuksemme päätöslauselmassa, joka on saanut taakseen etenkin parlamentin johtavien ryhmien laajan tuen.

Arvoisa komission jäsen, valikoimattomat tiedot ovat parlamentille ongelma, ja tiedätte varsin hyvin, että valikoimattomia tietoja koskevia vaatimuksiamme on pohdittava uudelleen, mikä koskee yhdysvaltalaiskollegojemme lisäksi myös meitä. Mitkä tarkalleen ottaen ovat omat tavoitteemme Euroopassa? Haluammeko Euroopalle oman terrorismin rahoituksen jäljittämishojelman, ja miten toimimme sen saavuttamiseksi? On selvää, että valikoimattomat tiedot ovat ongelma, jota emme voi välttää. Se on kohdattava.

Ensi viikolla joudumme pohtimaan näitä seikkoja neuvotellessamme niistä Yhdysvaltain kongressiedustajien kanssa Euroopan parlamentin jäsenten Yhdysvaltain-vierailulla.

Ensi viikolla Euroopan parlamentin jäsenten valtuuskunta vierailee Yhdysvalloissa, ja neuvottelemme tästä paitsi kongressiedustajien myös Yhdysvaltain viranomaisten kanssa. Olemme halukkaita tekemään sen rakentavasti. Haluamme vierailullamme osoittaa Yhdysvaltojen viranomaisille, että olemme tosissamme. Tavoitteenamme on sopimus, mutta haluamme, että huolenaiheemme otetaan huomioon.

Birgit Sippel, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan olla tähänastisten puhujien kanssa eri mieltä yhdestä näkökohdasta: en ole kiinnostunut tekemään sopimusta mahdollisimman pian, vaan tekemään sen mahdollisimman hyvin. Laadun on mentävä aikataulun edelle. Haluan esittää toisenkin alustavan huomautuksen. Euroopan parlamentti on jo kerran hylännyt sopimuksen, ja yksi näkökohta monien sisältöön liittyvien syiden joukossa oli Euroopan parlamentin osallistumisen puute.

Tämänviikkoisten merkittävien tapahtumien takia olemme päättäneet jättää parlamentissa kaikki päätökset tekemättä. Myös neuvostoa on päätetty kehottaa lykkäämään päätöksentekoaan siihen saakka, että parlamentti saa tehtyä omat päätöksensä. Olen varsin yllätynyt siitä, että parlamentissa on sellaisia jäseniä, jotka eivät selvästikään ota omia päätöksiään vakavasti vaan ajattelevat, että kyllähän neuvosto voi tästä huolimatta ilman muuta tehdä päätöksensä. Mielestäni emme voi suhtautua omiin päätöksiimme näin. Pidän edelleen kiinni siitä, että myös neuvoston pitäisi lykätä päätöksentekoaan 6. toukokuuta jälkeen, jolloin parlamentti on tehnyt päätöksensä. Olen varma, ettei tästä ole mitään haittaa ja että Yhdysvallat suhtautuisi ymmärtäväisesti.

Valtuutusluonnoksen osalta suhtaudun puolestaan myönteisesti siihen, että komissio on sitoutunut täyttämään vaatimuksemme. Haluan siitä huolimatta todeta selvästi, että neuvotteluvaltuuksiin on vielä tehtävä huomattavia muutoksia. Ne ovat välttämättömiä, jos Euroopan parlamentin enemmistön on määrä äänestää uuden sopimuksen puolesta. Mielestäni nykyisen valtuutuksen tavoitteet eivät ole riittävän korkealla tämän saavuttamiseksi. Ongelma, joka koskee tietojen siirtämistä valikoimattomasti, on edelleen ratkaisematta. Jos Yhdysvaltojen viranomaiset väittävät, että kyse on kuukausittain 5–10 ihmisen tapauskohtaisista tiedoista, miljoonia Euroopan kansalaisia koskevien tietojen siirtäminen ei varmastikaan ole tarkoituksenmukaista.

Haluan muuten vielä uudemman kerran todeta komissiolle ja neuvostolle, että vaikka tämän sopimuksen yhtenäisen väitetäänkin saavan suuren merkityksen terrorismin torjunnan lisäkeinona, tästä ei ole niin selvää näyttöä kuin meidän aina annetaan ymmärtää. Myös tietojen pitkä säilytysaika Yhdysvalloissa on edelleen ongelma. Valtuutus ei tuo tähänkään ratkaisua. Tarvitaan Euroopan maaperällä oleva oikeusviranomainen, joka paitsi tutkii Yhdysvaltojen tietopyyntöjen laillisuuden myös valvoo tietojen keräämistä siellä, missä se tapahtuu. Tiedonsiirtoa kolmansille maille on säänneltävä selkeillä ohjeilla. Vaatimuksemme edellyttävät

merkittävää valtuutusta. Vasta sitten voimme saavuttaa todella hyvän tuloksen, joka vastaa vaatimuksiamme ja jossa otetaan huomioon sekä tietosuoja että terrorismin torjunta.

Lopuksi esitän vielä toisen kysymyksen erityisesti neuvostolle ja komissiolle. Miten aiotte varmistaa, että vain nimenomaisesti pyydetty tiedot poimitaan ja siirretään eteenpäin? Miten se voi onnistua? Yhdysvalloissa? Vai onko muita ehdotuksia?

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin olen erittäin tyytyväinen tämänpäiväiseen keskusteluun, jossa parlamentti esittää neuvotteluohjeita koskevat vaatimuksensa. Se, ettei parlamentti äänestä päätöslauselmastaan tällä viikolla, on kieltämättä hyvin valitettavaa, mutta sen ei pitäisi – toistan – sen ei pitäisi estää neuvostoa etenemästä päätöksenteossa aikataulun mukaisesti. Parlamentti esittää näkemyksiään keskustelun aikana, eikä ole mikään salaisuus, että neuvosto ja komissio ovat jo täysin perillä päätöslauselmasta ja sen sisällöstä. Tässä suhteessa voin vain todeta, että arvostan sekä neuvoston että komission osoittamaa uutta yhteistyöhenkeä ja halukkuutta yhteistoimintaan parlamentin kanssa.

Neuvotteluohjeiden mukaan EU:n ja Yhdysvaltojen tulevalle sopimuksella on määrä varmistaa yhdenvertaiset oikeudet riippumatta sen henkilön kansallisuudesta, jonka tietoja sopimuksen nojalla käsitellään. Kysymykseni kuuluu, mitä se merkitsee? Mitkä siinä tapauksessa ovat nämä erityisoikeudet, jotka koskevat esimerkiksi oikeutta tutustua tietoihin, niiden korjaamista ja poistamista sekä korvauksia ja muutoksenhakua? Pyydän valaistusta tähän asiaan. Lisäksi haluan kollegojeni tavoin korostaa, että suhteellisuus- ja tarpeellisuusperiaatteet ovat keskeisiä tulevan sopimuksen kannalta. Toistan vielä kerran sen tosiasian – siis tosiasian – että rahaliikenteen välitystietojen tarjoajat eivät syystä tai toisesta pysty tekemään viesteihin sisältöhakua ja että tiedonsiirto siitä syystä tapahtuu valikoimattomasti. Näitä tietoja ei myöskään voida jälkikäteen valvontaja seurantajärjestelmien avulla korjata, koska tietosuojalainsäädännön peruseriaatteista on jo tällöin tingitty.

Rehellisesti sanoen suhtaudun hieman epäillen siihen, ratkaistaanko tämä ongelma nykyisten neuvotteluohjeiden perusteella. Lisäksi on tärkeää tietää, että keskinäistä oikeusapua koskeva sopimus ei ole riittävä perusta terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaan liittyville tietopyynnöille. Keskinäistä oikeusapua koskevaa sopimusta ei sovelleta kolmansien maiden välisiin pankkisiirtoihin, ja se edellyttäisi tietyn pankin nimeämistä etukäteen, kun taas terrorismin rahoituksen jäljittämishjelma perustuu varainsiirtojen hakuihin. Siksi haluankin painokkaasti korostaa, että on oleellista keskittyä neuvotteluissa etsimään sellaisia ratkaisuja, joiden avulla näistä kahdesta voidaan tehdä yhteensopivia. Voimme tietenkin vaatia terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman uudelleensuunnittelua, mutta rehellisesti sanoen tämä ei loppujen lopuksi ole meidän käsissämme, ja siksi voin vain Simon Busuttilin tavoin kehottaa neuvostoa ja komissiota käsittelemään keskeisiä poliittisia päätöksiä viipymättä.

Odotan sekä neuvostolta että komissiolta ehdotonta ja velvoittavaa sitoutumista kaikkiin sellaisiin toimiin, jotka ovat välttämättömiä, jotta tietojen poimimista EU:n maaperällä koskeva kestävä, oikeudellisesti perusteltu eurooppalainen ratkaisu voidaan käytännössä toteuttaa. Korostan vielä kerran, että tietojen siirtäminen ja säilyttäminen valikoimattomasti ulkovaltoja varten – vaikka kyse olisi parhaista ystävistämme – on nyt ja jatkossakin epätarkoituksenmukaista. Se on valtava poikkeus EU:n lainsäädännöstä ja käytännöstä. Oikeusvaltioperiaatteella on keskeinen merkitys, ja tässä yhteydessä parlamentin on arvioitava erityisen tarkasti tulevia sopimuksia, kuten se, josta tänään keskustelemme.

Kannatan muiden tavoin vahvaa, ulospäin suuntautunutta EU:ta, joka kykenee toimimaan Yhdysvaltojen rinnalla tasaveroisena kumppanina. Tätä taustaa vasten voin vain jälleen kerran korostaa, että EU:n on määriteltävä periaatteet sille, miten se toimii yhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa terrorismin torjunnassa sekä lainvalvonnassa ja kaupalliseen tarkoitukseen kerättyjen tietojen käytössä. Tavoitteeksi pitäisi asettaa oikeellisuus, ja eurooppalaiset lainsäädännölliset vaatimukset henkilötietojen oikeudenmukaisesta, oikeasuhteisesta ja lainmukaisesta käsittelystä ovat ensisijaisia ja niitä on aina ylläpidettävä. Neuvoston ja komission tehtävä on nyt toteuttaa tämä käytännössä mahdollisimman pian ja neuvotella sopimus, joka täyttää kaikki EU:n ja Yhdysvaltojen vaatimukset.

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää puheenjohtajavaltion edustajaa ja teitä, arvoisa komission jäsen Cecilia Malmström, siitä mitä sanoitte. Puheenjohtajavaltion edustaja totesi aivan oikein, että terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa koskevassa sopimuksessa SWIFT-pankkitietojen vaihtamiseksi on kyse periaatteista. Kyse on keskeisistä perustuslaillisista periaatteista, yksityisyyden suojasta – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artikla ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artikla. Kyse on kuitenkin myös tehokkaasta oikeussuojasta ja oikeudenmukaisista menettelyistä – Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artikla. Perustuslakioikeuden näkökulmasta kyse

on käytännön suhteellisuudesta, ja korostan perustuslakioikeudellista näkökulmaa, sillä kyse ei ole pelkästään suhteellisuuden vaikutelmasta, vaan toimenpiteiden tarpeellisuus ja sopivuus, ja viime kädessä myös niiden suhteellisuus, on voitava konkreettisesti todistaa.

Tässä minun on jälleen tehtävä selväksi, mitä muut asiantuntijat ja jopa tutkintaviranomaiset ovat toistuvasti todenneet. Mielestäni ei voida osoittaa, että laajamittainen henkilötietojen siirtäminen ilman nimenomaista ennakkoapäilyä olisi lainkaan tarkoituksenmukaista ja ettei meillä olisi merkittävästi lievempiä toimintatapoja, joiden avulla nämä päämäärät voitaisiin saavuttaa. On kohtuutonta voida yksittäistapauksessa tarkastella Euroopan kansalaisten pankkitietoja epäilyjen perusteella ilman ennakkopäätöstä. Siksi on huolehdittava siitä, ettei tietoja siirretä valikoimattomasti.

Muussa tapauksessa tämä sopimus rikkoisi voimassa olevia EU:n ja kansainvälisiä perussopimuksia, ja juuri tämän useimmat eurooppalaiset ylimmän oikeusasteen tuomioistuimet – varsinkin Saksan perustuslakituomioistuin maaliskuussa – ovat tehneet hyvin selväksi tähänastisissa päätöksissään, jotka koskevat tietojen säilyttämistä. Siksi parlamentti ei voi, eikä sen pidä, perääntyä aiemmista kannoistaan, vaan sen on varmistettava yhteensopivuus EU:n oikeuden kanssa neuvottelujen aikana ja niiden jälkeen, tarvittaessa vaikka viemällä valtuutus ja neuvottelutulokset Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Siksi vaadin komissiota ja neuvostoa esittämään parlamentin ehdot selkeästi Yhdysvalloille ja hankkimaan tarvittavat selvät todisteet suhteellisuudesta. Muussa tapauksessa parlamentti ei edelleenkään voi hyväksyä terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa koskevaa sopimusta.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ECR-ryhmä kannatti yhteisymmärrystä, jonka neuvosto ja Yhdysvallat alun perin saavuttivat SWIFT-järjestelmästä ja sen rahaliikenteen sanomanvälitystietojen siirtämiseen tarkoitetusta terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmasta, jossa on tietenkin noudatettava määrättyjä varotoimia. Torjuimme tuolloin piilevän ja avoimen amerikkalaisvastaisuuden, joka on ominaista joillekin parlamentin jäsenille.

Yhdysvallat kantaa maailmanlaajuisesti kohtuuttoman suuren taakan yhteisen vapautemme turvaamisesta. Haluamme EU:n pikemminkin lisäävän kuin vähentävän tukitoimiaan Yhdysvaltojen periaatteelliselle johtajuudelle terrorismin torjunnassa. Siksi pidimme SWIFT-sopimusta keskeisenä välineenä, jonka avulla poistaa terrorismin rahoituksen aiheuttama vitsaus ja suojella kansalaisia Atlantin molemmiin puolin. Vaikka olinkin surullinen sopimuksen hylkäämisestä äänestyksessä, se ei kuitenkaan täysin yllättänyt minua.

Parlamentti epäilemättä halusi pullistella ja tehdä suuren numeron Lissabonin sopimuksen mukaisesta uudesta toimivallastaan, mutta SWIFT-sopimuksen väliaikainen hautaaminen siihen saakka, kunnes komission nykyinen parempi ehdotus oli saatavilla, saattoi kenties lopultakin olla hyväksi, auttaa herättämään presidentti Obaman hallinnon, jolla edeltäjiensä tavoin vaikuttaa olevan hyvin pintapuolinen käsitys EU:sta ja sen toimielimistä, etenkin parlamentista.

Amerikkalaiset diplomaatit eivät tunnu antavan kovinkaan suurta arvoa Euroopan parlamentin jäsenten lisääntyneelle toimivallalle ja vaikutusmahdollisuuksille. Ministeri Hillary Clintonin puhemies Jerzy Buzekille lähettämä kirje, jossa tuotiin esiin SWIFT-sopimukseen liittyviä huolenaiheita, tuli valitettavasti liian myöhään. Lisäksi monet Euroopan parlamentin jäsenet pitivät sitä parhaimmillaankin naiivina ja pahimmillaan ylimielisenä, sillä siinä ei otettu huomioon sitä tosiasiaa, miten Euroopan parlamentti toimii poliittisten ryhmien kautta.

Yhdysvaltojen lobbaajien edustus parlamentissa on lähes olematon. Verratkaa tätä pieniin maihin kuten Israeliin, Taiwaniin ja Kolumbiaan, puhumattakaan Intian ja Kiinan kaltaisista jättiläisistä, jotka investoivat huomattavasti diplomaattikuntaansa luodessaan suhteita Euroopan parlamenttiin. Tämän ansiosta ne ylittävät diplomaattisen painoarvonsa EU:ssa, kun taas Yhdysvallat ei valitettavasti hyödynnä läheskään kaikkia mahdollisuuksiaan. On yllättävää, että Yhdysvaltojen Belgian suurlähetystö on vieläkin kaksi kertaa suurempi kuin Yhdysvaltojen Euroopan unionin edustusto.

Olen kuitenkin innoissani siitä, että Yhdysvaltain uusi EU-suurlähettiläs William Kennard tuntuu ymmärtävän Euroopan parlamentin jäsenten merkityksen ja tuo sen nyt julki Yhdysvaltain hallinnolle. Toivon, että hänen Brysselin-kautensa aikana otetaan suuri harppaus Yhdysvaltojen ja meidän Euroopan parlamentin jäsenten suhteissa, ja varapresidentti Joe Bidenin tuleva vierailu on erinomainen alku, sillä kukaan ei toivo transatlanttisten suhteiden lujittamista yhtä hartaasti kuin minä.

Seuraava hankaluus on tietenkin uuden SWIFT-sopimuksen saaminen läpi Euroopan parlamentissa, mutta sama pätee myös matkustajarekisteritietoja koskevaan sopimukseen, joka nähdäkseni osoittautuu yhtä kiistanalaiseksi.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jälleen kerran keskustelemme komission ja neuvoston SWIFT-hanketta koskevista valtuuksista. Parlamentin käsiteltäväksi tänään jätetyssä valtuutusluonnoksessa kyllä käsitellään joitakin Euroopan parlamentin syyskuussa 2009 antamassa päätöslauselmassa esittämiä vaatimuksia, mutta monet kohdat ovat vielä keskeneräisiä.

Tämä koskee esimerkiksi tietojen säilytysaikaan ja EU:n kansalaisten muutoksenhakumahdollisuuksiin liittyviä kohtia. Yhdysvaltojen laki yksityisyyden suojasta syrjii edelleen muita kuin Yhdysvaltojen kansalaisia, ja jopa komission virkamiehet myöntävät sen. Lisäksi meille väitetään toistuvasti, ettei SWIFT-järjestelmässä voida käsitellä tietoa yksittäistapausten pohjalta, koska siinä ei ole tähän tarvittavia valmiuksia – etenkin teknisiä valmiuksia.

Näin ollen toteutettujen tiedonsiirtojen suhteellisuus on edelleen huomattava ongelma. Kuten te, arvoisa komission jäsen, juuri äsketi te totesitte, tietojen siirtämiseen valikoimattomasti liittyy edelleen huolenaiheita. Olen pahoillani, mutta ainakaan minä en luota lainkaan Yhdysvaltojen viranomaisten menettelytapoihin tällä alalla. Perusteltu epäily ei voi olla riittävä. Yhdysvaltojen terrorismin torjuntatoimien aiheuttamat vahingot ovat yleisesti tiedossa.

Kuten Birgit Sippel totesi, laatu on asetettava määrän edelle. Kyllä, EU:n viranomaisen pitäisi voida käytännössä valvoa siirrettäviä tietoja. Odotamme edelleen tätä alaa koskevia takeita, joilla turvataan EU:n kansalaisten ja kaikkien Euroopassa asuvien henkilöiden oikeudet.

Olemme tyytyväisiä tähänastiseen kehitykseen, mutta se ei vielä riitä. Kyllä, EU:n kansalaisilla on oikeus turvallisuuteen, mutta heillä on oikeus siihen kaikilla aloilla. Aikana, jolloin monet EU:n kansalaiset ovat yhä paremmin tietoisia yksityisyyden ja henkilötietojen suojasta – mikä välittyy monista parlamentissa käytetyistä puheenvuoroista – meillä on velvollisuus jatkaa varoittamistamme ja kertoa teille hyvällä omallatunnolla, että mielestämme tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita ei vielä kukaan kunnioiteta.

Mario Borghezio, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, saanen käyttää tilaisuutta hyväkseni ja korostaa aiheellista huomautustamme, että Euroopan parlamentti ei saa unohtaa myöskään italian kielen asemaa ja merkitystä eikä sen käytön merkitystä, sillä italian kielen panos eurooppalaiseen kulttuuriin on ollut huomattava.

Palatakseen käsillä olevaan aiheeseen on todettava, että vaadittuaan voimakkaasti keskeytystä Euroopan parlamentti ei kenties ollut tässä tilanteessa täysin ymmärtänyt kiireellistä ja selvää vaatimusta olla millään tavoin ja mistään syystä horjuttamatta länsivaltojen ja Euroopan perustarvetta puolustautua terrorismia vastaan.

Pitää tietenkin ehdottomasti paikkansa, että on löydettävä tasapaino, suhteellisuus, että kansalaisten oikeuksia ja yksityisyyttä ei pidä uhrata liiaksi ja että kansalaisten oikeus hakea muutosta SWIFT-järjestelmän perusteella tehtyihin päätöksiin joko hallinto- tai oikeusteitse on tietenkin taattava – aivan kuten se taataan komission laatimassa uudessa sanamuodossa, jossa on otettu huomioon monet Euroopan parlamentin tärkeimmistä huomautuksista.

Näin ollen ohjeita, jotka sisältyvät komission hyväksymään, SWIFT-sopimusta koskevaan neuvotteluvaltuutukseen, on pidettävä pohjimmiltaan järkevinä sikäli, että niissä varmistetaan – toistan – rahaliikenteen jäljittämistä koskeva tehokas ja välttämätön yhteistyö Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa terrorismin uhan torjumiseksi ja estämiseksi. Tämä on tietenkin kahdenvälisten etujen mukaista, sillä Euroopankin on pidettävä mielessä, että sen on suojauduttava terrorismilta: olemme saaneet liikaa kiistattomia ja myös äärimmäisen vakavia todisteita terrorismista. Lisäksi neuvotteluohjeissa varmistetaan, että Euroopan parlamentti huolehtii tiedonsiirron demokraattisesta valvonnasta, joka on siis kaikkein luotettavin tapa suojella Euroopan kansalaisten henkilötietoja ja heidän oikeuttaan puolustautua kaikilla asianmukaisilla foorumeilla. Valtuutuksessa otetaan myös huomioon monia meidän Euroopan parlamentin jäsenten tekemiä ehdotuksia, mikä on paljonpuhuva osoitus Euroopan parlamentin ja sille perustamissopimuksessa myönnetyn uuden aseman merkityksestä.

Lisäksi on pidettävä mielessä, että sopimuksessa edellytetään Yhdysvalloilta vastavuoroisuutta, jos Euroopan unioni onnistuu käynnistämään eurooppalaisen terrorismin rahoituksen jäljittämishojelman.

Euroopan on pantava asioihin vauhtia – ainakaan sen ei pidä aina jäädä muista jälkeen – sen on käynnistettävä toimet ja annettava itse ratkaiseva panos ja välttämättömät tiedot. Samaa logiikkaa sovelletaan matkustajarekisterijärjestelmään, josta keskustellaan myöhemmin: jälleen kerran terrorismin torjunnan edellyttämät matkustajien tunnistustoimenpiteet ovat ehdottoman välttämättömiä.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, me Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) jäsenet haluamme sopimuksen. Tavoitteenamme on järkevä kumppanuus amerikkalaisystäviemme kanssa ennen kaikkea turvallisuuden alalla. Haluamme hyvän sopimuksen ja haluamme sen hyvin pian. Olisi korostettava, että juuri tämä ajanjakso ilmentää Lissabonin henkeä harvinaisella tavalla. Parlamentin syyskuun puolessavälissä antaman päätöslauselman, neuvoston marraskuun lopussa tekemän päätöksen sekä tammi-helmikuussa käytyjen keskustelujen ja parlamentin helmikuussa esittämän selkeän kannan jälkeen olemme nyt tilanteessa, joka on hyvä esimerkki komission, neuvoston ja parlamentin välisestä yhteistyöstä. Arvoisa komission jäsen, haluan todella kiittää teitä ja myös neuvostoa tästä uudesta alusta, joka on etupäässä teidän ja komission jäsenen Viviane Redingin ansiota. Se on esimerkki siitä, millaisia toimintamahdollisuuksia Euroopan kansalaiset haluavat, miten Euroopan kansalaiset haluavat meidän löytävän ratkaisuja yhdessä – eivät vain Euroopan kansalaiset vaan ennen kaikkea ne, jotka seuraavat tänään istuntoa parlamentissa. Tässä vaiheessa haluan erityisesti toivottaa tervetulleiksi tänään paikalla olevat ystävämme Reinin alueelta ja Hunsrückistä sekä Itävallasta.

Meidän ryhmämme ei etsi ongelmia vaan kamppailee ratkaisujen puolesta. Korostaisin, että esitimme syyskuussa annetussa päätöslauselmassa lukuisia erinomaisia ratkaisuehdotuksia, joihin olimme päätyneet esimerkiksi valikoimattoman tiedon, kolmansien maiden, sopimuksen keston ja määräaikaisuuden sekä muiden kysymysten osalta. Nämä ovat asioita, joista on neuvoteltava nyt.

Koin melkoisen yllätyksen Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmään ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmään / Pohjoismaiden vihreään vasemmistoon kuuluvien kollegojemme taholta. He eivät aiemmin äänestäneet tästä päätöslauselmasta ja kieltäytyivät olemasta siinä mukana, mutta nyt he vaativat sitä. Siksi kehotan teitä liittymään joukkoon. Auttakaa meitä neuvottelemaan, ja yhdessä saavutamme järkevän tuloksen. Kuten täällä on todettu, meidän pitäisi tulevaisuudessa työskennellä terrorismin rahoituksen jäljittämishojelman nopeamman kehityksen varmistamiseksi, minkä neuvosto ja komissiokin ovat todenneet julkilausumissaan. Kyllä, me tarvitsemme näitä välineitä ja meidän pitäisi ehdottomasti pitää kiinni laatimastanne aikataulusta, jotta voimme keskustella neuvottelutuloksistanne täällä parlamentissa ennen loppukesää ja toivottavasti myös tehdä päätöksiä.

Uskon, että neuvottelukäytäntöänne, joka koskee myös toimintasuunnitelmaanne, jolle haluan antaa vilpittömän tukeni, voidaan jatkaa samalla tavoin tietojen luovuttamista koskevan sopimuksen, matkustajarekisteritietojen, Schengenin tietojärjestelmän (SIS) ja muiden kysymysten osalta.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Haluan muistuttaa, että vastoin aiempia kielteisiä odotuksia, jotka edelsivät parlamentin kielteistä äänestystulosta, on tosiasia tapahtunut myös paljon myönteistä kehitystä, ja vaikuttaa siltä, että Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välille syntyy odotettua parempi sopimus, joka tehdään ennen kesää, jos kaikki menee hyvin. Sen jälkeen meille on ensinnäkin selvinnyt, että Yhdysvallat suhtautuu paljon myönteisemmin näihin varauksiin ja on paljon halukkaampi löytämään rakentavia ratkaisuja EU:n esittämiin varauksiin kuin olimme aiemmin luulleet.

Luulen meidän kaikkien huomanneen, että yhteistyö on sujuvampaa ja neuvoston ja parlamentin välinen vuoropuhelu tiiviimpää, ja mielestäni on myös tärkeää, että komission jäsen Cecilia Malmström pitää kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, esittelijät ja varjoesittelijät säännöllisesti ajan tasalla tapahtumien kulusta. Mielestäni tämä on avaintekijä sen varmistamiseksi, että hyvien sopimusten tekemistä jatketaan tulevaisuudessakin. Mielestäni tämä on tärkeää todeta ennen kuin jatkan pidemmälle.

Minäkin haluan todeta sen, mitä useat ovat korostaneet, nimittäin että parlamentti on sitoutunut, ja myös Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä on hyvin vakaasti sitoutunut, varmistamaan sopimuksen tekemisen mahdollisimman pian ja huolehtimaan siitä, että sopimus on hyvä, toisin sanoen sellainen, jossa otetaan huomioon Euroopan kansalaisten edut, myös heidän tietosuojaansa liittyvät edut. Vastuu on tiedossamme ja painaa meitä, sillä tämä on hyvin tärkeä osa terrorismin torjuntaa, vaikkakaan ei ainoa tai edes kaikkein merkittävin osa, mutta tämä nimenomainen tietojenvaihto on erittäin tärkeää. Meistä vaikuttaa siltä, että nykyisenkaltaisen valtuutus tuo ratkaisuja moniin ongelmiin, mutta jättää monia muita ratkaisematta. Toistaiseksi ei ole löydetty ratkaisua sellaisiin ongelmiin, joita kollegamme aiemmin mainitsivat ja joista käydään tänään lisäkeskusteluja. Mielestäni nämä kaksi viikkoa, jotka meillä on käytettävissämme äänestyksen lykkäämiseen johtaneiden lento-ongelmien takia, tarjoavat meille mahdollisuuden; mahdollisuuden löytää ratkaisuja jäljellä oleviin ongelmiin ja vastauksia parlamentin esittämiin kysymyksiin ja varauksiin, joihin emme vielä ole löytäneet vakuuttavia ratkaisuja. Olisi hyvä, jos neuvosto ei tekisi päätöstä ennen kuin parlamentilla on ollut mahdollisuus äänestää, sillä se saattaisi aiheuttaa lisää ongelmia lähitulevaisuudessa.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on selvästi kuunnellut. Valtuutusluonnos on todellakin selvä parannus aiempiin sopimuksiin nähden, joskin kollegani ovat korostaneet meitä edelleen huolestuttavia näkökohtia. Sen lisäksi, etten aio toistaa näitä huolenaiheita, kiitän kollegaani Jeanine Hennis-Plasschaertia kaikesta ahkerasta työstä parlamentin puolesta.

Haluan sanoa jotakin menettelystä ja jotakin sen taustoista. Viimeaikainen edistys on mielestäni kunnianosoitus sille, mitä voidaan saavuttaa, kun kumppanit kohtelevat toisiaan kunnioittavasti ja kuuntelevat toisiaan, ottavat vastaväitteet vakavasti ja yrittävät kovasti yhdistää näkemyksiään. Komission tavoin olen todellakin vakuuttunut siitä, että Yhdysvaltojen viranomaiset ovat tehneet kovasti töitä sitoutumisen ja yhteisymmärryksen eteen. Tässä yhteydessä haluan kiittää suurlähettiläs Bill Kennardia. Hän on ymmärtänyt erittäin hyvin Euroopan parlamentin toimintaperiaatteen, kenties melkein paremmin kuin jotkin EU:n jäsenvaltiot.

Nyt myös neuvoston on tehtävä kovasti töitä ja annettava edistyskelliset valtuudet. Edellisellä kerralla neuvosto ei onnistunut esittämään parlamentille varteenotettavaa parannusehdotusta, jossa olisi otettu huomioon Euroopan parlamentin jäsenten huolenaiheet, ja siksi parlamentin oli välttämätöntä kumota väliaikainen sopimus.

Kuluneen vuosikymmenen aikana – ja sanon tämän asian taustoittamiseksi – Yhdysvaltojen ja EU:n viranomaisille on kehittynyt herkkä tai jopa automaattinen reagoitintapa joko todellisiin tai sellaisina pidettyihin turvallisuusuhkiin. Toisinaan hallitukset ovat jopa syyllistyneet julkisuushakuihin tai vain valikoidulle äänestäjäkunnalle suunnattuun politikointiin päästäkseen otsikoihin tai leimatakseen vastustajat lepsuiksi rikollisuuden tai terrorismin suhteen. Emme voi jatkaa näin, ja odotan innolla uutta mahdollisuutta pohjata etenkin tietojen säilyttämistä ja siirtämistä koskevat päätökset perusperiaatteisiimme, joita ovat suhteellisuus, tarpeellisuus ja lainmukainen käsittely. Meidän on tarkastettava kaikki järjestelmät ja hankkeet, joita on kertynyt odottamattomasti. Olen innoissani siitä, että – kuten olen asian ymmärtänyt – komission jäsen aikoo tehdä sen, niin että saamme selvän käsityksen puutteista, päällekkäisyyksistä ja liiaksi yksityisyyteen puuttuvista toimenpiteistä ja saamme aikaan järkevät ja tehokkaat turvallisuusjärjestelyt, jotka eivät romuta kansalaisvapauksiamme.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, olen vakaasti sitä mieltä, että päätöslauselmasta riippumatta kantamme tuli neuvostolle viime kerralla hyvin selväksi, ja se tietää varsin hyvin, mitä sen on tehtävä. Parlamentti on huolissaan perusoikeuksista ja kansalaisten yksityisyyden suojusta sekä tietosuojasta. Nämä ovat perusoikeuksia, ja niiden ollessa kyseessä pelkkä kustannus-hyötyanalyysi on epätarkoituksenmukainen. Valikoimattomien tietojen pyytäminen sillä perusteella, että täsmällisempi menettely on teknisesti mahdollon, tuntuu minusta oudolta. En hetkeäkään usko, että se on teknisesti mahdotonta. Nähdäkseni kyse on enemmänkin rahasta ja kustannuksista. Kuten totesin, että kun kyse on perusoikeuksista, ei ratkaisevaa ole vain se, kuinka paljon jokin maksaa.

Lisäksi EU:n on tärkeää osoittaa olevansa tasavertainen neuvottelukumppani eikä vain sellainen, joka mielistelee tai odottaa Yhdysvaltojen vahvistavan säännöt. Parlamentti on antanut neuvostolle ja komissiolle valtuudet ja liikkumavaraa, jotta ne voivat vastaisuudessa suhtautua tähän tehtävään vakavasti, ja tältä osin pyytäisin komissiota ja neuvostoa ottamaan huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen, joka on nyt voimassa. Tämäkin on sisällytettävä valtuutukseenne ja neuvottelutuloksiinne. Toivottavasti saatte aikaan sopivia tuloksia, toivottavasti käyttäte viime kerralla parlamentilta saamaanne toimivaltaa ja määräysvaltaa, ja odotan, mitä tuloksia teillä on näytettävänä kun palaatte.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Yhdysvallat on nykyisin maailman ainoa suurvalta. Se on ehdottomasti monipuolinen suurvalta – kulttuurin alalla, sotilaallisesti ja taloudellisesti. Olemme onnekkaita, kun tämä suurvalta on meille ystävällismielinen ja sen perusarvot ja lähtökohdat ovat samat, joiden varaan Euroopan unioni on rakennettu.

Siksi meidän pitäisi arvostaa tätä ja tukea Yhdysvaltoja terrorismin torjunnan arvokkaassa tehtävässä, sillä Yhdysvallat suojeli varsinkin Länsi-Eurooppaa kommunismilta vuosikymmenien ajan. Ainoastaan Yhdysvaltojen ansiosta vapaa Eurooppa oli vapaa 40 vuoden ajan. Nykyisin Yhdysvallat antaa voimakasta tukea koko vapaalle maailmalle, jotta maailma säilyisi vapaana terrorismista. Vertailu Yhdysvalloissa ja Euroopan unionissa terrorismin torjuntaan käytettyjen toimien, rahoituksen ja teknologian välillä on kiusallinen Euroopan valtioille ja Euroopan unionille.

Jos siis voimme tehdä jotakin auttaaksemme Yhdysvaltoja terrorismin torjunnassa – ja tämä on minun näkemykseni sopimuksesta – meidän ei pitäisi epäröidä. Meidän on tietenkin kunnioitettava niitä periaatteita,

joista olemme keskustelleet, mutta siinä on nähdäkseen kyse neuvoston, komission ja parlamentin välisestä yhteistyöstä. Tänä meidän edellytetään osoittavan poliittista tahtoa tällaisen sopimuksen tekemiseen. Mielestäni täältä pitäisi löytyä tällaista poliittista tahtoa. Yhdysvaltojen pitäisi tehdä Euroopan unionin kanssa sopimus, joka on sekä myönteinen että perustuu kumppanuuteen.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komissiota ja neuvostoa edistyksestä, jota on kaikesta huolimatta saavutettu helmikuusta lähtien, jolloin parlamentti teki aivan oikein, toisin sanoen hylkäsi SWIFT-sopimuksen. Parlamentilla on nyt paremmat mahdollisuudet esittää sopimuksen sisältöä koskevia vaatimuksia. Järkevä komissio ja järkevä neuvosto tekisivät viisaasti ottaessaan huomioon parlamentin helmikuussa esittämät vaatimukset ja vastalauseet. Ne koskevat vapauksiamme ja kansalaisoikeuksia, ja se on oikeusvaltion perusta.

Siksi emme voi sallia suurien tietomäärien siirtämistä rajoituksetta. Tällainen sopimus sekoittaa keskenään viattomat kansalaiset ja mahdolliset syylliset. Voimme sallia tietojen välittämisen eteenpäin vain, kun on vahvoja syitä epäillä kyseessä olevaa henkilöä osallisuudesta rikokseen. Väitetään, että tähän liittyy teknisiä ongelmia. Jos tämä pitää paikkansa, meidän on pohdittava, pitäisikö lainsäädäntömme laatia teknologian vai perusvapauksiemme ja kansalaisoikeuksiemme ehdoilla. Minusta vastaus on selvä: lainsäädäntömme perusta ovat oikeudet.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Helmikuussa kieltäydyimme ratifioimasta sopimusta, joka koski tilinpäätöstietojen käsittelyä ja siirtämistä Yhdysvaltojen valtiovarainministeriön terrorismin seurantaohjelmaan liittyviin tarkoituksiin. Kieltäytymisen syyt oli selkeästi lueteltu, ja niitä olivat muun muassa seuraavat:

- tietosuojalainsäädännön perusperiaatteita rikotaan lukuisien kansalaisten ja Euroopan unionin kansalaisten osalta (jopa 90 miljoonaa tietoeerää kuukaudessa)

- EU:n kansalaisilta puuttuu suoja heistä tämän sopimuksen nojalla Yhdysvalloille ja kolmansille maille annettavien tietojen väärinkäyttöä vastaan ja

- todellinen vastavuoroisuus puuttuu, sillä toinen sopimusosapuoli ei ole sitoutunut toimittamaan vastaavanlaatuisia ja yhtä laajoja tietoja EU:lle.

Monet näistä puutteista voidaan korjata uudessa sopimuksessa, mutta varsinainen periaate, jonka nojalla kaikki tiedot siirretään kattavasti EU:sta Yhdysvaltoihin, jossa Yhdysvallat käsittelee, arvioi ja säilyttää kaikki EU:n rahaliikennettä koskevat tiedot rajoituksetta terrorismiyhteyksien etsimisen varjolla, ei ole kestävä.

Tätä periaatetta on tarkistettava. Eurooppalaisten pankkien rahaliikennettä pitäisi käsitellä ainoastaan EU:n sääntöjen mukaisesti ja Euroopan maaperällä. Luovutamme yhdysvaltalaisille ystävillemme ainoastaan ne tiedot, jotka todella liittyvät terrorismiin.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Diego López Garrido, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kannatin parlamentissa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välillä tehtyä sopimusta keskinäisestä oikeusavusta. Tein niin, koska transatlanttisella yhteistyöllä on mielestäni erittäin suuri yleinen merkitys, varsinkin vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella.

Äänestin 11. helmikuuta pidetyssä täysistunnossa rahaliikennetietojen siirtämisestä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välillä tehtyä väliaikaista sopimusta vastaan. Tein niin parlamentin etuoikeuksien takia, mutta myös siksi, että sopimus oli kohtuuton. Täysistuntokeskustelussa vaadin suhteellisuus- ja tarpeellisuusperiaatteiden noudattamista sekä EU:n rahaliikennetietojen koskemattomuuden ja suojan kunnioittamista.

Panen tässä vaiheessa tyytyväisenä merkille komission ja neuvoston uudenlaisen suhtautumisen parlamentin kanssa tehtävään yhteistyöhön. Uskon, että yhdessä onnistumme vahvistamaan perusperiaatteet, joiden pitäisi ohjata ja helpottaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen tulevaa terrorisminvastaista yhteistyötä. Toivon, että huolenaiheet, jotka parlamentti toi julkii syyskuussa 2009 antamassaan päätöslauselmassa, otetaan asianmukaisesti huomioon uudessa sopimuksessa.

Toistan, että tarpeellisuus-, suhteellisuus- ja vastavuoroisuusperiaatteita on ehdottomasti noudatettava. Korostan, että perusluonteisilla varotoimilla on varmistettava tällaisten tietojen säilyttäminen vain sen aikaa, kuin on ehdottaman välttämätöntä, minkä jälkeen ne on tuhottava.

Vaadin toistamiseen, että muutosta on voitava hakea oikeusteitse ja että henkilötietojen siirtämistä kolmansille valtioille koskevat asianmukaiset takuut vahvistetaan. Ennen kaikkea on osoitettava, että tällaisista tiedoista on hyötyä terrori-iskujen estämisessä ja terroristien syyllisyyden todistamisessa.

Muissa tapauksissa emme voi antaa suostumustamme. Euroopan parlamentti pitää johdonmukaisesti kiinni omaksumistaan kannoista.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Diego López Garrido, Euroopan komission ehdotus valtuutusluonnokseksi on askel oikeaan suuntaan. Terrorismin torjuminen on meille etusijalla. Sen takia on tärkeää saada uusi sopimus rahaliikennetietojen vaihdosta Yhdysvaltojen kanssa mahdollisimman pian voimaan, mutta ei hinnalla millä hyvänsä. Helmikuussa parlamentin jäsenten suuri enemmistö sanoi ”ei” Yhdysvaltojen kanssa tehdylle huonolle väliaikaiselle sopimukselle; se sanoi ”ei” 500:aa miljoonaa Euroopan kansalaista edustavan Euroopan parlamentin poissulkemiselle. Kansalaiset eivät halua pankkitietojaan siirrettävän Yhdysvalloille noin vain saamatta luotettavia takeita oikeuksistaan. Haluamme sopimuksen, jossa annetaan vankat takeet Euroopan kansalaisten oikeuksien suojelusta. Jos niitä ei anneta nykyisten neuvotteluvaltuuksien nojalla, asiointi ei helmikuusta juurikaan muutu. Jos aiomme tällä kertaa sanoa ”kyllä”, siihen on oltava erittäin hyvät syyt. Neuvoston ja komission on annettava Euroopan parlamentille avoimesti kattavat tiedot. On myönteistä, että parlamentin vastalauseet, jotka koskevat henkilötietosuojaan liittyvien perusoikeuksien ja -vapauksien turvaamista, on otettu huomioon. Edellä esitettyjen perusteiden nojalla ratkaistaan, siirretäänkö tietoja vai ei, ja lisäperusteena on vaatimus tietojen liittymisestä terrorismin torjuntaan.

Nämä ovat hienoja lupauksia, mutta olen utelias kuulemaan, miten neuvosto ja komissio aikovat varmistaa nämä takeet käytännössä. Suhteellisuus- ja vaikuttavuusperiaate ovat etusijalla. Entä tekeekö Yhdysvallat todella saman meidän puolestamme?

Minä toivoisin täydellistä, yksityiskohtaista julkilausumaa tulevaan sopimukseen kuuluvista EU:n kansalaisten oikeuksista. Neuvosto ja komissio ehdottavat, että Yhdysvaltojen tietopyyntöjen tutkiminen annettaisiin eurooppalaisen viranomaisen tehtäväksi. Arvoisat neuvoston ja komission edustajat, minkä muodon tällainen EU:n viranomainen saisi? Olisiko se oikeusviranomainen ja olisiko kansalaisilla mahdollisuus tuomioistuinkäsittelyyn, joka heille EU:ssa turvataan? Haluaisin kuulla vastauksenne.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos, arvoisa komission jäsen Cecilia Malmström. Parhaillaan käsittelemämme neuvotteluvaltuudet ovat ennen kaikkea osoitus siitä, että komissio ja parlamentti noudattavat jälleen samaa linjaa ja että yhteistyö on ainakin päässyt hyvään alkuun. Siinä, että Euroopan parlamentti hylkäsi sopimuksen helmikuussa – tämä on tarkoitettu kaikille niille, jotka kuvailivat sitä pullisteluksi – ei ole lainkaan kyse mahtailusta vaan vastuun kantamisesta. Parlamentti kantaa vastuun niiden oikeuksista, joita se edustaa, nimittäin Euroopan kansalaisten oikeuksista. Käynnissä olevat neuvottelut pankkitietojen siirtoa koskevasta uudesta sopimuksesta vastaavat ennen kaikkea siihen keskeiseen kysymykseen, pitävätkö parlamentti ja Euroopan unioni kunnioitusta tärkeänä. Kumppanien välistä kunnioitusta, kansalaisten kunnioittamista ja Euroopan lainsäädännön kunnioittamista.

Onnistuimme sujauttamaan näihin neuvotteluvaltuuksiin paljon meille tärkeitä asioita. Päätöslauselmassa, jonka aiomme toukokuussa antaa, otetaan erittäin hyvin huomioon nimenomaan EU:n kansalaisten suojelua koskevat seikat, sekä heidän tieto- että oikeussuojansa, mukaan luettuna EU:n ulkopuolella annettava suojelu erityisesti silloin, kun heidän oikeuksiaan saatetaan loukata EU:n ulkopuolella.

Olemme puhuneet paljon yhdistettyjen tietojen siirtämisestä, niin sanotusti tietojen siirtämisestä valikoimattomasti. Meidän on selvennettävä sitä tosiseikkaa, että sovituihin valtuuksissa on määrättävä, miten ja milloin tämä ongelma aiotaan ratkaista. Muutoin koko asiaa on erittäin vaikea esittää toistaiseksi käyttämämme sanamuodon valossa. Tätä korostetaan Euroopan parlamentin päätöslauselmassa kahdessa kohdassa ja neuvotteluvaltuuksissa yhdessä kohdassa. Olen varma siitä, että komissio ratkaisee tämän järkevällä tavalla.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Käymme keskustelua kirjaimellisesti kaksi päivää ennen kokousta, jonka Euroopan unionin 27 jäsenvaltion ministerit pitävät samasta aiheesta. Sanottakoon siksi suoraan, että kantamme on mahdollisesti tietynlaista poliittista painostusta. Keskustelemme tästä ongelmasta aikana, jolloin Yhdysvaltojen kanssa käytävien neuvottelujen neuvotteluvaltuuksien kohtalo on vaakalaudalla. Meillä on hädin tuskin kaksi kuukautta ja viikko aikaa aloittaa neuvottelut Yhdysvaltojen hallituksen kanssa. Euroopan komissio ei ole kovin joustava tässä asiassa. Totean kaikella kunnioituksella komission jäsentä Cecilia Malmströmiä kohtaan, että komissio ei ole ehdottanut ainoatakaan samantapaista vaihtoehtoa kantaa. Toimiminen kaikki tai ei mitään -periaatteella on paitsi asiaankuulumatonta ja vastoin Euroopan

unionin henkeä myös tie, joka ei johda mihinkään, umpikuja. Kannatan tiivistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa Yhdysvaltojen kanssa, mutta yksityiskohdat ratkaisevat. Vaikka en olekaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan innokas kannattaja, haluaisin kuitenkin kysyä, pitääkö paikkansa, että neuvotteluvaltuudet eivät ole perusoikeuskirjan määräysten mukaisia. Mitä teemme, jos Yhdysvaltoihin siirtämiämme matkustajatietoja – kannatan niiden siirtämistä – käytetään luvattomiin tarkoituksiin?

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on järkyttävää, että Euroopan komissio vaatii edelleen miljoonien syyttömien Euroopan kansalaisten – myös Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten – arkaluonteisten rahaliikennetietojen siirtämistä huolimatta ehdotusten hylkäämisestä parlamentissa ja kansalaisvapauksien valiokunnassa. Kyse ei ole siitä, miten voimme parhaiten hallita SWIFT-järjestelmää, vaan siitä, että SWIFT-sopimusta ei pitäisi tehdä lainkaan.

Vastustan ehdottomasti oman hallitukseni syyllistymistä tällaiseen rikkomiseen ja olen määrätietoisesti sitä vastaan, että EU luovuttaa äänestäjien henkilötietoja Yhdysvalloille. Tällaisten tietojen luovuttaminen on kaiken pahan alku ja juuri ja johtaa pelottavaan Big Brother -Eurooppaan. Nykyisten sääntöjen mukaan Yhdysvallat voi säilyttää tietoja 90 vuotta, eli keskimääräistä elinikää pidempään, ja vaikka Yhdysvaltojen viranomaiset lupaavat poistaa käyttämättömät tiedot viiden vuoden kuluttua, Yhdysvaltojen hallitusta on jo syytetty tietojen luovuttamisesta amerikkalaisille suuryrityksille, ei terrorismin torjuntaa vaan pikemminkin taloudellisten etujen ajamista varten.

Euroopan parlamentti hylkäsi nämä vastenmieliset ehdotukset, mutta komissio ei halua antaa periksi, ja Eurooppa-neuvosto allekirjoitti väliaikaisen sopimuksen ilman parlamentin suostumusta viime vuonna, päivää ennen kuin se olisi kielletty Lissabonin sopimuksella yhteispäätösmenettelyä noudattaen.

Euroopan parlamentti hylkäsi väliaikaisen sopimuksen uudelleen 11. helmikuuta, ja viikkoa ennen sitä parlamentin kansalaisvapauksien valiokunta oli hylännyt sen. Itsepintainen pyrkimyksenne tämän vastenmielisen sopimuksen tekemiseen on vain osoitus halveksunnastanne demokratiaa ja ihmisten vapauksia kohtaan, kotimaani Walesin ja koko Yhdistyneen kuningaskunnan ihmisten vapaudet mukaan luettuna.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, päinvastoin kuin edellinen puhuja haluaisin nimenomaan kiittää sekä komission jäsentä Cecilia Malmströmiä että komission jäsentä Viviane Redingiä heidän hellittämättömistä pyrkimyksistään jatkaa parlamentin esiin nostamien kysymysten käsittelyä sekä niiden ongelmien käsittelyä, joita ilmenee ja on ilmennyt tietosuojan ja tietojen luottamuksellisuuden alalla, voidakseen neuvotella Yhdysvaltojen kanssa.

Olen myös kiitollinen siitä, että keskeisiä kysymyksiä – kuten kolleganikin mainitsivat – on jo analysoitu tai käsitelty valtuutuksessa ja että eritoten myös siihen sisältyy sekä valvonnan että vastavuoroisuuden alaan kuuluvia kysymyksiä. Tietojen poistamisen osalta on mielestäni myös erittäin tärkeää voida neuvotella uudelleen viisivuotisesta kaudesta, sillä ei todellakaan ole hyväksyttävää säilyttää tietoja näin pitkään.

Mielestäni on myös tärkeää vihdoin keskustella seuraamuksista siinä tapauksessa, että tietoja poimitaan tahallisesti väärin tarkoitukseen arkaluonteisissa tapauksissa, sillä seuraamukset estävät poimimasta määrättyjä tietoja, joita mielestämme ei pidä poimia. Olisi keskityttävä pelkästään terrorismiin.

Itselleni on tärkeä myös ajatus siitä, että meidän on tehtävä päätös omasta terrorismin rahoituksen jäljittämishelmasta ja että pidemmällä aikavälillä emme voi siirtää tietoja valikoimattomasti, toisin sanoen siirtää suuria tietomääriä Yhdysvalloille. Tämä ei mitenkään liity epäluottamukseen vaan siihen, että pidemmällä aikavälillä haluamme pohjimmiltaan itse ottaa tasaveroisesti vastuun Euroopassa ja sen jälkeen vaihtaa tapauskohtaisesti poimittuja tietoja ainoastaan terrorismin torjumiseksi sekä vihdoin pitää kiinni todellisesta vastavuoroisuudesta.

Tässä yhteydessä haluaisin jälleen pyytää komissiota ilmoittamaan, miten komissiossa ja neuvoston kanssa käydyssä yhteiskeskustelussa suhtaudutaan EU:n omaa terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa koskevaan aiheeseen.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Terrorismi on edelleen yksi merkittävimmistä turvallisuusuhkista Euroopan unionissa, ja meidän on käynnistettävä Yhdysvaltojen kanssa neuvottelut pankkitietojen siirtämisestä mahdollisimman pian, mutta ei hinnalla millä hyvänsä. Uuden sopimuksen on mahdollistettava Euroopan kansalaisten henkilötietojen parempi suojele. Tarvitsemme paremman sopimuksen; sellaisen, jossa otetaan huomioon ihmisoikeudet ja käsitellään kysymystä miljoonia Euroopan kansalaisia koskevien tietojen siirtämisestä. Tulevan sopimuksen on myös oltava vastavuoroinen, mikä edellyttää, että Yhdysvaltojen

viranomaiset toimittavat vastaavat rahaliikennettä koskevat tiedot, jos Euroopan unioni perustaa tulevaisuudessa oman rahaliikenteen seurantaohjelmansa. On ilo kuulla, että komissio on tästä samaa mieltä.

Uudessa sopimuksessa on myös vahvistettava tiedonsiirtoa kolmansiin maihin koskevat tiukemmat takuut. Aiommeko antaa Yhdysvalloille luvan siirtää tietoa mihin tahansa maahan vai aiommeko määrätä tälle selvät kriteerit? On välttämätöntä ottaa käyttöön kaikkein sopivimmat varotoimet. Olisi myös tarkoituksenmukaista, että tietoja toimittava maa antaisi suostumuksensa niiden siirtämiselle kolmansiin maihin, jotta voimme luoda tietoja antavan maan suostumukseen perustuvan järjestelmän. Siksi pohdinkin, voisimmeko ottaa käyttöön välineitä, jotka antaisivat meille myös mahdollisuuden kieltäytyä tiedonsiirrosta kolmansiin maihin, elleivät ne esitä riittävän täsmällisiä perusteita tällaisten tietojen saamiseksi.

Koska Euroopan unionilla ei ole omaa rahaliikenteen jäljitysjärjestelmää, turvallisuutemme on Yhdysvaltojen varassa. Silti kysyn, mitä voimme pyytää vastineeksi? Meidän on myös varmistettava, että tuleva sopimus Yhdysvaltojen kanssa voidaan päättää välittömästi, jos kaikkia sitoumuksia ei täytetä. Meidän on saatava kansalaiset vakuuttuneiksi siitä, että pankkitietojen siirtäminen on järkevää, sillä meillä on yhä suurempi huoli siitä, miten pitkälle yksityisyyden loukkaamisessa on sallittua mennä terrorismin torjunnassa.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, toisen maailmansodan päättymisestä lähtien meille liberaaleille on ollut tärkeää painottaa Yhdysvaltojen ja Euroopan välisiä transatlanttisia yhteyksiä sekä korostaa yhteistyötämme useilla aloilla. Ongelmia ja vaikeuksia voi kuitenkin ilmaantua, kuten kaikissa kumppanuuksissa, ja ne on ratkaistava. Yksi kiperimmistä ongelmista on ollut kysymys ihmisten laillisesta oikeudesta yksityisyyteen.

Uskon, että ajan myötä käy hyvin selväksi, että parlamentti teki oikein hylätessään väliaikaisen SWIFT-sopimuksen. Demokratian ja avoimuuden on oltava EU:n tunnusmerkkejä. Meillä, vaaleilla valituilla parlamentin jäsenillä, on tässä tärkeä osa. SWIFTiin liittyvät menettelyt jättävät tässä suhteessa paljon toivomisen varaa. Parlamentti on tuonut varsin selvästi esiin uuden pysyvän sopimuksen hyväksymiselle asettamansa vaatimukset. Perusteet on kirjattu päätöslauselmaan, jota tänään käsittelemme ja josta keskustelemme, ja kun nämä edellytykset täytetään, odotan innokkaasti uutta äänestystä.

Yhtäältä turvallisuuden ja toisaalta yksityisyyden suojan välillä on edelleen eturistiriita. Jättäkäämme menneet taaksemme ja tehkäämme luottavaisina työtä keskeisen tavoitteemme hyväksi. Uudella, pysyvällä SWIFT-sopimuksella on siinä suuri merkitys, nimittäin Euroopan kansalaisten turvallisuudelle, suojelulle ja yksityisyydelle.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Olemme kaikki yksimielisiä siitä – tästä asiasta ei voi olla epäselvyyttä – että terrorismin torjuminen on yhteinen taistelu, jossa Euroopan unionin on oltava täysin määrällisesti mukana.

Meidän Euroopan parlamentin jäsenten mielestä on kuitenkin aivan yhtä ratkaisevaa varmistaa, että Euroopan kansalaisten oikeuksia, etenkin oikeutta henkilötietojen suojaan, kunnioitetaan. Mielestäni on välttämätöntä korostaa tätä seikkaa, ja tämä viesti on osoitettu paitsi parlamentissa paikalla oleville neuvoston ja komission edustajille myös Yhdysvaltain viranomaisille, joiden kanssa uudesta sopimuksesta on neuvoteltava.

Haluan aivan erityisesti korostaa yhtä seikkaa, joka kuuluu Euroopan parlamentin esittämiin keskeisiin vaatimuksiin, nimittäin kysymystä Yhdysvaltojen viranomaisten säilyttämistä tiedoista. Nykyiset suunnitelmat ovat mielestäni kohtuuttomia. Siksi on kysyttävä useita kysymyksiä. Miksi säilyttää niin kauan – viisi vuotta – tietoja, joita asianosaisten osapuolten mukaan ei käytetä? Eikö ole mahdollista lyhentää niiden säilytysaikaa kohtuullisemmaksi? Tällä kertaa valtuutuksessa ei mainita valittujen tietojen säilytysaikaa. Edellisessä sopimuksessa määrättiin säilytysajaksi enintään 90 vuotta. Eikö olisi hyvä ajatus päättää tarkoituksenmukaisesta säilytysajasta, joka on suhteutettu tietojen käyttöön, esimerkiksi tietyn tutkinnan tai oikeudenkäynnin keston? Onko näillä tiedoilla jokin muu käyttötarkoitus kuin terrorismin torjunta, ja mikä se on? Lopuksi kysyn, voisimmeko harkita näiden tietojen säilyttämistä mieluummin Euroopassa kuin Yhdysvalloissa?

Haluaisin neuvoston ja komission vastaavan näihin kysymyksiin. Tämä on itse asiassa ratkaiseva näkökohta, eikä Euroopan parlamentti aio kierrellä ja kaarrella tässä asiassa. Siksi neuvoston on olennaisen tärkeää kiinnittää tähän erityistä huomiota hyväksyessään komission neuvotteluvaltuudet.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan parlamentti teki erittäin tärkeän ratkaisun kaksi kuukautta sitten hylätessään tämän väliaikaisen sopimuksen.

En enää palaa tähän asiaan, sillä olen 27. puhuja tänä iltapäivänä, vaan haluan vain korostaa, että jotkut kuvasivat hyvin runollisesti tätä eurooppalaisen demokratian vaihetta Euroopan parlamentin elämän

ensimmäiseksi päiväksi Lissabonin sopimuksen alaisuudessa. Se oli todellakin paitsi historiallinen saavutus Euroopan ja muiden maanosien kansalaisten yksityisyyden ja vapauksien kunnioittamisen kannalta myös käännekohta Euroopan parlamentin toimivallan kannalta ja samalla merkittävä osoitus esittelijämme Jeanine Hennis-Plasschaartin rohkeudesta ja uskalluksesta. Haluan kiittää häntä erityisesti hänen määrätietoisuudestaan vain muutama viikko ennen hänelle tärkeää päivämäärää.

Ei ole mitään järkeä mainita niitä taustatekijöitä, jotka aiheuttavat keskinäisen riippuvuutemme terrorismin torjunnan, turvallisuuden ja yksilönvapauksia koskevien kompromissien alalla. Niinpä meidän on näiden uusien neuvotteluvaltuuksien yhteydessä saatava aikaan kohtuullinen ja tasapuolinen sopimus, jossa kunnioitetaan oikeuksia ja johon liittyy takeita, jotka minun ja monien EU:n kansalaisten silmissä ovat pohjimmltaan osoitus Euroopan unionin merkityksestä ja voimasta, nimittäin takeita kansalaisten suojelusta. Koska poliittisen tahtomme on oltava lainmukaista ja se on kanavoitava lainmukaisin keinoin, en enää käsittele vastavuoroisuus- ja suhteellisuusperiaatteita koskevia näkökohtia. Toivon siitä huolimatta, että tietojen siirtämiseen valikoimattomasti sovelletaan tiukempia oikeussääntöjä erittäin tarkasti ja tiukasti, sillä se on täysin eri kysymys kuin tietojen säilyttäminen tai oikeus niiden korjaamiseen, muuttamiseen ja poistamiseen sekä muutoksenhakuoikeus tuomioistuimessa. Meidän on tehtävä yhteistyötä löytääksemme kultaisen keskitien turvallisuutta ja vapautta koskevien vaatimusten välillä.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Euroopan unioni tunnustaa maailmanlaajuisen tietojenvaihdon erityisen merkityksen terrorismin torjunnassa. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmään kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet tukevat kaikkia toimia, jotka saattavat johtaa terrorismin torjumiseen ja pysäyttämiseen. Euroopan parlamentin jäsenet on valittu demokraattisesti ajamaan Euroopan kansalaisten etuja, eikä heillä ole varaa tehdä mitään myönnytyksiä sen tosiasian suhteen, että heidän on suojeltava perussopimuksiin ja yleissopimuksiin kirjattuja kansalaisoikeuksia. On joitakin sellaisia aiheita, joita emme voi sivuuttaa, kuten henkilötietojen suoja, oikeussuoja, tiedonsiirtojen määrä, suhteellisuus, vastavuoroisuus tai Euroopan parlamentin osallistuminen pysyvästi valvontaprosessiin.

Olen vakaasti sitä mieltä, että SWIFT-tietojen käsittelystä sekä niitä koskevista luvista ja siirroista vastaavan eurooppalaisen viranomaisen nimeäminen olisi ratkaisu, joka antaisi Euroopan unionille takeet siitä, että näitä tietoja käytetään yksinomaan terrorismin torjuntaan ja että ne liittyvät vain jo tunnistettuihin epäilyihin. Euroopan kansalaiset voisivat myös kannella kyseiselle viranomaiselle väärinkäytöksistä. Pyydämme komissiota antamaan ainakin vuosittain kertomuksen kyseessä olevan sopimuksen täytäntöönpanosta. Uskoakseni tällä taataan, että prosessi toteutetaan hyväksytyin sopimuksen mukaisesti ja että pystymme karsimaan kaikki puutteet hyvissä ajoin.

Päästäksemme paremmin keskinäiseen yhteisymmärrykseen niistä näkökohdista, joista on erimielisyyttä, ehdotan, että Euroopan parlamentin poliittisille ryhmille tai jopa kansallisille valtuuskunnille ja Euroopan unioniin tai jäsenvaltioihin akkreditoiduille Yhdysvaltojen edustajille järjestetään välittömästi tiedotustilaisuuksia.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, voimainmittely, johon Euroopan parlamentti on ryhtynyt komission ja neuvoston kanssa SWIFT-sopimusluonnoksesta, saattaa olla hyvä asia edellyttäen, että pankkitapahtumiin liittyviä tietoja kerätään ja siirretään yksinomaan terrorismiin liittyviin käyttötarkoituksiin. Lähes jokainen on tähän mennessä maininnut tämän ilmeisen tosiasian, mutta kokemuksesta tiedämme, että kun on kyse henkilötietojen käytöstä, mikään ei ole yhtä epävarmaa. Terrorismista epäilty henkilö, joka tunnetaan Yhdysvaltojen tiedustelupalveluissa, ei välttämättä tunneta vastaavissa eurooppalaisissa elimissä, kuten komission jäsenen vastaus yhteen kysymykseeni osoittaa.

Käsitykseeni tätä asiaa koskevasta uudesta sopimuksesta vaikuttavat henkilötietojen keräämisen merkittävyys, näiden tietojen toimittaminen turvallisuuselimille sekä vastavuoroisuuden periaatteen noudattaminen viranomaisten hallussa olevien tietojen osalta. Siksi on mielestäni järkevää pohtia parasta tapaa näiden edellytysten täytäntöön panemiseksi. Parlamentin tehtävä on lisätä tämä etuoikeuksiinsa.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän keskusteluun, joka käydään ennen komission valtuutusta koskevan ehdotuksen virallista käsittelyä neuvostossa. Olen tyytyväinen myös siihen, että komissio on tunnustanut monet niistä huolenaiheista, joita parlamentti toi esiin hylätessään väliaikaisen sopimuksen puutteellisuksena.

Tänään täällä vallinneiden meistä riippumattomien olosuhteiden takia emme valitettavasti voi hyväksyä parlamentin kantaa valtuutusluonnoksesta. Parlamentti äänestää 6. toukokuuta, ja kehotan painokkaasti neuvostoa olemaan allekirjoittamatta sopimusta ennen tuota päivämäärää. Perustamissopimuksessa edellytetään parlamentin suostumusta samoin kuin Euroopan unionin perusoikeuskirjan noudattamista

kaikissa neuvoston allekirjoittamissa sopimuksissa. On äärimmäisen tärkeää pitää mielessä, että pienestä viivytyksestä on paljon vähemmän haittaa EU:n ja Yhdysvaltojen suhteille kuin sopimusluonnoksen hylkäämisestä toisen kerran.

Kannan monien muiden tavoin jatkuvaa huolta tietojen siirtämisestä valikoimattomasti ja varsinkin näiden tietojen valvonnasta niiden siirtyessä määräysvaltamme ulkopuolelle. En ole toistaiseksi vakuuttunut siitä, että ehdotuksessa otettaisiin tosiasiaa huomioon kyseiset huolenaiheet. Kannatan toki Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisen yhteistyön tiivistämistä, mutta tämän yhteistyön on perustuttava kansalaisten oikeuksien molemminpuoliseen kunnioittamiseen.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kuten hyvin tiedätte ja kuten tänään on myös todettu, terrorismin torjunta on Euroopan yhteinen asia. Amerikkalaisvastaisuus ei ole Euroopan yhteinen asia. Tästä syystä – ja erityisesti sen perusteella, mitä yksi kollegoistani totesi ennen minua – en usko, että sellainen lausunto, josta paistaa läpi räikeän amerikkalaisvastainen asenne, voisi lisätä innostusta parlamentin aseman vakiinnuttamiseen. Syynä tähän on se, että yleisesti ottaen kielteisen asenteen Yhdysvaltoja kohtaan ei pitäisi mielestäni estää saavuttamasta yksimielisyyttä terrorismin torjunnasta.

Itse asiassa haluaisin puhua luottamuksesta Yhdysvaltain-suhteissa. Euroopan unionilla ja Yhdysvalloilla on yhteisiä vihollisia, jotka eivät epäröi käyttää hyväkseen jokaista säröä ja merkkiä luottamuspulasta niiden suhteissa. SWIFT-sopimuksen nojalla luovutettuja tietoja voidaan käyttää ainoastaan terrorismin torjumiseen. Tästä poiketaan tietenkin silloin, kun terrorismiin liittyy muita äärimmäisen huolestuttavia toimia, kuten huumausainekauppaa ja vakoilua. Luottakaamme yhdysvaltalaisiin kumppaneihimme.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mielestäni muutamia asiat ovat kiistattomia, kuten transatlanttinen kumppanuus – sillä se on ulkopoliittikkamme todellinen perusta – yhteiset terrorismin torjuntatoimet sekä EU:n toimielinten yhteistyö. Tosiasia myös on, että Lissabonin sopimuksella olemme täydentäneet perustuksiamme, ja Euroopan parlamenttina meillä on uusia oikeuksia, ja näitä oikeuksia on käytettävä ennen kaikkea kansalaistemme suojelemiseen. Yksi oikeus on kansalaisten perusoikeuksien suojelu sekä elämän ja yksityisyyden suojelu. Siksi kannatamme tietojen siirtoa tapauskohtaisesti. Yhdistettyjen tietojen siirtäminen menee kuitenkin ehdottomasti liian pitkälle. Uuden sopimuksen pitäisi antaa takeet näiden perusoikeuksien välisestä tasapainosta, mutta myös vastavuoroisuudesta, suhteellisuudesta ja tietoturvan vähimmäistasosta.

Haluan myös kysyä neuvoston edustajalta, puheenjohtajavaltiolta, missä he olivat tänä aamuna kun keskustelimme vuoden 2008 talousarviota koskevasta vastuuvapaudesta, joka on yksi tärkeimmistä kohdista. Valitettavasti neuvoston puheenjohtajavaltio loisti poissaolollaan.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi ratkaisevan tärkeistä kysymyksistä on se, pitäisikö tietoja luovuttaa valikoimattomasti – toisin sanoen luovuttaa kaikkien ihmisten tietoja – vai pitäisikö tiedot rajata tunnistettuihin henkilöihin.

Tietenkin on olemassa myös kultainen keskitie. Kohderyhmiä voivat olla määrättynä aikana terrorismille myötemieliset väestöryhmät. Jos esimerkiksi Orkneysaarten kalastajat radikaalistuisivat ja alkaisivat surmata ihmisiä kalojen lisäksi, kohderyhmäksi pitäisi valita heidät. Jos ikääntyvät, ylipainoiset, harmaantuneet ja syrjään vetäytyvät yliopistonopettajat kyllästyisivät ja tekisivät terrori-iskuja opiskelijoitaan vastaan sen sijaan että vain pitkästyttävät heidät kuoliaiksi yksitoikkoisella äänellään, kohderyhmäksi pitäisi valita heidät – tai paremminkin meidät.

Kohdentamista pidetään vastenmielisenä, ja se tuomitaan syrjivänä. Minä kutsuisin sitä terveeksi järjeksi. Joka tapauksessa kohderyhmien syyttömiä jäseniä koskevat tiedot on hävitettävä nopeasti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, terroristiverkostojen rahoituslähteiden selvittäminen on erittäin tehokas terrorismin torjunnan väline. Helmikuussa vasemmistoryhmät hylkäsivät väliaikaisen sopimuksen edes ehdottamatta turvallisuusyksiköille soveltuvia vaihtoehtoisia järjestelyjä ja vaikeuttivat siten poliisin ja oikeuslaitoksen työtä. Meidän on nyt yhteisvoimin hyväksyttävä uusi, lopullinen sopimus. Illoitsen siitä, että neuvoston ja komission yhteydenpito on nykyisin avointa, ja siksi haluan kysyä komission jäseneltä, onko 90 miljoonan tietöerän siirtäminen joka kuukausi tarpeen, sillä minulla on tästä omat epäilykseni, ja haluaisin myös kysyä, miten kansalaisemme tekevät amerikkalaisviranomaisille valituksen epäilllessään tietojen väärinkäyttöä, ja kuka valvoo Yhdysvaltojen hallitukselle siirrettyjä tietoja. Mielestäni kyseeseen tulisi kenties keskinäisestä oikeusavusta tehtyihin kansainvälisiin sopimuksiin perustuva riippumaton oikeusviranomainen eikä Europol, jonka päätöksiä ei voida tarkistaa ja jolla ei edes ole asianmukaista toimivaltaa, ellemmme muuta sen perussääntöä. Terrorismin torjunta on etusijalla, mutta emme

voi kiertää Euroopan unionin perusoikeuskirjan määräyksiä, joilla on määrä taata henkilötietojen suoja. Oikeussuojakeinojen yleinen saatavuus kiistanalaisissa tapauksissa olisi mielestäni varma tae.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämänpäiväinen keskustelu osoittaa, ettei kansalaisoikeuksia ja terrorismin torjuntaa ole aina helppo sovittaa yhteen. Jälleen tänään keskustelunaiheena olevassa SWIFT-sopimuksessa korostetaan kansalaisoikeuksiemme suojeluun liittyvää ongelmaa ja panostetaan samanaikaisesti kansainvälisen yhteisön turvallisuuteen.

Komission valtuutusluonnoksessa mahdollistetaan edelleen suurten tietoyksiköiden siirtäminen Yhdysvaltojen ja EU:n välillä. Säilytysajat ovat mielestäni edelleen liian pitkiä, ja lopuksi esitän vielä kaksi tärkeää kysymystä. Onko tämän kahdenvälisen sopimuksen kesto rajoitettu? Jos vastaus on myönteinen, niin mikä sen aikataulu on ja minkä aikataulun mukaisesti tiedot lopulta poistetaan?

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, terrorismin vastainen taistelu on tärkeää ja EU:n täytyy olla siinä mukana. Se ei kuitenkaan voi tapahtua polkemalla ihmisoikeuksia. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on yksi tärkeimpiä eurooppalaisia arvoja ja sen pitäisi olla yksi yhdistävä tekijä myös transatlanttisessa yhteistyössä.

On tärkeää, että transatlanttinen yhteistyö toimii, mutta sen täytyy toimia vastavuoroisesti ja keskinäistä kunnioitusta tuntien. Tietojenvaihdon pitää olla yksilöityä, ja haluan vieläkin korostaa sitä, että terrorismin vastaisen taistelun nimissä ei voi polkea ihmisoikeuksia. Jos näin tapahtuu, silloin me olemme antautuneet terroristeille.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Diego López Garrido, arvoisa komission jäsen Cecilia Malmström, haluan kiittää sopimuksen tekemisestä terrorismin torjuntaan liittyvien rahoitustietojen siirtämiseksi Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välillä annetun päätöslauselman laatijoita. Päätöslauselmassa korostetaan tasapuolisesti paitsi turvallisuutta koskevia vaatimuksia myös takeita, jotka annetaan Euroopan kansalaisten tietojen suojaamisesta ja heidän perusoikeuksiensa kunnioittamisesta.

Oikeastaan uskon, että Yhdysvaltojen valtiovarainministeriön tietopyyntöjen vastaanottamisesta vastaavan eurooppalaisen oikeusviranomaisen nimittäminen on ratkaisevaa tavoittelemamme tasapainoisen lähestymistavan kannalta. Ainakin se auttaa voittamaan monet tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden tiellä olevat esteet, joita on ilmaantunut erityisesti siirrettäessä tietoa valikoimattomasti.

Se viitoittaisi myös tietä aidon vastavuoroisuuden toteutumiselle: toisin sanoen eurooppalaisten viranomaisten ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi mahdollista saada Yhdysvaltojen alueella säilytettäviä rahaliikennetietoja. Tässä on kyse uskottavuudestamme. SWIFT-sopimus on eräänlainen demokratian testi, joka meillä kaikilla on velvollisuus läpäistä kansalaistemme edun vuoksi.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aluksi todeta Richard Seeberrille, että itse asiassa olin paikalla tänäaamuksessa keskustelussa, johon hän viittasi. Vaikka en ollut saanut virallista kutsua, niin te, hyvät parlamentin jäsenet, pyysitte minua paikalle, ja minä tulin. Olin paikalla ja käytin puheenvuoron tuossa keskustelussa. Kenties Richard Seeberr ei itse ollut paikalla, kuten ei ole tässäkään istunnossa, ja on poistunut istuntosalista.

Halusin siis sanoa, että käymämme keskustelu oli mielestäni erittäin rakentava. Mielestäni se on osoitus todellisesta yhteistyöhengestä molempien osapuolten ja kaikkien asianosaisten kesken: parlamentin, komission ja neuvoston. Olen erittäin kiitollinen esittelijä Jeanine Hennis-Plasschaertille, joka antoi tunnustusta neuvostossa, samoin kuin komissiossa, havaitsemalleen yhteistyöhengelle. Olen kiitollinen siitä, että hän sanoi sen julkisesti.

On päivänselvää, että sekä komission edustajan Cecilia Malmströmin esittämässä valtuutuksessa että valtuutuksessa, jonka neuvosto aikoo hyväksyä, otetaan tarkasti huomioon huolenaiheet ja kannanotot, jotka on tuotu esiin puheenvuoroissanne ja esittelijän ehdottamassa päätöslauselmaesityksessä tai luonnoksessa päätöslauselmaesitykseksi, ja hyödynnetään niitä.

Olen havainnut, että jotkin ongelmat huolestuttavat teitä erityisesti ja haluan vakuuttaa, että mainitsemanne ongelmat ja huolenaiheet sisällytetään neuvotteluohjeisiin, jotka neuvosto aikoo hyväksyä. Neuvottelut käydään komission johdolla, ja neuvoston ja parlamentin on allekirjoitettava niiden loppuasiakirja. Neuvotteluohjeiden ensimmäisessä kohdassa käsitellään ongelmaa, joka on tänä iltapäivänä tuotu täällä toistuvasti esiin: tietojen siirtämistä valikoimattomasti.

Jan Philipp Albrecht, Simon Busuttil, Birgit Sippel, Judith Sargentini, Eva-Britt Svensson, Jaroslav Paška, Proinsias De Rossa ja useat muut ovat ottaneet tämän kysymyksen esille. Totean, että emme tietenkään voi hyväksyä tietojen valikoimatonta siirtämistä summittaisesti, pyydettiinpä tietoja mihin tarkoitukseen hyvänsä. Kyse ei ole siitä. Kyse on yksinomaan terrorismirikosten ja terrorismin rahoituksen estämisestä, tutkintaa ja syytteenpanoa varten pyydettyistä tiedoista, joilla on lisäksi määrättyä henkilöä koskevia yksilöityjä tavoitteita, kun on perusteita epäillä, että kyseisellä henkilöllä on yhteyksiä tai suhteita terrorismiin tai sen rahoitukseen. Siksi emme käsittele tällaisten tietojen siirtämistä suurina määrinä; tavoite ja aihe asettavat kyseiselle tiedonsiirrolle erittäin tarkat rajat.

Lisäksi nimetään eurooppalainen viranomainen, joka vastaanottaa tietopyynnöt, ja jälkeenpäin tehdään myös pääasiassa komission vastuulla oleva tarkastus mainittujen tietojen käytöstä ja myöhemmin allekirjoitettavan sopimuksen toiminnasta. Siksi olen vakaasti sitä mieltä, että käytössä olevalla järjestelmällä pystytään täysin kattavasti vastaamaan niihin huolenaiheisiin, joita täällä on aiheesta tuotu esiin.

Myös tietojen säilytysaika on mainittu. Tietojen säilytysajaksi on määrätty noin viisi vuotta, sillä on ilmeistä, että tehokkuussyistä tietoja on säilytettävä tietty vähimmäisaika. On kuitenkin tehtävä selväksi, että säilytysajan on oltava mahdollisimman lyhyt, eikä se saa ylittää sitä, mikä on välttämätöntä tavoitteen saavuttamiseksi. Tavoite – tietojen säilyttämistarve – on aina määriteltävä ehdottoman tarkasti, muutoin siinä ei ole järkeä. Tietojen säilyttämisellä on aina oltava tavoite ja sen on liityttävä tiettyyn henkilöön.

Olette myös ilmaisseet huolenne ihmisten oikeudesta saada tutustua tietoihinsa, saada niitä koskevia ilmoituksia ja korjata niitä. Esimerkiksi Carlos Coelho, joka ei ole nyt paikalla, toi tämän melko yksityiskohtaisesti julki. Voin todeta, että neuvotteluohjeet sopivat yhteen Cecilia Malmströmin laatiman valtuutusluonnoksen kanssa kyseisten oikeuksien turvaamisen osalta. Oikeus tiedonsaantiin, tietoihin tutustumiseen ja niiden korjaamiseen aiotaan ja pitää turvata myöhemmin allekirjoitettavassa sopimuksessa.

Tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteet turvataan neuvotteluohjeissa ja lopulta allekirjoitettavassa sopimuksessa. Hallinnollinen ja oikeudellinen muutoksenhakumahdollisuus turvataan ilman kansallisuuteen tai muihin syihin perustuvaa syrjintää. Näin ollen totean parlamentin jäsenten, muun muassa Emine Bozkurtin ja Marie-Christine Vergiat'n, huolenaiheiden osalta, että kaikki tämä turvataan. Lisäksi huolehditaan ehdottomasta vastavuoroisuudesta. Tämä on yksi niistä aiheista, joita eniten painotettiin edellisessä keskustelussa, jonka kaikki muistamme. Yhdysvaltojen osalta noudatetaan ehdotonta vastavuoroisuutta. Myös tämä on ominaista niille neuvotteluohjeille, jotka neuvosto aikoo hyväksyä ja jotka käyvät yksiin täällä käyttämiemme puheenvuorojen sekä Jeanine Hennis-Plasschaertin esittelemän päätöslauselman kanssa.

Haluan korostaa, että neuvosto on määrätietoisesti sitoutunut hyväksymään valtuutuksen, jolla turvataan Euroopan kansalaisten perusoikeudet. Siinä sovelletaan ja noudatetaan tarkasti Lissabonin sopimukseen sisältyvää Euroopan unionin perusoikeuskirjaa ja Euroopan ihmisoikeussopimusta ja se on myös näiden asiakirjojen mukainen. EU suunnittelee lähiaikoina ihmisoikeussopimuksen allekirjoittamista yhtenä niistä tavoitteista, jotka ovat merkki tämän uuden poliittisen vaiheen alkamisesta EU:ssa.

Puhetta johti

varapuhemies **Isabelle DURANT**

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä on ehdottomasti ollut hyvin rakentava keskustelu. Olemme kuunnelleet tarkasti kaikkea, mitä on sanottu, ja kiinnittäneet siihen asianmukaista huomiota. Neuvosto vastasi melko moneen esitetyistä kysymyksistä, ja lisäksi vain muutaman seikan, sillä on tärkeää saada asiat mahdollisimman selviksi.

EU aikoo perustaa arvointiryhmän. Sillä on oikeus tehdä tarkastuksia satunnaisotannalla sen varmistamiseksi, että tiedot on valittu sopimuksessa hyväksytyllä tavalla. On oltava perusteltu syy uskoa, että tiedonhaun kohteena oleva henkilö on terroristi tai terrorismin rahoittaja. On myös muistettava, että SWIFTin tarkastaja ja riippumaton oikeusviranomainen tarkastavat jokaisen terrorismin rahoituksen jäljittämishohjelmaan liittyvän tiedonhakutapahtuman ennen tietojen julkistamista. Myös EU:n arvointiryhmällä on oikeus tutustua näihin tietoihin.

Sopimuksella taataan, että EU:n kansalaisilla on syrjimätön mahdollisuus käyttää hallinnollisia ja juridisia oikeuksiaan. Se, miten tämä tarkalleen ottaen määritellään, ratkaistaan tietenkin neuvotteluissa, joten en voi puuttua enempää yksityiskohtiin. Mutta kuten neuvostokin totesi, se on erittäin tärkeä osa neuvotteluja. Tähän on löydettävä ratkaisu myös tietojen korjaamisen ja niihin tutustumisen osalta.

Tietoja ei siirretä kolmansiin maihin – ainoastaan asiaankuuluva analyysi terrorismiin viittaavista tiedoista, mutta ei suuria tietomääriä – muuten kuin terrorismiin liittyvissä tarkoituksissa. Koko sopimuksen tarkoitusperät liittyvät ainoastaan terrorismiin. Sopimuksella taataan EU:n kansalaisille myös oikeus selvittää tietosuojaviranomaisten kautta, että rekisterissä olevien henkilöiden oikeudet on otettu asianmukaisesti huomioon. Tietojen käyttöä koskevat pyynnöt ovat jo kohdennettuja valikoimattomien tietojen osalta. Haku voidaan kohdentaa ainoastaan terrorismista epäiltyyn henkilöön. Näin ollen vain murto-osa SWIFT-tiedoista siirretään ja vain hyvin pieneen osaan niistä on mahdollista tutustua. Muut tiedot säilyvät nimettöminä.

Pyrimme tiivistämään sekä selvittämään mahdollisuutta tiivistää ja hienosäätää määritelmää, jotta tietomäärää voitaisiin edelleen supistaa, mutta jo voimassa olevat oikeudellisesti sitovat säännöt estäisivät kyseisiin tietoihin tutustumisen ilman perusteltua epäilyä. Kuten totesin, EU:n arviointiryhmä tarkistaa edustavan otoksen, ja Euroopan unioni voi keskeyttää sopimuksen välittömästi mahdollisten sopimusrikkomusten takia.

Niinpä voimme mielestäni toimia nopeasti ja saada aikaan hyvän sopimuksen. Meidän on otettava huomioon turvallisuusvajetta koskeva kysymys, mutta luonnollisesti on myös monia tietosuojaan ja muihin esiin tuomiinne asioihin liittyviä kysymyksiä, jotka kaipaavat vastausta. Amerikkalaiset ovat toistaiseksi suhtautuneet hyvin myönteisesti. He ovat valmiita tekemään kanssamme yhteistyötä niin pian kuin mahdollista mutta myös käyttämään luovuutta ja etsimään vastauksia kysymyksiimme. Tiedän, että Euroopan parlamentin työryhmä lähtee vierailulle ensi viikolla, ja voitte silloin esittää kysymyksiä ja toivottavasti saada lisää vastauksia.

Rinnakkain tämän kanssa on tietenkin selvitettävä, pitäisikö EU:ssa ottaa käyttöön toinen ratkaisu, pitäisikö meillä olla EU:n terrorismin rahoituksen jäljittämishjelma tai pitäisikö meidän perustaa uusi viranomainen. Tämä on erittäin tärkeä keskustelu. Tämä vaihtoehto on selvitettävä Euroopassa perusteellisesti. Tämä ei tietenkään kuulu neuvottelukysymyksiin. Jos tämä toteutuu, meidän on vaadittava amerikkalaisia auttamaan ja huolehdittava vastavuoroisuuden noudattamisesta, mutta siitä on saatava selvyys. Komissio on halukas osallistumaan, innovoimaan ja esittämään ehdotuksia, mutta sen osallistuminen on jäsenvaltioiden päätettävissä. Tiedän, että Euroopan parlamentti on hyvin aktiivinen ja odotan innokkaasti näitä keskusteluja kanssanne. Tämä on siis rinnakkainen keskustelu.

Myös kollegani, varapuheenjohtaja Viviane Reding, tekee rinnakkaista työtä. Häinkin on jo aloittamassa pitkän aikavälin tietosuojasopimusta koskevan valtuutusluonnoksen laatimista kaikkia Yhdysvaltojen kanssa tekemiämme sopimuksia varten. Tietenkin myös tämä seikka on otettava huomioon.

Lopuksi totean, että Islannin tulivuori on tietenkin seikka, joka on aiheuttanut paljon matkustusongelmia monille ihmisille ympäri maailmaa ja estää myös parlamentin äänestyksen. Minusta se on hyvin valitettavaa, mutta voitte olla varmoja siitä – puheenjohtajavaltion edustaja on paikalla, minä olen paikalla, neuvoston ja komission yksiköt ovat paikalla – että olemme ottaneet keskustelun asianmukaisesti huomioon. Olemme nähneet päätöslauselmaluonnoksen, ja neljä poliittista ryhmää on allekirjoittanut sen. Välitämme siitä tiedon ministereille.

Jos neuvosto lykkää päätöksentekoaan, menetämme kaksi viikkoa arvokasta neuvottelu-aikaa. Totesin aiemmin, että amerikkalaisten suhtautuminen on myönteistä. He ovat rakentavia ja haluavat sitoutua tähän, mutta se ei ole helppoa. Neuvotteluista tulee vaikeat ja tarvitsemme tuon ajan. Haluamme saada tämän hoidetuksi mahdollisimman pian, mutta myös mahdollisimman hyvin. Jos haluamme, että Euroopan parlamentti pystyy äänestämään sopimuksesta ennen kesälomaa, meidän on tehtävä päätös, jotta neuvottelut voidaan käynnistää mahdollisimman pian. Pyydän teiltä siis ymmärtäväisyyttä tässä asiassa. Haluan vakuuttaa teille, että sekä puheenjohtajavaltio että komissio ovat kuunnelleet äärimmäisen tarkasti näkemyksiänne ja, kuten puheenjohtajavaltion edustaja totesi, otamme täällä käydyn keskustelun huomioon ja annamme siitä selvityksen ministereille perjantaina.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatan uutta valtuutusta EU:n ja Yhdysvaltojen välisen SWIFT-sopimuksen tekemiseksi osana terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa. Kannatan sitä etenkin siksi, että neuvosto ja komissio ovat ottaneet aiemmista kokemuksista opikseen ja sisällyttäneet neuvotteluihin parlamentin tiukan vaatimuksen tietosuojaan sovellettavan vaatimustason nostamisesta. Rahaliikenteen

sanomanvälitystietojen siirtämisestä EU:sta Yhdysvaltoihin on neuvoteltava määrätietoisesti Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa. Tietoja ei siirretä valikoimattomasti, ja on vaadittava teknisiä apukeinoja, joilla voidaan helpottaa ainoastaan epäilyihin liittyvien tapauskohtaisten tietojen siirtoa. Toivon, ettei tämä sopimus tuota EU:lle yllätyksiä tulevaisuudessa. Ennen sen allekirjoittamista on myös selvennettävä, että EU:lla on oikeus saada tietoa Yhdysvaltojen tietokannasta ja ettei tiedonsiirto kolmansiin maihin ole mahdollista. Lisäksi siirtojen yhteydessä on turvattava kansalaisten suojele ja oikeudet, jotka koskevat etenkin omiin tietoihin tutustumista ja niiden muuttamista kansallisen ja EU:n lainsäädännön määräysten mukaisesti. Aivan lopuksi on vielä selvennettävä, että Euroopan kansalaisilla on oikeus tehdä valitus henkilötietojensa laittomasta käytöstä.

6. Matkustajarekisteritiedot (PNR) (keskustelu)

Puhemies.– (FR) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat matkustajarekisteritiedoista.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja.– (ES) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio esitti Lissabonin sopimuksen mukaisesti Euroopan parlamentille kaksi matkustajarekisteritietoa koskevaa sopimusta, jotka tunnetaan nimellä PNR-sopimukset. Ensimmäinen niistä tehtiin Yhdysvaltojen kanssa vuonna 2007 ja toinen Australian kanssa vuonna 2008. Pyysimme parlamenttia hyväksymään molemmat sopimukset, jotta ne voisivat tulla voimaan pysyvästi, koska tällä hetkellä niitä sovelletaan vain tilapäisesti.

Lissabonin sopimuksen mukaan parlamentin on tehtävä päätös siitä, hyväksyykö se nämä sopimukset vai ei. Näillä sopimuksilla määritetään ne ehdot, joiden mukaan kolmansien maiden kanssa voidaan jakaa PNR-tietoja sellaisista matkustajista, jotka matkustavat Euroopan unionin alueelta lentävässä koneessa.

Parhaillaan käymiemme keskustelujen mukaisesti neuvosto ymmärtää parlamentin huolet, erityisesti ne, jotka liittyvät sellaisten henkilötietojen keruuseen ja jakamiseen, joiden perusteella henkilö sisällytetään lentomatkustajien luetteloon EU:n ulkopuolelle lentämistä varten. Neuvosto on näin ollen pyytänyt komissiota laatimaan asiaa koskevan yleisiä ohjeita sisältävän asiakirjan.

Minun on todettava, että esitelty päätöslauselmaesitys vaikuttaa varsin tarkoituksenmukaiselta. Lisäksi suhtaudumme myönteisesti siihen rakentavaan asenteeseen, että sopimuksista ei toistaiseksi äänestetä ja että päätöslauselmaesityksessä vaaditaan sopivaa mekanismia näiden sopimusten tarkistamiseksi.

Yhdysvaltojen tapauksessa on toden totta jo olemassa raportti, jossa tarkastellaan sitä tapaa, jolla sopimus toimii, ja neuvosto esittää asiasta kantansa, kun komissio on ehdottanut ja esittänyt suosituksensa uudesta sopimuksesta Yhdysvaltojen kanssa. Sen sijaan Australian kanssa tehtyä sopimusta ei ole vielä tarkistettu sen varalta, miten hyvin se toimii. Komission tehtävä on päättää, aikooko se odottaa sopimuksen tarkistusta, ennen kuin se vahvistaa uudet neuvotteluvaltuudet.

Kun komissio ehdottaa uusia neuvotteluvaltuuksia Yhdysvaltojen ja Australian kanssa käytäviä neuvotteluja varten, neuvosto käy ne läpi huolellisesti. Tässä yhteydessä se aikoo tietenkin myös ottaa huomioon parlamentin toiveet, kuten aina.

Neuvosto esitti komissiolle pyynnön entistä laajemmasta ja yleispeävämmästä asetuksesta, joka koskee PNR-tietojen käyttöä, ja siltä osin meidän olisi muistettava, että vuonna 2007 komissio ehdotti puitepäätöstä. Ruotsin puheenjohtajakaudella tehtiin kuitenkin päätös siitä, että kyseistä puitepäätöstä koskevia neuvotteluja ei jatketa, koska puheenjohtajavaltio Ruotsi oli perustellusti sitä mieltä, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon alla asiassa olisi sovellettava yhteispäätöstä parlamentin kanssa ja näin ollen parlamentin olisi osallistuttava keskusteluun.

Sen vuoksi puheenjohtajavaltio ei voi tällä hetkellä esittää kantaa Euroopan unionin ulkopuolelle matkustavien luetteloon sisällytettyjen matkustajien tietoja koskevan tulevan yleisjärjestelmän sisällöstä, ennen kuin komissio ehdottaa direktiiviä tällaisten tietojen käytöstä ja parlamentin kanssa järjestetään keskustelu yhteispäätösmerkittelyn mukaisesti. Olemme soveltaneet kyseistä menettelyä siitä lähtien, kun Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta viime vuonna.

Joka tapauksessa tältä osin näkemyksemme ovat pitkälti yhtenevät ja yhdenmukaiset parlamentin päätöslauselmaesityksen, joka on toistaiseksi pelkkä esitys, sisältämien perusteiden ja kantojen kanssa. Haluaisin korostaa kolmea sen sisältämää seikkaa. Ensimmäinen asia on se, että tietoja voidaan käyttää siihen tarkoitukseen, jota varten ne on saatu käyttöön, ja tämä asia vastaa sitä, mitä totesimme SWIFT-sopimuksen yhteydessä. Toinen asia on se, että tällaisten tietojen keruussa on noudatettava tietosuojaa koskevaa

lainsäädäntöömme. Lisäksi on annettava eräitä takeita ja vakuuksia, joilla turvataan tällaisten tietojen siirto kolmansille maille.

Nämä ovat mielestäni kolme tärkeää periaatetta. Ne sisältyvät päätöslauselmaesitykseen, ja tältä osin olemme yhtä mieltä esityksestä.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, PNR-tietojen keräämisen merkitys hyväksytään yhä useammassa maassa ympäri maailman, myös EU:n jäsenvaltioissa. Ne käyttävät tällaisia tietoja terrorismin ja muiden vakavien rikosten torjuntaan.

Voidakseen varmistaa, että tietosuojan perusperiaatteita noudatetaan ja että PNR-tietoja käytetään ainoastaan erityisiin lainvalvontatarkoituksiin, EU on tehnyt sopimuksia eräiden maiden kanssa PNR-tietojen siirrosta ja käytöstä. Kaksi näistä sopimuksista, jotka on tehty Yhdysvaltojen ja Australian kanssa, on esitetty teille, jotta hyväksyisitte niiden vahvistamisen.

Päätöslauselmassanne ehdotatte, että äänestystä päätösten hyväksymisestä lykätään, ja vetoatte komissioon, jotta se ehdottaisi eräitä vaatimuksia kaikkien kolmansien maiden kanssa tehtyjen PNR-sopimusten kohdalla. Lisäksi pyydätte komissiota neuvottelemaan uudestaan näistä kahdesta sopimuksesta sellaisten uusien ohjeiden pohjalta, joiden olisi täytettävä nämä vaatimukset. Mielestäni se on viisas strategia.

Viittaatte päätöslauselmassanne myös Kanadan kanssa tehtyyn PNR-sopimukseen. Kyseinen sopimus liitettiin eräisiin Kanadan antamiin sitoumuksiin sekä riittävyttä koskevaan komission päätökseen. Kyseisten asiakirjojen voimassaolo päättyi 22. syyskuuta 2009, ja näin ollen Kanadan kanssa olisi neuvoteltava uudesta sopimuksesta.

Käytännön syistä sitä ei ollut mahdollista toteuttaa ennen syyskuuta 2009. Tämä ei kuitenkaan vähennä Kanadalle siirrettävien PNR-tietojen suojelun tasoa. PNR-sopimukseen ei itsessään liity voimassaolon päättymispäivää. Sitä ei ole koskaan päätetty, ja näin ollen se on edelleen voimassa. Kanadan rajavartiolaitos on vahvistanut komissiolle, neuvoston puheenjohtajalle ja jäsenvaltioille lähettämässään kirjeessä, että sen sitoumukset ovat kaikilta osin voimassa, kunnes uusi sopimus tulee voimaan.

Haluaisin kiittää esittelijää Sophia in 't Veldiä ja muita poliittisia ryhmiä heidän rakentavasta lähestymistavastaan näiden asiakirjojen käsittelyssä. Niiden nojalla Yhdysvaltojen ja Australian kanssa tehdyt sopimukset ovat tilapäisesti voimassa, kunnes niistä käydään uudet neuvottelut. Niitä odotellessa aion ehdottaa neuvostolle kolmea suositusta neuvotteluohjeksi osana PNR-pakettia.

Paketti koostuu ensinnäkin tiedonannosta, joka koskee yleistä ulkoista PNR-strategiaa. Siihen sisältyy joukko yleisiä vaatimuksia, joita jokaisessa kolmannen maan kanssa tehdyssä sopimuksessa olisi noudatettava. Toiseksi paketti sisältää kaksi neuvotteluohjetta Yhdysvaltojen ja Australian kanssa tehtyjä PNR-sopimuksia koskevia uusia neuvotteluja varten sekä neuvotteluohjeet Kanadan kanssa tehtyä sopimusta varten. Kolmantena asiana paketti sisältää komission tekemän uuden EU:ta koskevan PNR-ehdotuksen, joka perustuu vaikutustenarviointiin.

Paketissa otetaan tarkoin huomioon suosituksenne sellaisina kuin olette ne esittäneet tässä päätöslauselmassa, mutta niiden lisäksi otamme huomioon marraskuussa 2008 laadittujen päätöslauselmien sisältämät suositukset. Lisäksi paketissa huomioidaan asianmukaisesti Euroopan tietosuojavaltuutetun, 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän sekä kansallisten tietosuojaviranomaisten antamat neuvot. Mielestäni on tärkeää esitellä EU:n PNR-järjestelmä samaan aikaan kuin toimet, joilla varmistetaan EU:n sisäisten ja ulkoisten PNR-toimien välinen yhtenäisyys ja johdonmukaisuus.

Lopuksi totean, että suhtaudun myönteisesti tähän päätöslauselmaan ja että aion toimia näiden suositusten mukaisesti. Odotan kovasti sitä, että saan jatkaa kanssanne työtä näiden asioiden parissa.

Axel Voss, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, samoin kuin SWIFT-tietojen kohdalla matkustajarekisteritietoja analysoitaessa pyritään sovittamaan yhteen maailmanlaajuisen terrorismin ja kaikille kuuluviin perusoikeuksiin kohdistuvien vakavien rikosten torjunta yhdessä yksityisyyden suojan ja tietoja koskevan itsemääräämisoikeuden kanssa. Meidän on kuitenkin tiedostettava myös se, että tänä liikkuvuuden aikana Euroopassa ja muualla maailmassa ei voida taata tarkoituksenmukaista turvallisuutta ilman tehokasta ja nopeaa tietojenvaihtoa.

Digitaalisena aikakautena meidän on myös suojeltava erityisesti tietoja koskevaa itsemääräämisoikeutta ja yksityisyyttä. Näin ollen pidän aiheellisena tehdä entistä tarkempi ero rikollisuuden torjuntaan tarvittavien tietojen ja arkaluonteisten yksityisten tietojen välillä. Mielestäni ei ole epäilystäkään siitä, että meidän on

päätäväisesti yhdistettävä sopimuksessa tarkastukset, valitusoikeus, käyttöoikeudet, korvausvaatimukset sekä säilytysajan pituus. Käyttämällä tarjontamenetelmää (push method) olisi tarkistettava, voidaanko tai pitääkö kiireellisissä tapauksissa soveltaa poikkeuksia.

PNR-tietojen käytöstä on todettava, että meidän olisi otettava huomioon myös vakavat rikokset. Niihin sisältyvät mielestäni lapsiporno, ihmiskauppa, murhat, raiskaukset sekä huumekauppa. Mielestäni tämä edistäisi myös rikosten uhrien henkilökohtaisten oikeuksien suojaa.

Pidän hyvänä sitä, että teemme päätöksen PNR-sopimusta koskevasta päätöksestä voidaksemme kehittää perusmallia kaikkia tämänkaltaisia tulevia sopimuksia sekä suositella neuvottelupuitteita komissiolle, jotta se ottaisi huomioon omat ajatuksemme tietosuojasta. Ehkä tulevaisuudessa saamme myös mahdollisuuden pohtia terrorismin ja rikollisuuden torjuntaa yhdessä transatlanttisten kumppaniemme kanssa yhteisessä tilaisuudessa. Se olisi varmasti edistysaskel maailmanlaajuisen rikollisuuden selvittämisessä maailmanlaajuisesti.

Birgit Sippel, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa muutaman olennaisen asian tästä sopimuksesta. Siihen liittyy toki yhtäläisyyksiä SWIFT-sopimuksen kanssa, mutta niiden välillä on myös eroja. Mikäli Euroopan parlamentin pitäisi tänään äänestää matkustajarekisteritietoja koskevasta sopimuksesta, meillä ei olisi muuta vaihtoehtoa kuin äänestää sitä vastaan. Se on varsin selvää. Tätä sopimusta kohtaan on esitetty myös merkittäviä vastalauseita. Käsittelen yksityiskohtia lyhyesti vielä kerran. Tästä syystä en ollut tyytyväinen, kun puhuimme äänestyksen lykkäämisestä. Toisin kuin SWIFT-sopimuksen tapauksessa tätä koskevalle lykkäykselle oli kuitenkin varmasti hyviä syitä. Haluan kuitenkin todeta hyvin selvästi, että mielestämme tämä ei tarkoita sitä, että äänestystä voitaisiin lykätä loputtomiin niin, että meillä olisi nyt tilapäinen sopimus, joka on voimassa vuosia yhtäjaksoisesti. Pidämme hyvin tärkeänä sitä, että voimme nopeasti saavuttaa uudet neuvotteluvaltuudet ja mahdollisuuksien mukaan ennen kesälomataukoa, jotta saisimme nopeasti selvyyttä yksityiskohtaisiin kysymyksiin siitä, miten meidän olisi käsiteltävä näitä tietoja ja mitä tietoja sopimukseen olisi sisällytettävä.

Tietosuojalla on suuri merkitys, ja haluaisin tässä yhteydessä käyttää tilaisuutta hyväkseni ja käsitellä vielä kerran kysymystä siitä, mitä tietoja pitäisi välittää. PNR kattaa 19 yksittäistä tietoa. Tiedän käymistäni keskusteluista, että näistä yksittäisistä tiedoista on mahdollista luoda henkilöllisyysprofiileja, mikäli niin halutaan. Ne, joiden kanssa meillä on tällainen sopimus, voivat tietenkin todeta, että tämä asia ei kiinnosta heitä, että heitä ei kiinnosta sellaisten tekeminen ja että merkitykselliset tiedot on poistettu. Mikäli tiettyjä tietoja, joita voitaisiin käyttää henkilökohtaisten profiilien luomiseen, ei kuitenkaan käytetä ollenkaan, silloin meidän on pohdittava, täytyykö niitä edes kerätä vai pitäisikö kaikki nämä tiedot välittää, jos sopimus syntyy. Tämä on keskeinen kysymys. Meidän on myös tarkistettava, minkälaista suojan tasoa on mahdollista soveltaa siirrettäviin tietoihin. Tiedämme, että sekä Yhdysvaltojen että Australian kanssa tehtyjen sopimusten säännökset poikkeavat toisistaan paljon. Kun otamme huomioon, että eräät muutkin maat haluaisivat tehdä vastaavanlaisia sopimuksia, meidän olisi varmistettava, että aina, kun saamme aikaan sopimuksen, meidän on sovellettava erityisvaatimuksia.

Meidän täytyy myös pohtia tarkoin kysymystä siitä, miten näitä tietoja pitäisi käyttää. Alun perin kysymys oli koko ajan terrorismin torjunnasta. Nyt puhutaan kuitenkin myös vakavista rikoksista. Tästä asiasta voidaan keskustella. Meidän on kuitenkin käsiteltävä asiaa hyvin yksityiskohtaisesti. Tiedämme, että jopa Euroopan unionin sisällä oikeusjärjestelmät ja oikeudellinen kulttuuri vaihtelevat suuresti. Tämä saattaa tarkoittaa sitä, että vakavan rikoksen määritelmä on täysin erilainen kuin rikoslaji. Se tarkoittaa sitä, että meidän on jälleen tarkasteltava yksityiskohtaisesti sitä, mistä keskustelemme, kun toteamme, että myös vakavat rikokset olisi luonnollisesti otettava huomioon.

Toivon, että sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä takaamme tulevaisuudessa sen, että eri instituutioiden välillä vaihdetaan tietoja säännöllisesti. Neuvoston puheenjohtaja on ilmoittanut, että Yhdysvaltojen kanssa tehty sopimusta koskeva ensimmäinen tarkistus on tehty. Virallisesti emme ole vielä saavuttaneet näitä tuloksia. Tämä oli tilanne helmikuussa. Toivoisin, että näitä asiakirjoja laadittaisiin tulevaisuudessa säännöllisesti, mutta lisäksi toivoisin, että Euroopan parlamentti saisi ne välittömästi käsiteltäväkseen.

On hyvin tärkeää saada aikaan yhtenäinen sopimus. Tietojen antamista koskevaa asiaa on tarkistettava uudelleen. Olen kuitenkin sitä mieltä, että edellisten keskustelujen perusteella saamme todennäköisesti aikaan hyvän sopimuksen, minkä vuoksi pidän lisäneuvotteluja kokonaisuudessaan myönteisenä asiana.

Sophia in 't Veld, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittelijänä ensinnäkin kiittää varjoesittelijöitä heidän erinomaisesta, miellyttävästä ja hedelmällisestä yhteistyöstään, joka johti yhteiseen päätöslauselmaan. Tämä ei tietenkään ole lopullinen vaihe, koska keskustelumme aiheesta ja asiakirjasta

jatkuvat. Tänään pohdimme neuvoston pyyntöä hyväksyä kaksi sopimusta Yhdysvaltojen ja Australian kanssa.

Euroopan parlamentti on aina suhtautunut hyvin kriittisesti PNR-tietojen käyttöön ja välittämiseen. Itse asiassa vuonna 2004 parlamentti pyrki saamaan aikaan Yhdysvaltojen kanssa tehdyn sopimuksen kumoamisen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Sen vuoksi olisi epä johdonmukaista aikaisempien kantojemme kannalta hyväksyä asia pitemmittä puheitta.

Parlamentti on kuitenkin vastuuntuntoinen ja yhteistyöhaluinen, kuten aina, joten olen samaa mieltä siitä, että hylkäämällä kaksi päätöstä saamme aikaan oikeudellisen epävarmuuden ja käytännön vaikeuksia kansalaisille ja liikenteenharjoittajille. Sen sijaan ehdotamme äänestyksen keskeyttämistä ja pyydämme komissiota kehittämään PNR-tietojen käyttöön johdonmukaisen lähestymistavan, joka perustuu yhteen periaatekokonaisuuteen. Olen iloinen pannessani merkille, että komissio ja neuvosto ovat antaneet tukensa tälle strategialle ja että ne sitoutuvat työskentelemään nopeasti ja joustavasti. Kehotamme komissiota erityisesti esittelemään nyt PNR-paketiksi kutsutun asiakirjan ennen kesälomataukoa.

Tällainen johdonmukainen yhtenäinen lähestymistapa vaikuttaa järkevältä vaihtoehdolta, kun yhä useampi maa alkaa vaatia matkustajatietojen välittämistä. Sitten on Kanadan kanssa tehty rauennut PNR-sopimus, tai mikä sen oikeudellinen tilanne sitten onkaan, koska asia ei ole täysin selvä. Lisäksi on olemassa pöydälle pantu ehdotus EU:n PNR-sopimuksesta. Tässä päätöslauselmaesityksessä määritellään PNR-pakettia koskevat peruseriaatteen ja vähimmäisvaatimukset, ja ne ovat ja olivat meidän ehtomme sopimuksen hyväksynnälle. Avainelementti tai avainsana on tässä yhteydessä suhteellisuus, koska on osoitettava vakuuttavasti, että samaa päämäärää ei voida saavuttaa puuttumatta asiaan entistä suuremmin. Tämä on todella avainasia kaikessa.

Meidän on erityisesti tarkasteltava matkustajatietoja (API) ja sähköistä matkustuslupajärjestelmää (ESTA) tässä yhteydessä. Meidän on esimerkiksi tehtävä selvä ero sen välillä, kun kaikkia matkustajia koskevien tietoja kerätään ja käytetään suuressa mittakaavassa automaattisia hakuja varten, kuten profilointiin ja louhintaan, ja toisaalta sen välillä, kun tehdään täsmällisiä hakuja epäilyksenalaisiksi tiedetyistä henkilöistä tunnistamalla esimerkiksi ne ihmiset, jotka ovat lentokielto- tai seurantalistalla. Nämä ovat täysin eri asioita, ja meidän on tehtävä niiden välillä selkeä ero.

Toiseksi on asetettava selkeä ja tiukka käyttötarkoituksen rajoitus aikaisempien päätöslauselmien mukaisesti, ja vaadimme, että tietoja käytetään ainoastaan lainvalvonta- ja turvallisuustarkoituksiin sekä hyvin täsmällisten määritelmien perusteella siitä, mitä tällä tarkoitetaan, eli järjestäytyneitä rikollisuutta ja kansainvälistä terrorismia. Meidän on tehtävä hyvin selväksi se, mistä puhumme. Kaikenlaisen PNR-tietojen käytön on tapahduttava EU:n tietosuojavaatimusten mukaista. Ensisijainen velvollisuutemme on edustaa Euroopan kansalaisten etuja. Heillä on oikeus tietää, että noudatamme Euroopan yhteisön oikeutta kansainvälisissä suhteissa ja sisäisissä politiikoissamme.

Lopuksi totean, että tunnustamme aiheelliseksi toimittaa lainvalvonta- ja turvallisuusviranomaisille tarvittavia välineitä heidän työnsä tekemiseen aikana, jolloin ihmiset liikkuvat ennennäkemättömän paljon. Euroopalla on kuitenkin samalla velvollisuus suojella oikeuksiamme ja vapauksiamme. Katson, että tulevan PNR-paketin avulla meillä on ainutlaatuinen tilaisuus hoitaa asia kunnolla.

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, en halua toistaa sitä, mitä kollegani totesivat juuri ennen minua, vaan sen sijaan esitän muutaman yleisen huomion.

En tiedä, oletteko nähneet elokuvan ”Minority Report”. Mikäli ette, suosittelen katsomaan sen. Elokuvassa tulevaisuuden lainvalvontaviranomaiset käyttävät niin kutsuttua esirikosjärjestelmää, jolla he pyrkivät pidättämään rikolliset, ennen kuin nämä ovat syyllistyneet mihinkään rikokseen. Niin kutsutut esipoliisit pyrkivät ennustamaan tulevaa seuraamalla jatkuvasti ihmisten tunteita ja käyttäytymistapoja. Hieno! Tämä pettämättömältä vaikuttava järjestelmä takaa vihdoin turvallisuuden. Tutkimusryhmän päällikkö on itse kohteena ja korttitalo romahtaa.

En halua ärsyttää teitä enempää käymällä läpi vielä yksityiskohtaisemmin tätä hienoa ja merkittävää elokuvaa, vaan haluan tarkastella tätä kaikkialla maailmassa olevien ihmisten matkustajatietojen valvomatonta käyttömahdollisuutta profilointitarkoituksiin. Yhdysvalloissa on paneuduttu pelkästään tähän 11. syyskuuta 2001 sattuneen terrori-iskun jälkeen. Tämä valvoton käyttömahdollisuus on vastoin Euroopan unionin tietosuoja-asetuksia, mutta lisäksi se on vastoin kaikkein tärkeimpiä perustuslaillisia periaatteita, kuten syyttömyysolettamaa, oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin oikeutta ja vallan mielivaltaisen väärinkäytön kieltoa.

Katsomme, että Yhdysvaltojen ja Australian kanssa neuvotellut sopimukset matkustajarekisteritiedoista rikkovat vakavasti Euroopan perusoikeuksia ja oikeusvaltiösäntöjä, ja Euroopan parlamentti on maininnut tämän useassa yhteydessä, kuten jäsen in 't Veld on jo tehnyt selväksi. Euroopan parlamentti ei voi tukea näitä ehdotuksia, vaan se vetoaa komissioon ja neuvostoon, jotta ne sopisivat uusista neuvotteluvaltuuksista, joilla koko maailman kansalaisten suojelu asetettaisiin etusijalle ennen puheena olevan kaltaista esirikosjärjestelmää.

Ryszard Czarnecki, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, en ole loistava elokuvakriitikko edellisen puhujan tavoin. En haluaisi, että keskustelumme olisi keskustelu elokuvasta.

Palaan tarkemmin keskusteluamme ja totean, että PNR-tietojen välityksen olisi itse asiassa oltava itsestään selvä asia. Ennen näitä tietoja kerättiin kaupallisiin tarkoituksiin, mutta nykyään niistä voi olla suurta apua rikosten torjunnassa. Tästä oikeutetusta asiasta on kuitenkin jollakin tapaa muodostunut – olkaamme rehellisiä – jonkinlainen toimielinten välinen sota, jota on käyty Euroopan parlamentin ja neuvoston välillä jo vuosia. Ei ole hyvä asia, että neuvosto esitti itsenäisesti esityksen, joka on omasta ja ryhmäni mielestä niin tärkeä ja perusteltu, ilman, että parlamenttia kuultiin asiassa ollenkaan. Tällä tavoin asiaa, joka on itse asiassa järkevä esitys, vastustetaan nyt automaattisesti niiden toimesta, jotka tiedon välityksen puoltamisesta huolimatta haluavat säilyttää Euroopan parlamentin vahvana toimielimenä, jota hallitaan sen omilla säännöillä ja jolla on vahva poliittinen tahto tehdä yhteispäätöksiä.

Minusta vaikuttaa siltä, että PNR-tiedoista käytävässä keskustelussa ne, jotka puoltavat PNR-tietojen välitystä, kuuluvat paradoksaalisesti vastustajien leiriin. He eivät näet pidä siitä tavasta, jolla neuvosto kohtelee parlamenttia. Todetkaamme selvästi, että tiedämme kansainvälisestä kokemuksesta, että näin ei tapahdu ensimmäistä kertaa. Lisäksi totean, että jopa jotkut heistä, jotka tukevat PNR-tietojen välitystä, ovat sitä mieltä, että meidän olisi esitettävä poliittinen kannanotto ja osoitettava neuvostolle sen paikka nokkimisjärjestyksessä ja sanalla sanottuna rangaistava neuvostoa sen ylimielisyydestä.

Päätteeksi totean puolalaisen sanonnan mukaan, että tällä tavoin heitämme lapsen pesuveden mukana, halusimme sitä tai emme. Annamme aivan perustellusti neuvostolle näpättyksen, mutta toisaalta tavallaan rajoitamme omia välineitämme terrorismin, mafian ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, toisin kuin edelliset puhujat, haluaisin onnitella jäsen Albrechtia hänen elokuvamaailmasta tekemästään vertauksesta. Mielestäni on aika ajoin tärkeää antaa kulttuurin korostaa yhteiskunnan kriittisyyttä. Siitä parlamentti voisi oppia jotakin. Haluan lisäksi kiittää mietinnön esittelijää jäsen in 't Veldiä hänen sitoumuksestaan suojella yksityisyyttä ja oikeusvaltion periaatetta tässä kuten monissa muissakin asioissa.

Toissa päivänä puheenjohtajavaltio Espanjan edustaja totesi, että lentomatkustaminen vaikuttaa liikkumisvapautta koskevaan oikeuteen, joka on perusoikeus. Tämä meidän olisi pidettävä mielessämme keskustellessamme PNR-tiedoista, koska PNR-tietojen käytön taustalla oleva aikomus on päättää, kenellä on oikeus lentää ja kenellä tätä oikeutta ei ole. Tämä vaikuttaa tietenkin oikeuksiimme, eikä kysymys ole pelkästään liikkumisvapaudesta vaan myös niistä oikeuksista, jotka sisältyvät allekirjoittamiimme kansainvälisiin sopimuksiin poliittisista oikeuksistaamme ja siviilioikeuksistaamme.

EU:n ja sisäisen liikkuvuuden tavoitteena on poistaa rajat niin, että EU:ssa on entistä suurempi liikkumisvapaus. Näin tapahtuu joidenkin ihmisten kohdalla, mutta turvapaikanhakijoiden, pakolaisten ja vastaavien – joista valtaosa on itse asiassa naisia ja lapsia – kohdalla päätöksessä on kysymys siitä, onko heillä oikeus saada lupa lentää. Näillä ihmisillä asiassa voi olla kysymys elämästä ja kuolemasta. Sen vuoksi on tärkeää, että parlamentti ja komissio seuraavat hyvin tarkasti, miten PNR-tietoja käytetään. Tässä on kysymys liikkumisvapauden lisäksi myös kansainvälisistä yleissopimuksista ja siviilioikeuksistaamme.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Haluaisin esittää kolme lyhyttä huomiota. Ensinnäkin olemme juuri keskustelleet SWIFT-sopimuksesta, ja totesimme, että se opetti meille tiettyjä asioita. Mielestäni parlamentti oppi siitä yhden asian, eli sen, että entistä suurempi valta tuo tullessaan entistä enemmän vastuuta. Katson, että parlamentin omaksuma strategia PNR-sopimuksessa osoittaa, että jopa parlamentti ymmärsi, että sillä on aikaisempaa enemmän valtaa ja sen vuoksi sen on otettava harteilleen entistä suurempi vastuu. Tätä asiaa meidän olisi hyvä korostaa.

Toinen kysymys on, onko sopimus tärkeä vai ei. Mielestäni se on todella tärkeä. Toimemme terrorismin torjunnassa ovat tärkeitä kansalaistemme turvallisuuden vuoksi, ja meillä on tässä asiassa suuri vastuu. Mikäli jokin välikohtaus tapahtuisi, kansalaiset kysyisivät meiltä, mitä teimme varmistaaksemme heidän turvallisuutensa.

Kolmas asiani on seuraava: otetaanko tässä sopimuksessa esiin kysymyksiä tietosuojasta ja kansalaisten yksityisyydestä? Mielestäni näin siinä tehdään, ja siinä otetaan esiin eräitä huolenaiheita, joita meidän on käsiteltävä yksityiskohtaisesti saavuttaaksemme sellaisen sopimuksen, joka takaa ja turvaa kansalaisten edut, etenkin heidän yksityisyyttään koskevista asioista. Sen vuoksi katson, että käsiteltävänä oleva päätöslauselma on hyvä ja hyvin tasapainoinen. Siinä osoitetaan selkeästi, mitä parlamentti haluaa saavuttaa sopimuksella pyrkiessään osoittamaan, että käytämme valtaamme vastuuntuntoisesti. Tämän johdosta haluan onnitella päätöslauselman esittelijää hänen työstään tämän asiakirjan parissa.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, matkustajarekisteritietoja (PNR) koskeva keskustelu on hyvin samankaltainen kuin keskustelu, jota kävimme juuri SWIFT-sopimuksesta. Perimmiltään keskustelemme pyrkimyksestä saavuttaa terve ja hyväksyttävä tasapaino turvallisuuden ja yksityisyyden suojan välillä. Molemmat ovat tärkeitä tietenkin tärkeitä asioita, ja niiden välille on luotava tarkka tasapaino. Euroopan lentoliikenteeseen liittyvät ongelmat viime vuosina ovat osoittaneet jälleen kerran, miten olennaisen tärkeä merkitys henkilöiden ja rahdin kuljetuksella on nykyisessä yhteiskuntajärjestelmässä. Miltei jokainen matkustaa lentoteitse ennemmin tai myöhemmin.

Siksi meistä ei ole hyväksyttävää, että kymmeniä tietoja välitetään ja päivitetään jatkuvasti, usein täysin tahattomasti ilman aukottomia takeita niiden väärinkäytön ehkäisemisestä. Asia on näin etenkin siksi, että esimerkiksi Yhdysvaltojen viranomaiset hyödyntävät jo nyt valtavasti erilaisia tietolähteitä hyvin pitkään arvioidakseen, onko joku henkilö epäilyttävä vai ei. Nämä tietolähteet vaihtelevat henkilöiden viisumianomuksista aina lähtöselvitysmenettelyihin lentoasemilla. Muutama viikko sitten sain itse nähdä PNR-keskuksessa Washingtonissa, miten koko työryhmä tekee työtä kellon ympäri lyhentääkseen päivittäin noin 5 000 henkilöä sisältävää alkuperäistä karkeasti laadittua listaa lyhemmäksi listaksi muutamasta ihmisestä, joilta kielletään pääsy Yhdysvaltojen alueelle. Tällainen kiello päästä Yhdysvaltojen alueelle on ilmeisesti mahdollista kumota ainoastaan tekemällä hallinnollinen valitus.

On selvää, että tällainen tietovirta on rajoitettava tiettyihin rajoihin ja että päätöslauselmassa esitetyt vähimmäisvaatimukset on otettava käyttöön, kuten tällaisten tietojen käytön rajoittaminen terrorismin ja kansainvälisen rikollisuuden paljastamiseen. Yhdyn kollegojeni ilmaisemaan näkemykseen siitä, että nämä asiat on määriteltävä tarkoin, kaikki on tietenkin toteutettava noudattamalla Euroopan tietosuojanormeja ja että ne koskevat myös tilannetta, jossa tietoa välitetään muille kolmansille maille, kun se on mahdollista.

Mielestäni meidän on myös selvennettävä entistä paremmin arkaluonteisiin PNR-tietoihin liittyvää kysymystä, koska katson, että aika moni asia on avoin tulkinnoille tässä yhteydessä. Siksi tuen ehdotusta lykkäyksestä, jotta olisi mahdollista esittää ennemmin tai myöhemmin uudet neuvotteluvaltuudet, joissa nämä kysymykset otetaan huomioon. Panen merkille neuvoston ja komission rakentavan kannan, ja kollegojeni tavoin odotan, että tähän asiaan saadaan entistä enemmän selvyyttä tuleviin kesäkuukausiin mennessä.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Hyvät kuulijat, jännitys on todella hieman lieventynyt. Jäsen in 't Veld on laatinut loistavan päätöslauselman, jota komissio ja neuvosto tukevat. Se on itsessään erinomainen asia, ja yhdyn esittelijän näkemyksiin. Mielestäni on hyvin viisasta todeta tässä vaiheessa, että laadimme nyt kaikkia tulevia matkustajarekisteritietoja koskevia sopimuksia varten sellaisia yksittäisiä selkeitä suuntaviivoja, joissa otetaan huomioon suhteellisuusperiaate. Tämä tarkoittaa ainoastaan todella ja tiukasti tähän tarkoitukseen, eli terrorismin torjuntaan, tarkoitettujen tietojen välitystä, sekä tämän asettamista ainoaksi tavoitteeksi. Näillä suuntaviivoilla asetetaan myös toissijaisuusehto ja määrätään, että tietoja ei saa säilyttää vuosia eteenpäin, aikarajat todella sovitaan ja että pidämme kiinni perusoikeuksistamme. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdystä eurooppalaisesta yleissopimuksesta on nyt tullut sitova, joten senkin on vaikutettava PNR-sopimukseen. Sen vuoksi tämä on minusta oikea aika esittää asia Euroopan unionin perusoikeusvirastolle Wienissä, ja haluan kysyä asiaa komissiolta.

Meidän olisi otettava huomioon yksi asia eli se, että kansalaisille on muodostunut tutuksi tavaksi olla yhteydessä jonkin ulkomaan kanssa – tässä tapauksessa usein Yhdysvaltojen kanssa – yrityksen eli lentoyhtiön välityksellä. Lentoyhtiöllä ei ole mitään tekemistä asian kanssa, se ei oikeastaan tarvitse ihmisiä koskevia yksityiskohtaisia tietoja, eikä sen pitäisi yrittää toimia tässä välittäjän asemassa. Tälle asialle on tehtävä jotakin.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, ”vapaus pilvien yllä”, kuten laulaja ja sanoittaja Reinhard Mey joskus lauloi, saa tylyn päätöksen Yhdysvaltojen kanssa tehdyn matkustajarekisteritietojen hakua koskevan sopimuksen myötä. Elokuussa eräs ryhmämme henkilökuntaan kuuluva jäsen koki henkilökohtaisesti ne vaikutukset, joita tällä vapauden rajoittamisella on jo nyt. Yhdysvaltojen viranomaiset olivat laittaneet hänen nimensä terroristien seurantalistoille, joten lentokone, jolla hän lensi, ei saanut lupaa

ylittää Yhdysvaltojen ilmatilaa. Kuten kaikki parlamentissa tiedämme, tästä koitui huomattavia haittoja, ja myöhemmin paljastui, että oli tapahtunut väärinkäsitys.

Yhdysvaltojen viranomaiset saavat jo nyt käyttöönsä hyvin monenlaisia tietoja, kuten luottokorttien numeroita, varaustietoja, istumapaikkaan liittyviä toiveita, erityisruokavalioihin liittyviä toiveita, IP-osoitteita ja matkustajatietoja, ja tämä tapahtuu ilman selkeitä tietosuojasääntöjä. Haluan todeta hyvin selvästi, ettemme hyväksy sellaista kuten emme sitäkään, että lentämiseen liittyviä tietoja, joita kutsutaan PNR-tiedoiksi, siirretään valikoimattomasti, kuten nyt on alkanut tapahtua. Emme voi tukea järjestelmää sellaisena kuin se on nyt rakennettu, koska sillä ei ole täsmällistä tarkoitusta, eikä se ole suhteellinen eikä hyödyllinen. Lopuksi totean, että meidän ei pidä hyväksyä sitä, että matkustus- ja käyttäytymismalleista aletaan tehdä ennakoivia riskianalyyskejä. Tarvitsemme Yhdysvaltojen yksityisyyslain kaltaisia avoimuuteen tähtääviä säännöksiä. Niiden on oltava Euroopan kansalaisille avoimia. Yhtä lailla heillä on oltava avoimet mahdollisuudet ryhtyä oikeudellisiin toimiin.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, minäkin haluaisin tehdä aluksi pienen vertailun SWIFT-sopimusta koskevaan keskusteluun. Olin varsin hyvilläni kuultuani neuvoston edustajan puhuvan täsmällisistä tavoitteista neuvotteluissa tästä uudesta SWIFT-sopimuksesta. Siksi olen melko yllättynyt siitä vaikutuksesta ja vallasta, joka Lissabonin sopimuksella ja parlamentin lausunnolla on ollut neuvostoon, joka haluaa nyt puolustaa Euroopan etuja. Toivon, että pääsemme samanlaiseen vauhtiin kuin nyt keskustellessamme matkustajarekisteritiedoista ja että myös sitoudumme toimimaan eurooppalaisten etujen puolesta.

Toiseksi uskon meidän kaikkien olevan varmasti samaa mieltä siitä, että kun on kysymys tietosuojaan liittyvistä oikeuksista, tällaiset sopimukset ovat järkeviä sekä lentoyhtiöitä että kansalaisia koskevan oikeudellisen varmuuden kannalta. Haluamamme vaatimukset on esitetty selkeästi yhteisessä päätöslauselmassa.

Kolmanneksi haluan tuoda esiin erään seikan, jota ei ole liitetty suoraan näihin sopimuksiin mutta joka ehdottomasti liittyy aiheeseen, eli neuvostossa käyty keskustelu siitä, täytyykö meidän tai pitäisikö meidän kehittää myös eurooppalainen PNR-järjestelmä. Viimeisin suuri terroriuhka Euroopassa oli Detroitin tapaus, kun hyökkääjä nousi koneeseen ja halusi lentää Detroitiin. Tämä tapahtui viime vuonna ennen joulua.

Tässä tapauksessa saimme tietää, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa oli tiedossa, että tämä henkilö oli uhka. Niillä, jotka päättivät siitä, pitäisikö hänet päästää lennolle vai ei, ei kuitenkaan ollut hallussaan tarvittavia tietoja. Haluan todeta nyt, että mielestäni ongelma Euroopan unionissa ei ole se, onko tietoja riittävästi saatavilla. Uskon meidän jo tietävän, ketkä muodostavat uhan. Ongelma on saada nämä tiedot sinne, missä niitä tarvitaan, jotta uhkia voitaisiin välttää.

Toledossa puheenjohtajavaltio Espanja ehdotti, että vahvistaisimme terrorismia torjuvien viranomaisten verkostoa Euroopassa. Valitettavasti Euroopan valtioiden sisäministerit eivät hyväksyneet ehdotusta. Sen sijaan ehdotettiin uuden tietoaaineiston rakentamista ja uusien tietojen keruuta. Minusta vaikuttaa usein siltä, että sisäministerien mielestä uusien tietojen keruu on helppo vaihtoehto. Haluaisin ensinnäkin pyytää teitä huolehtimaan asiassa mukana olevien viranomaisten verkostoitumisesta. Sen jälkeen meillä on mahdollisuus saavuttaa paljon terrorismin vastaisissa toiminna.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Olen vahvasti sitä mieltä, että kaikki Euroopan parlamentin jäsenet ovat tietoisia hyvin ajoitettujen ja tarkkojen tietojen merkityksestä heidän lukuisten matkojensa turvallisuuden varmistamisessa. Nyt, kun olemme keskellä lentoliikennekaaosta, matkustajien päivittäisen liikkumisen laajuus on käynyt entistä selvemmäksi meille kaikille. Valitettavasti monien lentoyhtiöiden taloudelliset menetykset ovat siitä melko selvä osoitus, kun lentoja ei ole voitu lentää ja kun suuret määrät ihmisiä ovat odottaneet ja odottavat edelleen istumapaikkaa ensimmäisellä mahdollisella lennolla. Toivon, että voimme taas pian lentää turvallisesti.

Kaikki lentokoneella matkustavat paljastavat tietonsa avoimesti ainoastaan viranomaisille, jotka ovat vastuussa terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta. Minulla ei ole tästä mitään vastaväitteitä. Jos ilmoitan vapaaehtoisesti Twitteriin yksityiskohtia siitä, minne ja milloin matkustan, en myöskään välitä siitä, käytetäänkö näitä tietoja päivittäisen lentoturvallisuuden varmistamisessa. Vastustan kuitenkin sitä, että PNR-sopimuksissa ei aseteta ennakolta määrättyjä ehtoja ja vaatimuksia kaikille maille tasapuolisesti, että niissä ei eritellä tietoja, joita meidän on paljastettava, ja että emme tiedä niitä täsmällisiä käyttötarkoituksia, joihin viranomaiset niitä käyttävät.

Haluan kysyä seuraavaa: Voimmeko olettaa, että meille myönnetään valtuudet neuvotella uudesta tietojen siirtoa koskevasta sopimuksesta ennen kesää tai kesän aikana? Lisäksi kysyn, tehdäänkö kaikista sopimuksista Euroopan unionin ja sopimuksen haluavien yksittäisten maiden välillä mallisopimuksia ja sopimuksia, jotka sisältävät yhdenvertaisia, korkeita ja selkeitä vaatimuksia tietojen käytöstä ja suojelusta. Mihin toimiin aiotte ryhtyä, jotta voitaisiin estää PNR-tietojen käyttö riskitekijöiden profiloinnissa ja määrittelyssä? Haluan tähdentää sitä asiaa, että kaikki mahdollisuudet, joilla sallitaan henkilöllisyyden profilointi etnisen alkuperän, kansallisuuden, uskonnon, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuolen, iän tai terveyden perusteella, ovat tuomittavia.

Haluaisin lisätä tähän, että mikään tietojenkeruujärjestelmä ei itsessään ole riittävä. Emme voi ehkäistä terrorihyökkäysyrityksiä ilman vankkaa tietojenvaihtoa ja tiedustelupalvelujen välistä yhteistyötä. Hyvä muistutus tästä oli epäonnistunut hyökkäys Detroitiin matkalla olevaan lentokoneeseen joulun aikaan viime vuonna. Se, mitä meidän on ennen kaikkea tehtävä, on käyttää tehokkaasti kaikkia jo käytössämme olevia välineitä terrorismin torjunnassa ja etenkin entistä paremmassa yhteistyössä.

Puheenvuoroni päätteeksi totean, etten todellakaan halua sanoa "ei" sopimukselle, joka tarjoaisi turvallisuutta meille kaikille, EU:n kansalaisille. Vielä vähemmän haluan, että yksityisyyttämme koskevia perusoikeuksia rikotaan. On kuitenkin oikein, että kaikenlainen puuttuminen yksityisyyteemme on tasapainossa turvallisuuden ja toimien tehokkuuden sekä ihmisoikeuksien suojelun kanssa.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, käsittelemme tänään toista Yhdysvaltojen kanssa tehtyyn sopimukseen liittyvää asiakirjaa. Kyseistä sopimusta rasittavat suuret tietosuojaan liittyvät ongelmat. Tästä tuleekin mieleeni Euroopan tietosuojavaltuutetun Peter Hustinxin tekemän ehdotuksen vahvistus. Hän totesi, että olisi järkevää käydä lopulliset neuvottelut ja saada aikaan tietosuoja koskeva kokonaisvaltainen transatlanttinen puitesopimus. Se olisi palkitseva tehtävä molemmille osapuolille ja auttaisi meitä monin tavoin.

Yleisesti ottaen on selvää, että meillä on täysin erilaiset turvallisuuskäsitteet täällä ja Atlantin toisella puolella. Euroopan parlamentin on myös varmistettava, että komissio ei pelkästään hyväksy sitä, mitä Yhdysvallat ehdottaa, vaan esittää vaatimuksemme näissä neuvotteluissa suhteellisuuden ja yhtäläisten lähtökohtien pohjalta. Näin ollen termin "vakava rikos" määrittelemisen on ratkaisevan tärkeää. Tietojen selkeän korjauksen on oltava mahdollista. Katsomme, että tietosuoja on aktivoitava, muuten tämä sopimus on epäonnistumaan tuomittu yritys.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission jäsen Malmström, olemme tuoneet esiin huolestamme PNR-tietojen välittämisestä Yhdysvalloille. Tällaisia tietoja voidaan säilyttää vuosia sen jälkeen, kun turvatarkastukset on tehty, eikä kenenkään sellaisen, joka ei ole Yhdysvaltojen kansalainen, oikeudellista suojaa turvata.

Nämä sopimukset, jotka olemme tehneet sekä Australian että Kanadan kanssa, ovat olleet aina hyväksyttävämpiä ja noudattaneet paremmin suhteellisuusperiaatetta kuin Yhdysvaltojen kanssa tehty sopimus, koska niihin sisältyy rajoitettu pääsy tarkoituksen, ajan ja lukuisten yksityiskohtien sekä oikeusviranomaisen harjoittaman tarkkailun perusteella. Kannatan sitä, että yleiset periaatteet ja säännöt olisi luotava perustaksi kaikkien kolmansien maiden kanssa tehtäville sopimuksille. Olemmekin saaneet huomata, että vastaavia kyselyjä on vyörynyt muista maista, joiden tietosuojaan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvät perinteet aiheuttavat vieläkin suurempaa huolta. Lisäksi on todettava, että mikäli haluamme todellista vastavuoroisuutta, meidän on harkittava sellaisen yksinkertaisen järjestelmän perustamista Euroopan unionille, jossa Europol on mukana koko prosessin ajan.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission jäsen Malmström, mielestäni mikä tahansa sopimus on hyväksyttävä ainoastaan siinä tapauksessa, että se tarjoaa takeet sopivan tasoisesta tietosuojasta ja että siinä noudatetaan tarpeen ja suhteellisuuden periaatteita sekä voimassa olevia EU:n sääntöjä. Lisäksi on ensiarvoisen tärkeää varmistaa, että käytetään ainoastaan tarjontamenetelmää, mikä tarkoittaa sitä, että me toimitamme tiedot, eivätkä kolmannet maat, joilla on pääsy tietokantoihimme, voi hakea niitä automaattisesti käyttöönsä.

Sen vuoksi tuen jäsen in 't Veldin ja poliittisten ryhmien laatimaa yhteistä esitystä siitä, että parlamentin antamaa hyväksyntää koskevaa äänestystä lykätään, jotta meillä on enemmän aikaa neuvotteluihin niiden huolenaiheiden käsittelemiseksi, joita olemme nyt tuoneet esiin.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Henkilökohtaisten tietojen suojeleminen on yksi Euroopan kansalaisten perusoikeuksista. Lissabonin sopimus vahvistaa aikaisempia määräyksiä Euroopan unionin perusoikeuskirjan

oikeudellisen ja pakollisuuteen perustuvan luonteen ansiosta. Kaikki henkilötiedot on käsiteltävä direktiivien 46/1995, 58/2002 ja 24/2006 mukaisesti. Euroopan parlamentti vaatiiikin, että kaikki henkilötietoja koskevat kansainväliset sopimukset allekirjoitetaan vain, mikäli allekirjoittajamailla on voimassa vastaavanlaiset määräykset kuin edellä mainittujen direktiivien sisältämät säännökset.

Tietoyhteiskunnassa ja etenkin aikana, jolloin laajakaistaan perustuva viestintäinfrastruktuuri kehittyy, tietojentallennuskeskus ja tietojenkäsittelykeskus voivat sijaita eri paikkakunnilla tai jopa eri maissa. Tämän vuoksi vaadimme, että kaikissa henkilötietoja koskevissa kansainvälisissä sopimuksissa pannaan ehdoksi vaatimus siitä, että henkilötiedot tallennetaan ja käsitellään ainoastaan sellaisissa paikoissa, joissa noudatetaan vastaavanlaisia määräyksiä kuin Euroopan yhteisön lainsäädännön sisältämät säännökset. Arvoisa puhemies, vielä yksi asia: miten Euroopan kansalaiset voivat antaa suostumuksensa tässä asiassa ja ennen kaikkea millä ehdoilla?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan esittää kolme huomiota neuvoston yhteenvetona tästä tärkeästä keskustelusta.

Ensimmäinen huomio koskee jäsen Weberin esittämää kysymystä siitä, voiko ja pitäisikö Euroopalla olla oma matkustajarekisteritietojärjestelmä, ja mikä sen käyttötarkoitus voisi olla. Kannatamme sitä, että matkustajia ja etenkin lentomatkustajia koskevien tietojen siirtoon sovelletaan yleisiä sääntöjä. Sen vuoksi pyysimme komissiota tekemään selvityksen ja tarvittaessa laatimaan direktiiviluonnoksen, jossa säädetään yleisestä säännöstä tässä asiassa, ja kuten jäsen in 't Veldin päätöslauselmassa todetaan, tähän sisältyy myös yksityisyyttä koskeva vaikutustenarviointi. Kysymys siis kuuluu, missä määrin tehokkuus ja suhteellisuus, kaksi huomioon otettavaa periaatetta, vaikuttavat yksityisyyteen, ja näin ollen miten pitkälle yhteisön säännöksellä olisi tässä yhteydessä mentävä ja mihin toimiin olisi joka tapauksessa syytä ryhtyä perusoikeuksien suojelemiseksi?

Tämän asian jäsen Fajon mainitsi, eli minkälaisiin toimiin pitäisi ryhtyä?

Katson, että SWIFT-sopimuksesta käymämme keskustelu voi selvittää asioita. Mielestäni periaatteet, joista silloin keskustelimme ja sovimme, olisi oltava mukana tässä asiassa. Puhumme nyt oikeudesta yksityisyyteen, oikeudesta yksityiselämään, oikeudesta omaan persoonaan ja omaan imagoon, ja nämä oikeudet on säilytettävä. Perusoikeudet ovat näkymättömiä, ja tässä tapauksessa käsittelemme asioita, jotka saattavat vaarantaa perusoikeudet, joten mielestäni meidän on toimittava samalla varovaisuudella kuin mistä puhuimme edellisen keskustelun yhteydessä.

Viimeisenä totean, että kolmas huomioni liittyy edelliseen. Yleisesti ottaen minusta ei vaikuta siltä, että turvallisuus ja vapaus olisivat vastakkaisia periaatteita. Toisin ilmaistuna tässä ei minusta ole kysymys jonkinlaisesta nollasummapelistä, jossa samalla, kun varmistamme entistä vahvemman turvallisuuden, meillä on entistä vähemmän vapautta, tai kun turvaamme entistä paremmin perusoikeudet ja -vapaudet ja olemme peräänantamattomia perusoikeuksiemme suojelelussa, turvallisuutemme vähenee.

Mielestäni se on perätön dilemma. Katson päinvastoin, että turvallisuus ja vapaus ovat kaksi periaatetta, jotka vahvistavat toisiaan. Näin ollen molemmat periaatteet ilmaistaan ja tunnustetaan perustuslaeissa ja Euroopan yhteisön lainsäädännössä, ja molemmat on liitetty Lissabonin sopimukseen. Meidän on aina pidettävä mielessä, että Lissabonin sopimus sisältää perusoikeuskirjan, jossa edellytetään perusoikeuksien kunnioittamista. Tämä periaate on ehdottoman pyhä, eikä sitä pidä rikkoa. Sen vuoksi katson, että kun ajattelemme lyhyttä aikaväliä tuonnetmas – joskus ajatteluamme rajoittavat lyhyen aikavälin vaatimukset – ja tarkoitan tällä pitkää aikaväliä, turvallisuutemme suojelemiseksi laadittujen toimien on aina osoittauduttava tehokkaiksi, jos ne ovat viisaasti ja harkitusti laadittuja. Oikeuksien ja vapauksien suojeleminen on aina jotakin sellaista, joka parantaa kansalaisten hyvinvointia ja viime kädessä myös heidän turvallisuuttaan.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kyllä nähnyt elokuvan ”Minority Report”. Se on hyvä ja mielenkiintoinen elokuva, melko pelottava, emmekä suinkaan pyri näillä toimillamme samaan.

Mielestäni keskustelu on ollut hyvin mielenkiintoinen ja rakentava, ja olen yhtä mieltä siitä, että siinä on yhtäläisyyksiä SWIFT-sopimusta ja terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa (TFTP) koskevien keskustelujen kanssa. Kysymys on vakavissaan otettavan järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjunnasta, mutta myös siitä, miten suojelemme yksityisihmisen yksityisyyttä. Asiassa nousee esiin kysymyksiä tietosuojasta, suhteellisuudesta, käyttötarkoitusten selvittämisestä, määritelmästä, oikeudellisesta varmuudesta ja muista asioista.

TFTP-sopimuksesta käytävät neuvottelut yhdysvaltalaisen ystäviemme kanssa tarjoavat meille tärkeitä kokemuksia, joita voimme hyödyntää PNR-sopimusta koskevista keskusteluista. Näin voimme entisestään selvittää Euroopan unionin pohdintaa ja päästä asiassa pidemmälle, mikä on mielestäni hyödyllistä. TFTP-sopimusta koskeva tähän mennessä tehty työ kolmen toimielimen välillä on mielestäni tarjonnut meille kokemuksia siitä, miten hyvin neuvosto, parlamentti ja komissio pystyvät tekemään yhdessä työtä näiden hyvin vaikeiden ja arkaluonteisten asioiden parissa. Toivottavasti saamme aikaan hyviä tuloksia.

Kuuntelin keskustelua tarkasti. Olen lukenut päätöslauselman. Mielestäni se on hyvin tasapainoinen ja järkevä päätöslauselma. Kuten totesin, alamme välittömästi tehdä työtä sen pohjalta, ja odotan kovasti hyvää yhteistyötä ja keskusteluja kanssanne tämän työn parissa. Kuten tiedätte, olin jo kuulemiseni aikana luvannut parlamentille, että laatisin katsauksen kaikista terrorismin vastaisista toimista, joita Euroopan unionilla on käytössään, niin, että ne tunnistetaan, laaditaan niitä koskeva luettelo ja niistä keskustellaan parlamentin kanssa. Lisäksi lupasin laatia kokonaisvaltaisen kuvan kaikista tieto- ja jakelujärjestelmistä, jotta voisimme pitää nämä asiat mielessämme, kun aloitamme työskentelyn. Pidän tätä asiaa tärkeänä, ja se lisää varmasti keskusteluidemme avoimuutta ja syvyyttä.

Puhemies. – (FR) Arvoisa komission jäsen, kiitos yhteistyöstänne, toivon sen olevan tuloksekasta. Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

7. Syanidia käyttävän kaivostekniikan kieltäminen (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu János Áderin ja László Tókésin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä (O-0035/2010) syanidin käytön kieltämisestä kaivostoiminnassa (B7-0206/2010).

János Áder, laatiija. – (HU) Hyvät jäsenet, Euroopan unioni on tehnyt muutaman viimeisen vuoden aikana hyvin tärkeitä päätöksiä, joiden tarkoituksena on suojella ympäristöämme. Haluan mainita päätöksen, joka koskee biologista monimuotoisuutta tai vesipolitiikan puitteiden direktiiviä. EU:n vesipuitteiden direktiivin myötä jäsenvaltio on vastuussa veden laadun suojelusta ja saastumisen ehkäisemisestä. Kysymys kuuluu, onko tavoite kannattava. Kyllä se on. Onko velvollisuutemme tehdä kaikkemme, jotta voisimme saavuttaa kyseisen tavoitteen? Ilman muuta näin on. Onko olemassa kaivostekniikoita, jotka vaarantavat vetemme ja ympäristömme? Valitettavasti kyllä on. Lisäksi on olemassa yksi hyvin vaarallinen ja erityisesti myös vanhentunut tekniikka. Haluaisin melko monen kollegan tavoin, että tämän tekniikan käyttö kiellettäisiin kaikkialla Euroopan unionissa. Kymmenen vuotta sitten Tisza-joella tapahtunut syanidikatastrofi sekä siitä lähtien sattuneet onnettomuudet myös muistuttavat tästä ongelmasta.

Hyvät kuulijat, tämä aika on sekä suotuista että uhkaava. Suotuista se on siksi, että komissiolta saatujen tietojen mukaan vain kolme maata käyttää edelleen syanidia hyödyntävää tekniikkaa kaivostoiminnassa. Aika on suotuista myös siksi, että kolme muuta maata on kieltänyt syanidin käytön kaivostoiminnassa ja toiminut siten esimerkkinä muille EU:n jäsenvaltioille. Samanaikaisesti tämä aika on myös uhkaava, koska kunnan nousevan hinnan vuoksi on tehty suunnitelmia avata kaikkialla Euroopassa kaivoksia, joissa käytetään tätä vaarallista ja vanhanaikaista tekniikkaa. Se on vakava uhka ympäristöllemme.

Hyvät kuulijat, jos haluamme vakavasti pohtia tarvetta suojella vesiämme, emme voi luoda syanidilla myrkytettyjä järviä jokiemme ja järviemme viereen. Se on kuitenkin vanhanaikaisen tekniikan tulos. Jos haluamme vakavasti ottaen suojella biologista monimuotoisuutta, emme voi sallia sellaisten tekniikoiden käyttöä, jotka tappavat kaikenlaisen elämän joissa, mikro-organismeista rapuihin ja kaloihin. Hyvät kollegat, aika on kypsä toiminnalle. Älkäämme odottako uutta katastrofia, joka varoittaa meitä tästä.

Haluan lopuksi kiittää kaikkia kollegoja, jotka ovat nyt läsnä, ja niitä, jotka aikovat osallistua keskusteluun, mutta jotka eivät nyt päässeet paikalle tulivuorenpurkauksen vuoksi. He ovat tehneet paljon tämän päätösehdotuksen valmistelun hyväksi. Heidän ansiostaan saatoimme esitellä parlamentille esityksen yhteiseksi asiakirjaksi, joka on kompromissin tulos ja jota kannattavat Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) lisäksi myös Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä sekä Euroopan konservatiiviset ja reformistit. Kun otetaan huomioon, miten vakavasta asiasta on kysymys, tämä tuki on täysin aiheellista. Pyydän kollegojani antamaan edelleen tukensa asialle koko päätöksentekoprosessin viimeisen vaiheen ajan.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät jäsenet, kollegani komission jäsen Piebalgs esittää pahoittelunsa. Hän ei valitettavasti päässyt luoksenne tänään, joten hän antoi vastuulleni käydä tätä keskustelua kanssanne. Kiitän teitä tästä tilaisuudesta selvittää komission kantaa syanidin käyttöä kullan louhinnan yhteydessä Euroopan unionissa.

Kuten parlamentin jäsen hyvin tietää, ensinnäkin totean, että teimme huolellisen ja hyvin kattavan selvityksen dramaattisesta onnettomuudesta ja sen syistä Baia Maressa Romanissa vuonna 2000, kun myrkyllisiä aineita pidättelevä pato rikkoutui. Selvityksen päätelmät otettiin huomioon, kun Euroopan unioni antoi vuonna 2006 erityisdirektiivin kaivosjätteiden huollosta.

Määräaika, johon mennessä jäsenvaltioiden piti saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään, oli vain kaksi vuotta sitten, ja sitä pidetään edelleen ajanmukaisena, suhteellisen ja asianmukaisena keinona käsitellä syanidin käyttöön liittyvää riskiä.

Direktiivi sisältää useita vaatimuksia, joilla parannetaan kaivosjätteiden huoltolaitosten turvallisuutta ja rajoitetaan niiden vaikutusta ympäristöön.

Jätelaitosten rakentamista ja huoltoa varten määritetään selkeät ja täsmälliset vaatimukset, ja niiden toiminnassa on pohjaututtava parhaan saatavilla olevan tekniikan periaatteeseen.

Sellaisilla laitoksilla, joissa käsitellään tai säilytetään myrkyllisiä aineita, on oltava käytössä täydellinen onnettomuuksien torjuntamenetelmä. Toiminnanharjoittajan lisäksi myös asianosaisten viranomaisten on laadittava onnettomuustapauksissa noudatettavat hätäsuunnitelmat. Selkeät tiedotusvaatimukset sisällytetään direktiiviin, mikäli rajojen välisiä vaikutuksia on odotettavissa.

Lainsäädäntö sisältää myös vaatimuksia louhinta-alueiden sulkemisesta ja sen jälkeisestä ajasta. Se sisältää velvollisuuden laatia vakuutettu taloudellinen vakuus jokaista laitosta varten ennen toiminnan aloittamista. Direktiivi sisältää tiukat enimmäisraja-arvot syanidipitoisuuksille, ennen kuin tämä aine varastoidaan loppujätteille tarkoitettuihin altaisiin, jotka hajoavat hapettumisen, auringonvalon tai bakteerien ansiosta.

Jotta nämä tiukat raja-arvot voitaisiin täyttää, käytännössä on tarpeen asentaa erityislaitteita, jotka tuhoavat suurimman osan syanidista ennen sen varastointia altaaseen.

Tietojemme mukaan syanidin käytölle ei valitettavasti ole olemassa vaihtoehtoja kullankaivamisessa. Useimmissa Euroopan kultaesiintymissä kulta on sidottu muihin metalleihin, mikä tarkoittaa sitä, että tarvitaan erottelumenetelmää. Täydellinen syanidin käytön kieltäminen merkitsisi kullankaivamisen lopettamista Euroopassa ja näin ollen kullan kasvavaa tuontia usein sellaisista maista, joissa on Eurooppaa alhaisemmat ympäristö- ja sosiaaliset vaatimukset.

Tästä huolimatta komissio seuraa tekniikan kehitystä alalla, ja mikäli vaihtoehtoisia tekniikoita ilmaantuu tulevana vuosina, keskustelu voidaan hyvin avata uudelleen.

Siihen asti tämän direktiivin hyvä täytäntöönpano on välttämätöntä näiden laitosten turvallisuuden takaamiseksi ja niiden hoitoon liittyvien riskien minimoimiseksi. Haluan lisäksi korostaa, että jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, päättävätkö ne avata alueellaan olevat kultakaivokset.

Komission tehtävä on varmistaa direktiivin täysipainoinen täytäntöönpano, ja hyvän täytäntöönpanon ja valvonnan on oltava painopisteenä.

Direktiivin nojalla jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja direktiivin täytäntöönpanosta vuoteen 2012 mennessä, ja neuvosto on puolestaan velvollinen tekemään analyysyjä ja raporttoimaan saatujen tietojen pohjalta.

Silloin on tietenkin oikea aika, jolloin voimme arvioida tämän lähestymistavan tehokkuutta, ja mikäli nykyisen lähestymistavan havaittaisiin siinä vaiheessa olevan tehoton, emme voi sulkea pois täydellisen kiellon mahdollisuutta.

Yhteenvetona haluan painottaa, että on tärkeää varmistaa korkeat jätteiden kierrätysluvut ja parannettu resurssien tehokkuus kaivosalalla. Jopa silloin, kun syanidin käyttö jätetään pois, kullankaivaminen on kaikkea muuta kuin ympäristöystävällistä.

Yhden kultagramman kaivamiseksi on siirrettävä ja käsiteltävä keskimäärin 5 000 kiloa malmia. Sama määrä voidaan saada kierrättämällä noin 5 kiloa vanhoja matkapuhelimia. Tämä esimerkki osoittaa, miten tärkeää on lisätä jätteiden lajittelua ja kierrätystä, ja tässä tapauksessa kysymys on elektroniikka- ja sähköjätteistä,

jotka voivat sisältää kultaa ja muita vastaavia jalometalleja. Tästä syystä resurssien tehokkuus on nykyiselle komissiolle painopiste.

Richard Seeber, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että komission jäsen Malmström on paikalla, mutta tässä tapauksessa olisin mieluiten nähnyt täällä hänen kollegansa Janez Potočnikin, joka on tästä asiasta vastaava komission jäsen, koska tämän ongelman ratkaiseminen kuuluu hänelle.

Ensinnäkin totean, että Eurooppa tuottaa 0,73 prosenttia maailman kullasta ja että kultaa kaivetaan tällä hetkellä Bulgariassa, Suomessa, Unkarissa, Italiassa, Romaniassa ja Ruotsissa. Kaikki eivät käytä näitä vaarallisia syaniditeknikoita. Haluan lisäksi korostaa, että Baia Maren onnettomuutta tutkimaan perustettu työryhmä on vahvistanut, että suunniteltu laitos oli sopimaton kaivosjätteen varastointiin ja hävittämiseen, että valvontaviranomaiset eivät tarkistaneet tämän suunnitelman lupaa ja että padon ja laitoksen toiminnan seuranta oli riittämätöntä, joten toiminnanharjoittaja syyllistyi lukuisiin virheisiin. Kuten komission jäsen vahvisti oikein, olemme oppineet jotakin kyseisestä onnettomuudesta. Mielestäni komission olisi kuitenkin tehtävä muitakin johtopäätöksiä tämän hyvin vaarallisen tekniikan varalta.

Markkinoilla tarjolla olevat vaihtoehtoiset tekniikat eivät vielä tarjoa sellaisia tuloksia, joita todella haluamme, joten meidän olisi pohdittava, mitä voimme tehdä tutkimuksen ja kehityksen alalla kullantuotannon tulevaisuuden turvaamisen lisäksi myös laitosten turvallisuuden takaamiseksi. Eurooppa on monissa yhteyksissä sitoutunut noudattamaan korkeita ympäristönsuojelun vaatimuksia. Muistutan teille vesipuitedirektiivistä, jolla todella pyritään ehkäisemään tällaiset vaarat, mutta lisäksi sitoumuksia on tehty biologisen monimuotoisuuden alalla. Arvoisa komission jäsen Malmström, tämän vuoksi pyydän teitä välittämään komission jäsen Potočnikille selvän vaatimuksemme siitä, että komissio, Euroopan unionin lainsäätäjät, pyrkii saamaan aikaan edistystä kullantuotantoalalla.

Csaba Sándor Tabajdi, S&D-ryhmän puolesta. – (HU) Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä tukee varauksettomasti syanidin käytön kieltämistä kaivostoiminnassa, koska haluan kiinnittää komission jäsenen huomion siihen, että ei riitä, että komissio toimii vasta sen jälkeen, kun jotakin on tapahtunut. Valitettavasti Euroopan ympäristönsuojelussa, etenkin vetoomusvaliokunnassa, on nähtävissä lukuisia esimerkkejä siitä, miten ympäristön saastuminen alkaa ja jatkuu ilman, että kykenemme estämään sitä. Sen vuoksi Euroopan unionin on vastedes otettava tavoitteekseen ennalta varautuminen. Kollegani, jäsen Áder ja jäsen Seeber, viittasivat myös Baia Maren kaivoksessa sattuneeseen syanidikatastrofiin. Samalla, kun vaadimme syanidin käytön kieltä kaivostoiminnassa ja kullankaivamisessa, teemme niin erityisten ja hyvin surullisten ympäristökatastrofien tuomien kokemusten perusteella.

Roşia Montanassa tehtävien nykyisten investointien yhteydessä suunnitelmat koskevat huomattavasti suurempaa kultakaivosta. Investointeihin liittyy lukuisia ongelmia. Ei ole minkäänlaisia takeita siitä, että investointien kohteena oleva pinnan alla tehtävä louhinta ei muuta maisemaa. Ympäristöön päästetään suuria määriä myrkyjä. Kaivoksen oletettu elinikä on vain 20 vuotta, ja se luo vain harvoja työpaikkoja. Ei ole mitään takeita siitä, että sijoittaja palauttaa ympäristön tilan ennalleen sen jälkeen, kun kaivostoiminta on päättynyt. Kaikkien näiden asioiden vuoksi Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä yhdessä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreä vasemmiston kanssa tekevät aloitteen, mutta sen lisäksi ne kehottavat komissiota laatimaan vuoden 2010 loppuun tai vuoteen 2011 mennessä lainsäädännön, jolla kielletään lopullisesti syanidin käyttö kaivostoiminnassa Euroopan unionin alueella, koska ympäristösaasteet eivät pysähdy kansallisille rajoille. Vaikka muutama maa kieltäisi syanidin käytön kultakaivoksissa, siitä ei ole mitään hyötyä, jos emme ratkaise asiaa EU:n laajuisesti.

Michail Tremopoulos, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, aihe, josta käymme keskustelua, on hyvin tärkeä, koska syanidi on poikkeuksellisen vaarallinen aine. Emme hyväksy sitä, mitä komission edustaja totesi täällä siitä, että turvallisia tekniikoita ei ole olemassakaan. Mielestämme kolmea suunnitelmaa, joilla on tarkoitus investoida kullankaivuuseen Kreikassa käyttämällä syanidia, olisi käsiteltävä niin, että kyseisen tekniikan käyttö kielletään. Evroksessa, Rodopissa ja Halkidikissä paikalliset yhteisöt ovat esittäneet voimakkaita reaktioita, ja korkein hallinto-oikeus eli valtioneuvosto on antanut asiaa koskevat päätökset.

Se uhka, että kansainvälinen valuuttarahasto puuttuisi asiaan maassani vallitsevan kriisin tuloksena, aiheuttaa pelkoja mahdollisesta painostuksesta lieventää ympäristönsuojelua ja tarkastuksia koskevaa lainsäädäntöä. Muista maista on saatu esimerkkejä käytännöistä ja kokemuksista, joilla on ollut traagisia seurauksia. Kreikassa vaarat johtuvat kullankaivamisesta Bulgariassa alueella, joka on Evrosin valuma-allas.

Lisäksi on kysymys Turkin rannikoista ja siihen liittyvistä uhista Egeanmerellä. Vastaavanlaisia suunnitelmia on tehty myös muissa maissa. Kuten jo tiedämme, Unkari päätti vasta viime joulukuussa kieltää kaiken syanidia käyttävän kaivostekniikan.

Euroopan lainsäädännöstä pitäisi saada asiaan tukea niin, että otettaisiin käyttöön täysi kielto ja samaan aikaan luotaisiin turvallinen verkosto taloudellisesti haavoittuvassa asemassa olevia maita, kuten Kreikkaa, varten. Esitämme vetoomuksen, jotta Euroopan unionin heikosta lainsäädännöstä tehtäisiin nykyistä tiukempi ja jotta saasteiden erilaiset sallitut määrät poistettaisiin kussakin jäsenvaltiossa.

Nikolaos Chountis, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmiston puolesta haluan todeta, että mielestämme tämä asia on erittäin vakava. Se edellyttää välittömiä toimia, eikä asioiden jarruttelulle ole aikaa.

Komissio ja sen esittämä kanta ovat lievät, direktiivi on täynnä aukkoja, eikä sillä voida estää niitä vaaroja, joihin muut jäsenet ovat viitanneet. Syanidin käytön merkitys ja jälkiseuraukset metallien louhinnassa on tarkoin todistettu, ja olemme nähneet, mitä Romaniassa tapahtui. Eräs jäsenistä viittasi aikaisemmin Kreikassa parhaillaan valmisteltaviin kaivostoimintaohjelmiin. Kun kysyin komissiolta syanidia käyttävän kultakaivosten perustamisesta Bulgariassa, komission vastaus lisäsi pelkojani ja vahvisti kantaani siitä, että tämän lainsäädännön on oltava entistä tiukempi ja sitä on sovellettava entistä päättäväisemmin. Olemme varmoja siitä, että kansalaiset tietenkin reagoivat tilanteeseen, mutta meidän on myös toimittava. Sen vuoksi yhdyimme kaikkiin niihin, jotka vaativat syanidin käytön täydellistä kieltämistä metallin louhinnassa, ja jokaisen maan olisi sitouduttava tähän kieltoon, kuten Unkari teki hiljattain.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Euroopan unionin elimet haluavat usein julkisesti ja voimakkaasti korostaa kansalaisten terveyden suojelua sekä luonnon- ja ympäristönsuojelua. Sen vuoksi on yllättävää, että Euroopan unionin säännökset ovat miltei epäilyttävän epä johdonmukaisia, kun puhutaan erittäin myrkyllisestä kemikaalista eli syanidista jalometallien louhinnan yhteydessä.

Ammatti-ihmiset tietävät varsin hyvin, että syanidi on yksi myrkyllisimmistä kemikaaleista. Se pääsee elimistöön hengityksen, vaurioituneen ihon kautta tai käytön jälkeen. Riittävän suuret pitoisuudet tappavat muutamassa sekunnissa tai minuutissa.

Kaivosyhtiöiden väitteet siitä, että ne voivat taata kullankaivuussa sellaiset olot, jotka ehkäisevät terveydelle tai ympäristölle koituvien haittojen vaaran, ovat aina osoittautuneet hyödyttömiksi. Joskus on kysymys inhimillisestä erehdyksestä ja joskus luonto aiheuttaa yllätyksiä. Tämän voi huomata maailmassa tapahtuneista kymmenistä vakavista onnettomuuksista, jotka ovat aiheuttaneet laajaa tuhoa luonnossa, terveyshaittoja sekä ihmishenkien menetyksiä.

Palautetaanpa mieliin vain muutama viime vuosina sattuneista onnettomuuksista: Summitville Coloradossa, Carson Hill Kaliforniassa, Brewer Etelä-Carolinassa, Harmony Etelä-Afrikassa, Omai Guyanassa, Gold Quarry Nevadassa, Zortman-Landusky Montanassa, Kumtor Kirgisiassa, Homestake Etelä-Dakotassa, Placer Filippiineillä, Baia Mare Romaniassa ja Tolukuma Papua-Uudessa-Guineassa. Kaikissa näissä paikoissa sekä asukkaat että luonto maksoivat kalliin hinnan siitä aiheudesta, jolla nykypäivän kullankaivajat toimivat viranomaisten välinpitämättömyyden helpottaessa heidän toimiaan.

Arvoisa komission jäsen, nyt on tullut aika osoittaa EU:n kansalaisille, mitä todella pidätte tärkeänä: ympäristöä ja ihmisten terveyttä ja henkeä vai kaivosyhtiöiden tuottoja.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Meidän on oltava yhtä mieltä siitä, että syanidin käytön kieltäminen kaivostoiminnassa otetaan ympäristöä koskevaksi painopisteesi Romanian lisäksi myös kaikkialla muualla Euroopassa. Maailmassa on sattunut yli 25 suuronnettomuutta ja päästöä vuosien 1998 ja 2006 välillä, ja niiden myötä on käynyt yhä selvemmäksi, että syanidi on aiheuttanut jatkuvaa vaaraa ympäristölle vuosikymmenten ajan. Kaivosonnettomuudet herättävät lukuisia kysymyksiä syanidin hallintaa sääteleviin sääntöihin liittyvistä käytännöistä ja niiden soveltamisesta, vaikka alalla toimivat yritykset tarkoittavat hyvää.

Lisäksi vaikeudet hallita syanidin kuljettamista, varastointia ja käyttöä yhdessä rikastusjätealtaiden toimintaan ja huoltoon liittyvien puutteiden kanssa puhumattakaan huonoista sääoloista voivat johtaa räjähdysalttiisiin tilanteisiin, joilla on tuhoisia vaikutuksia ympäristöön. Syanidin käytölle kaivostoiminnassa on olemassa vaihtoehtoja, mutta niiden käyttöä ei edistetä kaivosteollisuudessa, vaikka sääntöjä sovelletaan Euroopan unionin laajuisesti, jotta uusia turvallisia tekniikoita voitaisiin aktiivisesti edistää.

Marraskuussa 2005 Euroopan parlamentin jäsenet ja jäsenvaltiot antoivat kaivosjätedirektiivin. Kyseinen direktiivi on tehoton lainsäädäntöväline, joka on seuraus kaivosteollisuuden harjoittamasta voimakkaasta

painostuksesta sekä Keski- ja Itä-Euroopan esittämistä huolista, jotka liittyivät kaikista vaatimuksista ja vastuusta luopumiseen vanhojen, hylättyjen kaivosalueiden puhdistamisessa. Jotkut direktiivin porsaanrei'istä osoittautuvat ilmeisiksi, kun otamme huomioon, että siinä ei esimerkiksi viitata ilmaan ajautuvista syanidipäästöistä.

Otetaanpa esimerkkinä Roşia Montană kaivosalue Alban maakunnassa. Mikäli toiminta jatkuu, on arvioitu, että 134,2 kiloa syanidia pääsee ilmaan joka päivä, ja tämä tapahtuu jokapäiväisen tavallisen toiminnan yhteydessä. Tämä merkitsee vuositasolla 48 983 kiloa päästöjä eli 783 728 kiloa kaivoksen 16 vuoden pituisen toiminnan aikana. Tämän lisäksi todettakoon, että ei ole olemassa minkäänlaista Euroopan yhteisön lainsäädäntöä, joka koskee ilmanlaatua tällaisten päästöjen yhteydessä. Tässä tilanteessa meidän on kannatettava tätä lainsäädäntöä moraalisenä velvollisuutena tulevien sukupolvien hyväksi ja siksi, että meidän on noudatettava maailmanlaajuisista suuntausta kieltää syanidin käyttö kaivostoiminnassa.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hyvät kuulijat, aikana, jolloin muistelemme kymmenen vuoden takaista laajamittaista ympäristökatastrofia, jonka aiheutti syanidin valuminen Euroopan jokiin romanialaiselta kultakaivokselta, äänestämme päätöslauselmasta, jossa vaadimme EU:n laajuista kieltoa kaivaa kultaa käyttämällä syanidia. Kyseinen tekniikka on äärimmäisen vaarallinen onnettomuustapauksissa, jotka uhkaavat laajoja alueita, mutta myös siksi, että se aiheuttaa kaivuun aikana ympäristölle taakan, jollaista ei voida enää sietää. Kultaa louhitaan vain muutama gramma jokaisesta tonnista kiveä, joka on erittäin myrkyllisen aineen saastuttama, ja tämän aine hajoaa luontoon hyvin vaikeasti. Samanaikaisesti syntyy lukuisia tonneja tätä myrkyllistä kiveä. Useimpien kaivostenomistajien toimiamme kohtaan esittävät vastalauseet ovat vailla perusteita, koska on olemassa muita turvallisempia, vaikkakin hieman kalliimpia, louhintamenetelmiä.

Haluaisin pyytää tukeanne yhteistä päätöslauselmaa koskevassa äänestyksessä. Vetoamme päätöslauselmassa Euroopan komissioon, jotta se kieltäisi syanidin käytön kaivostekniikoissa EU-alueella vuodesta 2012 lähtien, ja lisäksi vetoamme sekä komissioon että jäsenvaltioihin, jotta ne eivät tukisi syanidia käyttäviä kaivoshankkeita EU:n alueella tai kolmansissa maissa. Kieltoa sovelletaan jo nyt Tšekin tasavallassa, Saksassa ja Unkarissa, ja myös muiden maiden olisi kiellettävä tämä kaivostekniikka. Pidän välttämättömänä sitä, että kaivosyhtiöillä on pakollinen vakuutus onnettomuuksien aiheuttamien vahinkojen varalta, ja vakuutuksen olisi katettava kulut, jotka aiheutuvat onnettomuuden tarvelemien alueiden kunnostamisesta alkuperäiseen tilaan. Päätän puheenvuoroni korostamalla, että ne merkityksettömät voitot, joita syanidia käyttävän halvemman kullankaivuun kautta saadaan, eivät voi vapauttaa meitä siitä vastuusta, jonka toimiva ekosysteemi ja toimivan ekosysteemin säilyttäminen tuleville sukupolville tuovat tullessaan.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Tšernobylin katastrofin jälkeen ymmärrämme kaikki, mikä riski ydinvoimaan liittyy. Vuonna 2000 Euroopan ja ehkä jopa koko maailman historian toiseksi suurin ympäristökatastrofi sai alkunsa, kun Baia Maressa Romaniassa sattui onnettomuus, johon lukuisat jäsenet ovat viitanneet. Satatuhatta kuutiometriä vettä, jossa oli erittäin korkeat pitoisuudet syanidia ja muita raskasmetalleja, valui kultakaivoksesta Tisza-jokeen ja sieltä Tonavaan ja aiheutti vahinkoa Unkarissa ja Serbiassa sekä Romaniassa, tappoi tuhansia kaloja ja myrkytti juomaveden.

Ruokaketjun saastuminen onnettomuuden suoraan vahingoittamilla alueilla kesti pitkään. Unkari ilmoitti, että kaloja kuoli 1 367 tonnia. Yli 100 ihmistä, joista suurin osa oli lapsia, sai myrkytyksen syötyään saastunutta kalaa, ja heille annettiin välittömästi hoitoa.

Tästä huolimatta kullankaivamista jatketaan käyttämällä syanidiliuottimia, mutta sen lisäksi toimintaa ei kielletä Euroopassa, vaan päinvastoin jäsenvaltiot ja Euroopan unioni myöntävät tukea tällaisiin investointeihin. Kaivostoimintaa jatketaan tai sitä suunnitellaan harjoitettavaksi Ruotsissa, Suomessa, Slovakiassa, Romaniassa, Bulgariassa ja Kreikassa, mutta se on kielletty lailla Unkarissa ja Tšekin tasavallassa sekä oikeuskäytännöllä Saksassa.

Aika, jolloin uhrasimme paikallisen ympäristön ja kansalaistemme terveyden työpaikoille, on ohi. Jopa tämän erityisen toiminnan taloudellinen toteuttamiskelpoisuus romahtaisi, mikäli ennalta varautumisen periaate ja saastuttaja maksaa -periaatetta sovellettaisiin.

Kaikki taloudellinen toiminta on tervetullutta, kunhan siinä otetaan huomioon ympäristönsuojelu ja kansalaistemme terveyden suojelu. Kun käytämme syanidia, asetamme sekä ympäristön että kansalaistemme terveyden alttiiksi sellaiselle vaaralle, jolla on peruuttamattomat seuraukset.

Arvoisa komission jäsen Malmström, voitteko vakuuttaa meille, että saamme asianmukaisen ja vahvan lainsäädännön ja että Baia Maren tapauksen ei tarvitse tällä kertaa toistua Ruotsissa, Suomessa, Bulgariassa

tai Kreikassa? Pyydän komissiota osoittamaan, että se kunnioittaa niitä sitoumuksia, jotka se antoi vain kaksi kuukautta sitten Euroopan parlamentille.

Yhdyn sellaisten paikallisten yhteisöjen riveihin, jotka kärsivät seurauksista ensimmäisenä, ja liityn ympäristöliikkeiden toimiin samalla, kun vaadin kieltämään välittömästi syanidin käytön kullankaivamisessa Euroopan unionin alueella.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kulta pysyy paikallaan, se ei voi paeta minnekään. Se, mistä meidät on kutsuttu keskustelemaan, koskee sitä, milloin, miten ja minkälaisin ympäristövaikutuksin päätämme louhia sitä.

Jos jokin investointi päätetään tehdä käyttämällä syanidia, jälkiseuraukset ovat peruuttamattomat, koska kulta on poissa ja liete, joka sisältää vaarallisia myrkyllisiä syanideja, kuten direktiivissään myönnetään, jää suurina määrinä kaivosalueelle. Tämä asia ei koske pelkästään mainittuja jäsenvaltioita, koska on myös sellaisia jäsenvaltioita, joiden laitokset sijaitsevat jokien alajuoksulla.

Direktiivissä on yksi haittapuoli: annettu taloudellinen vakuus ei kata kaikkia jälkiseurauksia onnettomuustapauksessa, erityisesti sen jälkeen, kun kyseiset laitokset on suljettu. Näin ollen saastuttaja maksaa -perusperiaatetta rikotaan, etenkin, kun otetaan huomioon, että tätä tekniikkaa hyödyntävät yritykset sijaitsevat periaatteessa Euroopan ulkopuolella, ja sitten, kun kaivostoiminta on päättynyt, ne kaivavat nenäliinansa esiin ja heiluttavat meille hyvästiksi.

Niinpä meidän on vakavasti tutkittava uudelleen vaihtoehtoisia louhintamenetelmiä ja palautettava saastuttaja maksaa -perusperiaate sekä varmistettava täydellinen ja luotettava vakuutusturva onnettomuustapausten varalle tästä lähtien ja niin kauan kuin näitä vaarallisia aineita on maaperässä loukussa. Niin kauan kuin näitä ennakkoehtoja ei noudateta, mielestäni tämä tekniikka pitäisi kieltää kokonaan. Kielto todennäköisesti motivoi yrityksiä tekemään vakavasti otettavia selvityksiä vaihtoehtoisista, vähemmän saastuttavista tekniikoista, koska jos käytössä on halpa menetelmä, eikä sen aiheuttamasta saasteesta tarvitse maksaa, ei ole mitään syytä tutkia vaihtoehtoja.

Jan Březina (PPE). – (CS) Hyvät kuulijat, päätin puhua käsillä olevasta aiheesta, koska seurasin yksityiskohtaisesti tapahtumia, jotka ympäröivät Mokrskon ja Kašperské Horyn kaivosalueiden suunnittelua ja avaamista Tšekin tasavallassa, jossa hienosti hajaantunutta kultaa oli tarkoitus louhia syanidin avulla. Tuohon aikaan, 1990-luvun puolivälissä, pohdimme käytettyjen kemikaalien aiheuttamaa ympäristövaikutusta ja sitä, että louhinta syanidin avulla edellyttää valtavien malmimäärien käsittelyä. Tämän lisäksi haitallisia vaikutuksia aiheuttivat syanidin lisäksi myös niin kutsutussa syanidinpoistossa käytettävät aineet, joita ovat kloori ja kalsiumoksidi. On myös olemassa se pakottava tekijä, että haitalliset sivuainekset voidaan panna liikkeelle käyttämällä näitä prosesseja. Näihin aineisiin sisältyy erityisesti arsenikki, joka on erittäin vaarallinen aine ja joka sisältää usein arsenikkipyriittiä, erittäin yleistä sivumineraalia. Monissa tapauksissa kannatan itsekin kaivostoimintaa tarpeellisenä ennakkoehtona teknologian kehitykselle, mutta kun puhumme syanidin käytöstä kultamalmiesiintymissä, vastustan kyseistä tekniikkaa. Olen iloinen siitä, että vuonna 2000 Tšekin tasavallassa kaivoksia koskevaan lakiin tehdyllä tarkistuksella menetelmä jätettiin kullankäsittelyn sallittujen menetelmien ulkopuolelle. Kun otetaan huomioon ne valtavat riskit, joita syanidin käyttöön louhinnassa liittyy, olisi hyvä poistaa käytöstä tämä tekniikka EU:n laajuisesti mutta myös maailmanlaajuisesti. Näin on siksi, että syanidin käytön riskit ovat suhteettoman korkeat etenkin kolmansissa maissa, joissa ympäristönsuojelun taso on alhaisempi kuin muualla. Arvoisa komission jäsen, oletteko varma siitä, että vaihtoehtoisia tekniikoita ja uusia erottelumenetelmiä ja vaahdotukseen perustuvaa erottelua on pohdittu kunnolla?

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Alajos Mészáros (PPE). – (SK) Haluan aluksi kiittää tämän asiakirjan alullepanijoita, eli jäsentä Áderia ja jäsentä Tókésiä, siitä, että he nostivat esiin hyvin vakavan aiheen. Haluan tukea mahdollisimman vahvasti päätöslauselmaesitystä syanidia käyttävän kaivostekniikan yleisestä kieltämisestä koko Euroopan unionin alueella.

Kuka tahansa, joka koki ja näki teknologian pettämisen aiheuttaman ympäristökatastrofin seuraukset Baia Maressa ja sitä seuranneiden myrkyllisten syanidipäästöjen vapautumisen vesistöihin kauaskantoisin seurauksin elämistään Tisza-joella Unkarissa sekä Tonava-joessa Bulgariassa, tekisi kaiken mahdollisen varmistaakseen, että mitään vastaavaa ei koskaan voisi tapahtua uudelleen Euroopan unionissa.

Katastrofi vaikutti vakavasti kotimaahani Slovakiaan, koska se ulottui pitkin maamme rajoja. Tämän lisäksi Slovakiassa on vastaavanlainen uhka useiden jalometalleja sisältävien vanhojen kaivosten uudelleen avaamisen vuoksi. Näissä tapauksissa syaniditeknikan käyttöä pohditaan jalometallien alhaisten pitoisuuksien vuoksi.

Olisi täysin virheellistä ja epäkorrektia luonnehtia tätä prosessia kahdenvälisenä hankkeena EU:n kahden jäsenvaltion välillä. Toivon, että komissio omaksuu päättäväisemmän kannan kuin se, jonka komission jäsen on täällä esittänyt.

Hyväksymällä päätöslauselma meidän on tuettava eurooppalaisten arvojen yleistä ja laajaa puolustamista ympäristöpolitiikassamme.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Aloitan puheenvuoroni kiittämällä komission jäsentä siitä tasapainoisesta kannasta, jonka hän esitteli tämän keskustelun avaamisen yhteydessä. Syanidia käyttävät teknikat ovat vaarallisia. On kuitenkin olemassa myös muita tekniikoita, jotka ovat aivan yhtä vaarallisia, kuten esimerkiksi ydintekniikan tuotanto. Onnettomuuksien ehkäisemiseksi on laadittu säännöksiä, vaatimuksia ja sääntöjä. Meidän ei tarvitse soveltaa kieltoa, vaan meidän on yksinkertaisesti vain noudatettava sääntöjä. Päätöslauselmassa mainitaan, että viimeisten 25 vuoden aikana on sattunut 30 onnettomuutta. Siinä ei täsmennetä, miten monta niistä on sattunut Euroopassa, koska niitä on sattunut hyvin vähän, pääosin maissa, jotka eivät olleet Euroopan unionin jäsenvaltioita onnettomuushetkellä. Komissio on itse asiassa kiristänyt säännöksiä vuonna 2000 sattuneen valitettavan onnettomuuden johdosta.

Syaniditeknikkaa käytetään erilaisten tuotteiden saamiseksi, ja näihin tuotteisiin sisältyy jopa farmaseuttisia tuotteita ja vitamiineja. Päätöslauselmassa keskustellaan pelkästään kaivostoiminnasta ja tarkemmin ottaen kullan tuotannosta. Miksi? Syy tähän on se, että ongelma ei todellisuudessa liity syanidiin vaan kultaan. Sen lisäksi, että esitetään pyyntö kieltää kyseinen tekniikka, käynnissä olevat hankkeet halutaan pysäyttää oletetun kiellon päivämäärään mennessä. Ainoa tiedossani oleva tuleva hanke, joka liittyy kullankaivuuseen, on Romaniassa.

Arvoisat jäsenet, haluaisin pyytää teitä lukemaan päätöslauselman tekstin tarkkaan, etenkin väitteet, kuten se, että rankkasateet lisäävät tulevaisuudessa vuotojen riskiä tai se, että kaivosteollisuus luo vain vähän työpaikkoja ja ainoastaan rajoitetusti 16 vuoden ajaksi. Lisäksi siinä todetaan, että inhimillistä huolimattomuutta saattaa tapahtua, koska jotkut jäsenvaltiot eivät kykene panemaan lainsäädäntöä täytäntöön. Mielestäni tällaisilla lausunnoilla ei ole mitään sijaa Euroopan parlamentin laatimassa tekstissä.

Hyvät kollegat, tästä syystä pyydän teitä punnitsemaan sekä päätöslauselmaa vastaan äänestämisen syitä ja seurauksia. Kyseinen päätöslauselma heikentää uskottavuuttamme komission edessä ja vähentää sitä mahdollisuutta, että Euroopan parlamentissa hyväksytyt päätöslauselmat otetaan huomioon tämän tapauksessa myös yleisesti.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, syanidiyhdisteiden käyttö kaivosteollisuudessa on tietenkin asia, johon ei voi suhtautua välinpitämättömästi. Olemme tietoisia niistä oikeudellisista toimita, jotka Euroopan unioni on hyväksynyt. Niihin sisältyy selkeä viesti: meidän on edelleen turvattava ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso käyttämällä asianmukaisia välineitä, rakenteita, valvontamekanismeja ja hallintajärjestelmiä. Myös kansalaisten aktivoiminen Euroopassa on osa tehtäväämme. Kun tämä toteutetaan leikittelemällä ihmisten peloilla ja käyttämällä ympäristöön liittyvää valttikorttia toisenlaisten etujen suojeluun, omaksuttu asenne menettää kuitenkin kokonaan merkityksensä.

SRE Consultingin laatiman raportin mukaan valtaosa nykyään teollisuudessa käytetyistä syanidiyhdisteistä käytetään kemianteollisuuden tarpeisiin ja metallien pintakäsittelyyn. Tämä merkitsee sitä, että vaikka kieltäisimme niiden käytön kullankaivuussa, niitä käytetään edelleen muihin tarkoituksiin, eikä määräämämme kiello johtaisi niiden käytön merkittävään kokonaislaskuun. Tuen täydellisesti sitä ehdotusta, että ympäristövaikutuksia on arvioitava ja että sekä maittemme toiminnanharjoittajien että valvontaviranomaisten on tehtävä alustava ja myöhempi tarkastus.

Tällä hetkellä kotimaassani Bulgariassa ei ole voimassa selkeää kieltoa käyttää syanidiyhdisteitä kullankaivamisessa. Tässä tapauksessa muiden tekniikoiden käyttö eritoten nykyisen kriisin aikana ei ole osoittautunut olevan nykyistä menetelmää tehokkaampaa. Tämä ei tarkoita sitä, että teemme kompromisseja, vaan sitä, että kuuntelemme järjen ääntä, emmekä mene äärimmäisyyksiin. Tästä syystä silta, joka yhdistää kaikenlaisia kieltoja vastustavan ihmisryhmän toiseen ryhmään, jolla on erilainen näkemys, kulkee teidän kauttanne. Kehotan teitä olemaan polttamatta tuota siltaa.

Sari Essayah (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen yhtä mieltä siitä, että sen kaltaisia rikastusjätealtaita, jotka aiheuttivat Baia Maren onnettomuuden vuonna 2000, ei pitäisi rakentaa. Suomi on eurooppalaisessa mittakaavassa suuri kullantuottaja. Uusi kaivos Kittilässä on Euroopan suurin, ja sen vuosituotanto on 5 000 kiloa kultaa. Nyt meidän on muistettava yksi tieteellinen tosiasia: kulta ei liukene muihin nesteisiin kuin syanidiin. Sen vuoksi Kittilässä toteutettavassa louhintaprosessissa käytetään syanidia, mutta vain suljetuissa prosesseissa. Syanidi, jota käytetään rikastetun lietteen käsittelyssä, käytetään uudelleen, ja syanidin jäämät tuhotaan prosessin jälkeen. Jopa rikastusjätealtaista talteen otetut syanidin jäämät puhdistetaan. Bakteereihin perustuva louhinta olisi luontoystävällisempää, mutta sitä ei vielä käytetä kullankaivamisessa.

Maailman ensimmäinen kaivos, jossa käytetään mikrobeihin perustuvaa louhintaa nikkelimalmikasoiista, sijaitsee myös Suomessa, Talvivaarassa. Syanidijäämien mikrobipuhdistusta kehitetään hyvin tuloksin, ja suosittelen vahvasti, että kehitystä jatketaan tämän suuntaisesti. Tästä syystä en tue esitystä kieltää syanidin käyttö kokonaan, mutta tuen varmasti tiukkaa ympäristövalvontaa ja suljettuja prosesseja.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Katson, että aloite syanidia käyttävän tekniikan kieltämisestä kullankaivamisessa on perusteeton. Kuten aikaisemmin mainitsin, tällä alalla on lukuisia yhteisön säädöksiä, joilla on yhä enemmän tiukennettu määräyksiä siitä, millä ehdoilla syanidia voidaan käyttää, ja näin on ollut aina Baia Maressa sattuneesta pahaksi onneksi saastumiseen johtaneesta valitettavasta onnettomuudesta lähtien.

Sen vuoksi meidän olisi toimissamme keskityttävä vahvistamaan näitä lainsäädäntöpuutteita kansallisin keinoin jokaisessa tässä tilanteessa olevassa jäsenvaltiossa. Syanidia käyttävää tekniikkaa on käytetty kullan louhintaan yli 100 vuoden ajan sellaisissa oloissa, jotka ovat taanneet ympäristön turvallisuuden ja osana tehokasta kullan louhintaprosessia. Onkin todettava, että 90 prosenttia viimeisen 20 vuoden ajan maailmanlaajuisesti louhitusta kullasta on saatu käyttämällä tätä tekniikkaa, eikä muita vaihtoehtoisia menetelmiä.

Tekniset säännökset, jotka hallitsevat syanidin käyttöä ja neutralointia, ovat auttaneet minimoimaan ympäristöön ja työntekijöiden terveyteen kohdistuvia vaaroja. Mielestäni meidän on myös korostettava sitä, että ennalta varautumisen periaatteeseen ei kuulu tunteisiin perustuva reagointi, joka merkitsisi sellaisen tekniikan kieltämistä, joka on todistanut etunsa ja jonka riskit ovat varsin hyvin tiedossa ja valvottavissa. Kun sovelletaan ennalta varautumisen periaatetta, on otettava huomioon myös ympäristöön kohdistuvat riskit, jotka johtuvat muiden syanidin kaltaisten aineiden käytöstä vaihtoehtona. Joka tapauksessa asiantuntijat sanovat, että tällaisten vaihtoehtoisten aineiden käyttäminen aiheuttaa suurempia riskejä kuin syanidin käyttö.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Sellaisten kaivoshankkeiden salliminen tai kieltäminen, joissa käytetään syanidia, herättää arkaluonteisia kysymyksiä tietyissä jäsenvaltioissa. Meidän on ensinnäkin päätettävä, että tämän ongelman ratkaisemista ei pidä pitää poliittisten aikeiden ja intressien vankina. Saastuttavan aineen vaarallisuuden arviointi kuuluu asiantuntijoille, ja mikäli tällainen vaara on olemassa, silloin poliittisen johtajien tehtävä on suojella kansalaisten etuja. Tältä osin kysymys liittyy paljon muuhunkin kuin ympäristönsuojeluun liittyviin huoliin, koska saastuttava aine voi vaarantaa ihmisen terveyden, mikä on vastoin EU:n kansalaisten oikeutta terveyden korkeatasoiseen suojeluun (perusoikeuskirjan 35 artikla). Tässä asiassa ei voida puhua pienestä tai suuresta riskistä. Jos ihmisten terveys vaarannetaan, silloin poliittinen keskustelu on hyödytöntä ja viranomaisien on ryhdyttävä toimiin mahdollista saastuttajaa vastaan. Vaikka syanidin käyttö on kielletty eräissä jäsenvaltioissa ja sallittu toisissa, jäsenvaltioiden on kuultava toisiaan ja pyrittävä luomaan kumppanuuksia. Komission olisi omalta osaltaan otettava kantaa asiaan ja annettava laadittava säännöksiä, joissa suljetaan pois EU:n kansalaisten terveyteen kohdistuvien haittojen mahdollisuus.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, koska tulen pohjoisesta Lapin kultamailta, niin haluan käyttää puheenvuoron tässä keskustelussa. Aivan kuten edustaja Essayah erinomaisessa puheenvuorossaan totesi, syanidia käytetään tällä hetkellä kullan liuottamisessa ja se tapahtuu Suomessa suljetuissa prosesseissa.

Kittilän kultakaivoksessa, joka sijaitsee melko lähellä minun asuinpaikkaani, tosiaankin tuotetaan vuodessa yli 5 000 kiloa kultaa. Ongelmia ei ole ollut, koska ympäristöasiat on hoidettu niin, että lainsäädäntö on ajan tasalla, prosessit ovat suljettuja ja jäämät tuhotaan. Siinä on merkitystä myös teknologialla. Tässä asiassa on varmasti melkoisia eroja Euroopan maiden välillä, ja uskon, että meidän pitää tehdä yhteistyötä ja vaihtaa parhaita käytäntöjä.

Toinen tärkeä asia on mikrobien käyttö, joka on uusi innovaatio. Siihen pitää satsata myös tulevaisuudessa, jotta voimme siirtyä vielä ympäristöystävällisempään ja tehokkaampaan käytäntöön kullan liuottamisessa.

Meidän täytyy ponnistella yhdessä Euroopan laajuisesti, jotta kaivostoimintaa voidaan jatkaa ympäristö huomioon ottaen kestäväällä tavalla.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, jäsen Roithován, jäsenen Březinan ja jäsenen Mészárosin puheet olivat mielestäni todella vakuuttavat, koska niissä kuvailtiin, miten maassa, jossa he asuivat aikaisemmin eli kommunistisessa Tšekkoslovakiassa, harjoitettiin samalla tavalla harkitsematonta luonnonvarojen hyväksikäyttöä kuin nykyään, miten asenteissa on tapahtunut muutoksia ja miten nykyään juuri he ovat niitä, jotka puhuvat ympäristönsuojelun ja yhteisten eurooppalaisten standardien puolesta.

Mielestäni tarvitsemme Euroopassa tällaista asennemuutosta. Meidän on oltava tietoisia siitä, että kehitämme parhaillaan uusia tekniikoita. Miksi emme voisi louhia loppuun sellaisen kaivoksen varoja, josta varat loppuvat pian joka tapauksessa ja ensinnäkin kehittää näitä uusi tekniikoita? Haluan tehdä yhden asian selväksi: jos emme ole varuillamme, jotakin sellaista tuhoutuu, jota ei voi palauttaa, ja tulevat sukupolvet tuomitsevat meidät siitä.

Sen vuoksi haluan todella vaatia kauas ulottuvaa lähestymistapaa tässä asiassa. On erittäin tärkeää, että meillä on yhtenäiset eurooppalaiset standardit, koska joet ylittävät maiden rajoja, ja syanidi on tietenkin ympäristöön kohdistuva vaara, joka ylittää maiden rajat.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Olen yhtä mieltä siitä, että Euroopan laajuisesti on ryhdyttävä kaikkiin toimiin sellaisten riskien vähentämiseksi, joita syanidin kaltaisten myrkyllisten ja vaarallisten aineiden oletetaan aiheuttavan. Näiden aineiden kieltämistä ei pidä kuitenkaan nähdä ainoana ratkaisuna. Myrkyllisiä ja vaarallisia aineita käytetään monissa muissakin teollisuusprosesseissa kuin kaivostoiminnassa. Baia Maressa vuonna 2000 sattuneen onnettomuuden lisäksi kaivosalalla on sattunut kaksi muutakin suurta onnettomuutta. Yksi niistä sattui Espanjassa vuonna 1998 ja toinen Ruotsissa vuonna 2003, ja molemmat olivat mittavia. Niiden syyt olivat kuitenkin samankaltaiset, kun rikastusjätealtaat romahtivat.

Yli 90 prosenttia maailmanlaajuisesti harjoitettavasta kullan ja hopean tuotannosta toteutetaan käyttämällä syanidiin perustuvaa tekniikkaa metallien louhintaan. Tämän tekniikan ehdottoman kiellon määrääminen ja sen korvaaminen sellaisin tekniikoin, joissa käytetään ympäristölle vähemmän vaarallisia mutta samalla kohtuuttoman kalliita aineita ja joilla tuotetaan vähemmän tuloksia, tarkoittaa sitä, että kyseisen maan on todella lopetettava näiden metallien louhinta ja kannettava siitä seuraavat taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kuten jäsen Takkula juuri totesi, syaniditekniikka on yleisesti käytettävä tekniikka kaivostoiminnassa. Kuten olemme kuulleet, se on kuitenkin äärimmäisen vaarallinen. Jäsenen Băsescun juuri mainitsema katastrofi saastutti aikanaan Tonavan ja järkytti meitä kaikkia, ja tiedätte, että kampanjoin voimakkaasti Tonavan alueella. Kauppa-asioista vastaavana poliittikkona mietin tästä syystä mitä me voimme asialle tehdä. Meillä on Euroopan unionissa vain rajalliset mahdollisuudet kullan kaivamiseen. Tavoite on saada teknisillä uudistuksilla aikaan jotakin positiivista maailmanlaajuisesti. Huipputeknologia on jo käytössä, tiedän sen. Saksassa kehitetään sellaisia ympäristötekniikoita, joiden avulla voidaan välttää syanidia tulevaisuudessa. Meidän on tehtävänä näistä eurooppalaisista huipputekniikoista kaupallisesti toteuttamiskelpoisia, ja meidän on tehtävä niistä edullisia. Näen tässä suuria mahdollisuuksia kaupankäyntiin. Meidän ei pitäisi rajoittaa Euroopan unioniin vaan meidän pitäisi varmistaa, että voimme saavuttaa läpimurron myös kansainvälisessä kaupassa ympäristön ja taloutemme eduksi.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Syanidia käyttävät louhintatekniikat liitetään suuriin ympäristön vaurioitumisen riskeihin, ja siten ne myös aiheuttavat uhan ihmisen elämälle ja terveydelle. Jalometallien, kuten kullan, suodattaminen syanidilla on kielletty monissa jäsenvaltioissa, mutta pintavesien saastumisen aiheuttavan luonnonkatastrofin riskit ulottuvat pitkälti yli maiden rajojen.

Baia Maressa sattui surullisen kuuluisa onnettomuus. Paikka sijaitsee Romaniassa, ja tässä minun on korjattava kollegaani jäsen Posseltia. Onnettomuus ei alkanut Tšekkoslovakiassa, vaan pikemmin Romaniassa, minkä jälkeen se saastutti sekä Unkarin että Slovakian ja sitten entisen Tšekkoslovakian. Onnettomuus aiheutti mittaamattomia vahinkoja, jotka ulottuivat jopa 1 000 kilometrin päähän tai kauemmas siitä, missä se sattui. Oma kotimaani oli yksi niistä, joita onnettomuus vahingoitti.

Onnettomuudesta huolimatta monet Euroopan maat sallivat edelleen näiden tekniikoiden käytön. Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun nimissä ja kun otetaan huomioon, että syanidiin perustuvat louhintatekniikat voivat vahingoittaa monia valtioita onnettomuuksien sattuessa, olen vahvasti sitä mieltä, että on tarpeen ja jopa välttämätöntä laatia yhtenäinen Euroopan laajuinen lainsäädäntö.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Kemiallinen aine, joka on ajautunut valvonnan ulkopuolelle ja joutunut ympäristöön, aiheuttaa vakavia ongelmia, mutta meillä on yli 10 miljoonaa kemiallista ainetta. Olemme myös nähneet monia alueita, joilla työtä jatketaan käyttämällä kemikaaleja. Voisimme keskustella täällä Euroopan parlamentissa miljoonista potentiaalisista vaarallisista tapahtumista. Syanidit ovat epäilemättä myrkyllisiä, mutta olen kemisti, ja voin kertoa teille, että meillä on maailmanlaajuinen ongelma: alle 18 prosenttia syanideista käytetään kaivostoiminnassa. Loput syanideista käytetään lääkkeiden valmistukseen, kulutustuotteiden valmistukseen kosmetiikkateollisuudessa sekä monilla muilla aloilla.

Maapallollamme käytetään kuitenkin sellaisia aineita, jotka ovat tuhansia kertoja myrkyllisempiä kuin syanidit. Yleisesti ottaen voidaan todeta, että jos kemikaaleja joutuu veteen, ne tuhoavat elämää. Maailmassa on monia kuolleita jokia, joihin ei ole joutunut syanideja. Kuolleessameressä ei ole merkkiäkään elämästä, koska se sisältää suuria määriä natriumkloridia, toisin sanoen pöytäsuolaa. Käytettäessä mitä tahansa kemikaalia, on noudatettava kaikkia ympäristönsuojeluun tarkoitettuja tekniikoita ja säännöksiä, jotka ovat voimassa vuonna 2010. Eurooppalaisena valtiona tämä on ehdottomasti se polku, jota pitkin Romania on päättänyt kulkea. Jokaisen maailman maan on tehtävä samoin.

Traian Ungureanu (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikella kunnioituksella haluaisin sanoa, että tämä keskustelu on mennyt pitkälti väärään suuntaan. Käsittelemämme aihe on hyvin mielenkiintoinen. Siinä nostetaan uudelleen esiin onnettomuus, joka tapahtui 10 vuotta sitten. Miksi? Miksi asiassa on vallinnut tämä pitkä hiljaisuus? Miksi nyt? Miksi keskustelemme siitä nyt? Jos seuraamme tätä ajatusmallia, voisimme ja meidän pitäisi kieltää mikä tahansa ja kaikki sellainen, joka voidaan yhdistää menneeseen onnettomuuteen. Mielestäni tämä koko asia on perusteeton. Mielestäni siinä käytetään ympäristöä kullissina, ja se perustuu suurten massojen pelkoihin, joita on nykyään niin muodikasta herättää. Olen todella sitä mieltä, että tämä on vain huono poliittinen juoni.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan lyhyesti selventää erästä asiaa, koska ehkä kollega ymmärsi sen väärin käännöksen perusteella. Tunnen Baia Maren erittäin hyvin, ja tiedän, että se ei sijaitse entisessä Tšekkoslovakiassa, vaan Transilvanian pohjoisosassa. Tunnen paikan erittäin hyvin. Tämä oli se käännösvirhe. Minä vain viittasin jäsen Březinan, jäsen Roithován ja jäsen Mészárosin puheenvuoroihin, joissa puhuttiin kokemuksista Kašperské Horyssa tai Bergreichensteinissa. Tunnen Keski-Euroopan maantieteen hyvin.

Cecilia Malmström, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, kiitos tästä keskustelusta. Aion tietenkin varmistaa, että komission jäsen Potočnik saa siitä täyden kuvauksen.

Olemme teidän tavoin huolestuneita syanidista. Se on tietenkin hyvin vaarallinen myrkky, ja olemme siitä tietoisia. Haluan kuitenkin vakuuttaa teille, että komissio on tehnyt päätelmät siitä hirveästä onnettomuudesta, joka sattui kymmenen vuotta sitten Baia Maressa. Direktiivi, jonka olemme vasta hiljattain antaneet, sisältää paljon rajoitteita, edellytyksiä, rajoituksia ja vaatimuksia. Direktiivillä myös vähennetään sitä todennäköisyyttä, että sellainen onnettomuus tapahtuisi uudelleen, ja jos sellainen sattuisi, direktiivillä vähennetään merkittävästi mahdollisia vaikutuksia. Sen vuoksi on hyvin tärkeää, että direktiivi pannaan asianmukaisesti täytäntöön.

Kun otetaan huomioon kaivosjätedirektiivin hyvin tiukat vaatimukset ja sopivien vaihtoehtojen puuttuminen tällä hetkellä, syanidin yleinen käyttökielto kullankaivamisessa ei vaikuta tällä hetkellä sopivalta vaihtoehdolta. Me kuitenkin seuraamme tilannetta, tutkimme viimeisiä teknologian kehitysaskeleita ja arviointi tehdään vuonna 2012. Meidän on lisättävä jalometalleja sisältävien tuotteiden kierrätysmääriä Euroopan unionissa vähentääksemme riippuvuutta kullankaivamisesta kaiken kaikkiaan.

Kiitän teitä tästä keskustelusta. Komission jäsen Potočnik on tietenkin käytettävissänne vastatakseen muihin aiheita koskeviin kysymyksiinne. Komissio suhtautuu tähän asiaan hyvin vakavasti. Jos tutkitte direktiiviä, huomaatte, että monet huolenaiheistanne on jo käsitelty siinä. Kannustakaamme jäsenvaltioita todella panemaan sen täysipainoisesti täytäntöön, koska sen avulla riskejä olisi mahdollista vähentää huomattavasti.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

Toivotan teille turvallista kotimatkaa. Toivokaamme, että sitä eivät keskeytä tulivuori tai mikään eikä kukaan muu.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) Tammikuun 30. päivänä 2000 Aurul-yhtiöstä peräisin olevia jätteitä sisältävän rikastusjätealtaan ympärillä oleva pato Baia Maressa Romaniassa sortui, minkä vuoksi noin 100 000 kuutiometriä saastunutta vettä, joka sisälsi satoja tonneja syanidia ja raskasmetalleja, valui ulos. Vuoto johti siihen, että 2,5 miljoonaa ihmistä kolmessa maassa jäi ilman juomavettä. Somen-joessa syanidipitoisuudet olivat 700 kertaa yli sallittujen rajojen. Vesielämä tuhoutui täysin useiden satojen kilometrien etäisyydeltä. Meidän ei pidä unohtaa tämän katastrofin yksityiskohtia. Siitä on tullut kansainvälinen saastumisen synonyymi. Se korostaa meille, että lainsäädännöstä ja valvonnasta huolimatta tällaisia onnettomuuksia voi tapahtua milloin tahansa. Vaaralliset aineet eivät kuulu kaivostoimintaan, mikäli haluamme ehkäistä katastrofit. Roşia Montanăn aikomus on rakentaa Euroopan suurin pinnalla oleva kultakaivos, jonka toiminta perustuu syanidien käyttöön. Minkälaisia seurauksia siitä sitten aiheutuu? Ympäristö tuhoutuu, kylä katoaa, asukkaat siirtyvät muualle, kirkkoja ja hautausmaita tuhoutuu ja korvaamattomia jätteitä, jotka ovat peräisin Rooman ja Roomaa edeltäviltä ajoilta, odottaa kuolemantuomio. Historia antaa meille opetuksia. Meidän velvollisuutemme on ottaa niistä opiksi. On ehdottoman välttämätöntä, että asetamme täyden kiellon syanidin käytölle kaivostoiminnassa Euroopan unionissa, jotta voisimme ehkäistä ihmisiä ja ympäristöä vahingoittavia tragedioita.

László Tőkés (PPE), kirjallinen. – (HU) Kahden viimeisen vuoden aikana olen useissa tilaisuuksissa, sekä Euroopan parlamentin täysistunnoissa että sen erilaisissa keskustelutilaisuuksissa, ottanut esiin syanidiin perustuvan kaivostoiminnan vaarat. Lisäksi kirjoitin kirjeen ympäristöasioista vastaavalle komission jäsenelle Stavros Rimasille kaivoshankkeista Romaniassa (Roşia Montană) ja Bulgariassa (Chelopech ja Krumovgrad). Syanidia käyttävistä kaivostekniikoista puhutaan usein vaarallisena ”kemiallisena atomipommina” sen elävään ympäristöön kohdistuvien vaikutusten vuoksi. Vuodesta 1990 lähtien maailmassa on sattunut noin 30 saastumistapausta, jotka ovat olleet syanidia käyttävän kaivostekniikan aiheuttamia. Tisza-joella kymmenen vuotta sitten sattunutta katastrofia pidetään yhtenä vakavimmista Euroopan ympäristökatastrofeista Tšernobylin katastrofin jälkeen. Vain muutama päivä sitten Romaniassa Arieş-joki, joka virtaa Tiszaan, saastui 40 vuotta suljettuna olleen kultakaivoksen vuoksi. Vieraillessaan lähellä sijaitsevassa kaivosyhtiössä (Roşia Poieni) presidentti Traian Băsescu totesi itsekin, että emme voi istua tällaisen ympäristöpommin päällä, koska se on yksinkertaisesti murha. Kun ajatellaan uusia suunnitelmia kaivostoiminnan kehittämiseksi Romaniassa (Roşia Montană, Baia Mare, Certeju de Sus ja muita), korostan, että syanidiin perustuvan kaivostoiminnan kieltäminen ei ole pelkästään Romanian ongelma eikä missään tapauksessa ”kansallinen” ongelma, vaan yleismaailmallinen ja eurooppalainen asia, jossa sekä EU:n jäsenvaltiot että Euroopan parlamentin poliittiset ryhmät voivat saavuttaa järkevän sopimuksen. Eurooppa ei voi suhtautua välinpitämättömästi menneisiin syanidikatastrofeihin tai uusien katastrofien uhkaan tulevaisuudessa. On kaikkien edun mukaista suojella ihmisiä ja ympäristöämme radioaktiivisuuden tai ilmansaasteiden lisäksi myös syanidin aiheuttamalta myrkytykseltä. Pyydän parlamentin jäseniä äänestämään aloitteemme puolesta.

8. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

9. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

10. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

11. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 123 artikla): ks. pöytäkirja

12. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

13. Istuntokauden keskeyttäminen

Puhemies. (EN) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 18.30.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

NEUVOSTOLLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista.)

Marian Harkinin laatima kysymys numero 1 (H-0111/10)

Aihe: Eurooppalaisen yhdistyksen perussääntö

Voiko neuvosto tulevaa Euroopan kansalaiskonferenssia silmällä pitäen antaa lisätietoja ehdotuksestaan, joka koskee eurooppalaisen yhdistyksen perussäännön käyttöönottoa? Voiko neuvosto ilmoittaa, mihin mennessä mainittu perussääntö voisi olla voimassa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Arvoisa parlamentin jäsen tietää, että komission joulukuussa 1991 tekemä eurooppalaisen yhdistyksen perussääntöä koskeva ehdotus peruutettiin vuonna 2006 yhdessä monien muiden ehdotusten kanssa, joiden ei enää katsottu olevan merkityksellisiä ja yhdenmukaisia ”paremman sääntelyn” kriteerien kanssa.

Sen jälkeen neuvostolle ei ole tehty tästä asiasta uusia ehdotuksia, eikä neuvoston tiedossa ole, että komissio aikoo tehdä tällaista ehdotusta.

Kuten arvoisa jäsen kysymyksessään mainitsi, puheenjohtajavaltio Espanja järjestää 7.–9. toukokuuta 2010 Euroopan kansalaiskonferenssin 2010. Konferenssin tavoitteena on tuoda Euroopan unioni lähemmäs kansalaisia vaihtamalla ajatuksia siitä, miten kansalaisvuoropuhelua voidaan kannustaa paikallistasolta unionin tasolle, sekä mahdollisista keinoista saada kansalaiset osallistumaan aktiivisesti köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä torjuvaan eurooppalaiseen hankkeeseen sekä edistää uutta kulttuurienvälistä yhteiskuntaa ja yhteiskunnallisia arvoja koskevaa koulutusta.

*
* *

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 2 (H-0112/10)

Aihe: EU:n ja Ukrainan yhteistyö

Mitä toimia neuvosto aikoo toteuttaa EU:n ja Ukrainan yhteistyön tehostamiseksi itäisessä kumppanuudessa ja sen ulkopuolella?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Ukraina on strategisesti huomattavan merkittävä EU:n naapurivaltio. EU on sitoutunut vahvistamaan suhteitaan Ukrainaan, ja se välitti tämän viestin presidentti Janukovitšille hänen vieraillessaan Brysselissä 1. maaliskuuta.

Avaintekijä EU:n ja Ukrainan suhteiden lähentämiseksi on uudistus. Ukrainalla on joukko poliittisia ja taloudellisia haasteita, jotka edellyttävät pikaisia uudistustoimia, jotta taataan pitkän aikavälin vakaus ja vauraus. Poliittisen vakauden aikaansaamiseksi Ukrainan uuden johdon on oltava valmis tekemään yhteistyötä laajan poliittisen valitsijakunnan, myös opposition, kanssa. Kestävä ratkaisu riippuu viime kädessä perustuslakiuudistuksesta.

Ukrainan taloudellisen tilanteen suhteen uuden hallinnon olisi toteutettava useita uudistuksia. Aivan ensimmäiseksi Ukrainan on alettava taas noudattaa IMF:n valmiusluottosopimusta. Sen on myös toteutettava

uudistuksia kaasualalla, hyväksyttävä talousarvio vuodeksi 2010 ja jatkettava pankkisektorin pääomapohjan vahvistamista. Sen on pyrittävä vakavasti torjumaan korruptiota.

Euroopan unioni jatkaa Ukrainan tukemista vastaamalla sen tarpeisiin käytännöllisesti ja konkreettisesti. Se aikoo varsinkin jatkaa EU:n ja Ukrainan suhteiden lujittamisprosessia, joka on ollut erityisen dynaaminen viime vuosina. EU:n ja Ukrainan vuodesta 2007 lähtien käymät neuvottelut uudesta EU:n ja Ukrainan assosiaatiosopimuksesta ovat erityisen tärkeitä EU:n ja Ukrainan suhteiden kannalta. Uuden sopimuksen olisi oltava kunnianhimoinen ja eteenpäin suuntautuva, ja sillä olisi pyrittävä edistämään Ukrainan poliittista assosiaatiota ja taloudellista yhdentymistä EU:hun. Siihen olisi sisällyttävä kiinteänä osana pitkälle menevä ja laaja-alainen vapaakauppa-alue EU:n kanssa. EU aikoo myös edelleen antaa Ukrainalle taloudellista ja teknistä tukea, joka lisääntyy itäisen kumppanuuden uusien resurssien ja mekanismien ansiosta.

Vuonna 2009 sovittiin EU–Ukraina-assosiaatio-ohjelmasta. Se on tärkeä väline, jolla valmistellaan ja helpotetaan assosiaatiosopimuksen voimaantuloa ja edistetään entisestään Ukrainan poliittista assosiaatiota ja taloudellista yhdentymistä EU:hun. Sillä luodaan kattava ja käytännönläheinen kehys näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja määritellään eri alojen alakohtaiset prioriteetit.

Mahdollisiksi Ukrainalle tarjottaviksi kannustimiksi EU on yksilöinyt makrotaloudellisen rahoitusavun, uudistusten ja kaasualan uudenaikaistamisen jatkuvan tukemisen sekä kohdennetun taloudellisen ja teknisen yhteistyön.

*
* *

Silvia-Adriana Țicău laatima kysymys numero 3 (H-0114/10)

Aihe: Euroopan unionin ja Meksikon välistä lentoliikennesopimusta koskevan neuvoston päätöksen tekeminen

EU:n sekä Latinalaisen Amerikan maiden ja Karibian alueen välisen vuoropuhelun lujittaminen on yksi Espanjan puheenjohtajakauden tärkeimmistä tavoitteista. Puheenjohtajavaltio onkin sitoutunut painottamaan EU:n ja Meksikon suhteiden strategista luonnetta ja etenemään neuvotteluissa, jotka tähtäävät EU:n ja Väli-Amerikan sekä Andien alueen maiden ja Mecrosur-kauppavyöhykkeen välisten sopimusten allekirjoittamiseen. Neuvoston päätös tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta EU:n ja Meksikon yhdysvaltojen välillä on yksi vuoropuhelua lujittava tekijä. Koska kyseisen sopimuksen allekirjoittamisella on suuri merkitys EU:n ja Meksikon yhteistyölle, voisiko neuvosto kertoa, missä vaiheessa päätöksen tekeminen on?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto teki 5. toukokuuta 2009 päätöksen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta EU:n ja Meksikon yhdysvaltojen välillä.

Kielellisen tarkistuksen jälkeen tekstiä on mukautettava Lissabonin sopimuksen voimaantuloon. Neuvosto on nyt saanut tämän mukautuksen valmiiksi, ja se on toimitettu Meksikolle. Kun Meksiko on hyväksynyt lopullisen tekstin, neuvosto voi tehdä uuden päätöksen sopimuksen allekirjoittamisesta. Tämän on suunniteltu tapahtuvan maaliskuun huhtikuussa 2010. Sen jälkeen sopimus voidaan allekirjoittaa. Allekirjoittamisen ajankohtaa ei kuitenkaan ole vielä päätetty.

Allekirjoittamisen jälkeen neuvosto laatii luonnoksen neuvoston päätökseksi tällaisen sopimuksen tekemisestä. Tämä päätös sekä sopimusteksti toimitetaan Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi.

*
* *

Jim Higgins laatima kysymys numero 4 (H-0116/10)

Aihe: Euroopan unionin diplomaattinen edustus kolmansissa maissa

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä vahvistaakseen Euroopan unionin diplomaattista edustusta kolmansissa maissa äskettäin voimaan tulleeseen Lissabonin sopimukseen sisältyvien toimivaltuuksien perusteella?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Lissabonin sopimuksella perustettiin unionin edustustot ja sijoitettiin ne korkean edustajan alaisuuteen. Ne edustavat unionia ja hoitavat jatkuvasti enemmän sellaisia tehtäviä, joista aikaisemmin vastasi EU:n kiertävä puheenjohtajavaltio.

Infrastruktuurin ja henkilöstön osalta EU:lla on jo yksi maailman suurimmista diplomaattisista verkostoista (noin 120 EU:n edustustoa sekä edustustot YK:n, OECD:n ja WHO:n kaltaisissa kansainvälisissä organisaatioissa). Tätä edustusta vahvistetaan nyt asteittain EU:n jäsenvaltioiden diplomaattisista yksiköistä, neuvoston sihteeristöstä sekä komissiosta tulevalle henkilöstölle ja asiantuntemuksella. Näistä työntekijöistä tulee Euroopan ulkosuhdehallinnon jäseniä.

Edustustojen infrastruktuureja on mukautettava varsinkin kasvavien turvallisuustarpeiden huomioon ottamiseksi.

EU:n edustustojen vahvistaminen auttaa myös lisäämään EU:n poliittista vaikutusvaltaa, ja ne kykenevät sen avulla välittämään EU:n viestin painokkaammin ja uskottavammin.

Perussopimuksessa edellytetään, että edustustot toimivat läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden diplomaattisten ja konsuliedustustojen kanssa. Samanaikaisesti edustustojen ja jäsenvaltioiden suurlähetystöjen väliset siteet vahvistuvat.

Kaikki tämä parantaa EU:n kykyä palvella kansalaisiaan ja puolustaa tehokkaammin heidän etujaan yhä globalisoituneemmassa maailmassa.

*
* *

Agustín Díaz de Mera García Consuegran laatima kysymys numero 5 (H-0121/10)**Aihe: Kuuba**

Voisiko neuvoston puheenjohtajavaltio ilmoittaa, millaista politiikkaa se aikoo harjoittaa suhteissa Kuubaan, kun otetaan huomioon poliittisen vangin Orlando Zapata Tamayon kuolema sekä järkyttävät ja toistuvat ihmisoikeusloukkaukset kyseisellä saarella?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Yhdyn täysin pahoitteluihin Orlando Zapatan kuoleman johdosta sekä arvoisan parlamentin jäsenen huoleen poliittisista ja kansalaisoikeuksista Kuubassa.

Neuvoston puheenjohtaja ilmaisi tämän kannan hyvin selvästi Orlando Zapatan valitettavan kuoleman jälkeen annetussa julkilausumassa, jossa vaadittiin poliittisten vankien ehdotonta vapauttamista ja perusvapauksien kunnioittamista sekä ilmaistiin syvä huolestuneisuus poliittisten vankien ja etenkin tällä hetkellä nälkälakossa olevien vankien tilanteesta.

Tämä kanta todettiin selvästi myös Euroopan parlamentin täysistunnossa 10. maaliskuuta.

EU:n on viisainta puuttua tilanteeseen poliittisen vuoropuhelun puitteissa pikemmin kuin tapauskohtaisilla aloitteilla. Lukuisat aloitteet (viralliset yhteydenotot, julkilausumat) voisivat tässä herkässä tilanteessa kääntyä itseään vastaan. Ei ole mahdotonta, että lähipäivinä ja -viikkoina tapahtuu useita kehityskulkuja, jotka lisäävät EU:hun kohdistuvaa painetta toimia. Poliittisen vuoropuhelun tarjoamat kanavat olisi säilytettävä ja niitä olisi käytettävä EU:n päättäväisten kantojen välittämiseen Kuuban viranomaisille. Tässä vaiheessa hienovarainen diplomatia on paras etenemistapa.

Tässä yhteydessä on erittäin tärkeää pyrkiä varmistamaan, että huhtikuun 6. päiväksi suunniteltu ministerikokous todella pidetään. Meidän olisi keskityttävä ponnistuksissamme tämän tärkeän kokouksen valmisteluun saavuttaaksemme konkreettisia tuloksia.

*
* *

Nikolaos Chountisin laatima kysymys nro 6 (H-0123/10)

Aihe: Kansainvälisen valuuttarahaston osallistuminen liian suurta julkista vajetta koskeviin menettelyihin

Eurooppa-neuvoston 11. helmikuuta 2010 järjestetyssä ylimääräisessä kokouksessa, jossa käsiteltiin Kreikan taloudellista tilannetta, päätettiin muun muassa, että komissio aikoo seurata tiiviisti suositusten täytäntöönpanoa yhteistyössä Euroopan keskuspankin (EKP) kanssa ja aikoo ehdottaa mahdollisia lisätoimenpiteitä hyödyntäen kansainvälisen valuuttarahaston asiantuntemusta. Kansainvälisen valuuttarahaston osallistumista koskeva maininta edellä mainitussa neuvoston päätöksessä muodostaa vaarallisen institutionaalisen ennakkotapauksen, sillä sen perusteella kansainvälinen valuuttarahasto nimitetään yhdessä komission ja EKP:n kanssa vastaamaan Kreikalle määrättyjen toimenpiteiden valvonnasta.

Mainittakoon ensinnäkin, ettei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklassa (joka on sopimuksen yksityiskohtaisin artikla), sen liitteenä olevassa pöytäkirjassa liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä (pöytäkirja N:o 12) eikä liiemmin muissa EU:n lainsäädännöllisissä teksteissä mainita kansainvälisen valuuttarahaston tai muiden kansainvälisten järjestöjen osallistumista tällaisiin valvontatoimiin, ja toiseksi, että osallistuminen näihin toimiin voitaisiin perustella ainoastaan – siitä huolimatta, että se olisi laitonta – jos jäsenvaltio pyytäisi virallisesti kansainvälisen valuuttarahaston apua. Edellä mainitut seikat huomioon ottaen kysyn neuvostolta seuraavaa: Onko se ottanut huomioon, että neuvoston viittaus kansainväliseen valuuttarahastoon rikkoo perustamissopimuksia, sillä kyseessä on uusi institutionaalinen ja poliittinen ennakkotapaus, jossa ei ole noudatettu vaadittavaa menettelyä? Onko Kreikka toimittanut kansainväliselle valuuttarahastolle tätä asiaa koskevan pyynnön?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Valtioiden ja hallitusten päämiesten Eurooppa-neuvoston epävirallisessa kokouksessa 11. helmikuuta 2010 hyväksymä julkilausuma on luonteeltaan poliittinen eikä merkitse perussopimuksissa määritellyn liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn toteuttamista.

Ensimmäiseen kysymykseen vastaamiseksi on erotettava toisistaan yhtäältä liiallisia alijäämiä koskeva menettely ja toisaalta budjettiongelmista kärsiville jäsenvaltioille mahdollisesti annettavan rahoitustuen mekanismit.

SEUT:n 126 artiklan 2–3 kohtaan kirjatulla liiallisia alijäämiä koskevalla menettelyllä on tarkoitus kannustaa asianomaista jäsenvaltiota ja tarvittaessa pakottaa se pienentämään mahdollisesti havaittavaa julkistalouden alijäämää. Neuvosto käynnisti komission suosituksesta liiallista alijäämää koskevan menettelyn Kreikkaa vastaan huhtikuussa 2009 tekemällä EY:n perustamissopimuksen 104 artiklan 6 kohdan – nykyinen SEUT:n 126 artiklan 6 kohta – mukaisen päätöksen. Kokouksessaan 16. helmikuuta 2010 neuvosto teki 126 artiklan 9 kohdan nojalla päätöksen, jolla se vaati Kreikkaa toteuttamaan tilanteen korjaamiseksi tarpeellisina pidettyjä alijäämää pienentäviä toimenpiteitä.

Koska liiallisia alijäämiä koskeva menettely on käsitteellisesti erillinen kysymys kuin budjettiongelmista kärsiville jäsenvaltioille annettava rahoitusapu, kansainvälisen valuuttarahaston käyttäminen Kreikalle annettavan rahoituksen mahdollisena lähteenä ei olisi vastoin perussopimusten määräyksiä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä eikä neuvoston näiden määräysten perusteella tekemiä päätöksiä ja suosituksia.

Jäsenvaltioille annettavan rahoitusavun mahdolliset mekanismit ja tarkemmin sanottuna Kreikalle mahdollisesti myönnettävän rahoitusavun ehdollisuus ovat sitten eri asia. Muistutettakoon, että euroalueen valtioiden ja hallitusten päämiesten 25. maaliskuuta antamassa julkilausumassa sovittiin, että Kreikalle annettava rahoitusapu koostuu merkittävästä kansainvälisen valuuttarahaston tuesta ja suurimmaksi osaksi Euroopan unionin rahoituksesta. Julkilausumassa todettiin selvästi, että unionin rahoituksen myöntäminen tapahtuu ”tiukoin ehdoin”.

On syytä muistaa, että SEUT:n 136 artiklaa, jolla neuvostolle annetaan toimivalta hyväksyä niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro, koskevia toimenpiteitä muun muassa näiden jäsenvaltioiden talousarviota

koskevan kurinalaisuuden yhteensovittamisen ja valvonnan tehostamiseksi, voidaan käyttää välineenä, jolla Kreikalle asetetaan tällaisia ehtoja.

Toisen kysymyksen osalta korostetaan, että tällä hetkellä neuvoston tiedossa ei ole, että Kreikka olisi esittänyt kansainväliselle valuuttarahastolle tukipyynnön.

*
* *

Frank Vanhecken laatima kysymys numero 7 (H-0126/10)

Aihe: Euroopan unionin ja Kuuban suhteet

Puheenjohtajavaltio Espanja pyrkii tunnetusti normalisoimaan EU:n ja Kuuban suhteet. Neuvoston 15.–16. kesäkuuta 2009 pidetyn kokouksen päätelmissä todetaan, että kesäkuussa 2010 kokoontuva neuvosto tekee päätöksen nykyisen yhteisen Kuuba-kannan mahdollisesta muuttamisesta. Tässä yhteydessä otettaisiin huomioon edistyminen ihmisoikeuksien osalta.

Onko neuvosto samaa mieltä asiasta puheenjohtajavaltio Espanjan kanssa? Jos on, mitä edistystä Kuubassa on tapahtunut ihmisoikeuksien osalta? Noudattaako Kuuba kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta (1966) ja taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta, kuten neuvosto edellytti vuonna 2009? Onko Kuuba sitoutunut konkreettisesti (ja sitovasti) luopumaan ns. vaaratilannelaista, joka mahdollistaa ihmisen vangitsemisen pelkän epäilyn pohjalta?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Kesäkuussa 2009 tekemissään päätelmissä neuvosto päätti suorittaa kesäkuussa 2010 yhteisen kannan vuosittaisen tarkastelun, johon sisältyy poliittisen vuoropuhelun tulevaisuuden arviointi, ottaen huomioon neuvoston päätelmissä mainituissa kysymyksissä ja erityisesti ihmisoikeuksien alalla saavutetun edistyksen. Näin on tehty vuosittain siitä lähtien, kun yhteinen kanta hyväksyttiin, ja näin tehdään taas tänäkin vuonna.

Puheenjohtajavaltio Espanja katsoo, että EU:n ja Kuuban suhteita ja EU:n Kuuban-politiikan tulevaisuutta koskeva mietintäprosessi voisi olla hyödyllinen. Muistutan, että maaliskuun istuntojakson aikana täällä käymässämme keskustelussa painotettiin yhteisen kannan merkitystä. Keskustelu osoitti myös, että ihmisoikeuksien merkityksestä arvoina, joita EU pyrkii edistämään kaikkialla maailmassa, vallitsee laaja yksimielisyys.

Neuvosto seuraa tarkasti Kuuban ihmisoikeustilannetta. Merkittäviä ja säännöllisiä keskusteluja ihmisoikeuksista käydään ministeritason poliittisen vuoropuhelun tapaamisissa, joita on Kuuban kanssa järjestetty vuodesta 2008 kahdesti vuodessa. Neuvosto ilmaisee myös julkisesti huolestuneisuutensa Kuuban ihmisoikeustilanteesta julkilausumissaan, päätelmissään ja 23. maaliskuuta 2010 tehdyn yhteydenoton kaltaisissa virallisissa yhteydenotoissa Kuuban viranomaisiin.

Vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen osalta muistutan, että Kuuba on allekirjoittanut nämä yleissopimukset, mutta se ei ole ratifioinut niitä, vaikka neuvosto on kehottanut sitä tekemään sen.

Mitä tulee arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan lainsäädäntöön, Kuuban viranomaiset eivät ole EU:n ja Kuuban välisen poliittisen vuoropuhelun puitteissa mitenkään sitoutuneet kumoamaan sitä.

Vakuutan arvoisille parlamentin jäsenille, että neuvosto seuraa edelleen tarkasti Kuuban kehitystä ja hyödyntää kaikki asianmukaiset tilaisuudet ilmaistakseen huolestuneisuutensa, kun ihmisoikeuksia loukataan.

*
* *

Laima Liucija Andrikiienėn laatima kysymys numero 8 (H-0131/10)**Aihe: Aseiden myyntiä kolmansiin maihin koskevien yhteisten sääntöjen tarve**

Ranska on hiljattain käynnistänyt Venäjän kanssa neuvottelut mahdollisesta neljän Mistral-sotalaivan mynnistä. Neuvottelujen seurauksena monet EU:n jäsenvaltiot, kuten Latvia, Liettua, Viro ja Puola, ovat katsoneet, että tällaisten sotalaivojen myynti vaikuttaisi kielteisesti niiden omaan turvallisuuteen samoin kuin joidenkin EU:n naapurivaltioiden turvallisuuteen. Nämä maat ovat todenneet, että Mistral-luokka on tarkoitettu ominaisuuksiltaan selvästi hyökkäämiseen.

Koska Lissabonin sopimuksessa hahmotellaan yhteisiä puolustuksen tavoitteita ja koska siihen sisältyy lauseke yhteisvastuusta turvallisuuden ja puolustuksen alalla, katsooko puheenjohtajavaltio Espanja, että EU:ssa tarvitaan yhteisiä sääntöjä EU:n jäsenvaltioiden harjoittamalle aseiden myynnille kolmansiin maihin?

Onko puheenjohtajavaltio valmis käynnistämään asiaa koskevat neuvottelut?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) EU on jo pitkään tunnustanut aseiden myyntiä kolmansiin maihin koskevien yhteisten EU:n sääntöjen tarpeen.

Vuosina 1991 ja 1992 Eurooppa-neuvosto sopi kahdeksasta kriteeristä, jotka jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon arvioidessaan asevientilupia koskevia anomuksia.

Vuonna 1998 neuvosto hyväksyi yhteiset säännöt aseiden mynnistä kolmansiin maihin aseiden vientiä koskevien Euroopan unionin käytäntesääntöjen muodossa. Käytäntesäännöt sisälsivät laajennetut versiot vuosina 1991 ja 1992 sovituista kriteereistä, ja niillä perustettiin epäämisiä koskeva ilmoitus- ja neuvonpitojärjestely sekä avoimuusmenettely, joka toteutuu asevientä koskevien EU:n vuosikertomusten julkaisemisen avulla. Käytäntesäännöillä edistettiin merkittävästi kansallisten aseviennin valvontatoimien yhdenmukaistamista. Käytäntesääntöjen toimintaohjeiden 9 kohta kuuluu seuraavasti:

”EU:n jäsenvaltiot arvioivat tarvittaessa yhdessä YUTP:n puitteissa EU:n jäsenvaltioiden aseviennin mahdollisten tai nykyisten vastaanottajamaiden tilannetta käytäntesääntöjen periaatteiden ja perusteiden pohjalta.”

Joulukuun 8 päivänä 2008 neuvosto vahvisti yhteisen kannan 2008/944/YUTP. Se on merkittävästi ajantasaistettu ja parannettu säädös, jolla korvataan käytäntesäännöt. Yhteisen kannan 9 artikla heijastelee käytäntesääntöjen toimintaohjeiden 9 kohtaa ja kuuluu seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa tarvittaessa arvioitava yhdessä jäsenvaltioiden sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin mahdollisten tai tosiasiallisten vastaanottajamaiden tilannetta tämän yhteisen kannan periaatteiden ja perusteiden kannalta.”

Tällaisia arviointia suoritetaan säännöllisesti muun muassa neuvoston yksiköiden yhteydessä ja kaikilla asianmukaisilla tasoilla jonkin jäsenvaltion pyynnöstä.

*
* *

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 9 (H-0135/10)**Aihe: Edistyminen kohti YK:n vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista**

Miten neuvosto edistyy suunnitelmissaan kunnianhimoisen, YK:n vuosituhannen kehitystavoitteisiin liittyvän EU:n kannan laatimiseksi?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) 2010 on keskeinen etappi edettäessä kohti vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä. EU pitää tämän vuoden syyskuussa pidettävän vuosituhanneen kehitystavoitteita käsittelevän korkean tason täysistunnon onnistumista erityisen tärkeänä.

Yhdeksän viime vuoden aikana on tehty huomattavia ponnistuksia vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi, joskin edistys on ollut epätasaista sekä eri aloilla että eri alueilla. Erityisesti Saharan eteläpuolinen Afrikka on jäänyt jälkeen. Talous- ja rahoituskriisi asettaa kyseenalaiseksi, voidaanko vuosituhanneen kehitystavoitteet saavuttaa vuoteen 2015 mennessä, ja uhkaa vesittää tähän mennessä saavutetun edistyksen.

Kun vuoteen 2015 on vain viisi vuotta, neuvosto pitää syyskuusta korkean tason täysistuntoa ainutlaatuisena mahdollisuutena tehdä tilannearvio ja arvioida, mitä tähän mennessä on saavutettu, sekä hahmotella, mitä vielä on tehtävä ennen vuotta 2015. Meidän on hyödynnettävä tämä mahdollisuus tehostaa koordinoituja kansainvälisiä toimia vauhdittaaksemme lisäedistystä kohti vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttamista.

Mitä prosessiin tulee, EU:lla on edelleen johtava rooli maailman suurimpana avunantajana, ja se tekee kaiken tarvittavan varmistaakseen, että korkean tason täysistunnosta saadaan keskittynyt ja toiminnallinen tulos. Osana kokouksen valmisteluja neuvoston on määrä hyväksyä ajantasaistettu EU:n kanta, jonka se esittelee Eurooppa-neuvostolle kesäkuussa, ottaen huomioon komission kehitysyhteistyötä koskevan ”kevätpaketin” ja YK:n pääsihteerin korkean tason täysistuntoa varten laatiman raportin, joka julkaistiin viime kuussa.

*
* *

Zigmantas Balčytis in laatima kysymys numero 10 (H-0138/10)

Aihe: Pitkiä aikoja merillä olevilta merimiehiltä kannettava tulovero

Liettuan tuloverolainsäädännön mukaisesti kolmansien maiden aluksilla työskentelevien merimiesten tuloista kannetaan 15 prosentin vero. Euroopan talousalueen lipun alla purjehtivien alusten merimiehiltä tätä veroa ei kanneta.

Muissa EU:n jäsenvaltioissa on käytäntönä, että niiden merimiesten, jotka ovat merillä vähintään 183 päivää, veroprosentti on nolla tai heidän ei tarvitse maksaa veroa. Liettua ei käytäntöä ei noudateta.

Katsooko neuvosto, että merimiesten tuloista kannettavasta verosta olisi säädettävä yhteisön tasolla, jotta voitaisiin varmistaa yhtenäisten sisämarkkinoiden periaatteiden noudattaminen?

Onko neuvosto samaa mieltä siitä, että saman tuloveroprosentin soveltaminen kaikkiin EU:n merimiehiin sekä verotusjärjestelmien yhdenmukaistaminen saattaisi auttaa suojelemaan EU:n kansalaisten työpaikkoja?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys koskee välitöntä verotusta. Tämän suhteen on mainittava eräitä tärkeitä seikkoja.

Neuvosto muistuttaa ensinnäkin, että koska henkilöiden tuloverotusta ei ole yhdenmukaistettu EU:ssa, jäsenvaltiot voivat vapaasti säätää omat lakinsa sisäpoliittisten tavoitteidensa ja vaatimustensa mukaan, kunhan ne käyttävät tätä toimivaltaa työntekijöiden, palvelujen ja pääoman vapaata liikkuvuutta ja sijoittautumisvapautta koskevien keskeisten perussopimusten periaatteiden mukaisesti. Komission tehtävänä on valvoa kansallisen lainsäädännön yhteensopivuutta EU:n lainsäädännön kanssa.

Neuvosto muistuttaa myös, että se voi hyväksyä lainsäädäntöä vain komission tekemän ehdotuksen perusteella. Tällä hetkellä ei ole komission tekemää ehdotusta arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista kysymyksistä. Vuonna 2001 julkaisemassaan tiedonannossa ”Euroopan unionin veropolitiikan ensisijaisista tavoitteista tulevana vuosina” komissio totesi, että henkilöiden tuloverot voidaan jättää jäsenvaltioiden päätettäväksi silloinkin, kun Euroopan unioni on nykyistä enemmän yhdentynyt ja että yhteensovittamista EU:n tasolla tarvitaan vain rajatylittävään toimintaan liittyvän syrjinnän estämiseksi tai perussopimuksessa säädettyjen vapauksien harjoittamiseen liittyvien esteiden poistamiseksi.

*
* *

Niki Tzavelan laatima kysymys numero 11 (H-0141/10)

Aihe: Energiapolitiikka

Energia-asioissa EU:n edustajat ovat ilmaisseet halunsa liennyttää EU:n ja Venäjän suhteita ja ovat puhuneet siirtymisestä kohti ”liikelyhteysä”.

Lounaasta Välimeren suuntaan on suunniteltu kahta ”kilpailevaa” kaasuputkea, jotka ovat Nabucco ja Southstream. Southstream toimittaa venäläistä kaasua. Nabucco sen sijaan on toimintavalmis, mutta kaasua ei ole saatavissa. Umpikuja Turkin ja Armenian välisessä kiistassa estää kaasun toimittamisen Azerbaidžanista. Mistä EU aikoo saada kaasua Nabucco-kaasuputkeen, kun EU ei halua ostaa kaasua Iranista?

Harkitseeko neuvosto mahdollisuutta neuvotella Venäjän kanssa Nabucco- ja Southstream-kaasuputkista? Harkitseeko neuvosto sitä mahdollisuutta, että mainitut kaasuputkihankkeet voisivat olla yhteistyöhankkeita sen sijaan, että ne ovat kilpailijoita? Jos neuvosto harkitsee mainittuja mahdollisuuksia, miten neuvosto aikoo saavuttaa tavoitteensa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto painottaa, että polttoaineiden, energialähteiden ja reittien monipuolistaminen on eräs EU:n jo kauan harjoittama toimintalinja. Siitä on kerrottu avoimesti sekä kauttakulku- että tuottajavaltioille.

Molemmat arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat hankkeet, Nabucco ja South Stream, saavat edelleen neuvoston tukea, sillä molemmat edistävät EU:n tavoittelemaa monipuolistamista. Neuvosto muistuttaa kuitenkin, että nämä hankkeet ovat suurimmaksi osaksi yksityisten yritysten toteuttamia: tästä syystä on viime kädessä asianomaisten yritysten asia valita kumppanit, joiden kanssa ne haluavat työskennellä.

Asianmukainen väline Venäjän kanssa käytäviin keskusteluihin Nabucco- ja South Stream -hankkeista on EU:n ja Venäjän energiavuoropuhelu ja varsinkin energiamarkkinoiden kehitystä käsittelevän ryhmän infrastruktuuria käsittelevä alaryhmä. Tämän alaryhmän viimeaikaisissa kokouksissa ei ole käsitelty konkreettisia hankkeita. Onkin huomautettava, että nykyistä poliittista toimintaympäristöä ja arvoisan jäsenen kuvailemia kaasun saatavuuteen liittyviä ongelmia olisi tarkasteltava tällaisten suurten infrastruktuurihankkeiden pitkän aikavälin (30 vuotta tai enemmän) näkökulmasta.

Tässä yhteydessä neuvosto on suostunut tutkimaan sellaisen järjestelyn toteutettavuutta, jolla helpotettaisiin uusien kaasulähteiden saatavuutta Kaspianmeren alueen kehitysyhteistyön avulla. Suunnitellun Kaspianmeren alueen kehitysyhteistyön tarkoituksena on osoittaa Turkmenistanin kaltaisille mahdollisille tuottajille, että EU:n kysyntä on suuruudeltaan uskottava ja sen pohjalta on perusteltua sitoutua toimittamaan sen markkinoille huomattava määrä kaasua keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

*
* *

Georgios Papastamkosin laatima kysymys numero 12 (H-0143/10)

Aihe: EU:n ja Marokon välinen sopimus maataloustuotteiden kaupasta

Komissio allekirjoitti 17. joulukuuta 2009 toimivaltaisten Marokon viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjan neuvottelujen saattamisesta päätökseen elintarvikealan ja kalastusalan kahdenvälisen kaupan edellytysten parantamiseksi.

Kuten tunnettua, EU:n Välimeren alueen jäsenvaltiot ja Kaakkois-Välimeren alueen maat tuottavat paljon samoja tuotteita samoina ajankohtina. Lisäksi eurooppalaisia tuottajia kehoitetaan noudattamaan muun muassa tuotteiden turvallisuutta ja laatua koskevia tiukkoja normeja.

Miten neuvosto arvioi kyseistä sopimusta ja etenkin seurauksia, joita EU:n markkinoiden avaamisesta entisestään komission neuvottelemiin ehdoin aiheutuisi Euroopan maataloudelle?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Kuten arvoisa parlamentin jäsen mainitsi, Marokon ja EU:n neuvottelijat tekivät 17. joulukuuta 2009 yhteisymmärryspöytäkirjan tulevasta sopimuksesta, jolla on tarkoitus parantaa elintarvikealan ja kalastusalan kahdenvälisen kaupan edellytyksiä 28. marraskuuta 2005 hyväksytyn maataloutta koskevan Euro-Välimeri-etenemissuunnitelman (Rabat Roadmap) yhteydessä.

Granadassa 7. maaliskuuta 2010 pidetyssä EU:n ja Marokon huippukokouksessa molemmat osapuolet ilmaisivat tyytyväisyytensä viime kuukausina kauppaneuvotteluissa saavutettuun merkittävään edistykseen, jonka ansiosta neuvottelut maataloustuotteiden ja kalastustuotteiden kauppaa koskevasta sopimuksesta sekä kauppariitojen ratkaisemista koskevasta sopimuksesta on voitu saattaa päätökseen, mikä on merkittävä askel kohti pitkälle menevää ja laaja-alaista vapaakauppasopimusta. Huippukokouksessa sovittiin, että osapuolet sitoutuvat jatkamaan menettelyjä maataloustuotteiden ja kalastustuotteiden kauppaa koskevan sopimuksen allekirjoittamiseksi ja sen saattamiseksi voimaan mahdollisimman pian.

Sopimuksen tekeminen edellyttää kummankin osapuolen viranomaisten hyväksyntää. Euroopan unionin osalta neuvoston on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 6 kohdan mukaan tehtävä päätös sopimuksen tekemisestä EU:n neuvottelijan (komission) ehdotuksen pohjalta saatuaan Euroopan parlamentin hyväksynnän. Komission ei ole vielä toimittanut ehdotustaan neuvostolle. Tästä syystä neuvosto ei tässä vaiheessa voi ottaa kantaa tähän sopimukseen.

*
* *

Gay Mitchellin laatima kysymys numero 13 (H-0144/10)**Aihe: Sortohallintojen painostaminen**

Kaikkialla maailmassa sortoa harjoittavat hallintojärjestelmät rikkovat suvaitsevaisuuden, demokratian ja vapauden periaatteita, joiden perustalle Euroopan unioni on rakennettu. Ei kulu päivääkään, jona emme kuulisi jostakin hallintojärjestelmästä jossakin päin maailmaa, joka sortaa omia kansalaisiaan uskonnollisen vakaumuksen, omantunnon vapauden tai poliittisen toisinajattelun perusteella.

Kun Euroopan unionilla nyt on ulkopoliittikkaa koskevat koordinoitujen järjestelyt, millä tavoin neuvosto aikoo tehostaa työskentelyään ja harjoittaa todellista painostusta niitä kansakuntia ja hallituksia kohtaan, jotka toimivat meidän silmissämme kammottavalla tavalla, mutta jotka silti saavat edelleen hyötyä yhteistyöstä EU:n kanssa esimerkiksi kaupan tai kehitysavun alalla?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) EU:n toiminta kansainvälisellä näyttämöllä perustuu periaatteisiin ja tavoitteisiin, joista on säädetty EU:sta tehdyn sopimuksen⁽¹⁾ 21 artiklassa ja joita ovat muun muassa ihmisoikeuksien edistäminen, oikeusvaltioperiaate ja demokratia. Euroopan unionin turvallisuusstrategian mukaisesti EU on tehostanut ponnistuksiaan ”ihmisten turvallisuuden lisäämiseksi vähentämällä köyhyyttä ja epätasa-arvoa, edistämällä hyvää hallintotapaa ja ihmisoikeuksia, auttamalla kehitystä ja puuttumalla konfliktien ja turvallisuuden perussyihin.”

EU:lla on käytettävissään runsaasti välineitä näiden tavoitteiden mukaisia ulkoisia toimia varten. Niistä EU käyttää ihmisoikeusvuoropuheluita, kauppa- ja kehitysyhteistyösopimuksiin sisältyviä poliittisia lausekkeitä ja rajoitettavia toimenpiteitä edistääkseen vapauden, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista kaikkialla maailmassa. Ihmisoikeusvuoropuhelut ovat olennainen osa EU:n yleistä strategiaa kolmansia maita kohtaan. Tähän asti EU on käynnistänyt lähes 40 erityyppistä ihmisoikeuksiin keskittyvää keskustelua

(1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoitu toisinto. Saatavilla osoitteesta:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:115:0003:0013:EN:PDF>

tuodakseen esiin yksittäisiä huolta herättäviä tapauksia ja saadakseen aikaan todellisia, konkreettisia parannuksia ihmisoikeuksien alalla koko maailmassa. Ihmisoikeuskysymyksiä käsitellään myös säännöllisesti käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa.

Kauppasuhteissa ja kehitysyhteistyössä on tavallista sisällyttää ”poliittisia lausekkeitä” EU:n ja kolmansien maiden väliin kattaviin sopimuksiin. Näitä ihmisoikeuksien, demokratian periaatteiden ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista koskevia lausekkeitä pidetään ”olennaisina osina”, ja niiden rikkominen aiheuttaa seuraamuksia, kuten kyseisen sopimuksen täytäntöönpanon osittaisen tai täydellisen keskeyttämisen.

Poliittisen muutoksen aikaansaamiseksi EU voi myös päättää soveltaa rajoittavia toimenpiteitä sellaisia kolmansia maita kohtaan, jotka eivät kunnioita demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta. Mahdollisuuksien mukaan ja Euroopan unionin kyseistä kolmatta maata koskevan yleisen strategian mukaisesti säädöksissä, joilla määrätään rajoittavia toimenpiteitä, voidaan viitata myös kannustimiin, joilla rohkaistaan haluttua poliittista tai toiminnan muutosta. Sen lisäksi, että EU panee täysimittaisesti ja tehokkaasti toimeen YK:n turvallisuusneuvoston YK:n peruskirjan VII luvun nojalla hyväksymät rajoittavat toimenpiteet, se voi myös määrätä itsenäisiä pakotteita noudattaen kaikilta osin kansainväliseen oikeuteen perustuvia EU:n velvoitteita.

Tärkeimmät EU:n itsenäiset pakotejärjestelmät tällä alalla koskevat Burmaa/Myanmaria, Guinea (Conakry) ja Zimbabwea.

Lissabonin sopimus on antanut EU:n kansainväliselle toiminnalle uudistetut puitteet, joissa unionilla on käytettävissään laaja välinevalikoima. Panemalla Lissabonin sopimuksen säädökset täysimittaisesti täytäntöön EU on paremmassa asemassa käyttääkseen näitä välineitä kattavammin ja toisiaan tukevalla tavalla. Euroopan ulkosuhdehallinto on tämän saavuttamiseksi avainasemassa.

*

* *

Evelyn Regnerin laatima kysymys numero 14 (H-0147/10)

Aihe: Euroopan parlamentin jäsenten lukumäärä Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen

Euroopan parlamentin työjärjestyksen, jota muutettiin 25. marraskuuta 2009, 11 artiklan mukaan parlamentin tulevat 18 uutta jäsentä voivat osallistua parlamentin toimintaan tarkkailijoina ilman äänioikeutta lisäpöytäkirjan ratifiointiin asti.

Kuinka neuvosto aikoo panna täytäntöön Lissabonin sopimuksen 18 uuden edustajanpaikan suhteen?

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä nopeuttaakseen lisäpöytäkirjan ratifiointia jäsenvaltioissa?

Mitä neuvosto aikoo tehdä varmistaakseen, että Ranska noudattaa 18. ja 19. kesäkuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiä ja nimittää uudet jäsenet Euroopan parlamenttiin?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Kuten te kaikki tiedätte, Lissabonin sopimuksen myötä voimaan tulleen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 14 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäseniä saa olla enintään 750 sekä puhemies. Koska Euroopan parlamentin kesäkuussa 2009 järjestetyt vaalit toimitettiin 4.–7. kesäkuuta 2009 edellisen perustamissopimuksen mukaisesti (jonka nojalla parlamentissa on 736 jäsentä), Eurooppa-neuvostossa sovittiin, että kesäkuun vaaleilla valittujen 736 jäsenen lisäksi parlamenttiin otetaan 18 lisäjäsentä siinä tapauksessa, että Lissabonin sopimus tulee voimaan⁽²⁾. Tämän Eurooppa-neuvostossa tehdyn sopimuksen täytäntöönpano edellyttää, että 27 jäsenvaltiota hyväksyvät ja ratifioivat pöytäkirjan, jolla tarkistetaan Lissabonin sopimuksen liitteenä olevan siirtymäkauden toimenpiteistä annetun pöytäkirjan N:o 36 2 artiklaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Espanjan hallitus esitti 4. joulukuuta 2009 ehdotuksen perussopimusten tarkistamisesta tässä tarkoituksessa.

⁽²⁾ 11225/2/09 REV 2.

Eurooppa-neuvosto päätti 10. ja 11. joulukuuta 2009⁽³⁾ kuulla Euroopan parlamenttia ja komissiota ehdotuksen tarkastelemiseksi. Eurooppa-neuvosto täsmensi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, ettei se aikonut kutsua koolle valmistelukuntaa (johon kuuluu kansallisten parlamenttien, valtioiden ja hallitusten päämiehen, Euroopan parlamentin ja komission edustajia) ennen jäsenvaltioiden hallitusten edustajien kokousta, koska Eurooppa-neuvosto katsoi, ettei se olisi perusteltua esitettyjen tarkistuksien soveltamisala huomioon ottaen. Eurooppa-neuvoston edustajat pyysivät näin ollen Euroopan parlamentin tätä koskevaa hyväksyntää, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohdassa säädetään.

Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien kokouksen arvioitu aloitusaika riippuu siitä, milloin Euroopan parlamentin esittää meille kantansa näihin kahteen asiaan, mikä tapahtuu meidän tietojemme mukaan vasta 4.–5. toukokuuta pidettävän minitäysistunnon jälkeen.

Tarkoituksenamme on pitää lyhyt jäsenvaltioiden hallitusten edustajien kokous, jonka jälkeen kukin jäsenvaltio ratifioi tämän perussopimuksen tarkistuksen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti.

Mitä tulee tapaan, jolla Ranska nimeää kaksi uutta ranskalaisjäsentä Euroopan parlamenttiin, saanen muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen pöytäkirjan N:o 36 tarkistamista koskevan aloitteemme mukaisesti ja kesäkuussa 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien perusteella asianomaisilla jäsenvaltioilla on kolme mahdollista tapaa nimetä tulevat Euroopan parlamentin jäsenet:

joko kyseisessä jäsenvaltiossa pidettävillä välittömillä yleisillä ad hoc -vaaleilla Euroopan parlamentin vaaleja koskevien määräysten mukaisesti

tai 4.–7. kesäkuuta 2009 toimitettujen Euroopan parlamentin vaalien tulosten perusteella

tai siten, että kyseisen jäsenvaltion parlamentti nimeää keskuudestaan uudet Euroopan parlamentin jäsenet kunkin jäsenvaltion määräämän menettelyn mukaisesti.

Kaikissa kolmessa vaihtoehdossa nimeäminen on suoritettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ja nimettävien henkilöiden on oltava valittuja yleisillä ja välittömillä vaaleilla.

Tämä koskee luonnollisesti vain siirtymäkautta eli Euroopan parlamentin nykyistä vaalikautta. Vuodesta 2014 lähtien kaikki Euroopan parlamentin jäsenet on nimettävä Euroopan parlamentin vaaleista annetun säädöksen mukaisesti.

Olen myös tyytyväinen perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan 7. huhtikuuta omaksumaan tasapainoiseen lähestymistapaan. Valiokunta katsoi, että vuonna 1976 Euroopan parlamentin vaaleista annetun säädöksen henkeä on kunnioitettava Euroopan parlamentin lisäpaikkojen täyttämässä, mutta välilliset vaalit voidaan hyväksyä tapauksissa, joissa on ylipääsemättömiä teknisiä tai poliittisia ongelmia.

*

* *

Rodi Kratsa-Tsagaropouloun laatima kysymys nro 15 (H-0149/10)

Aihe: Euroalueen jäsenvaltioiden julkisen talouden seurannan ja talouksien koordinoinnin mekanismit

Sekä Espanjan valtiovarainministeri Elena Salgado että myös EU-asioista vastaava valtiosihteeri Diego López Garrido ovat lausunnoissaan korostaneet sitoutumistaan pyrkimykseen korjata kansantalouksien rakenteelliset heikkoudet ja varmistaa tehokas koordinointi. Käytössä on jo nyt jäsenvaltioiden finanssipolitiikan seurantamekanismeja, jotka perustuvat Euroopan unionin toiminnasta vuonna 2008 tehdyn sopimuksen 121 ja 126 artiklaan. Voisiko puheenjohtajavaltio tätä taustaa vasten vastata seuraaviin kysymyksiin:

Miten voitaisiin hahmottaa tehokkaampi seuranta- ja koordinointimenettely? Onko mitään konkreettisia ehdotuksia esitetty koskien sitä, miten onnistuttaisiin muotoilemaan kestävä ja tasapainoinen talousmalli, kun otetaan huomioon euroalueella nykyään havaittavissa oleva voimakas taloudellinen eriarvoisuus? Ja jos on, miten jäsenvaltiot ovat ottaneet vastaan nämä ehdotukset?

⁽³⁾ EUCO 6/09.

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 121 ja 126 artiklassa säädetyt talouspolitiikan ja julkisen talouden valvontamenettelyt ovat edelleen talous- ja budjettipolitiikkamme koordinoinnin perusta.

Eurooppa-neuvosto totesi maaliskuussa 2010 tekemissään päätelmissä, että talouspolitiikan kokonaiskoordinointia lisätään hyödyntämällä paremmin SEUT:n 121 artiklan välineitä.

Koska euroalueen sisällä on tarpeen tehdä tiivistä taloudellista yhteistyötä, Lissabonin sopimuksella otettiin käyttöön mahdollisuus hyväksyä SEUT:n 136 artiklan nojalla toimenpiteitä euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden taloudellisen koordinoinnin tehostamiseksi. Tällaiset toimenpiteet hyväksytään aina "121 ja 126 artiklassa tarkoitetuista menettelyistä asian kannalta sopivaa menettelyä noudattaen" eli noudattaen yhteensovittamis- ja valvontamekanismien jo olemassa olevia menettelyjä ja liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä ja mahdollistaen samalla tehokkaampi koordinointi euroalueen sisällä.

Eurooppa-neuvosto myös kehotti komissiota tekemään kesäkuuhun 2010 mennessä ehdotuksia hyödyntämällä SEUT:n 136 artiklan tarjoamia uusia välineitä, jotta koordinointia euroalueen tasolla tehostetaan. Tähän mennessä komissio ei ole esittänyt neuvostolle mitään ehdotusta tai suositusta.

Lisäksi euroalueen jäsenvaltioiden valtioiden ja hallitusten päämiehet sitoutuivat maaliskuussa 2010 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa edistämään talouspolitiikkojen tehokasta koordinointia Euroopassa ja katsoivat, että on Eurooppa-neuvoston tehtävä kehittää Euroopan unionin taloushallintoa. He ehdottivat, että sen roolia talouspolitiikan koordinoinnissa laajennetaan ja että laaditaan Euroopan unionin kasvustrategia.

Lopuksi muistutettakoon, että sama Eurooppa-neuvosto pyysi puheenjohtajaansa perustamaan yhteistyössä komission kanssa jäsenvaltioiden, kiertävän puheenjohtajavaltion ja EKP:n edustajista koostuvan työryhmän, joka esittää neuvostolle tämän vuoden loppuun mennessä paremman kriisinratkaisukehyksen ja kurinalaisemman talouspolitiikan edellyttämät toimenpiteet ja tutkii kaikki vaihtoehdot säädöskehyksen vahvistamiseksi.

*
* *

László Tőkésin laatima kysymys numero 16 (H-0151/10)**Aihe: Vähemmistökielisen opetuksen saamista koskevan oikeuden suojele Ukrainassa**

Millä keinoin ja välinein Euroopan unionin neuvosto takaa sen, että Ukrainan kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa painotetaan sitä, että maa kunnioittaa vähemmistökielisen opetuksen saamista koskevaa oikeutta?

Miten neuvosto valvoo ja varmistaa, että Ukraina panee kaikilta osin täytäntöön assosiaatio-ohjelman ja toteuttaa lupauksensa kunnioittaa vähemmistöjen oikeuksia?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja kansallisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeudet ovat keskeinen seikka EU:n ja Ukrainan suhteissa. Helmikuun täysistunnossa käyty keskustelu osoitti, että parlamentti pitää erityisen tärkeänä oikeusvaltioperiaatteen, demokratian ja uudistusprosessin kehitystä Ukrainassa. Kansallisia vähemmistöjä koskevan kysymyksen merkitys on kirjattu EU:n ja Ukrainan väliseen kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen, joka allekirjoitettiin kesäkuussa 1994 ja tuli voimaan maaliskuussa 1998. Sopimuksen 2 artiklassa määritetään demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen yleisperiaatteeksi, joka on olennainen osa sopimusta. Lisäksi sopimuksessa määrätään, että ihmisoikeuksien ja vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksien kunnioittamista käsitellään EU:n ja Ukrainan poliittisessa vuoropuhelussa, johon voi myös sisältyä keskusteluja Etyjiin ja Euroopan neuvostoon liittyvistä kysymyksistä. Vähemmistöjä koskevia kysymyksiä käsitellään myös yhteistyöneuvostossa ja vapaus-, turvallisuus- ja oikeusasioita käsittelevän alakomitean kokouksissa Ukrainan kanssa. EU:n ja Ukrainan yhteistyökomitean

12. kokouksessa, joka pidettiin Brysselissä 26. marraskuuta 2009, neuvosto korosti tarvetta toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että toimet ukrainan kielen käytön edistämiseksi opetuksessa eivät estä tai rajoita vähemmistökielten käyttöä.

EU–Ukraina-assosiaatio-ohjelmalla, jolla valmistellaan ja helpotetaan tulevan EU:n ja Ukrainan välisen assosiaatiosopimuksen nopeaa voimaantuloa sopimalla konkreettisista toimenpiteistä sen tavoitteiden saavuttamiseksi, perustettiin poliittinen vuoropuhelu, jonka tarkoituksena on erityisesti vahvistaa demokratian periaatteiden, oikeusvaltioperiaatteen ja hyvän hallintotavan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista, mukaan lukien vähemmistöjen oikeudet sellaisina kuin ne on kirjattu keskeisiin YK:n ja Euroopan neuvoston yleissopimuksiin ja niihin liittyviin pöytäkirjoihin. Tällaiseen vuoropuheluun ja yhteistyöhön sisältyy parhaiden käytäntöjen vaihto toimenpiteistä, joilla vähemmistöjä suojellaan syrjinnältä ja syrjäytymiseltä eurooppalaisten ja kansainvälisten normien mukaisesti. Tavoitteena on luoda moderni oikeuskehys ja saada aikaan tiivistä yhteistyötä viranomaisten ja vähemmistöryhmien edustajien kanssa samoin kuin yhteistyötä sellaisten toimenpiteiden suhteen, joilla torjutaan suvaitsemattomuuden ja viharikosten lisääntymistä.

EU on jatkuvasti kannustanut Ukrainaa tekemään yhteistyötä Etyjin vähemmistövaltuutetun kanssa myös vähemmistökieliä koskevissa kysymyksissä.

On myös syytä muistaa, että vähemmistöjen oikeuksien kunnioittaminen on keskeisellä sijalla assosiaatiosopimuksessa, josta EU ja Ukraina parhaillaan neuvottelevat, sillä se on yksi yhteisistä avainarvoista, joihin läheiset ja kestävät EU:n ja Ukrainan väliset suhteet perustuvat.

*
* *

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 17 (H-0154/10)

Aihe: EU:n nuorisostrategian painopistealat

Nuoret ja lapset on yksilöity uudistetussa sosiaalisessa toimintaohjelmassa ja marraskuussa 2009 annetussa nuorisopolitiikkaa koskevassa neuvoston päätöslauselmassa yhdeksi tärkeimmäksi painopistealaksi vuoteen 2018 saakka. Nuorisotyöttömyydestä ja nuorten koulunkäynnin keskeyttämisestä aiheutuvat haasteet on niin ikään yksilöity painopistealoiksi.

Neuvosto on päätöslauselmassaan hyväksynyt useampien ja yhdenvertaisten koulutus- ja työmarkkinamahdollisuuksien luomisen kaikille nuorille vuoteen 2018 saakka. Voiko neuvosto antaa käytännön esimerkkejä siitä, kuinka tähän tavoitteeseen päästään? Voimmeko odottaa tämän alan uusia ohjelmia ja aloitteita, ja missä aikataulussa ne toteutetaan?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto sopi 27. marraskuuta 2009 nuorisotalouden eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista seuraaviksi yhdeksäksi vuodeksi. Näissä puitteissa neuvosto sopi, että kaudella 2010–2018 nuorisotalouden eurooppalaisen yhteistyön yleisinä tavoitteina olisi oltava useampien ja yhtäläisten mahdollisuuksien luominen kaikille nuorille koulutuksessa ja työmarkkinoilla sekä kaikkien nuorten aktiivisen kansalaisuuden, sosiaalisen osallisuuden ja solidaarisuuden edistäminen siten, että samalla kunnioitetaan jäsenvaltioiden vastuuta nuorisopolitiikasta sekä nuorisotalouden eurooppalaisen yhteistyön vapaaehtoisuutta luonnetta.

Neuvosto sopi myös, että tällä kaudella nuorisotalouden eurooppalaista yhteistyötä olisi tehtävä uudistetun avoimen koordinoitimenetelmän keinoin ja sen olisi perustuttava yleisiin tavoitteisiin, kaksitahoiseen lähestymistapaan ja puitteissa määriteltyihin kahdeksaan toiminta-alaan, joita ovat muun muassa ”koulutus ja ammatillinen koulutus” sekä ”työllisyys ja yrittäjyys”. Se myös asetti nuorisotyöllisyyden nykyisen puheenjohtajakolmikon yleiseksi painopistealaksi.

Näistä puitteista annetun neuvoston päätöslauselman liitteessä I ehdotetaan jäsenvaltioille ja komissiolle monia yleisiä aloitteita kaikilla aloilla ja esitetään nuorisoon liittyviä konkreettisia tavoitteita sekä kutakin toiminta-alaa koskevia mahdollisia aloitteita, joita jäsenvaltiot ja/tai komissio voivat tehdä toimivaltansa puitteissa ja toissijaisuusperiaate asianmukaisesti huomioon ottaen.

Lisäksi Eurooppa-neuvosto sopi maaliskuussa 2010⁽⁴⁾ useista yleistavoitteista, jotka muodostavat jäsenvaltioiden ja unionin toimia ohjaavat jaetut tavoitteet kasvu- ja työllisyysstrategian puitteissa vuosina 2010–2020. Kaksi yleistavoitteista koskee suorasti nuoria:

– 20–64-vuotiaiden naisten ja miesten työllisyysaste pyritään nostamaan 75 prosenttiin muun muassa lisäämällä nuorten (ja muiden heikosti osallistuvien ryhmien) osallistumista.

– Koulutustasoa parannetaan erityisesti pyrkimällä laskemaan koulunkäynnin keskeyttäneiden osuutta ja nostamalla korkea-asteen tai vastaavan tason koulutuksen suorittaneiden osuutta.

Nämä nuoria koskevat tavoitteet eivät ole luonteeltaan lainsäädäntöön liittyviä eivätkä edellytä vastuun jakamista, mutta ne edustavat yhteistä pyrkimystä, jota tavoitellaan kansallisten ja EU:n toimien avulla.

Puheenjohtajavaltio Espanjan tavoitteena on, että neuvosto hyväksyy toukokuussa nuorten aktiivisen osallisuuden edistämistä koskevan päätöslauselman, jolla pyritään torjumaan työttömyyttä ja köyhyyttä. Päätöslauselman tarkoituksena on laatia tämän alan yhteiset periaatteet ja sisällyttää nuorisoulottuvuus muihin toimintalinjoihin.

*
* *

Nicole Kiil-Nielsenin laatima kysymys numero 18 (H-0156/10)

Aihe: Ihmisoikeuksien turvaaminen Afganistanissa

Euroopan unionin jäsenvaltiot kannattivat Lontoossa 28. tammikuuta 2010 Afganistanin presidentin Hamid Karzain kansallista sovintoa koskevaa suunnitelmaa ja lupautuivat osallistumaan sen rahoittamiseen.

Ilmaisivatko jäsenvaltiot paheksuvansa sitä, että suunnitelmasta ei ole keskusteltu etukäteen parlamentin eikä Afganistanin kansalaisyhteiskunnan kanssa?

Oliko EU saanut takuut siitä, että naisten perusoikeuksia noudatetaan, ennen kuin se hyväksyi kyseisen suunnitelman ja sen taloudellisen tukemisen?

Painottiko Euroopan unioni Lontoossa sitä, että kaikki kapinallisten kanssa tehdyt sopimukset edellyttävät selkeää sitoutumista ihmisoikeuksien noudattamiseen?

Jos afganistanilaisten on itse toteutettava kansallinen sovinto, millä tavalla EU:n edustajien läsnäolo 2.–4. toukokuuta järjestettävässä Afganistanin kansalliskokouksen neuvoa-antavassa rauhankokouksessa mahdollistaa tulevaisuudessa demokraattisten oikeuksien valvomisen?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Ihmisoikeudet ja erityisesti naisten ja lasten oikeudet ovat keskeisellä sijalla EU:n Afganistanin hallituksen kanssa käymässä poliittisessa vuoropuhelussa – kuten neuvoston 27. lokakuuta 2009 hyväksymässä EU:n Afganistanin ja Pakistanin toimintasuunnitelmassa todetaan.

Lontoon konferenssissa Afganistanin hallitus toisti sitoutuneensa suojelemaan ja edistämään kaikkien Afganistanin kansalaisten ihmisoikeuksia ja tekemään Afganistanista paikan, jossa miehet ja naiset ovat turvassa ja nauttivat yhtäläisistä oikeuksista ja mahdollisuuksista kaikilla elämänaloilla. Kansainvälinen yhteisö ilmaisi tyytyväisyytensä Afganistanin hallituksen sitoumukseen panna täytäntöön Afganistanin naisia koskevan kansallisen toimintasuunnitelman sekä naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamista koskevan lain. Lisäksi konferenssin osanottajat suhtautuivat myönteisesti Afganistanin hallituksen sitoumukseen lisätä naisten osallistumista kaikissa Afganistanin hallintoelimissä, vaaleilla valitut ja nimetyt elimet sekä julkishallinto mukaan lukien.

EU kannustaa vastaisuudessa Afganistanin hallitusta toteuttamaan konkreettisia toimia ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi kaikilta osin. Sovinnonteon ja yhteiskuntaan sopeuttamisen on oltava Afganistanin johtama prosessi. Lontoon konferenssin osanottajat ilmaisivat tyytyväisyytensä Afganistanin hallituksen

⁽⁴⁾ Asiakirja EUCO 7/10.

suunnitelmille tarjota paikka yhteiskunnassa niille, jotka ovat valmiit luopumaan väkivallasta, osallistumaan vapaaseen ja avoimeen yhteiskuntaan ja kunnioittamaan Afganistanin perustuslakiin kirjattuja periaatteita, katkaisemaan siteensä al-Qaidaan ja muihin terroristiryhmiin sekä pyrkimään poliittisiin päämääriinsä rauhanomaisin keinoin.

Taloukasvu, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen samoin kuin työllistymismahdollisuuksien ja hyvän hallintotavan luominen kaikille Afganistanin kansalaisille ovat myös ratkaisevan tärkeitä tekijöitä kapinallisliikkeen houkuttelevuuden vähentämiseksi ja Afganistanin vakauden parantamiseksi.

EU:n Afganistanissa toteuttamat toimet ovat pitkän aikavälin toimia. EU on sitoutunut tukemaan Afganistanin hallitusta takaisin yhteiskuntaan sopeuttamisen ja sovinnonteon poliittisen haasteen ratkaisemisessa. EU pyrkii Afganistanin hallituksen kautta vahvistamaan Afganistanin valmiuksia ja parantamaan hallintoa kaikilla tasoilla. Vaalijärjestelmän kehittäminen, korruption torjunta, oikeusvaltioperiaatteen tukeminen ja ihmisoikeudet ovat keskeisiä seikkoja hyvän hallinnon saavuttamiseksi. Lontoon konferenssissa osanottajat ilmaisivat tyytyväisyytensä Afganistanin hallituksen sitoumukseen elvyttää Afganistanin johtamat yhteiskuntaan sopeuttamistoimet laatimalla ja panemalla täytäntöön tehokkaan, kattavan, avoimen ja kestävänsä kansallisen rauhaa ja yhteiskuntaan sopeuttamista koskevan ohjelman. Afganistanin kansalliskokouksen toukokuussa pidettävä rauhankokous on osa tätä prosessia.

*
* *

Ryszard Czarneckin laatima kysymys numero 19 (H-0158/10)

Aihe: Vastuuvapauden epäminen neuvostolta vuoden 2008 osalta

Euroopan parlamentin talousarvion valvontavaliokunta on kieltäytynyt myöntämästä neuvostolle vuoden 2008 talousarvion toteuttamista koskevaa vastuuvapautta. Tämä muistuttaa viimevuotista tilannetta, jolloin vuoden 2007 talousarvion toteuttamista koskeva vastuuvapaus hyväksyttiin vasta marraskuussa 2009. Mitä neuvosto aikoo tehdä, jotta käyttöön otettaisiin avoimempia rahoitusmekanismeja ja selvempiä vastuuvuolollisuutta koskevia sääntöjä? Milloin tämä voisi tapahtua?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Neuvoston näkemyksen mukaan ei ole mitään objektiivista syytä kyseenalaistaa neuvoston vuoden 2008 talousarvion toteuttamista: sen paremmin tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa kuin talousarvion valvontavaliokunnan analyysissä vuoden 2008 tilinpäätöksestä ei havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

Talousarvion valvontavaliokunnan kanta tähän asiaan näyttää perustuvan epäilyksiin neuvoston harjoittaman avoimuuden riittävyydestä.

Tästä asiasta voin todeta aivan selvästi: neuvosto katsoo tiedottavansa täysin avoimesti siitä, miten se on aikaisemmin toteuttanut talousarviotaan.

Tässä mielessä neuvosto katsoo, että se noudattaa kaikkia varainhoitoasetuksessa säädettyjä raportointivaatimuksia. Lisäksi neuvosto julkaisee verkkosivuillaan raportin edellisen vuoden varainhoidostaan. Kiinnitän huomiotanne siihen, että nykyisin neuvosto on ainoa toimielin, joka on julkistanut yleisölle kertomuksen vuoden 2009 alustavasta tilinpäätöksestään.

Lisäksi Coreperin puheenjohtaja ja neuvoston pääsihteeri tapasivat talousarvion valvontavaliokunnan valtuuskunnan 15. maaliskuuta 2010. Tätä kokousta varten toimitettiin runsaasti tietoja talousarvion valvontavaliokunnan esiin tuomista, neuvoston vuoden 2008 talousarvion toteuttamista koskevista kysymyksistä.

Toimielintemme välisiä toistemme hallintobudjetteja koskevia suhteita on säännelty niin sanotulla "herrasmiessopimuksella".

Jos Euroopan parlamentti haluaa tarkistaa tätä järjestelyä, neuvosto on valmis harkitsemaan keskusteluja uudesta järjestelystä, mikäli molempia budjettivallan käyttäjiä kohdellaan täysin yhdenvertaisesti.

*
* *

Hans-Peter Martinin laatima kysymys numero 20 (H-0160/10)

Aihe: EU:n jäsenvaltioiden kilpailukyky

Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuyn mukaan EU:n jäsenvaltioiden kilpailukykyä on parannettava säännöllisellä valvonnalla, ja sitä on täydennettävä lisäilmaisimilla.

Mitä mieltä puheenjohtajavaltio Espanja on Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuyn ehdotuksista?

Mitä valvontamekanismeja puheenjohtajavaltio Espanja ottaa käyttöön kyetäkseen valvomaan paremmin EU:n jäsenvaltioiden kilpailukykyä ja havaitakseen virheelliset käytänteet nykyistä aiemmin?

Mitä ilmaisia puheenjohtajavaltio Espanja aikoo ottaa käyttöön kohentaakseen EU:n jäsenvaltioiden kilpailukykyä ja voidakseen antaa avoimuusperiaatteen mukaisia toimintaohjeita?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Kilpailukyky on yksi keskeisistä muuttujista Eurooppa 2020 -strategiassa, josta keskusteltiin kevään Eurooppa-neuvostossa 25.–26. maaliskuuta 2010.

Kevään Eurooppa-neuvosto sopi etenkin seuraavista viidestä yleistavoitteesta, joita voidaan pitää kilpailukyvyn indikaattoreina ja jäsenvaltioiden toimia ohjaavina jaettuina tavoitteina:

20–64-vuotiaiden naisten ja miesten työllisyysasteen nostaminen 75 prosenttiin;

tutkimus- ja kehitystoimintaan tehtävien julkisten ja yksityisten investointien yhteenlasketun osuuden nostaminen 3 prosenttiin BKT:sta;

kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 20 prosentilla ”20/20/20-tavoitteen” mukaisesti; samalla uusiutuvien energialähteiden osuus nostetaan 20 prosenttiin ja energiatehokkuutta parannetaan 20 prosenttia verrattuna vuoden 1990 tasoon;

koulutustason parantaminen: Eurooppa-neuvosto asettaa määrälliset tavoitteet kesäkuussa 2010;

köyhyyden vähentäminen Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2010 asettamien indikaattorien mukaan.

Jäsenvaltiot asettavat yleistavoitteiden perusteella kansalliset tavoitteensa käyden vuoropuhelua komission kanssa. Neuvosto tarkastelee vuoropuhelun tuloksia kesäkuuhun 2010 mennessä.

Jäsenvaltiot laativat kansallisia uudistusohjelmia, joissa esitetään yksityiskohtaisesti toimet, joihin ne aikovat ryhtyä uuden strategian täytäntöön panemiseksi.

Kevään Eurooppa-neuvosto totesi myös, että strategian menestyksekkäs täytäntöönpano edellyttää tehokkaita valvontamekanismeja. Niitä ovat muun muassa:

Eurooppa-neuvoston kerran vuodessa tekemä yleisarvio saavutetusta edistyksestä;

Eurooppa-neuvoston tasolla käytävät säännölliset keskustelut strategian ensisijaisista tavoitteista;

talouspolitiikan koordinoinnin yleinen tehostaminen.

Lopuksi muistutettakoon, että määritelläkseen valvontamekanismit paremmin ja tarkistaakseen jäsenvaltioiden kilpailukyvyn Eurooppa-neuvosto pyysi puheenjohtajaansa perustamaan yhteistyössä komission kanssa jäsenvaltioiden, kiertävän puheenjohtajavaltion ja EKP:n edustajista koostuvan työryhmän, joka esittää neuvostolle tämän vuoden loppuun mennessä paremman kriisintarkkailukehityksen ja kurinalaisemman talouspolitiikan edellyttämät toimenpiteet ja tutkii kaikki vaihtoehdot säädöskehityksen vahvistamiseksi.

*
* *

Pat the Cope Gallagherin laatima kysymys numero 21 (H-0169/10)

Aihe: Taiwanin jäsenyys kansainvälisissä järjestöissä

Euroopan parlamentin mietintö yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta (A7-0023/2010) hyväksyttiin 10. maaliskuuta 2010. Mitä konkreettisia toimia Eurooppa-neuvosto on sen jälkeen toteuttanut taivutellakseen Kiinaa niin, ettei se enää vastustaisi Taiwanin jäsenyyttä kansainvälisissä järjestöissä, kuten kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä (ICAO) tai ilmastomuutosta koskevassa YK:n puitesopimuksessa (UNFCCC)?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Taiwanin ja Kiinan suhteet ovat parantuneet huomattavasti sen jälkeen, kun Ma Ying-jeou valittiin presidentiksi vuonna 2008. Tämä on alueen vakauden kannalta myönteinen kehityssuuntaus.

Neuvosto katsoo lähtökohtaisesti, että Taiwanin kysymys on ehdottomasti ratkaistava rauhanomaisesti kaikkien osapuolten välisellä rakentavalla vuoropuhelulla.

Tässä hengessä neuvosto on aina kannattanut – ja kannattaa jatkossakin – kaikkia Taiwanin ja Kiinan yhdessä sopimia käytännönläheisiä ratkaisuja, joilla helpotetaan Taiwanin osallistumista kansainvälisiin järjestöihin.

Taiwan hakee parhaillaan tarkkailijan asemaa kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä (ICAO) ja ilmastomuutosta koskevassa YK:n puitesopimuksessa (UNFCCC). Neuvosto suhtautuu myönteisesti kaikkiin Taiwanin ja Kiinan keskusteluihin konkreettisista toimenpiteistä, joilla on tarkoitus mahdollistaa Taiwanin mielekäs osallistuminen näihin kahteen foorumiin siinä määrin, kuin tämä osallistuminen saattaa olla tärkeää EU:n ja koko maailman etujen kannalta.

*
* *

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 22 (H-0171/10)

Aihe: Lähi-idän rauhanprosessi

Voiko Eurooppa-neuvosto antaa ajantasaistetun arvion Lähi-idän rauhanprosessin tilanteesta?

Mihin toimiin Eurooppa-neuvosto on ryhtynyt edistääkseen Goldstonen raportin täytäntöönpanoa?

Voiko Eurooppa-neuvosto kertoa, mitkä ovat viimeisimmät toimet vangitun israelilaissotilaan Gilad Shalitin vapauttamiseksi?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Lähi-idän rauhanprosessi kärsii edelleen edistyksen puutteesta. Voimakkaat kansainväliset ponnistukset neuvottelujen jatkamiseksi kaikista lopullista asemaa koskevista kysymyksistä ja Lähi-idän rauhanprosessin käynnistämiseksi uudelleen jatkuvat. Kvartetti tapasi Moskovassa 19. maaliskuuta ja ilmoitti, että neuvottelujen olisi johdettava osapuolten neuvottelemaan ratkaisuun 24 kuukauden kuluessa.

Euroopan unioni on pannut tarkasti merkille Israelin ja palestiinalaisten suorittamat tutkimukset väitetyistä ihmisoikeusloukkauksista ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomisista. Samalla neuvosto kannustaa niin Israelia kuin palestiinalaisiakin omaksumaan rakentavan lähestymistavan väitteiden uskottavaan ja täysin riippumattomaan tutkintaan. Tällaiset konfliktin kaikkien osapuolten suorittamat tutkimukset ovat olennaisen tärkeitä, jotta varmistetaan vastuuvollisuus ihmisoikeusloukkauksista ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomisista, estetään rankaisematta jääminen ja edistetään viime kädessä sovintoa ja kestävää rauhaa. Kuten arvoisa parlamentin jäsen ehkä muistaa, neuvosto osallistui Euroopan parlamentin 24. helmikuuta 2010 käymään keskusteluun Goldstonen raportista ja pani merkille parlamentin keskustelun päätteeksi hyväksymän päätöslauselman.

Ponnistelut siepatun israelilaissotilaan Gilad Shalitin vapauttamiseksi jatkuvat Euroopan unionin tuella. Neuvosto on johdonmukaisesti ja toistuvasti vaatinut kansainvälisen humanitaarisen oikeuden täysimittaista noudattamista Gazassa.

*
* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 23 (H-0174/10)

Aihe: Turkin provosoivat toimet ja NATO:n suunnitelmat Egeanmerellä

Turkki aiheuttaa yhä enemmän häiriötä hävittäjälentokoneillaan ja sotalaivoillaan Egeanmerellä. Nämä provosoivat toimet liittyvät Turkin pysyviin pyrkimyksiin ja NATO:n imperialistisiin suunnitelmiin jakaa Egeanmeri siten, että 25. pituuspiirin itäpuolelle luodaan ”harmaa vyöhyke”, Kreikan suvereenia oikeuksia ilmatilaansa ja aluevesiinsä sekä saariinsa ja luotoihinsa Egeanmerellä heikennetään. Turkin hävittäjät ja maanpäälliset tutkat häiritsevät satamapoliisin ja siviili-ilmailun lentokoneita ja helikoptereita, jotka lentävät Kreikan ilmatilassa. Turkin merivoimien alukset liikkuvat Kreikan rannikon läheisyydessä, josta tyyppillisinä esimerkkinä turkkilainen korvetti Bafra, joka 24. maaliskuuta 2010 loukkasi Kreikan aluevesiä aiheuttaen erittäin vaarallisen tilanteen koko laajemmalle alueelle.

Tuomitseeko neuvosto nämä Kreikan suvereenia oikeuksia vastaan suunnatut provokaatiot sekä NATO:n suunnitelmat jakaa Egeanmeri, jotka aiheuttavat suurta vaaraa Kaakkois-Välimeren laajemman alueen rauhalle ja turvallisuudelle?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto on tietoinen tästä kysymyksestä, sillä Kreikka on tehnyt lukuisia virallisia valituksia siitä, että Turkki loukkaa jatkuvasti sen ilmatilaa.

Neuvosto muistuttaa, että ehdokasvaltiona Turkin on jaettava perussopimuksiin kirjatut Euroopan unionin arvot ja tavoitteet. Tässä mielessä yksiselitteinen sitoutuminen hyviin naapuruussuhteisiin ja kiistojen rauhanomaiseen ratkaisuun on erittäin tärkeää. Tätä kysymystä käsitellään neuvottelukehyksessä, ja se muodostaa lyhyen aikavälin prioriteetin tarkistetussa liittymiskumppanuudessa.

Neuvosto korosti päätelmissään 8. joulukuuta 2009, että Turkin on yksiselitteisesti sitouduttava hyviin naapuruussuhteisiin ja riitojen rauhanomaiseen ratkaisuun Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisesti ja tarvittaessa vedoten Kansainväliseen tuomioistuimeen. Tältä osin Euroopan unioni kehotti välttämään kaikkia sellaisia uhkia, kiistanaiheita tai toimia, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti hyviin naapuruussuhteisiin ja riitojen rauhanomaiseen ratkaisuun.

Tätä taustaa vasten neuvosto voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kysymystä seurataan edelleen tarkoin ja se otetaan tarvittaessa esille kaikilla tasoilla, sillä hyvät naapuruussuhteet ovat yksi kriteereistä, joilla Turkin edistymistä neuvotteluissa mitataan. Tätä viestiä korostetaan järjestelmällisesti Turkille kaikilla tasoilla – viimeksi Ankarassa 10. helmikuuta 2010 pidetyssä EU:n ja Turkin poliittisen vuoropuhelun kokouksessa sekä assosiaatiokomitean kokouksessa 26. maaliskuuta 2010.

*
* *

Peter van Dalenin laatima kysymys numero 24 (H-0176/10)

Aihe: Laajat julmuudet Nigeriassa

Onko neuvosto tietoinen Nigerian Plateaun osavaltiossa tapahtuneista hirmuteoista, joista viimeisimmät tehtiin 19. tammikuuta 2010 ja 7. maaliskuuta 2010?

Onko neuvosto tietoinen, että nämä laajat julmuudet eivät ole erillisiä tapahtumia vaan pikemminkin osa jatkuvaa väkivallan kierrettä eri etnisten ja uskonnollisten ryhmien kesken Nigerian keskiosassa?

Onko neuvosto tietoinen tiedoista, joiden mukaan paikalliset viranomaiset ovat toisinaan olleet osallisina näissä väkivaltaisissa tapahtumissa ja ovat usein vain passiivisia sivustakatsojia?

Aikooko neuvosto vaatia Nigerian hallitusta ja keskusviranomaisia toimimaan tehokkaammin etnisten ja uskonnollisten ryhmien välisen väkivallan kierteen lopettamiseksi Keski-Nigeriassa siten, että uhanalaisille yhteisöille, myös maaseudulla, tarjottaisiin enemmän turvaa, julmuuksien tekijät saatettaisiin oikeuden eteen, puututtaisiin lahojen välisen väkivallan perimmäisiin syihin, mukaan lukien tiettyjen kansanryhmien sosiaalinen, taloudellinen ja poliittinen syrjintä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa huhtikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto kiinnittää suurta huomiota uskonnon, vakaumuksen ja ilmaisun vapauteen kolmansien maiden kanssa käymissään vuoropuheluissa. Ajatuksen, omantunnon, uskonnon ja vakaumuksen vapaus on yksi perustavanlaatuisista ihmisoikeuksista, ja sellaisena se on kirjattu moniin kansainvälisiin säädöksiin.

Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Catherine Ashton on tuominnut julkisesti Nigerian väkivallan ja traagiset ihmishenkien menetykset.

EU on kehottanut kaikkia osapuolia pidättyväisyyteen ja pyrkimään ratkaisemaan rauhanomaisesti Nigerian uskonnollisten ja etnisten ryhmien väliset erimielisyydet sekä pyytänyt Nigerian liittohallitusta varmistamaan, että väkivallantekijät saatetaan oikeuden eteen, ja tukemaan eri etnisten ja uskonnollisten ryhmien välistä vuoropuhelua.

Cotonoun sopimuksen 8 artiklan nojalla EU käy Nigerian kanssa säännöllistä poliittista vuoropuhelua ihmisoikeuksista ja demokratian periaatteista, myös etniseen taustaan, uskontoon ja rotuun perustuvasta syrjinnästä.

EU katsoo, että Nigerian jatkuva sitoutuminen sen demokraattisiin normeihin ja arvoihin sekä niiden noudattaminen ovat avaintekijä maan monien haasteiden, kuten vaalijärjestelmän uudistamisen, talouskehityksen, uskonnollisten erimielisyyksien ja avoimuuden, ratkaisemiseksi.

EU on yhdessä tärkeimpien kansainvälisten kumppaniensa kanssa sitoutunut jatkamaan yhteistyötä Nigerian kanssa sen sisäisten kysymysten ratkaisemiseksi samalla, kun ne tekevät yhteistyötä kumppaneina kansainvälisellä näyttämöllä.

*
* *

KOMISSIOLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET

Zigmantas Balčytisin laatima kysymys numero 26 (H-0137/10)

Aihe: Lasten oikeuksien suojele Euroopan unionissa

Lissabonin sopimuksessa määriteltyjen lasten oikeuksien perusteella EU voi hyväksyä toimia sen varmistamiseksi, että lasten oikeudet sisällytetään kaikkiin tärkeisiin EU:n politiikan aloihin. On hälyttävää, että lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on edelleen vakava ongelma Euroopan unionissa. Tietyissä jäsenvaltioissa on lastenkoteja, joissa ei ole mitään takuuta asianmukaisista asumisen ja hoidon normeista, ja joissa esiintyy lasten seksuaalista hyväksikäyttöä, ja näiden asioiden tutkiminen on todella hidasta.

Myöntääkö komissio, että lasten oikeuksien täytäntöönpanoa on valvottava EU:n tasolla ja että jäsenvaltioita on valvottava tiukemmin sen osalta, kuinka ne varmistavat lasten oikeuksien suojelun sekä sen, että lasten oikeuksien suojelusta vastuussa olevat laitokset hoitavat tehtävänsä asianmukaisesti siten, että ne varmistavat yhteiskunnan haavoittuvimman ryhmän eli lasten suojelun?

Vastaus

(EN) Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen päättäväisen halun varmistaa lasten oikeuksien korkeatasoinen suojele ja edistäminen EU:ssa.

Lapsiin kohdistuvaa seksuaalista hyväksikäyttöä ja väkivaltaa on mahdoton hyväksyä. Puuttuakseen tähän ongelmaan komissio on äskettäin tehnyt ehdotuksen direktiiviksi lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta⁽⁵⁾.

Vuonna 2006 julkaistussa tiedonannossa ”Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia”⁽⁶⁾ luotiin perusta lasten oikeuksia koskevalle EU:n politiikalle, jonka tarkoituksena on edistää ja suojata lasten oikeuksia Euroopan unionin sisäisten ja ulkoisten politiikkojen yhteydessä. Komissio on sitoutunut tukemaan jäsenvaltioiden pyrkimyksiä suojella ja edistää lasten oikeuksia niiden politiikkojen yhteydessä. Tässä suhteessa komissio aikoo jatkaa keskinäisen yhteistyön tukemista, parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja lasten oikeuksiin vaikuttavien jäsenvaltioiden toimien rahoittamista. Komissiolla ei ole valtaa valvoa lasten oikeuksien loukkauksia asioissa, joilla ei ole yhteyttä EU:n lainsäädäntöön.

Komission tiedonannossa uudesta monivuotisesta ohjelmasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla vuosiksi 2010–2014⁽⁷⁾ sekä Eurooppa-neuvoston samaa aihetta koskevissa 11. joulukuuta 2009 annetuissa päätelmissä⁽⁸⁾ (”Tukholman ohjelma” toistettiin, kuinka tärkeää on laatia kunnianhimoinen lapsen oikeuksien suojaamista koskeva strategia, ja määritettiin painopistealoiaksi lapsiin kohdistuvan väkivallan torjuminen sekä erityisen haavoittuvat lapset varsinkin maahanmuuton yhteydessä (vailla huoltajaa olevat alaikäiset, ihmiskaupan uhrin jne.).

Komissio julkaisee vuoden 2010 lopussa uuden tiedonannon, jossa se esittää, miten se aikoo varmistaa, että EU:n kaikissa sisäisissä ja ulkoisissa toimissa kunnioitetaan lapsen oikeuksia EU:n lainsäädännön mukaisesti ja että ne ovat täysin sopusoinnussa lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen periaatteiden ja määräysten kanssa.

*
* *

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienėn laatima kysymys numero 27 (H-0168/10)

Aihe: EU:n kaasualan sisämarkkinoilla käytävää kilpailua koskevien yhteisön säännösten soveltaminen

Vaikka olemme ilmoittaneet luoneemme Euroopan unioniin kaasualan yhtenäismarkkinat, eräissä jäsenvaltioissa kolmannen maan toimija (Gazprom) on päässyt välittömästi tai välillisesti kaasumarkkinoiden monopoliasemaan ja valvoo kaasutoimituksia, siirtoverkkoja ja kaasun jakelua. Tämä tilanne vaikuttaa kielteisesti jäsenvaltioiden kaasuntoimittajien kanssa tekemiin sopimuksiin, ja kaasun hinnat ovat usein loppukuluttajan kannalta epäedullisia.

Kuinka komissio aikoo varmistaa EU:n energiamarkkinoiden avoimuuden ja kilpailun, kun otetaan huomioon EU:n kolmas energiapaketti ja erityisesti 13. heinäkuuta 2009 maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2009/73/EY⁽⁹⁾ 11 artikla? Aikooko komissio hintojen vääristymistä estääkseen auttaa pitkälti yhdestä ainoasta ulkoisesta toimittajasta riippuvia maita kaasun hintaa koskevissa neuvotteluissa? Aikooko komissio selvittää, rikkooko Gazpromin monopoliasema eri jäsenvaltioissa EU:n kaasualan sisämarkkinoiden kilpailusäännöksiä ja eikö Gazprom voi tällöin väärinkäyttää määräävää markkina-asemaansa?

Vastaus

(EN) Kolmannen energian sisämarkkinapakettin mukaan siirtoverkonhaltija voidaan hyväksyä ja nimetä siirtoverkonhaltijaksi sähkö- ja kaasudirektiiveissä säädetyllä sertifiointimenettelyllä. Näitä sääntöjä on sovellettava kaikkiin siirtoverkonhaltijoihin niiden ensimmäisen sertifiointin yhteydessä ja sen jälkeen aina, kun on tarpeen arvioida, noudattaako siirtoverkonhaltija eriyttämistä koskevia sääntöjä.

Jos sertifiointia pyytää kolmannelle maasta, esimerkiksi Venäjän federaatiosta, tulevan henkilön määräysvallassa oleva mahdollinen siirtoverkonhaltija, 10 artiklan menettely korvataan sähkö- ja kaasudirektiivien 11 artiklassa säädetyllä kolmansiiin maihin liittyvää sertifiointia koskevalla menettelyllä.

⁽⁵⁾ KOM(2010)0094 lopullinen.

⁽⁶⁾ KOM(2006)0367 lopullinen.

⁽⁷⁾ KOM(2009)0262 lopullinen.

⁽⁸⁾ Neuvoston asiakirja EUCO 6/09.

⁽⁹⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.

Sähkö- ja kaasudirektiivien 11 artiklan mukaan sääntelyviranomaisen on evättävä kolmannesta maasta tulevan henkilön määräysvallassa olevan siirtoverkonhaltijan sertifiointipyyntö, ellei ole osoitettu,

että kyseinen taho täyttää eriyttämissääntöjen vaatimukset; tämä koskee yhtäläisesti eri eriyttämismalleja: omistajuuden eriyttämistä, riippumatonta verkonhaltijaa ja riippumatonta siirtoverkonhaltijaa; ja

että sertifiointin myöntäminen ei vaaranna jäsenvaltion ja Euroopan unionin energiatoimitusten varmuutta. Tätä koskevan arvioinnin tekee sääntelyviranomainen tai jokin muu jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen viranomainen.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioinnissaan otettava erityisesti huomioon Euroopan unionin ja/tai jäsenvaltion kyseisen kolmannen maan kanssa tekemät kansainväliset sopimukset, joissa käsitellään energiatoimitusten varmuutta, sekä tapaukseen ja kyseiseen kolmanteen maahan liittyvät muut erityiset seikat ja olosuhteet.

Edellä mainittujen ehtojen täyttämistä koskeva todistustaakka on kolmannesta maasta tulevan henkilön määräysvallassa olevalla mahdollisella siirtoverkonhaltijalla. Komission on annettava lausunto ennen sertifiointia. Tehdessään lopullista päätöstä sertifiointista kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava komission lausunto tarkasti huomioon.

Sertifiointimenettelyä sovelletaan kolmannesta maasta tulevan henkilön määräysvallassa oleviin siirtoverkonhaltijoihin 3. maaliskuuta 2013 lähtien. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että siirtoverkonhaltijat noudattavat kolmannen paketin eriyttämistä ja sertifiointia koskevia säännöksiä. Tätä varten kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valta tehdä sitovia päätöksiä, muun muassa määrätä sakkoja asianomaiselle yhtiölle.

Kolmas energian sisämarkkinapaketti parantaa markkinoiden avoimuutta verkkojen toiminnan ja toimitusten osalta. Näin taataan yhtäläinen tiedonsaanti, tehdään hinnoittelusta avoimempaa, lisätään luottamusta markkinoihin ja autetaan estämään markkinoiden manipulointia. EU:n energiaverkkoja koskeva uusi kymmenvuotinen investointisuunnitelma tekee investointien suunnittelusta avoimempaa ja lisää niiden koordinoitua jäsenvaltioiden välillä. Se parantaa toimitusvarmuutta ja tehostaa samalla EU:n markkinoiden toimintaa.

Komission tehtävänä on määrittää toimivien kaasun sisämarkkinoiden asianmukainen oikeuskehys eikä osallistua yksittäisten energiayhtiöiden välisiin kaupallisiin neuvotteluihin. On kunkin yksittäisen kaasua ostavan yhtiön asia neuvotella sopimusehdoista kaasuntuottajien kanssa omien tarpeidensa mukaan.

Valtioissa, jotka ovat integroituneet hyvin EU:n energiamarkkinoille ja jotka voivat hyödyntää spot-markkinoita ja eri kaasuntuottajia, kuluttajat voivat hyötyä spot-markkinoilla nykyisin vallitsevista alhaisemmista hinnoista. Eristyneet valtiot eivät kuitenkaan voi hyötyä tästä, sillä niillä ei ole valinnanvaraa sen vuoksi, että niillä joko ei ole lainkaan fyysisiä yhteyksiä tai verkkokapasiteetti on varattu pitkäaikaisilla sopimuksilla. Tästä syystä yhteydet ovat keskeisen tärkeitä näille valtioille, koska ne mahdollistavat integroitumisen EU:n energiamarkkinoille ja markkinoiden kuluttajille tarjoaman valinnanvaran hyödyntämisen.

Toisiinsa sidoksissa olevilla, yhdentyneillä ja tehokkailla markkinoilla tapahtuu yleensä hintojen lähenemistä. Komissio hyväksyi kolmannen energian sisämarkkinapaketin tämän kysymyksen ratkaisemiseksi, ja sen tavoitteena oli edistää kilpailua ja markkinoiden yhdentymistä. Komission tavoitteena on luoda kaikille markkinatoimijoille yhtäläiset toimintaedellytykset, jolloin hinnat määräytyvät markkinamekanismin mukaan. Komissio ei kuitenkaan neuvottele tuontienergian hinnoista.

Komissio on seurannut viime vuosina hyvin tarkasti energiamarkkinoiden kilpailun kehitystä kaikkialla Euroopassa, mistä ovat osoituksena alaa koskeva tutkimus ja sen käsittelemät lukuisat kilpailuoikeustapaukset. Vaikka komissio ei kommentoi yksittäisiä tapauksia, on syytä huomata, että pelkkä hallitsevan aseman olemassaolo ei sinänsä ole kilpailusääntöjen mukaan rikkomus. Komissio pysyy joka tapauksessa valppaana ja varmistaa, että mikään yhtiö ei toimi kilpailun vastaisesti. Se jatkaa kilpailua Euroopan energiamarkkinoilla haittaavien kilpailuoikeustapausten käsittelyä.

*

* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 29 (H-0167/10)**Aihe: Lentoliikenteen luovuttaminen monopoliasemassa oleville ryhmittymille**

Olympic Air- ja Aegean Airlines -lentoyhtiöiden kaavailtu fuusioituminen on seurausta yksityistämisen- ja vapauttamispolitiikasta, jota EU sekä Pasok- ja ND-puolueen hallitukset ajavat yhteisvoimin Kreikassa, ja se vahvistaa lentoliikennemarkkinoiden monopolisoitumista, joka aiheuttaa puolestaan tuhoisia seurauksia kansalle ja kyseisen alan työntekijöille. Työntekijöiden irtisanomiset, palkkojen laskeminen, irtisanomisilta säästyneiden työmäärän kasvattaminen, lippujen hinnankorotukset, erityisesti tuottamattomien linjojen liikennöintivuorojen vähentäminen, mikä oli seurausta Olympic Airways -lentoyhtiön yksityistämisestä, yleistyvät ja ajavat lentoliikenteen alan entistä kurjempaan tilaan. Jo nyt ollaan tilanteessa, jossa Olympic Airways -lentoyhtiön 4 500 työntekijää, jotka irtisanottiin 15. joulukuuta 2009, eivät ole saaneet heille kuuluvaa laillista korvausta. Lisäksi vaatimukset täyttävien täyseläkkeelle siirtymistä koskevat menettelyt sekä muiden työntekijöiden siirtäminen muihin julkisen sektorin toimiin junnaavat paikallaan.

Kysyn komissiolta seuraavaa: Toteutettiinko Olympic Airways -lentoyhtiön yksityistäminen, jotta monopoliasemassa oleville ryhmittymille voitaisiin luovuttaa parhaat siivut voittojen kasvattamiseen? Mikä on komission kanta: a) Olympic Air- ja Aegean Airlines -lentoyhtiöiden kaavailtuun fuusioitumiseen ja b) Olympic Airways -lentoyhtiön irtisanottujen työntekijöiden pilkkana pitämiseen ja ongelmiin, joiden kanssa nämä joutuvat painimaan?

Vastaus

(EN) Komission vastaus kysymykseen siitä, yksityistettiinkö Olympic Airlines -lentoyhtiö monopoliasemassa olevien ryhmien hyödyttämiseksi, on ei. Olympic Airlines- ja Olympic Airways Services -yhtiöiden tietyn omaisuuden myynti oli Kreikan viranomaisten löytämä ratkaisu näiden yhtiöiden pitkäaikaisiin ongelmiin (ne molemmat olivat saaneet monien vuosien ajan huomattavasti sääntöjenvastaista ja yhteismarkkinoille sopimatonta valtiontukea).

Komissiolle ei ole vielä ilmoitettu ehdotetusta toimenpiteestä.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁰⁾ ("sulautuma-asetus") mukaan komissiolla on toimivalta arvioida "yhteisönlajusten" keskittymien soveltuvuutta yhteismarkkinoille sulautuma-asetuksessa vahvistettujen liikevaihtoa koskevien edellytyksien mukaisesti.

Kun tällainen yhteisönlajajuinen ulottuvuus on todettu ja toimenpiteestä on ilmoitettu, komissio suorittaa toimenpiteestä perusteellisen tutkimuksen ja arvioinnin, jolla pyritään säilyttämään tehokas kilpailu sisämarkkinoilla sekä estämään kilpailuun ja kuluttajiin, etenkin yhtiöiden liikennöimien kotimaan ja kansainvälisten reittien matkustajiin, kohdistuvat haittavaikutukset.

Komissio ottaa tällaisia tapauksia analysoidessaan huomioon muun muassa kyseessä olevien yritysten vahvuuden ja aseman markkinoilla, joilla ne toimivat.

Komissio teki 17. syyskuuta 2008 Kreikan viranomaisten tekemän ilmoituksen perusteella päätöksen Olympic Airlines- ja Olympic Airways Services -yhtiöiden tietyn omaisuuden myynnistä. Päätöksessä todettiin, että jos tietty omaisuus myydään markkinahintaan ja loput yhtiöistä asetetaan selvitystilaan, tämä ei muodosta valtiontukea.

Kreikan viranomaisten toteuttamat sosiaaliset toimenpiteet Olympic Airways Services- ja Olympic Airlines -yhtiöiden aiemman henkilöstön hyväksi eivät sisälly komission päätökseen; komissiota ei ole kuultu näistä sosiaalisista toimenpiteistä eikä se tunne niiden luonnetta eikä laajuutta.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta ("EY:n sulautuma-asetus"), EUVL L 24, 29.1.2004.

Zbigniew Ziobron laatima kysymys numero 31 (H-0175/10)**Aihe: Digitaalisessa muodossa olevan aineiston saatavuus EU:ssa**

Digitaalisessa muodossa oleva aineisto ei edelleenkään ole yhtä lailla kaikkien EU:n kansalaisten saatavilla. Esimerkiksi puolalaiset kuluttajat eivät voi ladata musiikkia iTunes-verkkokaupasta. Vastaava ongelma koskee myös muita myyjiä ja tuotteita.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä puuttuakseen tähän tilanteeseen? Kuinka nopeasti nämä toimet vaikuttavat?

Vastaus

(EN) Arvoisa parlamentin jäsen tuo kysymyksessään esiin digitaalisten yhtenäismarkkinoiden nykyiset puutteet ja mainitsee esimerkkinä, että monet EU:n kansalaiset eivät voi hyödyntää verkkomusiikkikauppojen laillisia tarjouksia rajat ylittävästi.

Yksi iTunesin kaltaisten sähköistä kaupankäyntiä harjoittavien yritysten esittämistä perusteluista vain kansallisten verkkokauppojen pitämiselle ja muiden maiden kuluttajien pääsyn epäämiselle niihin on se, että tekijänoikeuksien ja niiden lähioikeuksien lisensointi tapahtuu kansalliselta pohjalta. Vaikka ETA:n laajuinen lisensointi on yleistymässä tiettyjen oikeudenhaltijoiden, kuten musiikin julkaisijoiden, osalta, tekijät lisensoivat edelleen mieluiten julkista esittämistä koskevat oikeutensa kansallisesti kunkin valtion alueella.

Komissio laatii parhaillaan eurooppalaista digitaali strategiaa, jossa puututaan muun muassa EU:n digitaalisten yhtenäismarkkinoiden nykyisiin puutteisiin. Tavoitteena on mahdollistaa sisällön ja palvelujen vapaa liikkuvuus EU:ssa kysynnän virittämiseksi ja digitaalisten yhtenäismarkkinoiden loppuunsaattamiseksi. Tässä yhteydessä komissio aikoo laatia toimenpiteitä, joilla pyritään yksinkertaistamaan tekijänoikeuksien kunnioittamista, hallinnointia ja rajatylittävää lisensointia.

Komissio ja varsinkin sisämarkkinoista ja palveluista vastaava komission jäsen isännöivät 23. huhtikuuta 2010 Brysselissä järjestettävää julkista kuulemistilaisuutta kollektiivisten oikeuksien hallinnoinnista EU:ssa.

Lisäksi palvelujentarjoajien kuluttajien kansallisuuden tai asuinpaikan perusteella harjoittamaa erilaista kohtelua säännellään nimenomaisesti palveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin 123/2006/EY⁽¹¹⁾ ("palveludirektiivi") 20 artiklan 2 kohdassa. Sen mukaan "jäsenvaltioiden on varmistettava, että palvelun käytön yleiset edellytykset, jotka palveluntarjoaja saattaa yleiseen tietoon, eivät sisällä vastaanottajan kansallisuuteen tai asuinpaikkaan perustuvia syrjiviä ehtoja". Säännöksessä täsmennetään myös, että kaikki erilainen kohtelu ei ole kiellettyä, sillä erilaiset käytön edellytykset sallitaan, jos ne ovat "objektiivisin perustein suoraan perusteltavissa".

Palveludirektiivi hyväksyttiin vuoden 2006 lopussa, ja jäsenvaltiot veloitettiin saattamaan se osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 28. joulukuuta 2009. Direktiivin nojalla myyntiä koskevat kieltäytymiset ovat laillisia vain, jos elinkeinonharjoittajat osoittavat, että erilainen kohtelu on "objektiivisin perustein suoraan perusteltavissa".

Komissio uskoo, että palveludirektiivin 20 artiklan 2 kohdan noudattamisen valvonta sekä Euroopan laajuisten digitaalisten latausmarkkinoiden tiellä yhä olevien esteiden poistaminen avaa verkkomusiikkikaupat vähitellen asiakkaille kaikkialla Euroopassa.

*
* *

Hans-Peter Martinin laatima kysymys numero 40 (H-0161/10)**Aihe: Saksa**

Kreikan talouden romahtamisen jälkeen ja EU:n jäsenvaltion Saksan ilmoitettua, että se ei ole valmis antamaan Kreikalle apua ilman ehtoja, yksittäiset EU:n jäsenvaltiot – ja myös jotkut komission edustajat – ovat epäsuorasti syyttäneet Saksan hallitusta "epäeurooppalaisesta" toiminnasta.

⁽¹¹⁾ EUVL L 376, 27.12.2006.

Onko EU:n jäsenvaltio komission mielestä ”epäeurooppalainen”, kun se, toisin kuin muut jäsenvaltiot, on edelleen kykenevä antamaan taloudellista apua, mutta jolla erityisesti talouskriisin aikana on velvollisuus veronmaksajiaan kohtaan tutkia tarkasti kaikkien ylimääraisten menojen tarpeellisuus ja mahdollisesti olla hyväksymättä niitä?

Minkälaisen viestin Kreikan varaukseton pelastaminen antaisi Italialle, Irlannille, Espanjalle ja Portugalille, jotka myös ovat kärsineet pahasti talouskriisistä?

Vastaus

(EN) Komissio tai jäsenvaltiot eivät koskaan ole harkinneet Kreikan pelastamista ilman ehtoja. Valtioiden ja hallitusten päämiesten ja euroalueen toistuvissa lausunnoissa on todettu selvästi, että jos tukea tarvitaan, siihen liittyy tiukkoja poliittisia ehtoja, sillä on normaalieltoinen korko ja sitä myönnetään yhdessä Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) kanssa.

*
* *

Vilija Blinkevičiūtėn laatima kysymys numero 41 (H-0113/10)

Aihe: Naisten köyhyys Euroopassa

Nykyisen talouskriisin vaikutukset kohdistuvat lähes koko Euroopassa erityisesti naisiin ja yksinhuoltajaäiteihin. Äidit, jotka kasvattavat lapsensa yksin, ovat päivittäin vaikeuksissa yrittäessään tyydyttää edes lastensa perustarpeet. Yli puolet yksinhuoltajaäideistä elää köyhyysrajan alapuolella, ja he joutuvat päivittäin sovittamaan yhteen työaikansa ja lastensa kasvatuksen, mikä ei ole helppoa heidän tilanteessaan.

Vaikka vuoden 1975 samapalkkaisuusdirektiivin hyväksymisestä on kulunut lähes 35 vuotta, eurooppalaisia naisia syrjitään edelleen työmarkkinoilla ja samasta työstä maksettavan palkan ero miesten ja naisten välillä on yhä 17 prosenttia.

Vaikka sukupuolten tasa-arvon ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseen tähtäävien ohjelmien toteuttamiseen kohdennettiin viime vuonna sata miljoonaa euroa ja vaikka komissio on keskustellut näistä tärkeistä kysymyksistä vuosien ajan, yhteisön konkreettisia päämääriä naisten köyhyyden vähentämiseksi ei ole vielä määrätty eikä asiasta ole laadittu säännöksiä. Mihin toimiin komissio aikoo tulevaisuudessa ryhtyä naisten köyhyyden vähentämiseksi Euroopassa? On tarpeen korostaa, että jos konkreettisiin toimenpiteisiin ei ryhdytä naisten köyhyyden vähentämiseksi, ei myöskään voida vähentää lasten köyhyyttä.

Vastaus

(EN) Komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa tarpeesta vähentää köyhyyttä Euroopan unionissa niin, että kaikki sen asukkaat ja erityisesti haavoittuvimmassa asemassa olevat, kuten naiset, voivat elää ihmisarvoista elämää. Ehdotus siitä, että Eurooppa 2020 -strategiaan sisällytetään köyhyyden vähentämistä koskeva päätavoite, heijastaa tätä huolta ja menneiden vuosikymmenien opetuksia. Tavoitteen saavuttamista tuetaan asiaan keskittyvällä lippulaiva-aloitteella, ”Euroopan köyhyydentorjuntafoorumilla”. Tällä aloitteella on määrä vahvistaa sosiaalista osallisuutta ja sosiaalista suojelua koskevaa eurooppalaista strategiaa ja tehostaa pyrkimyksiä parantaa haavoittuvimmassa asemassa olevien tilannetta.

Komissio hyväksyi äskettäin Naisten peruskirjan⁽¹²⁾, jossa asetetaan viisi painopistealaa viideksi seuraavaksi vuodeksi ja vahvistetaan komission sitoumusta sukupuolten väliseen tasa-arvoon. Kaksi painopistealasta, yhdenvertainen taloudellinen riippumattomuus sekä sama palkka samasta työstä ja samanarvoista työtä, liittyvät suoraan pyrkimykseen puuttua naisten köyhyyteen.

Komissiolla on merkittävä rooli edistettäessä toimia, joilla lisätään sosiaalista osallisuutta ja kannustetaan hyvään elintasoon aktiivisen osallisuuden puitteissa. Aktiivisen osallisuuden strategiat perustuvat kolmeen seikkaan: yksilön tarpeeseen saada käyttöönsä riittävät resurssit, parempiin yhteyksiin työmarkkinoihin sekä laadukkaisiin sosiaalipalveluihin. Seuraavana toimenpiteenä komissio laatii kertomusta siitä, miten aktiivisen osallisuuden periaatteet voivat parhaiten edistää kriisistä irtautumisen strategioita. Lasten köyhyyden torjunta on toinen painopisteala, jolla komissio tekee jäsenvaltioiden kanssa tiivistä yhteistyötä varmistaakseen, että tarvittavat toimenpiteet toteutetaan ja kaikille lapsille tarjotaan yhtäläiset mahdollisuudet elämässä.

(12) KOM(2010)0078 lopullinen.

Arvoisan jäsenen mainitsemien sukupuolten tasa-arvon ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseen tähtävien ohjelmien lisäksi Euroopan sosiaalirahasto (ESR) kohdentaa toimensa sellaisiin yhteiskuntaryhmiin, naiset mukaan lukien, jotka ovat muita alttiimpia työttömyydelle ja sosiaaliselle syrjäytymiselle. Kaudella 2007–2013 ESR rahoittaa hankkeita ja ohjelmia kuudella alalla, joista viisi vaikuttanee suoraan tai epäsuoraan köyhyyteen ja lasten köyhyyteen, nimittäin työelämän ja sosiaalisen osallisuuden uudistukset (1 prosentti), heikommassa asemassa olevien henkilöiden sosiaalisen osallisuuden parantaminen (14 prosenttia), työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskyvyn lisääminen (18 prosenttia), työelämään pääsyn ja kestävyysparantaminen (30 prosenttia) sekä inhimillisen pääoman kehittäminen (34 prosenttia).

*
* *

Silvia-Adriana Țicău laatima kysymys numero 42 (H-0115/10)

Aihe: Unionin matkailukohteiden houkuttelevuuden lisäämiseen tähtäävät toimet ja eurooppalaisen matkailualan kehittäminen

Eurostatin tilastojen valossa matkailuala heikentyi vuonna 2009 vuoteen 2008 verrattuna. Hotelliyöpymiset (tai vastaavat yöpymiset) vähentyivät viidellä prosentilla, ja ulkomaisten matkailijoiden tapauksessa tämä taantuminen ylsi jopa 9,1 prosenttiin: vuonna 2009 jäsenvaltion asukkaat varasivat 56 prosenttia ja jäsenvaltion ulkopuolelta tulevat matkailijat 44 prosenttia kaikista yöpymisistä. Lissabonin sopimus antaa EU:lle mahdollisuuden täydentää jäsenvaltioiden toimia matkailualalla tukemalla kilpailukykyä ja luomalla suotuisat puitteet alalla toimivien yritysten kasvulle. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä EU:n matkailukohteiden houkuttelevuuden lisäämiseksi ja matkailualan kehittämiseksi?

Vastaus

(FR) Euroopan komissio on hyvin tietoinen Eurostatin julkaisemista hotelliyöpymisten määrää EU27:ssä koskevista tuoreista tilastoista ja myöntää, että määrä väheni vuonna 2009 edellisvuodesta. Eniten vähenivät ulkomaisten matkailijoiden yöpymiset, 9,1 prosenttia, kun taas jäsenvaltioiden asukkaiden hotelliyöpymiset vähenivät 1,6 prosenttia. Komissio huomauttaa kuitenkin, että yhä useammat matkailijat ovat erityisesti äskettäisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutusten vuoksi taipuvaisia valitsemaan lomallaan kotimaassaan tai naapurimaissa sijaitsevia matkakohteita. Tämä uusi suuntaus selittää jossain määrin ulkomaalaisten vierailijoiden määrän laskun. Myös komission vuonna 2009 ja vuoden 2010 alussa tekemien kolmen Eurobarometri-tutkimuksen tulokset vahvistavat tämän.

Komissio on ehdottomasti tietoinen matkailualan tilanteesta ja aikoo käyttää viivyttämättä uutta toimivaltaa, jonka Lissabonin sopimus antaa EU:lle matkailun alalla. Tätä varten komission yksiköt ovat alkaneet valmistella tiedonantoa, jossa määritetään yhtenäiset puitteet eurooppalaista matkailupolitiikkaa varten.

Näissä uusissa puitteissa komissio pitää ensisijaisina tavoitteina erityisesti Euroopasta matkailukohteena vallitsevan kuvan ja käsityksen vahvistamista sekä Euroopan matkailun kilpailukykyistä ja kestävästä kehittämisestä. Näissä puitteissa toteutettavien toimien tavoitteena on ehdottomasti kohentaa EU:n matkailukohteiden houkuttelevuutta, jotta lisätään Eurooppaan tulevien ulkomaisten matkailijoiden määrää sekä kyetään hyödyntämään täysipainoisemmin EU:n kansalaisten mahdollisuuksia lomailla kotimaassaan ja muissa jäsenvaltioissa. Tältä osin komissio painottaa, että komissiolle toimitettiin joitakin laajoja suuntaviivoja ja toimintaehdotuksia komission yksiköiden ja puheenjohtajavaltio Espanjan Madridissa järjestämässä eurooppalaisessa matkailukonferenssissa, joka oli todellinen "korkean tason" konferenssi matkailualasta ja sen haasteista,

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan kuitenkin Euroopan matkailualan kaikkien toimijoiden tukea: eri tasojen viranomaisten, Euroopan komission itsensä, yritysten, matkailijoiden sekä kaikkien muiden elinten, jotka kykenevät edistämään ja tukemaan matkailua ja vaikuttamaan siihen.

*
* *

Paul Rübigin laatima kysymys numero 43 (H-0117/10)

Aihe: Tietosuojat Internetissä

Tietosuojan parantamiseksi ehdottaisin tietosuojadirektiiviin seuraavia muutoksia:

Internetissä julkaistuja tietoja saa käyttää vain alkuperäisen julkaisemisen yhteydessä sovitulla tavalla.

Web 2.0 käyttäjien olisi aina voitava valvoa Internetissä kerran julkaistuja tietoja. Heillä olisi oltava oikeus määrätä päättymispäivä itse tuottamilleen sisällöille ja poistaa henkilötietoja.

Kaikkien palveluntarjoajien olisi sallittava myös peitenimen tai nimimerkin käyttö.

Aikooko komissio ottaa huomioon nämä ehdotukset tietosuojadirektiivin muuttamiseksi?

Vastaus

(EN) Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä tämän ehdottamista useista muutoksista 24. lokakuuta 1995 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 95/46/EY yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ("tietosuojadirektiivi")⁽¹³⁾.

Tietosuojadirektiiviä tarkastellaan parhaillaan perusteellisesti uudelleen. Tietosuoja koskevan sääntelykehysten tarkistus käynnistyi toukokuussa 2009 pidetyssä tietosuojan tulevaisuutta koskevassa korkean tason konferenssissa, jota seurasi laaja verkossa suoritettu julkinen kuuleminen, joka päättyi joulukuussa 2009. Monet sidosryhmät ovat kiinnittäneet huomiota arvoisan jäsenen esittämiin seikkoihin, ja komissio ottaa ne ehdottomasti huomioon.

Komissio on saanut kuulemisessa runsaasti vastauksia, mikä on osoitus tämän aloitteen merkityksestä. Se analysoi parhaillaan kuulemisessa saatua palautetta ja arvioi sääntelykehyksessä havaittuja mahdollisia ongelmia sekä mahdollisia ratkaisuja.

Vaatus siitä, että Internetissä julkaistuja tietoja saa käyttää vain alkuperäisen julkaisemisen yhteydessä sovitulla tavalla, on jo olemassa oleva periaate, sillä tietosuojadirektiivissä säädetään, että tietoja on säilytettävä muodossa, josta tietojen kohteet ovat tunnistettavissa, ainoastaan sen ajan kuin on tarpeen sitä tarkoitusta varten, joita varten tiedot on kerätty. Tämän periaatteen noudattaminen on varmistettava kaikissa yhteyksissä, etenkin Internetissä.

Sikäli kun Internetin käyttäjiä voidaan pitää tietosuojadirektiivissä tarkoitettuina tietojen kohteina, heillä on oikeus säilyttää määräsvalta tietoon, jonka he asettavat saataville verkkoon. Monitahoisessa Web 2.0 -ympäristössä on erittäin haastavaa pitää tiedot hallinnassa ja saada selvä käsitys siitä, mihin tietoja on siirretty edelleen ja miten niitä on käytetty. Tästä syystä rekisterinpitäjänä toimivan palveluntarjoajan olisi tiedotettava selkeästi tietojen kohteelle ennen tietojen siirtämistä verkkoon tämän toimenpiteen seurauksista.

Komissio ja sen neuvoa-antava elin, 29 artiklassa tarkoitettu tietosuojatyöryhmä, ovat useissa lausunnoissa⁽¹⁴⁾ kannattaneet nimimerkin käyttöä verkossa oman henkilöllisyyden paljastamisen sijaan sekä yksityisyyttä suojaavia oletusasetuksia Web 2.0 -sovellusten käyttäjille.

Komissio ottaa arvoisan jäsenen ehdotukset huomioon valmistellessaan vastausta julkisen kuulemisen tuloksiin.

*
* *

Justas Vincas Paleckisin laatima kysymys numero 44 (H-0118/10)

Aihe: Sähköinen äänestys

Vuoden 2009 Euroopan parlamentin vaaleissa Viro oli ainoa Euroopan unionin jäsenvaltio, jonka kansalaiset saattoivat äänestää internetin kautta.

Asiantuntijatietojen mukaan sähköinen äänestys saattaisi tehostaa vaaleja ja lisätä kansalaisten äänestysaktiivisuutta. Sähköinen äänestys houkuttelisi myös nuorempia äänestäjiä, jotka ovat usein passiivisia ja välinpitämättömiä. Luotettavaan järjestelmään perustuva ja selkeästi ohjeistettu sähköinen äänestys vahvistaisi demokratiaa ja loisi miellyttävämmät äänestysolosuhteet vammaisille ja paljon matkustaville kansalaisille.

Onko komissio laatinut suosituksia jäsenvaltioille sähköisen äänestyksen käyttöönotosta? Onko se selvittänyt mahdollisuuksia valmistella tarvittavia toimenpiteitä ja rahoitusta jäsenvaltioille sähköisen äänestyksen käyttöönottamiseksi jäsenvaltioissa ennen vuoden 2014 Euroopan parlamentin vaaleja?

⁽¹³⁾ EYVL L 281, 23.11.1995.

⁽¹⁴⁾ Esimerkiksi http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2009/wp163_en.pdf.

Vastaus

(EN) Komissio ymmärtää, kuinka tärkeää on parantaa kaikkien kansalaisten osallistumista demokratian toteuttamiseen unionissa ja lisätä äänestysaktiivisuutta Euroopan parlamentin vaaleissa. Äänestysjärjestelyt, kuten mahdollisuus sähköiseen äänestämiseen, ovat kuitenkin kunkin jäsenvaltion vapaasti päätettävissä.

Euroopan parlamentin vaaleja koskevat yhteiset periaatteet, joita jäsenvaltioiden on noudatettava, on asetettu vuonna 1976 edustajien valitsemisesta Euroopan parlamenttiin annetulla säädöksellä, jota on viimeksi muutettu neuvoston päätöksellä 2002/772. Näihin periaatteisiin kuuluvat muun muassa velvollisuus käyttää suhteellista vaalitapaa sekä mahdollisuus asettaa paikkojen jakamista varten äänikynnys, joka saa olla enintään 5 prosenttia annetuista äänistä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapaasti päättää järjestelyistä niiden vaaleihin liittyvien seikkojen osalta, joita ei säännellä säädöksellä. Sähköinen äänestys on tällainen järjestely.

On Euroopan parlamentin itsensä toimivaltaan kuuluva asia ehdottaa tarkistuksia vuoden 1976 säädökseen. Komissiolla ei ole toimivaltaa ehdottaa sähköisen äänestyksen käyttämistä.

Mitä tulee kansalaisten, myös toiseen jäsenvaltioon muuttaneiden unionin kansalaisten, vaaleihin osallistumisen helpottamiseen, voimassa olevassa EU:n lainsäädännössä taataan oikeus äänestää Euroopan parlamentin vaaleissa ja kunnallisvaaleissa asuinvaltiossa samoin ehdoin kuin kyseisen valtion kansalaiset.

*
* *

Anna Hedhin laatima kysymys numero 45 (H-0119/10)**Aihe: Lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia**

Ottaen huomioon EU:n sitoutumisen lasten oikeuksia koskevaan strategiaansa, onko komissio valmis siirtymään ongelmakohtaisesta lähestymistavasta kohti strategista ohjausta ja lasten oikeuksia koskevan näkökulman soveltamisen tukemista kaikilla EU:n politiikan, lainsäädännön ja suunnittelun aloilla?

Aikooko asiasta vastaava komission jäsen tässä tapauksessa omaksua myönteisen johtajuuden strategian edistämiseksi kaikilla politiikan aloilla ja kannustaa kollegoitansa ottamaan lasten oikeudet huomioon sekä ryhtymään erityisiin toimenpiteisiin omilla vastuualueillaan, kuten tällä hetkellä tapahtuu kouluväkivallan ja näkymättömien lasten tapauksessa edustamassanne pääosastossa?

Vastaus

(EN) Vuonna 2006 julkaistun tiedonannon ”Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia” tarkoituksena on edistää ja suojata lasten oikeuksia Euroopan unionin sisäisten ja ulkoisten politiikkojen yhteydessä.

Rooli, jossa näytetään strategista suuntaa lasten oikeuksiin vaikuttaville EU:n toimintalinjoille, on jo hyväksytty vuoden 2006 tiedonannossa. Komissio suunnittelee julkaisevansa vuoden 2010 lopussa uuden tiedonannon, jossa se esittää, miten se aikoo varmistaa, että kaikessa EU:n sisä- ja ulkopoliitikassa kunnioitetaan lapsen oikeuksia EU:n lainsäädännön mukaisesti ja että ne ovat täysin sopusoinnussa lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja muiden kansainvälisten säädösten periaatteiden ja määräysten kanssa.

Strategian tulevassa toimeenpanossa ja kehittämisessä olisi yhdistettävä yleisempi lähestymistapa, jolla EU:n lapsiin vaikuttavia toimintalinjoja suunnataan strategisesti, sekä selvillä painopistealoilla saavutettavat konkreettiset tulokset.

Komission tiedonannossa uudesta monivuotisesta ohjelmasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla vuosiksi 2010–2014 (”Tukholman ohjelma”) sekä Eurooppa-neuvoston 11. joulukuuta 2009 annetuissa päätelmissä toistettiin, kuinka tärkeää on laatia kunnianhimoinen lasten oikeuksia koskeva strategia, ja määritettiin painopistealoiksi lapsiin kohdistuvan väkivallan torjuminen sekä erityisen haavoittuvat lapset varsinkin maahanmuuton yhteydessä (vailla huoltajaa olevat alaikäiset, ihmiskaupan uhrin jne.).

Yksi erityisen huolestuttava kysymys lasten oikeuksia koskevan vahvan EU:n strategian tulevassa kehittämisessä ja toimeenpanossa on tietojen puute. Tästä syystä asiantuntijoiden kanssa on järjestetty teknisluonteisia kokouksia ”näkymättömistä” lapsista ja väkivallasta.

*
* *

Karin Kadenbachin laatima kysymys numero 46 (H-0120/10)**Aihe: EU 2020 -strategia ja biologinen monimuotoisuus**

Komission kuulemisasiakirjassa tulevasta, kasvua ja työllisyyttä koskevasta EU 2020 -strategiasta painotetaan uusien teollisuudenalojen luomista, Euroopan olemassa olevien teollisuudenalojen uudenaikaistamisen nopeuttamista ja tarvetta vahvistaa Euroopan teollisuuden perustaa. Missään ei kuitenkaan nimenomaisesti mainita, että eri kaupunki- ja maaseutualueilla on erilaisia tarpeita ja että maataloustuotannon tärkeät tekijät, kuten maaperä, puhdas vesi, biologinen monimuotoisuus sekä muut ekosysteemipalvelut, saattavat edellyttää erilaisia lähestymistapoja ja toteutusvälineitä. On kuvaavaa, että komission kuulemisasiakirjasta puuttuvat kaikki viittaukset biologiseen monimuotoisuuteen; tämä siitäkkin huolimatta, että luonto ja luonnonvarat ovat taloudellisen kehityksen keskeisiä perustekijöitä.

Voisiko komissio kertoa, miten tuleva EU 2020 -strategia edistää maaseutualueiden talouden ja maatalouden vakautta ja varmistaa johdonmukaiset, biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalveluiden säilyttämiseen ja palauttamiseen tähtäävät EU:n investoinnit?

Vastaus

(FR) Eurooppa 2020 -strategia ohjaa Euroopan komission työtä kohti älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua. Erityisesti biologisen monimuotoisuuden osalta on syytä huomauttaa, että Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvän lippulaivahankkeen ”Resurssitehokas Eurooppa” tavoitteena on muun muassa irrottaa talouskasvu luonnonvarojen käytöstä. Tällä aloitteella vähennetään huomattavasti biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvaa painetta Euroopassa. Eurooppa-neuvoston juuri hyväksymät biologisen monimuotoisuuden turvaamista ja ekosysteemien suojelemista koskevat tavoitteet, jotka ovat uuden biologista monimuotoisuutta koskevan Euroopan unionin strategian ydin, perustuvat tähän periaatteeseen.

Maatalousalan kannattavuutta ja kilpailukykyä edistävän roolinsa lisäksi YMP:llä on tässä valossa keskeinen tehtävä hallinnoida maatalousmaan käyttöä biologisen monimuotoisuuden ja veden, ilman ja maaperän kaltaisten muiden luonnonvarojen edistämiseksi yhdistelemällä tukien, täydentävien ehtojen ja maaseudun kehittämistoimien kaltaisia toisiaan täydentäviä mekanismeja. YMP on tärkein väline, jolla edistetään maataloutemme ja maaseudun talouden kestävä kehitystä kaikessa monimuotoisuudessaan. Tämä tapahtuu tarjoamalla maataloussektorin kautta biologisen monimuotoisuuden turvaamisen ja ennallistamisen kaltaisia ympäristöpalveluja.

Erityisesti maaseudun kehittämispolitiikka muodostaa yleisen kehyksen, jota voidaan helposti mukauttaa erityisten alueellisten vaatimusten ja haasteiden mukaiseksi. Se, että alueelliset prioriteetit on sisällytetty ohjelmiin, mahdollistaa yhtenäisen lähestymistavan, jota tarvitaan, jotta toimien mahdollisia yhteisvaikutuksia voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin. Käsite ”tuottaa enemmän pienemmin panoksin” hyödyntämällä paremmin kaikkia resursseja, mihin sisältyy energian ja muiden luonnonvarojen (vesi, maaperä) kulutuspuheen helpottaminen sekä kestävä kasvu, on näin ollen tulevaisuuden kannalta ratkaiseva. On korostettava, että kestävä kasvun käsitteeseen sisältyy myös julkisten hyödykkeiden tuottamisen laadullinen näkökohta. On esimerkiksi ehdottomasti kannustettava hyvää maankäyttöä biologisen monimuotoisuuden ja maisemien säilyttämiseksi ja parantamiseksi.

Biologisen monimuotoisuuden turvaaminen pysyy Euroopan unionin kestävä kehityksen strategian kulmakivenä. Tätä strategiaa koskevassa heinäkuussa 2009 julkaistussa seurantaraportissa komissio painotti tarvetta tehostaa ponnistuksia biologisen monimuotoisuuden turvaamiseksi. Tähän sisältyy kestävä maatalouden säilyttäminen ja edistäminen koko EU:n alueella mahdollistamalla keskeisten julkisten hyödykkeiden tuottaminen, houkuttelevan maiseman, arvokkaiden luontotyyppien ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen, luonnonvarojen, kuten veden ja maaperän, hallinnointi sekä myönteinen panos ilmastonmuutoksen torjuntaan.

*
* *

Pavel Poc laatima kysymys numero 47 (H-0122/10)**Aihe: Schengenin rajasäännöstön rikkominen – Saksan puolella Schengen-alueen sisäisillä Tšekin tasavallan ja Saksan välisillä rajoilla tapahtuvat tarkastukset ja muut vastaavat toimet**

Tšekin tasavalta liittyi 21. joulukuuta 2007 Schengen-alueeseen, jonka ideologisena perustana on mahdollisuus ylittää alueen sisäisiä rajoja ilman tarkastuksia tai pidätyksiä. Tästä huolimatta Saksan liittotasavallan rajapoliisit jatkavat siirtyviä tai systemaattisia tarkastuksia sekä yllätystarkastuksia perusteettomasti. Matkustajien

kokemusten mukaan Saksan liittotasavalta rikkoo Schengenin rajasäännöstöä ja erityisesti sen 21 artiklaa, sillä sen tarkastusten tarkoituksena on valvoa rajoja ja tarkastukset ovat paljon perusteellisempia kuin kolmansista maista tulevien henkilöiden tarkastukset Schengen-alueen ulkorajoilla. Rajanylytystä pidetään riittävänä syynä suorittaa tarkastuksia, eivätkä kansalaiset tiedä, ovatko ne luovallisia. Komission piti vuoden 2009 lokakuussa esitellä parlamentille arviointikertomus sisäisiä rajoja koskevan III luvun säännösten täytäntöönpanosta.

Milloin komissio aikoo esittää kyseisen kertomuksen? Mitä johtopäätöksiä se vetää kertomuksen tuloksista? Tukevatko tulokset kyseisen säännösten 21 artiklan muuttamista, jotta voitaisiin selvittää, millä edellytyksin rajapoliisin suorittamat tarkastukset ovat sallittuja?

Vastaus

(EN) Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun asetuksen (EY) N:o 562/2006⁽¹⁵⁾ mukaan komission olisi pitänyt esittää viimeistään 13. lokakuuta 2009 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus III osaston (Sisärajat) soveltamisesta.

Kertomusta valmistellakseen komissio lähetti heinäkuussa 2009 jäsenvaltioille kyselylomakkeen. Komissio sai viimeiset vastaukset vasta vuoden 2010 alussa useiden muistutusten jälkeen. Näin ollen kertomusta voitiin alkaa laatia vasta tämän jälkeen, ja sitä valmistellaan parhaillaan.

Kertomus kattaa kaikki sisärajoihin liittyvät säännökset, eli rajavalvonnan poistamisen sisärajoilta, alueen sisällä tehtävät tarkastukset, liikenne-esteiden poistamisen teiden rajanylytyspaikoilta ja rajavalvonnan väliaikaisen palauttamisen sisärajoille, sekä asetuksen voimaantulon jälkeen näiden säännösten soveltamisesta saadut kokemukset ja tässä yhteydessä esiin tulleet ongelmat.

Komissio esittää aikanaan kertomuksen päätelmät ja tarvittaessa ehdotuksia edellä mainittujen säännösten soveltamisessa havaittujen ongelmien ratkaisemiseksi.

*
* *

Jim Higginsin laatima kysymys numero 48 (H-0127/10)

Aihe: Rahoitusalan sääntely eläkkeensaajien suojelemiseksi

Ottaen huomioon äskettäin ilmi tulleen talous- ja rahoitusalan sääntelyn täydellisen puuttumisen Irlannissa ja EU:ssa yleensä, miten komissio aikoo suojella työtä tekeviä kansalaisia, jotka huomaavat eläkkeidensä ja elinikäisten säästöjensä hupenneen jyrkästi rahoitusalan sääntelyn puuttumisen vuoksi?

Miten komissio aikoo taata, ettei tällaisia talous- ja rahoitusalan sääntelyn puutteita enää esiinny?

Vastaus

(EN) Vaikka EU:ssa ei ole, kuten arvoisa parlamentin jäsen väittää, "talous- ja rahoitusalan sääntelyn täydellistä puuttumista", komissio on syvästi tietoinen siitä, että talous- ja rahoituskriisistä on otettava opiksi. Komissio työskentelee ankarasti parantaakseen rahoituspalvelujen sääntelykehystä. Tähän sisältyy tehokkaamman EU:n valvontajärjestelmän aikaansaaminen, rahoituslaitosten vakavaraisuuden, riskienhallinnan ja sisäisen valvonnan vahvistaminen sekä mahdollisten sääntelyn aukkojen tukkiminen.

Eläkkeiden osalta tärkein EU:n säädös eläkeläisten suojelemiseksi on ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annettu direktiivi 2003/41/EY⁽¹⁶⁾ ("IORP-direktiivi"). Direktiivissä edellytetään, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavilla laitoksilla on riittävät ja sopivat varat vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi, mutta siinä ei anneta yksityiskohtaisia ohjeita tämän vastuuvelan laskemisesta. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä eläkeläisten suojelemiseksi lisätoimia, kuten omia varoja koskevia vaatimuksia, rahoitussopimuksia, eläkkeiden suojausjärjestelmiä tai muunlaisia suojausjärjestelyjä. Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea julkaisi maaliskuussa 2008 raportin, jossa tarkastellaan vakuutusteknistä vastuuvelkaa ja suojausjärjestelmiä eri jäsenvaltioissa.⁽¹⁷⁾

⁽¹⁵⁾ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUVL L 235, 23.9.2003.

⁽¹⁷⁾ http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf.

Kriisi on kärjistänyt väestörakenteellista haastetta ja paljastanut heikkoja kohtia eräiden rahastopohjaisten eläkejärjestelmien suunnittelussa. Puuttuakseen tähän komissio aikoo julkaista vihreän kirjan eläkkeistä myöhemmin tänä vuonna. Tavoitteena on käynnistää kuuleminen monista eläkkeiden riittävyyteen, kestävyys, tehokkuuteen ja turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä. Tähän liittyen vihreällä kirjalla on tarkoitus käynnistää perusteellinen keskustelu yksityisten eläkerahastojen sääntelystä ja IORP-direktiivin mahdollisesta tarkistamisesta.

On syytä lisätä, että rahojaan pankeissa säilyttävät eläkeläiset suojataan – muiden tallettajien tavoin – talletusten vakuusjärjestelmästä annetulla direktiivillä 94/19/EY⁽¹⁸⁾. Sitä muutettiin viime vuonna direktiivillä 2009/14/EY⁽¹⁹⁾, jossa säädetään muun muassa, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 31. joulukuuta 2010 talletusten suoja nostetaan 100 000 euroon siinä tapauksessa, että pankki ei kykene maksamaan talletuksia (nykyisin direktiivin edellyttämä suojan vähimmäistaso on 50 000 euroa). Komissio aikoo ehdottaa myöhemmin tänä vuonna talletusten vakuusjärjestelmästä annettuun direktiiviin muutoksia, joiden tarkoituksena on suojella tallettajien säästöjä entistä paremmin ja vahvistaa tallettajien luottamusta.

*
* *

Nessa Childers laatima kysymys numero 49 (H-0129/10)

Aihe: Komission tuki mielenterveyshoidolle

Viime aikoina on tehty tervetulleita aloitteita sellaisten sairauksien kuin syövän ja diabeteksen hoidon alalla. Mielenterveysongelmista kärsivien tuki on kuitenkin riittämätön Euroopan unionissa ja sen jäsenvaltioissa. Viime viikolla vaalipiirissäni kolme miestä teki itsemurhan. He asuivat 30 kilometrin etäisyydellä toisistaan eivätkä tunteneet toisiaan. Nämä miehet olivat epäilemättä sairaita, mutta paikallinen terveyskeskus oli kuitenkin torjunut heidät ja vaatinut heitä matkustamaan yli sadan kilometrin päähän Dubliniin hakemaan apua. Outoa on, että lähikaupungeissa tarjotaan apua itsemurhan tehneiden omaisille, mutta ei mitään apua masennuksen tai psyykkisten sairauksien hoitoon, mikä voisi ehkäistä itsemurhia. On korkea aika tehdä itsemurhien ehkäisyä ja masennuksen hoitoa koskevia aloitteita. Tämä asia on niin tärkeä, että vasta työnsä aloittaneen komission olisi otettava se keskeiseksi tehtäväkseen.

Mitä asiaa koskevia toimia komissio aikoo toteuttaa?

Aikooko komissio asettaa itsemurhia koskevan kysymyksen keskeiselle sijalle uudessa terveysohjelmassaan?

Vastaus

(EN) Mielenterveysongelmat ovat merkittävä kansanterveysongelma ja suurin sairauksien aiheuttaja EU:ssa.

Komissio on tietoinen siitä, että itsemurhiin liittyy usein mielenterveysongelmia.

EU:n toimielimet, jäsenvaltiot ja useiden alojen ammattilaiset ovat kesäkuusta 2008 lähtien tehneet yhteistyötä ja vaihtaneet mielenterveyskysymyksiä koskevia hyviä käytäntöjä mielenterveyttä ja hyvinvointia koskevan eurooppalaisen sopimuksen puitteissa.

Tässä yhteydessä komissio järjesti yhdessä Unkarin terveysministeriön kanssa joulukuussa 2009 konferenssin masennuksen ja itsemurhien ehkäisystä. Konferenssissa korostettiin, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia masennusta ja itsemurhia vastaan, ja keskusteltiin näyttöön perustuvasta toimintakehyksestä itsemurhien ehkäisemiseksi.

Vastuu siitä, että kansallisessa terveyspolitiikassa ja terveyspalveluissa keskitytään mielenterveyden vaatimuksiin, on luonnollisesti jäsenvaltioilla itsellään.

*
* *

⁽¹⁸⁾ EYVL L 135, 31.5.1994.

⁽¹⁹⁾ EUVL L 68, 13.3.2009.

Laima Liucija Andrikiene'n laatima kysymys numero 50 (H-0132/10)**Aihe: Aseiden myyntiä kolmansiin maihin koskevien yhteisten sääntöjen tarve**

Ranska on hiljattain käynnistänyt Venäjän kanssa neuvottelut mahdollisesta neljän Mistral-sotalaivan mynnistä. Neuvottelujen seurauksena monet EU:n jäsenvaltiot, kuten Latvia, Liettua, Viro ja Puola, ovat katsoneet, että tällaisten sotalaivojen myynti vaikuttaisi kielteisesti niiden omaan turvallisuuteen samoin kuin joidenkin EU:n naapurivaltioiden turvallisuuteen. Nämä maat ovat todenneet, että Mistral-luokka on tarkoitettu ominaisuuksiltaan selvästi hyökkäämiseen.

Koska Lissabonin sopimuksessa hahmotellaan yhteisiä puolustuksen tavoitteita ja koska siihen sisältyy lauseke yhteisvastuusta turvallisuuden ja puolustuksen alalla, katsooko komissio, että EU:ssa tarvitaan yhteisiä sääntöjä EU:n jäsenvaltioiden harjoittamalle aseiden myynnille kolmansiin maihin?

Onko komissio valmis käynnistämään asiaa koskevan keskustelun?

Vastaus

(EN) Puolustustarvikkeiden vientiä EU:n jäsenvaltioista kolmansiin maihin säännellään 8. joulukuuta 2008 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä kannalla 2008/944/YUTP. Yhteisen kannan tulkinta ja täytäntöönpano kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioille.

Yhteinen kanta sisältää joukon perusteita, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon arvioidessaan aseiden vientiä koskevia lupahakemuksia. Niihin kuuluvat alueellisen rauhan, turvallisuuden ja vakauden suojeleminen sekä jäsenvaltioiden sekä ystävällismielisten ja liittolaisvaltioiden kansallinen turvallisuus.

Yhteisen kannan mukaan ”jäsenvaltioiden on yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa tarvittaessa arvioitava yhdessä jäsenvaltioiden sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin mahdollisten tai tosiasiallisten vastaanottajamaiden tilannetta tämän yhteisen kannan periaatteiden ja perusteiden kannalta.” Tällaisia arviointoja suoritetaan säännöllisesti muun muassa tavanomaisten aseiden vientiä käsittelevän neuvoston työryhmän yhteydessä ja kaikilla asianmukaisilla tasoilla jäsenvaltioiden pyynnöstä.

*
* *

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 51 (H-0134/10)**Aihe: Vammaisten henkilöiden työttömyys**

Voiko komissio kertoa kantansa siitä, missä määrin ja miten vammaisten henkilöiden työttömyys ja toimenpiteet nousevien työttömyyslukujen torjumiseksi pitäisi ottaa huomioon EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiassa?

Katsooko komissio, että Euroopan työllisyysstrategian suuntaviivojen puitteisiin pitäisi lisätä erityisesti vammaisia henkilöitä koskevia linjauksia?

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen siitä, että vammaisten henkilöiden on Euroopan unionissa vaikeaa saada työtä ja pysyä työelämässä. Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategiassa vammaisten tilannetta työmarkkinoilla käsitellään jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivojen⁽²⁰⁾ suuntaviivan 17 kolmessa yleisessä tavoitteessa. Komission Eurooppa 2020 -strategiaa koskevaan ehdotukseen sisältyvä osallistuvan kasvun tavoite koskee selvästi myös vammaisia henkilöitä. Komissio on myös sitoutunut tiukasti vammaiskysymysten valtavirtaistamiseen, ja se aikoo varmistaa, että vammaiset voivat hyötyä kaikista älykästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevista lippulaivahankkeista.

Erityiset vammaisten työllisyystilannetta kuvaavat indikaattorit voisivat ehdottomasti olla hyödyllisiä tulevaa Euroopan työllisyysstrategiaa ajatellen. EU:n laajuisen yhdenmukaisen vammaisuuden määritelmän puute on kuitenkin vertailukelpoisten indikaattorien määrittämisen suurin este. Lisäksi komissio korostaa, että ehdotetut viisi yleistavoitetta kuvaavat hyvin sitä, mitä Eurooppa 2020 -strategialla yritetään saavuttaa: korkea talouden ja työllisyyden kasvu (työllisyysastetta koskeva tavoite), joka on älykästä (T&K:ta/innovointia koskeva tavoite sekä korkeakoulutusta ja koulunkäynnin keskeyttäviä koskeva tavoite), osallistavaa (köyhyyden

⁽²⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10614-re02.en08.pdf>.

vähentämisen tavoite) ja vihreää (20/20/20-tavoitteet). Yleistavoitteiden ei ole tarkoitus heijastaa kaikkia Eurooppa 2020 -strategian näkökohtia eikä niiden määrää ole lähtökohtaisesti rajattu.

*
* *

Niki Tzavelan laatima kysymys numero 52 (H-0140/10)

Aihe: Energiapolitiikka

Energia-asioissa EU:n edustajat ovat ilmaisseet halunsa liennyttää EU:n ja Venäjän suhteita ja ovat puhuneet siirtymisestä kohti ”liikelyhteyksiä”.

Lounaasta Välimeren suuntaan on suunniteltu kahta ”kilpailevaa” kaasuputkea, jotka ovat Nabucco ja Southstream. Southstream toimittaa venäläistä kaasua. Nabucco sen sijaan on toimintavalmis, mutta kaasua ei ole saatavissa. Umpikuja Turkin ja Armenian välisessä kiistassa estää kaasun toimittamisen Azerbaidžanista. Mistä EU aikoo saada kaasua Nabucco-kaasuputkeen, kun EU ei halua ostaa kaasua Iranista?

Harkitseeko komissio mahdollisuutta neuvotella Venäjän kanssa Nabucco- ja Southstream-kaasuputkista? Harkitseeko komissio sitä mahdollisuutta, että mainitut kaasuputkihankkeet voisivat olla yhteistyöhankkeita sen sijaan, että ne ovat kilpailijoita? Jos komissio harkitsee mainittuja mahdollisuuksia, miten komissio aikoo saavuttaa tavoitteensa?

Vastaus

(EN) Komission tavoitteena on taata energiavarmuuden korkea taso. Tässä mielessä komissio on sitoutunut avaamaan eteläisen kaasulinjan ja auttamaan etenkin yhteyksissään kolmansiin maihin kaikkien sellaisten hankkeiden toteuttajia, jotka auttavat saavuttamaan tämän tavoitteen. Hankkeiden kaupalliset näkökohdat kuuluvat kuitenkin niiden toteuttajien yksinomaisen vastuun piiriin.

Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan eteläisen kaasulinjan alueella on riittävästi kaasua minkä tahansa eteläistä kaasulinjaa koskevan hankkeen toteuttamiseksi. Komission saamien ilmoitusten mukaan kyseisten hankkeiden edellyttämä alustava sitoumus on noin 8 miljardia kuutiometriä vuodessa.

Komission tietojen mukaan mikään eteläisen kaasulinjan hankkeista ei perustu vain Iranin kaasutoimituksiin.

*
* *

Ilda Figueiredon laatima kysymys nro 53 (H-0146/10)

Aihe: Euroopan köyhyiden torjunnan teemavuosi

Lukuisten vierailujen ja sosiaalialalla toimivien instituutioiden kanssa järjestettyjen kokousten yhteydessä olen kiinnittänyt huomiota siihen, että Euroopan köyhyiden torjunnan teemavuoden näkyvyys on vähäinen ja että resurssit, joiden avulla voitaisiin järjestää lisää tilaisuuksia ja toimintaa alalla, ovat puutteelliset, kun otetaan huomioon, että noin 23 prosenttia Portugalin lapsista ja nuorista elää 17-vuotiaiksi asti köyhyydessä.

Tämänhetkinen tilanne on erityisen vakava, koska työttömyys ja tilapäistyöt lisääntyvät ja palkat ovat alhaisia, mikä koskee erityisesti nuoria ja naisia.

Voisiko Euroopan komissio näin ollen ilmoittaa minulle, mihin toimenpiteisiin on ryhdytty Euroopan köyhyiden torjunnan teemavuoden puitteissa, mitä käytännön toimia aiotaan toteuttaa ja paljonko määrärahoja tähän on myönnetty?

Vastaus

(EN) Lapset ja nuoret ovat yleensä muuta väestöä suuremmassa vaarassa joutua köyhyyteen. Kahdentyyppiset kotitaloudet ovat muita suuremmassa vaarassa, nimittäin yksinhuoltajat, joilla on huollettavia lapsia, sekä suurperheet, kuten Portugalin tapauksessa.

Portugali on nimennyt työvoimakysymyksistä ja sosiaalisesta solidaarisuudesta vastaavaan ministeriöön yhteydessä olevan julkisen elimen Instituto da Segurança Social IP:n kansalliseksi viranomaiseksi, joka vastaa Portugalin osallistumisesta köyhyiden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaiseen teemavuoteen ja kansallisesta koordinoinnista.

Portugali toteuttaa eurooppalaisen teemavuoden tavoitteita alue- ja paikallisviranomaisten, kansalaisjärjestöjen ja tiedotusvälineiden välisen kumppanuuden avulla. Kansallisella tasolla on valittu seuraavat neljä ensisijaista tavoitetta:

köyhyyden vähentäminen (ja syrjäytymisvaaran ehkäiseminen) käytännön toimilla, joilla on todellista vaikutusta kansalaisten elämään;

köyhyyden ja sen moniulotteisen luonteen ymmärtämisen sekä sen näkyvyyden parantaminen;

koko yhteiskunnan vaikutusvallan lisääminen ja sen saaminen osallistumaan ponnistuksiin köyhyyden ja syrjäytymisen poistamiseksi;

oletus, jonka mukaan köyhyys on kaikkien maiden ongelma ("rajojen ylittäminen").

Portugali käsittelee nuorten kysymystä huhtikuussa 2010 ja keskittyy lasten köyhyyteen kesäkuussa 2010. Useita valistustoimia on valmisteilla, muun muassa alueellisia yleisölle tarkoitettuja tapahtumia. Portugali on saanut tiedotusvälineissä myönteistä palautetta, ja sen meneillään oleva laaja verkossa toteutettava tiedotuskampanja (johon kuuluu uutiskirjeitä, verkkosivu ja sosiaalisia verkostoja) on yksi osallistujamaiden menestyksekkäimmistä.

EU:n yhteisrahoittama eurooppalaisen teemavuoden toteutusbudjetti on Portugalin osalta 600 000 euroa. Lisäksi kansallinen viestintä- ja tiedonlevittämiskampanja, johon kuuluu seminaareja ja muita tapahtumia, rahoitetaan pelkästään kansallisin varoin.

*
* *

Jörg Leichtfriedin laatima kysymys numero 54 (H-0148/10)

Aihe: Euroopan parlamentin jäsenten lukumäärä Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen

Euroopan parlamentin työjärjestyksen, jota muutettiin 25. marraskuuta 2009, 11 artiklan mukaan parlamentin tulevat 18 uutta jäsentä voivat osallistua parlamentin toimintaan tarkkailijoina ilman äänioikeutta lisäpöytäkirjan ratifiointiin asti.

Kuinka komissio aikoo panna täytäntöön Lissabonin sopimuksen 18 uuden edustajanpaikan suhteen?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä nopeuttaakseen lisäpöytäkirjan ratifiointia jäsenvaltioissa?

Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen, että Ranska noudattaa 18. ja 19. kesäkuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiä ja nimittää uudet jäsenet Euroopan parlamenttiin?

Vastaus

(EN) Eurooppa-neuvosto on pyytänyt komissiota Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 sopimuksen 3 kohdan nojalla antamaan lausunnon puheenjohtajavaltio Espanjan ehdotuksesta muuttaa pöytäkirjaa (N:o 36) siirtymämääräyksistä. Komissio laatii parhaillaan lausuntoa, jotta uudet edustajat voivat aloittaa toimikautensa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun tarvittava perussopimuksen muutos on tehty ja primaarioikeuden säädös ratifioitu.

Tarvittavan primaarioikeuden säädöksen ratifiointi kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komissiolla ei ole toimivaltaa vaikuttaa tähän prosessiin.

18.–19. kesäkuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien liitteessä 4 määrätään, että lisäpaikkojen täyttämiseksi asianomaiset jäsenvaltiot nimeävät henkilöt kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti ja sillä edellytyksellä, että heidät on valittu yleisillä, välittömillä vaaleilla, joko erityisen ad hoc -vaalin tai kesäkuussa 2009 pidettyjen Euroopan parlamentin vaalien tulosten perusteella, taikka antamalla kansallisten parlamenttien nimittämällä keskuudestaan vaadittu määrä jäseniä.

*
* *

Dan Predan laatima kysymys numero 55 (H-0152/10)**Aihe: Vähemmistökielisen opetuksen saamista koskevan oikeuden suojele Ukrainassa**

Millä keinoin ja välinein Euroopan komissio aikoo taata, että tämänhetkisessä Ukrainan kanssa käytävässä poliittisessa keskustelussa keskitytään vähemmistökielten opettamisen kunnioittamiseen? Miten komissio valvoo ja varmistaa, että Ukraina noudattaa täysin assosiaatio-ohjelman täytäntöönpanoa vähemmistöjen oikeuksien kohdalla? Kinga Gálin komission puolesta 3. helmikuuta parlamentaariseen kysymykseen (P-6240/09) antamassaan vastauksessa Ferrero-Waldner ilmoitti, että komissio oli pannut merkille Ukrainan lain N:o 461 (2008) ja päätöslauselman N:o 1033 (2009) sekä uudet määräykset, jotka koskevat koulunsa päättäneiden kokeita. Hän myös lupasi jatkavansa tilanteen seurantaan. Mitä tuloksia tästä seurannasta on saatu? Miten komissio katsoo, että vähemmistökielisten oikeutta opetukseen omalla kielellään voidaan parantaa?

Vastaus

(EN) EU:n ja Ukrainan väliset suhteet perustuvat yhteisiin arvoihin, joita ovat muun muassa ihmisoikeuksien kunnioittaminen, oikeusvaltioperiaate ja demokratian periaatteet. Näistä kysymyksistä keskustellaan osana EU:n ja Ukrainan säännöllistä poliittista vuoropuhelua sekä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetussa yhteistyökehityksessä. Varsinkin ihmisoikeuskysymyksiä käsitellään säännöllisesti huippukokouksissa, EU:n ja Ukrainan yhteistyöneuvostossa ja vapaus-, turvallisuus- ja oikeusasioita käsittelevässä alakomiteassa sekä kahdenvälisissä kokouksissa ja tavanomaisissa vuoropuheluun sisältyvissä kokouksissa.

Lisäksi ihmisoikeuskysymyksiä käsitellään laajasti äskettäin hyväksytyssä assosiaatio-ohjelmassa (kuten oli asianlaita myös aiemmassa EU:n ja Ukrainan välisessä Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmassa). Komissio raportoi säännöllisesti tällaisten sitoumusten täytäntöönpanosta vuotuisissa ENP:n toimintasuunnitelmaa koskevista edistymiskertomuksissaan. Vuotta 2009 koskeva edistymiskertomus julkaistaan piakkoin.

Lisäksi EU tukee ihmisoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian periaatteiden edistämistä eurooppalaisella naapuruuden ja kumppanuuden välineellä (tuki on 20–30 prosenttia kauden 2011–2013 kansallisesta alustavasta ohjelmasta) ja demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen kaltaisilla muilla paikallisia ihmisoikeusjärjestöjä tukevilla rahoitusvälineillä sekä itäisen kumppanuuden mekanismeilla ja varoilla (esimerkiksi demokratiaa, hyvää hallintoa ja vakautta käsittelevässä foorumissa).

Komissio seuraa jatkuvasti tarkoin vähemmistöjen kohtelua etenkin koulutuksen alalla. Ukrainan kanssa käymässään poliittisessa vuoropuhelussa se on johdonmukaisesti painottanut vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamista ja sitä, että koulutusta koskevat säännökset eivät saa suorasti tai epäsuorasti syrjiä muita kuin ukrainan kieltä puhuvia. Se on myös keskustellut tästä kysymyksestä muiden asiaan liittyvien kansainvälisten organisaatioiden kanssa (Euroopan neuvosto, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö). Komissio jatkaa keskusteluja tästä aiheesta ukrainalaisten kumppaniensa kanssa etenkin Ukrainan hallituksessa tapahtuneiden äskettäisten muutosten valossa.

EU:n monikielisyyspolitiikan yleistavoitteena on arvostaa kaikkia kieliä, myös alueellisia ja vähemmistökieliä. Kielellisen ja kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioitus on yksi tämän politiikan kulmakivistä.

*
* *

Iliana Malinova Iotovan laatima kysymys numero 56 (H-0153/10)**Aihe: Välimeren yleisestä kalastuskomissiosta erillisen Mustanmeren kalakantoja käsittelevän elimen perustaminen**

Mustameri kuuluu Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) alaosaan alaisuuteen. Toistaiseksi tähän komissioon on liittynyt vain kolme Mustaanmereen rajoittuvaa maata (Bulgaria, Romania ja Turkki), joista vain kaksi on samalla EU:n jäsenvaltioita. Komissiosta puuttuvat muut kolme Mustaanmereen rajoittuvaa maata (Ukraina, Venäjä ja Georgia). Tästä aiheutuu usein ongelmia kerätessä kalakantojen ja ympäristön tilaa koskevia tietoja. Lisäksi GFCM ei tähän mennessä ole käsitellyt riittävästi Mustanmeren ongelmia. Asia ilmenee sen vuosikokousten asiakirjoista, joista puuttuvat esimerkiksi kokonaan tätä EU:n kannalta verrattain uutta merialuetta koskevat tieteelliset tutkimukset ja hankkeet.

Aikooko komissio panna alulle sellaisen GFCM:stä riippumattoman Mustaamerta käsittelevän elimen perustamisen, joka tarkkailee luonnonvaroja ja ekosysteemiä?

Aikooko komissio asettaa Mustanmeren entistä tärkeämmälle sijalle kalataloudessa, kun sitä nyt seuraa GFCM?

Vastaus

(EN) Välimeren yleinen kalastuskomissio (GFCM) tuottaa parempia tuloksia, jos sopimuspuolet sitoutuvat siihen tehokkaasti ja varmistavat tutkijoidensa aktiivisen osallistumisen asianomaisiin työryhmiin, sillä tämä on tärkeä ensiaskel yleisessä päätöksentekoprosessissa.

GFCM on varsinkin vuonna 2008 pidetyn 32. kokouksensa jälkeen toistuvasti ilmaissut sitoumuksensa tehostaa toimintaansa Mustallamerellä, ja tässä yhteydessä on tehty konkreettisia aloitteita, joiden tavoitteena on laatia ja toteuttaa yhteistyöhön perustuva alueellinen tutkimushanke. Se, että toistaiseksi vain kolme Mustanmeren rannikkovaltiota kuuluu Välimeren yleiseen kalastuskomissioon, haittaa kuitenkin vakavasti kalastuskomission roolin tehostamista alueella.

Kun otetaan huomioon EU:n yksinomainen toimivalta kalastusasioissa ja GFCM:n toimien lisääminen Mustallamerellä, komissio on valmis tutkimaan kaikkia mahdollisia aloitteita edistääkseen alueella tehtävää yhteistyötä, jotta taataan kestävä kalastus ekosysteemiperustaisen lähestymistavan avulla kalastuksen hoidossa itsenäisenä järjestelynä tai Mustanmeren suojelemisesta saastumista vastaan tehdyn yleissopimuksen (Bukarestin yleissopimus) avulla.

Komissio tukee kaikkien rannikkovaltioiden kanssa käytävän vuoropuhelun tehostamista, jotta voidaan löytää yhteinen perusta ja sopia konkreettisista yhteistyöhankkeista sekä samalla edistää ja lisätä GFCM:n toimia Mustallamerellä.

*
* *

Nicole Kiil-Nielsenin laatima kysymys numero 57 (H-0157/10)

Aihe: Ihmisoikeuksien turvaaminen Afganistanissa

Euroopan unioni kannatti Lontoossa 28. tammikuuta 2010 Afganistanin presidentin Hamid Karzain kansallista sovintoa koskevaa suunnitelmaa ja lupautui osallistumaan sen rahoittamiseen.

Oliko EU saanut takuut siitä, että naisten perusoikeuksia noudatetaan, ennen kuin se hyväksyi kyseisen suunnitelman ja sen taloudellisen tukemisen?

Jos afganistanilaisten on itse toteutettava kansallinen sovinto, millä tavalla Euroopan komissio aikoo valvoa demokraattisten oikeuksien noudattamista Kabulissa 2.–4. toukokuuta järjestettävän Afganistanin kansalliskokouksen neuvoa-antavan rauhankokouksen yhteydessä?

Aikooko EU Kabulissa kesäkuussa 2010 pidettäväksi suunnitellun konferenssin yhteydessä asettaa taloudellisen tukensa edellytykseksi Afganistanin hallituksen tekemät sitoumukset aloittaa rakenteelliset uudistukset hyvän hallinnon, vapaiden parlamenttivaalien ja korruption torjumisen takaamiseksi?

Vastaus

(EN) EU on sitoutunut vahvasti puolustamaan ihmisoikeuksia – ja tässä yhteydessä sukupuolten tasa-arvoa koskevia oikeuksia – ohjelmissaan ja Afganistanin kanssa käymässään vuoropuhelussa. Tästä syystä komissio on tyytyväinen tämän kysymyksen – jossa perustellusti korostetaan niitä valtavia haasteita, joita afganistanilaisnaisilla edelleen on – esittämiseen siitä huolimatta, että varsinkin vuonna 2009 lainsäädännön alalla saavutettiin tiettyä edistystä. Komissiolla on ilo ilmoittaa, että neuvoston COHOM-työryhmän⁽²¹⁾ Brysselissä joulukuussa 2009 pidetty kokous omistettiin pelkästään Afganistanin naisten tilanteelle. Kokouksessa esiteltiin Human Rights Watch -järjestön raportti aiheesta, ja siihen osallistui useita kansalaisjärjestöjen edustajia, jotka kertoivat kokemuksistaan kentältä.

Erityisenä haasteena on näiden oikeuksien lujittaminen ja kehittäminen edelleen sopeutumis- ja sovitteluprosessien yhteydessä – kuten Lontoon konferenssissa (28. tammikuuta 2010) hahmoteltiin. Tämä

⁽²¹⁾ EU:n neuvoston ihmisoikeustyöryhmä.

prosessi on Afganistanin johtama, eikä sen yksityiskohdista ole lopullisesti päätetty, ja vasta kun ne tunnetaan, voidaan harkita mahdollista EU:n tukea yhteiskuntaan sopeuttamista koskevalle rahastolle.

Tärkeä askel tässä yhteydessä on Kabulissa 2.–4. toukokuuta 2010 Afganistanin kansalliskokouksen neuvoa-antava rauhankokous. Se on vasta ensimmäinen askel, eikä sillä – tämä on syytä muistaa – ole perustuslaillista toimivaltaa, vaan se muodostaa pikemmin neuvoa-antavan äänen tässä prosessissa. Valmistelut ovat käynnissä etenkin osallistumista eli valtuuskuntien kokoonpanoa koskevan yhä elävän kysymyksen osalta. Jo nyt on selvää, että naisedustajilla on selvä rooli ja paikka tässä kokouksessa. Kansainvälisellä yhteisöllä on kuitenkin vielä liian vähän tietoja, jotta se voisi arvioida neuvoa-antavan rauhankokouksen mahdollista vaikutusta sukupuolten tasa-arvoon ja sovintoprosessiin.

Komissio on myös tietoinen huolenaiheista, joita Afganistanin naiset, etenkin parlamentin jäsenet ja kansalaisyhteiskunnan edustajat, itse tuovat nykyisin jatkuvasti julkisuuteen. EU seuraa (yhdessä EU:n edustustojen päälliköiden kanssa) tarkasti kehitystä näissä asioissa varsinkin kentällä toimivien ihmisoikeusasiantuntijoidensa avulla.

EU aikoo, kuten tähänkin asti, tarvittaessa ottaa edelleen esiin konkreettisia kysymyksiä Afganistanin hallituksen kanssa – vuonna 2009 EU puuttui lukuisia kertoja julkisesti ja kahdenvälisesti ihmisoikeuskysymyksiin, etenkin tiedotusvälineiden vapauteen ja sananvapauteen sekä shiia-muslimien asemaa koskevaan lakiin. Lyhyesti sanottuna on aivan selvää, että EU pitää Afganistanin perustuslain ja maan kansainvälisten ihmisoikeussitoumusten noudattamista suunnitellun sopeutumisprosessin yhteydessä punaisena viivana, jota ei saa ylittää.

EU:n ihmisoikeuksiin liittyvä tuki ei ole ehdollista, vaan EU:n tuella pyritään lujittamaan Afganistanin toimielimiä – varsinkin oikeusvaltion alalla – sillä tämä on välttämätöntä, jotta Afganistan voi noudattaa ihmisoikeusnormeja, joihin se on sitoutunut. Lisäksi EU käsittelee näitä kysymyksiä tarvittaessa poliittisessa vuoropuhelussa Afganistanin hallituksen kanssa – ja on jo tehnytkin niin erityisesti viime vuoden presidentinvaaleja seuranneen EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan seurannan suhteen.

On tärkeää, että Kabulin konferenssilla tuetaan sitoumuksia, joita Afganistanin hallitus on antanut paitsi korruption torjunnasta – joka oli keskeinen aihe Lontoossa – myös yleistä poliittista toimintaa koskevista vaatimuksista, joihin kuuluvat sellaiset keskeiset hallintotapaa koskevat seikat kuin korkeisiin virkoihin ehdolla olevien henkilöiden tarkastaminen, avoimet ja tehokkaat vaalilait, laittomien aseistautuneiden ryhmien riisuminen aseista ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen. On harkittava huolellisesti, voidaanko ottaa sitä riskiä, että tuki yhdeltä maailman köyhimmältä valtiolta evätään siksi, että yhtä tai useampia näistä tavoitteista ei saavuteta. Tärkein tavoite – poliittiselta, taloudelliselta ja sosiaaliselta kannalta – on löytää keino väkivallan lopettamiseksi. Ilman sitä mitään tavoitteista ei saavuteta.

*

* *

Gilles Pargneaux'n laatima kysymys numero 59 (H-0163/10)

Aihe: Dimetyylifumaraatin tuotannon ja käytön kieltäminen

Huonekaluketju Conforama on myynyt Ranskassa kiinalaisen Linkwise-yrityksen valmistamia sohvia ja nojatuoleja, jotka sisältävät dimetyylifumaraattia. Nämä huonekalut ovat aiheuttaneet allergisia reaktioita ainakin 128 tapauksessa. Useassa Euroopan maassa (Puolassa, Ranskassa, Ruotsissa, Suomessa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa) kuluttajat ovat kärsineet vakavista terveysongelmista, minkä seurauksena Euroopan unioni on kieltänyt dimetyylifumaraattia sisältävien tuotteiden saattamisen markkinoille 1. toukokuuta 2009 lähtien ja vaatinut kaikkien edelleen myynnissä olevien kontaminoituneiden tuotteiden vetämistä pois markkinoilta vähintään yhden vuoden ajaksi.

Voiko komissio kertoa, onko siirtymävaiheen kieltä seurannut koko Euroopan unionia koskeva lopullinen kieltö? Voiko komissio tarkentaa, voivatko kolmansien maiden valmistajat edelleen käyttää tätä kiellettyä biosidivalmistetta ja viedä dimetyylifumaraattia sisältäviä tuotteita Euroopan unioniin?

Vastaus

(EN) Kuten komission 12. maaliskuuta 2010 antamassa vastauksessa kirjalliseen kysymykseen P-0538/10⁽²²⁾ ilmoitettiin, dimetyylifumaraattia sisältävien kulutustavaroiden siirtymävaiheen kieltöä ei ole vielä seurannut

⁽²²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>.

pysyvä kielto. Ranskan toimivaltaiset viranomaiset laativat yhä ehdotusta tällaiseksi kielloksi REACH-asetuksen⁽²³⁾ puitteissa. Kieltoehdotus on määrä toimittaa Euroopan kemikaalivirastolle (ECHA) huhtikuussa 2010. Ehdotuksen arviointi kestää arvioiden mukaan noin 18 kuukautta siitä, kun se on toimitettu kemikaalivirastolle. Arviointiprosessin päätteeksi komissio aikoo laatia REACH-asetuksen nojalla dimetyylifumaraattia koskevan ehdotuksen kemikaaliviraston lausunnon perusteella. Komission mahdollisesti ehdottamissa toimenpiteissä otetaan huomioon Ranskan ehdotus ja Euroopan kemikaaliviraston komiteoiden lausunnot.

Komissio jatkoi 11. maaliskuuta 2010 siirtymävaiheen kieltoa maaliskuun 15. päivään 2011 asti. Komissio aikoo jatkaa sen 17. maaliskuuta 2009 antamalla päätöksellä⁽²⁴⁾ asetettua dimetyylifumaraatin käyttöä kulutustavaroissa koskevaa siirtymävaiheen kieltoa vuosittain, kunnes pysyvä ratkaisu tulee voimaan. Näin ollen kaikki dimetyylifumaraattia sisältävät kulutustavarat, myös tuontitavarat, ovat edelleen kiellettyjä EU:n markkinoilla. Kiellon noudattamista valvovat edelleen jäsenvaltioiden viranomaiset 17. maaliskuuta 2009 annetussa komission päätöksessä säädetyillä järjestelyillä.

Lopuksi, on tärkeää muistaa, että dimetyylifumaraatin, joka on biosidi, käyttö on kielletty EU:ssa kulutustavaroiden käsittelyyn biosididirektiivin⁽²⁵⁾ säännösten mukaan. Dimetyylifumaraattia koskeva ongelma rajoittuu siten niihin kolmansista maista tuotuihin kulutustavaroihin, joita on käsitelty dimetyylifumaraatilla kyseisissä maissa. Biosididirektiivin tarkistuksen tuloksena komissio hyväksyi kesäkuussa 2009 ehdotuksen asetukseksi⁽²⁶⁾, jolla muun muassa sallitaan EU:ssa hyväksytyillä biosidituotteilla käsiteltyjen tuotteiden tuonti. Ehdotus on parhaillaan parlamentin ja neuvoston käsiteltävänä.

*
* *

Charalampos Angourakisin laatima kysymys numero 60 (H-0165/10)

Aihe: Lakon rikkomiseen tähtäävä toiminta egyptiläisiä kalataloustyöntekijöitä vastaan

Mihaniona-alueen egyptiläisten kalatalousalan työntekijöiden henki ja ruumiillinen koskemattomuus vaarantui hiljattain, kun työnantajapuolen palkkaamat miehet hyökkäsivät heidän kimppuunsa. Samanaikaisesti heidän lakko-oikeuksiaan rikotaan räikeästi. Tarkemmin ottaen tilanteessa on kyse siitä, että edellä mainittujen työntekijöiden lakon jatkuessa Kreikan työvoiman työllistämiselimen johto on hyväksynyt työnantajapuolen esittämät valheelliset ilmoitukset työntekijöiden "vapaaehtoisista irtisanoutumisista" ilman kyseisten työntekijöiden hyväksyntää, mikä on puolestaan mahdollistanut työttömien kalatalousalan työntekijöiden joukkovärväämisen siitä huolimatta, että työntekijöiden palkkaaminen lakon aikana on kiellettyä lain N:o 1264/82 nojalla. Lisäksi egyptiläisten kalataloustyöntekijöiden ammattiyhdistyksen nostama asiaa koskeva kanne lykättiin käsiteltäväksi 14. huhtikuuta, mikä merkitsee sitä, että alusten omistajat voivat jatkaa rauhassa lakkorikkureiden värväämistä.

Tuomitseeko komissio työnantajapuolen siirtolaistyöntekijöihin kohdistamat raa'at iskut ja sen, että Kreikan työvoiman työllistämiselin on alkanut toimia lakkojen rikkomismekanismina?

Vastaus

(EN) Komissio on ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta välikohtauksesta.

Se pitää työntekijöihin kohdistuvaa väkivaltaa täysin tuomittavana ja mahdottomana hyväksyä.

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/ETY ja 2000/21/EY kumoamisesta, EUVL L 396, 30.12.2006.

⁽²⁴⁾ 2009/251/EY: Komission päätös, tehty 17 päivänä maaliskuuta 2009, jäsenvaltioiden velvoittamisesta varmistamaan, että dimetyylifumaraatti-nimistä biosidia sisältäviä tuotteita ei saateta markkinoille eikä aseteta saataville markkinoilla (tiedoksiannettu numerolla K(2009)1723) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti), EUVL L 74, 20.3.2009.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta, EYVL L 123, 24.4.1998.

⁽²⁶⁾ KOM(2009)0267 lopullinen.

Jokaisella on oikeus ruumiilliseen ja henkiseen koskemattomuuteen. Jokaisella on oikeus yhdistymisvapauteen, myös ammattiyhdistysasioissa. Lisäksi työntekijöillä on unionin oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukaisesti oikeus ryhtyä eturistiriitatilanteissa etujensa puolustamiseksi työtaistelutoimiin, lakko mukaan lukien. Kaikki nämä oikeudet vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (3, 12 ja 28 artiklassa).

Perusoikeuskirjan 51 artiklan mukaan sen määräykset kuitenkin koskevat unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia toissijaisuusperiaatteen mukaisesti sekä jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun viimeksi mainitut soveltavat unionin oikeutta.

Ei ole olemassa yhteisön lainsäädäntöä, jolla säädettäisiin nimenomaisesti lakko-oikeudesta tai sen käytön edellytyksistä. SEUT:n 153 artiklaa ei sen 5 kohdan nojalla sovelleta tähän oikeuteen.

Näin ollen on Kreikan toimivaltaisten viranomaisten, tuomioistuimet mukaan lukien, tehtävä arvioida kyseisen lakon laillisuutta sekä työntekijöiden värväämistä lakon aikana ja valvoa asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön noudattamista ottaen asianmukaisesti huomioon kyseisen jäsenvaltion sovellettavat kansainväliset velvoitteet.

*
* *

Pat the Cope Gallagherin laatima kysymys numero 61 (H-0170/10)

Aihe: Irlannin hallituksen tulvakatastrofiapua koskeva hakemus

Irlannin hallitus jätti tammikuussa 2010 komissiolle sellaista tukea koskevan hakemuksen, jolla on tarkoitus auttaa Irlannissa vuoden 2009 lopussa sattuneiden tulvien uhreja. Voiko komissio kertoa, missä vaiheessa hakemuksen käsittely on?

Vastaus

(EN) Komissio sai Irlannin hakemuksen 27. tammikuuta 2010, minkä jälkeen komission yksiköt arvioivat sen. Koska Irlannin viranomaisten ilmoittamat 500 miljoonan euron suuruiset vahingot jäivät alle normaalin, 0,6 prosenttia BKTL:stä vastaavan raja-arvon – joka Irlannin osalta nykyisin on 935 miljoonaa euroa – rahaston varoja voidaan ottaa käyttöön vain poikkeuksellisesti, mikäli joukko solidaarisuusrahastosta annetussa asetuksessa määrättyjä erityisehtoja täyttyy.

Komission yksiköt lähettivät maaliskuussa 2010 Irlannin viranomaisille kirjeen, jossa ne pyysivät arvioinnin loppuunsaattamiseksi tarvittavia lisätietoja. Irlannin viranomaisten on muun muassa tarkennettava syntyneiden vahinkojen määrää, joka tammikuun hakemuksen mukaan oli ”vielä vahvistettava” sekä ”tässä vaiheessa alustava ja vielä tarkistettava”.

Komissio tekee päätöksen hakemuksesta heti, kun se on saanut pyydetty tiedot, ja tekee – mikäli se katsoo ehtojen täyttyvän – parlamentille ja neuvostolle tukisummaa koskevan ehdotuksen.

*
* *

Ivo Beletin laatima kysymys numero 62 (H-0173/10)

Aihe: Antwerpenin kehätien rakentamisen loppuun saattaminen

Flanderin hallitus on päättänyt esittää alustavan suunnitelman uudeksi tunneliksi, jolla saatetaan loppuun Antwerpenin kaupunkia ympäröivän kehätien rakentaminen Euroopan laajuisia verkkoja koskevan päätöksen mukaisesti, komissiolle varmistuakseen siitä, että se vastaa kaikkia tunnelidirektiivin (direktiivi 2004/54/EY⁽²⁷⁾) vaatimuksia.

Onko komissiolla valtuudet vahvistaa muodollisesti, että suunnitelma on tunnelidirektiivin mukainen?

Missä ajassa komissio arvelee voivansa arvioida tunnelisuunnitelmaa ja antaa siitä päätöksen?

Tekevätkö komission yksiköt mahdollisesti itse tarkastuksia paikalla tutkiakseen, onko asianomaisen tarkastuselimen turvallisuusraportti vuoden 2004 EU-direktiivin mukainen?

⁽²⁷⁾ EUVL L 167, 30.4.2004, s. 39.

Miten komissio suhtautuu suunnitelmiin kaivaa Euroopan laajuiseen tieverkkoon kuuluva tunneli öljy-yhtiö Totalille kuuluvan Seveso-laitoksen alle? Onko tämä mahdollista? Onko tällaisista tunneleista tai tunnelihankkeista esimerkkejä muualla EU:ssa?

Pitääkö komissio sillan vai tunnelin rakentamista sekä turvallisuuden että ympäristön kannalta parempana ratkaisuna Euroopan laajuiseen tieverkkoon kuuluvien teiden liikennemuutosten vähentämiseksi?

Vastaus

(EN) Komissio tietää, että Antwerpenin kehätien loppuun saattamiseksi harkitaan parhaillaan uutta tunnelia. Komissiolla ei ole kuitenkaan ilmoitettu virallisesti tästä suunnitelmasta eikä se ole saanut siitä yksityiskohtaisia tietoja.

Jos tämä tunneli rakennetaan, sen on luonnollisesti täytettävä EU:n lainsäädännössä asetetut ehdot ja noudatettava etenkin Euroopan laajuisen tieverkon tunnelien turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 2004/54/EY⁽²⁸⁾ säännöksiä.

Direktiivin 9 ja 10 artiklassa sekä liitteessä II määrätään yksityiskohtaisesti uuden tunnelin suunnitelman hyväksymisestä, turvallisuusasiakirjoista ja käyttöönotosta. Kaikissa tapauksissa jäsenvaltio nimeää ”hallintoviranomaisen” kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla. Tämä viranomainen on vastuussa sen varmistamisesta, että kaikkia tunnelien turvallisuuteen liittyviä näkökohtia noudatetaan, ja toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä noudatetaan.

Lisäksi direktiivin 13 artiklan mukaan riskianalyysin suorittaa tarvittaessa elin, jonka toiminta on tunnelin hallinnoijasta toiminnallisesti riippumaton. Riskianalyysissä analysoidaan tietyn tunnelin riskit ottaen huomioon kaikki suunnitteluun liittyvät tekijät ja liikenneolosuhteet, jotka vaikuttavat turvallisuuteen, eli liikenneominaisuudet, tunnelin pituus, liikenteen tyyppi ja tunnelin rakenteelliset ominaisuudet sekä raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen ennakoitu lukumäärä päivää kohti. Riskianalyysin sisältö ja tulokset on sisällytettävä hallintoviranomaiselle toimitettaviin turvallisuusasiakirjoihin. Koko riskianalyysia koskevan menettelyn käynnistää edellä mainittu hallintoviranomainen. Komissio ei puutu tähän prosessiin.

Ellei edellä mainituissa säännöksissä toisin määrätä, komissio varmistaa, että jäsenvaltiot panevat direktiivin 2004/54/EY asianmukaisesti täytäntöön; sillä ei kuitenkaan ole velvollisuutta eikä toimivaltaa arvioida, ovatko uudet tunnelit direktiivin säännösten mukaisia. Näin ollen sillä ei ole velvollisuutta ”antaa lausuntoa” eikä se suorita tarkastuksia itse paikalla.

Seveso II -direktiivin 96/82/EY⁽²⁹⁾ maankäytön suunnittelua koskevan 12 artiklan mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että suuronnettomuuksien ehkäisemisen ja niiden seurausten rajoittamisen tavoite otetaan huomioon jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaankuuluvissa toimintaperiaatteissa, ja ottavat erityisesti huomioon tarpeen säilyttää mahdollisuuksien mukaan pitkällä aikavälillä riittävä etäisyys direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ja suurten liikenneväylien välillä. Artiklassa veloitetaan valvomaan olemassa olevien tuotantolaitosten läheisyydessä toteutettavia uusia rakennushankkeita, kuten liikenneväyliä, silloin kun alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suuronnettomuuden vaaraa tai pahentaa sen seurauksia. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kaavoitukseen liittyviä päätöksiä tekevät viranomaiset ottavat käyttöön asianmukaisia kuulemismenettelyjä, jotta päätöksentekohetkellä on käytettävissä tekninen lausunto tuotantolaitokseen liittyvistä riskeistä. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vastaavat näiden sääntöjen noudattamisen varmistamisesta. Komissiolla ei ole tietoja tällaisista EU:ssa toteutettavista rakennushankkeista.

Mitä tulee valintaan tunnelin tai sillan välillä, komissio ei suosi lähtökohtaisesti mitään tiettyä vaihtoehtoa. Parhaan vaihtoehdon määrittämiseksi kussakin konkreettisessa tapauksessa on suoritettava sovellettavan EU:n lainsäädännön mukainen ympäristövaikutusten ja turvallisuusvaikutusten arviointi, josta vastaa toimivaltainen viranomainen.

*
* *

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/54/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan laajuisen tieverkon tunnelien turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista, EUVL L 167, 30.4.2004.

⁽²⁹⁾ Neuvoston direktiivi 96/82/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 1996, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta, EYVL L 10, 14.1.1997.

Peter van Dalenin laatima kysymys numero 63 (H-0177/10)**Aihe: Laajat julmuudet Nigeriassa**

Onko komissio tietoinen Nigerian Plateaun osavaltiossa tapahtuneista hirmuteoista, joista viimeisimmät tehtiin 19. tammikuuta 2010 ja 7. maaliskuuta 2010?

Onko komissio tietoinen, että nämä laajat julmuudet eivät ole erillisiä tapahtumia vaan pikemminkin osa jatkuvaa väkivallan kierrettä eri etnisten ja uskonnollisten ryhmien kesken Nigerian keskiosassa?

Onko komissio tietoinen tiedoista, joiden mukaan paikalliset viranomaiset ovat toisinaan olleet osallisina näissä väkivaltaisissa tapahtumissa ja ovat usein vain passiivisia sivustakatsojia?

Aikooko komissio vaatia Nigerian hallitusta ja keskusviranomaisia toimimaan tehokkaammin etnisten ja uskonnollisten ryhmien välisen väkivallan kierteen lopettamiseksi Keski-Nigeriassa siten, että uhanalaisille yhteisöille, myös maaseudulla, tarjottaisiin enemmän turvaa, julmuuksien tekijät saatettaisiin oikeuden eteen, puututtaisiin lahkosten välisen väkivallan perimmäisiin syihin, mukaan lukien tiettyjen kansanryhmien sosiaalinen, taloudellinen ja poliittinen syrjintä?

Vastaus

(EN) Komissio ryhtyi toimiin vastatakseen välittömästi Josissa ja sen ympäristössä tammikuussa ja maaliskuussa 2010 puhjenneisiin äskettäisiin väkivaltaisuuksiin. Heti, kun konflikteista uutisoitiin, kehitysavusta ja humanitaarisesta avusta vastaavat komission yksiköt olivat yhteydessä Kansainväliseen Punaiseen Ristiin Nigeriassa sekä muihin paikallisiin järjestöihin. Ne pystyivät vahvistamaan, että useimpien uhrien humanitaariset tarpeet täytettiin ja että sairaalat kykenivät selviytymään loukkaantuneiden tulvasta.

Nigerian vuonna 1999 tapahtunut paluu demokratiaan on parantanut ihmisoikeustilannetta, mutta myös lisännyt jännitteitä ja väkivaltaisia konflikteja etenkin maan keskiosan osavaltioissa. Kymmenen viime vuoden aikana Nigerian väkivaltaisuuksissa on kuollut yli 14 000 ihmistä, ja yli kolme miljoonaa ihmistä on joutunut siirtymään maan sisällä. Väkivalta johtuu hyvin monista tekijöistä, kuten keskenään kilpailevista etnis-kielellisistä ryhmistä ja luonnonvarojen käyttömahdollisuuksista käytävästä kilpailusta. Uskonnolliset erimielisyydet usein ruokkivat ja kärjistävät olemassa olevia erimielisyyksiä, mikä johtaa laajempiin yhteenottoihin. EU:n Nigeriassa toteuttamissa toimissa välittömät diplomaattiset ponnistelut yhdistyvät pidemmän aikavälin kehitysyhteistyöhön.

EU oli ensimmäisiä Nigerian kansainvälisiä kumppaneita, joka esitti julkisesti näkemyksensä Josissa puhjenneesta väkivallasta. Tammikuussa 2010 unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustaja ja komission varapuheenjohtaja Catherine Ashton antoi Yhdysvaltain ulkoministerin Hillary Clintonin, Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministerin David Milibandin ja Ranskan ulkoministerin Bernard Kouchnerin kanssa yhteisen julkilausuman, jossa hän ilmaisi syvän pahoittelunsa Josin väkivaltaisuuksien ja kuolonuhrien johdosta. Julkilausumassa kehoitettiin kaikkia osapuolia pidättäytyvyyteen ja pyrkimään ratkaisemaan erimielisyydet rauhanomaisin keinoin. Siinä myös kehoitettiin liittohallitusta saattamaan väkivallantekijät oikeuden eteen ja tukemaan eri etnisten ja uskonnollisten ryhmien välistä vuoropuhelua

EU antoi helmikuussa ja maaliskuussa 2010 lisää Nigeriaa koskevia julkilausumia, joissa vaadittiin maan tilanteen vakauttamista ja korostettiin oikeusvaltioperiaatteen, vastuullisen hallinnon ja vastuuvollisuuden edistämisen merkitystä. Maaliskuussa 2010 EU:n edustusto Abujassa otti virallisesti yhteyttä Nigerian ulkoministeriöön ja tuomitsi viimeisimmät väkivaltaisuuudet Josin ympäristön kylissä.

Josissa tammikuussa ja maaliskuussa 2010 tapahtuneissa väkivaltaisuuksissa asevoimilla oli tärkeä rooli tilanteen saamisessa hallintaan ja väkivallan leviämisen estämisessä. Tästä huolimatta on raportoitu sotilaiden ja myös poliisin tekemistä laittomista teloituksista. Toistaiseksi mikään riippumaton taho ei ole vahvistanut todennettavasti tammikuun ja maaliskuun 2010 konfliktien kuolonuhrien ja siirtymään joutuneiden määrää eikä väitteitä armeijan roolista.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, eri yhteisöjen välisiä konflikteja on Josissa puhjennut usein: vakavia yhteenottoja tapahtui vuosina 2001, 2004 ja 2008. Vuoden 2008 levottomuudet vaativat erityisen paljon uhreja, ja tämän jälkeen Plateaun osavaltion hallitus käynnisti tutkimuksen. Marraskuussa 2009 liittohallitus käynnisti liittovaltion tason tutkimuksen. Osavaltion tutkimuksen tuloksia ei ole julkistettu, ja liittohallituksen tutkimusta ei ole vielä saatu päätökseen. EU on kehottanut Nigerian liittohallitusta huolehtimaan siitä, että viimeisimpien väkivaltaisuuksien syyt tutkitaan ja että väkivallan tekijät saatetaan oikeuden eteen.

EU tukee Euroopan kehitysrahastosta (EKR) kehitysyhteistyötä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden, myös Nigerian, kanssa. Kaksi tärkeintä yhteistyöohjelmalla Nigeriassa tuettavaa alaa ovat rauha ja turvallisuus sekä hyvä hallintotapa ja ihmisoikeudet.

EU edistää Nigerian kanssa käymänsä poliittisen vuoropuhelun avulla aktiivisesti rauhaa ja turvallisuutta tarkistetun Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisesti. Rauhaa tukevilla toimilla on sopimuksessa keskeinen asema. EU kiinnittää suurta huomiota uskonnon, vakaumuksen ja ilmaisun vapauteen kolmansien maiden kanssa käymissään vuoropuheluissa. Ajatuksen, omantunnon, uskonnon ja vakaumuksen vapaus on yksi perustavanlaatuisista ihmisoikeuksista, ja sellaisena se on kirjattu moniin kansainvälisiin säädöksiin. Cotonoun sopimuksen 8 artiklan nojalla EU käy Nigerian kanssa säännöllistä poliittista vuoropuhelua ihmisoikeuksista ja demokratian periaatteista, myös etniseen taustaan, uskontoon ja rotuun perustuvasta syrjinnästä.

*

* *